

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel
231

Box
106

Folder
51

Clipping scrapbook, 1947 October-December.

Part 1
Jan. - Feb.
1947

AHS returns from Zionist Congress in Basle; further reports.
Rabbi Wise resigns from ZOA post.
Palestine rally, Manhattan Center, Jan. 6.
ZOA mobilization rally, Chicago, Jan. 25.
Extraordinary Zionist conference, Washington, Feb.,
U.N. to take up Palestine question.
Zionists denounce Bevin.

Part 2
Mar.-Apr.
1947

AHS flies to Palestine to confer with Jewish Agency leaders.
Jewish Agency asks to participate in U.N. discussion on
Palestine.
U.N. session begins, Apr. 28.

Part 3
May
1947

AHS speaks before U.N. General Assembly, May 7, 1947, for
Jewish Agency; Henry Cattani for Arabs.
Moshe Shertok; Arab representatives; May 12, 1947.
U.N. appoints committee of inquiry.

all also J. XXI. d

Part 4
June-Sept.
1947

Continuation of reports of U.N. hearings.
AHS calls for American help for Palestine.
ZOA convention, New York, July 3, 1947; Emanuel Neumann elected
president.
Protest meeting, "Exodus 1947", Madison Square Park, July 24.
AHS sails for Europe, Aug. 17.
World Zionist Actions Committee meets at Zurich, Aug. 28.
AHS returns, Sept. 10.
U.N. establishes Ad Hoc Committee on Palestine, Sept. 17.
Britain ready to give up Palestine rule, Sept. 27.

Part 5
Oct.-Dec.
1947

AHS before Ad Hoc Committee of U.N., Oct. 1; accepts partition
reluctantly.
U.S. backs partition plan.
AHS granted leave of absence from Temple, through most of 1948.
National Conference for Palestine, Washington, Oct. 17.
U.N. votes for partition, Nov. 29.
Zionist rally, Manhattan Center, Dec. 2.
Victory rally in Cleveland, Severance Hall, Dec. 7.
Farewell dinner, New York, Dec. 29.

Wednesday, October 1, 1947

JTA *Daily News Bulletin*

PUBLISHED BY THE JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY
106 EAST 41st STREET, NEW YORK 17, N. Y.

DR. SILVER TO PRESENT JEWISH CASE TOMORROW TO UNITED NATIONS; DELEGATION TO SEE TRUMAN

NEW YORK, Sept. 30. (JTA) -- Leaders of the Jewish Agency tonight met with leaders of non-Zionist Jewish organizations on the eve of the presentation of the Jewish case to the U.N., which is scheduled for Thursday. Dr. Abba Hillel Silver was due to speak tomorrow, but the Ad Hoc Committee postponed its meeting.

A delegation composed of American Zionist and non-Zionist leaders will seek a meeting with President Truman in order to clarify the attitude of the U.S. delegation on the majority recommendations of the U.N. Special Committee on Palestine, which urge the partitioning of Palestine into Jewish and Arab states.

Leaders of the Jewish Agency here are alarmed at the fact that a change of mood has occurred in the ranks of the U.S. delegation since the British declaration on Palestine by Colonial Secretary Arthur Creech-Jones and after Secretary of State Marshall met with the delegations of the Arab states last week. Although Secretary Marshall officially told the U.N. General Assembly that the U.S. Government will give "great weight" to the UNSCOP majority recommendations, it is feared that the American delegation may not be inclined to give unqualified support to partition.

Palestine Issue Entering "Critical Phase" at U.N., Zionist Council Says

Emphasizing that the Palestine issue "is now entering a highly critical phase at the United Nations," the American Zionist Emergency Council today issued a call to Jewish organizations throughout the country to send telegraphic appeals to President Truman and to Secretary Marshall expressing concern over the fact that the U.S. Government "is not ready to take a clear attitude in the United Nations in favor of the UNSCOP majority recommendations."

An emergency appeal to Mr. Truman to use his office "not only for favorable consideration of the principles of the UNSCOP majority report, but also its implementation, with the United States assuming its share of responsibility," was telegraphed by Frank Goldman, president of B'nai B'rith on behalf of the 300,000 members of the organization. The appeal also asked that American ships be made available for the transportation of displaced Jews from Europe to Palestine.

The Independent Order Brith Abraham, with 400 lodges in 28 states of the United States, also urged the American Government to support the UNSCOP partition recommendations. An appeal to this effect was sent to Truman and to Secretary Marshall.

At a Zionist rally tonight in Great Neck, adjoining Lake Success, James G. McDonald, former member of the Anglo-American Inquiry Committee on Palestine, appealed to the President and Secretary Marshall to ignore Arab threats and back the UNSCOP majority recommendations. Other speakers who urged U.S. action to support the establishment of a Jewish state in a partitioned Palestine included Louis Lipsky, chairman of the Interim Committee of the American Jewish Conference, and Mrs. Judith Epstein, president of Hadassah.

דער נאציאנאלער יידן טאג

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

אומפארטיאיש אין נייעס
אומאפהענגיג אין מיינונג

NEW YORK —

WEDNESDAY, OCTOBER 1, 1947

מיטוואך, 1טער אקטאבער, 1947

8 PAGES

PRICE FIVE CENTS

מירלזער פרעס היינט אויף ביי

זינט די יידן קאמיטע אין צוריק
נעמטן און זי האט געדעמט מיט
אוינגע מיטגלידער פון דער קאמיטע
און האט אויך שטודירט זייער באר
ריכט, איז זי געווארען א גרויסע אה
הענגערין פון א אידישער מלוכה, ווי
זי ווערט דעקאמערירט פון דער יידן
קאמיטע.

דאסמאל הוסעני'ס רעדג פאר
דער יידן איו, פון אראבישען שטאנד
פונקט, געווען זעהר א געלונגענע.

אויף פיל דעלעגאטען, פאר וועמען
אראבישער איו, נישט געהענטער ווי
כינע, און פונקט אזוי פרעמד, האבען
הוסעני'ס "פאקטען" געמוזט מאכען
אן איינדרוק, באזונדערס דאס, וואס

דורך די 30 יאר זינט דער באלפור
דעקלאראציע איז די אראבישע מער
הייט אין אראבישער דערווארט גע
ווארען פון 93 פראצענט צו עטליכע
און זעכציג פראצענט, און אז די ארא
בער זיינען געצוואונגען גען גע
ווארען צו פארקויפן זייער לאנד, און
ווייל זיי האבען נישט געקאנט צאלען

קין פארטנידזשעס.
די דאזיגע "פאקטען" זיינען ארויס
געבראכט געווארען מיט א דעוויסער
בונד, הוסעני ווייסט, אז זי ווייזט
פאקט, נאך ער איז געווען גענוג לאנג
אן תלמיד פון היטלער'ן צו וויסן, אז
א ליגע, וואס גרעסער ער איז און
וואס אפטרער ער ווערט ווירדערהאלט,
אלץ מער קלעפט ער זיך צו.

זינט די יידן קאמיטע אין צוריק
נעמטן און זי האט געדעמט מיט
אוינגע מיטגלידער פון דער קאמיטע
און האט אויך שטודירט זייער באר
ריכט, איז זי געווארען א גרויסע אה
הענגערין פון א אידישער מלוכה, ווי
זי ווערט דעקאמערירט פון דער יידן
קאמיטע.

דאסמאל הוסעני'ס רעדג פאר
דער יידן איו, פון אראבישען שטאנד
פונקט, געווען זעהר א געלונגענע.

אויף פיל דעלעגאטען, פאר וועמען
אראבישער איו, נישט געהענטער ווי
כינע, און פונקט אזוי פרעמד, האבען
הוסעני'ס "פאקטען" געמוזט מאכען
אן איינדרוק, באזונדערס דאס, וואס

זינט די יידן קאמיטע אין צוריק
נעמטן און זי האט געדעמט מיט
אוינגע מיטגלידער פון דער קאמיטע
און האט אויך שטודירט זייער באר
ריכט, איז זי געווארען א גרויסע אה
הענגערין פון א אידישער מלוכה, ווי
זי ווערט דעקאמערירט פון דער יידן
קאמיטע.

דאסמאל הוסעני'ס רעדג פאר
דער יידן איו, פון אראבישען שטאנד
פונקט, געווען זעהר א געלונגענע.

אויף פיל דעלעגאטען, פאר וועמען
אראבישער איו, נישט געהענטער ווי
כינע, און פונקט אזוי פרעמד, האבען
הוסעני'ס "פאקטען" געמוזט מאכען
אן איינדרוק, באזונדערס דאס, וואס

זינט די יידן קאמיטע אין צוריק
נעמטן און זי האט געדעמט מיט
אוינגע מיטגלידער פון דער קאמיטע
און האט אויך שטודירט זייער באר
ריכט, איז זי געווארען א גרויסע אה
הענגערין פון א אידישער מלוכה, ווי
זי ווערט דעקאמערירט פון דער יידן
קאמיטע.

דאסמאל הוסעני'ס רעדג פאר
דער יידן איו, פון אראבישען שטאנד
פונקט, געווען זעהר א געלונגענע.

אויף פיל דעלעגאטען, פאר וועמען
אראבישער איו, נישט געהענטער ווי
כינע, און פונקט אזוי פרעמד, האבען
הוסעני'ס "פאקטען" געמוזט מאכען
אן איינדרוק, באזונדערס דאס, וואס

זינט די יידן קאמיטע אין צוריק
נעמטן און זי האט געדעמט מיט
אוינגע מיטגלידער פון דער קאמיטע
און האט אויך שטודירט זייער באר
ריכט, איז זי געווארען א גרויסע אה
הענגערין פון א אידישער מלוכה, ווי
זי ווערט דעקאמערירט פון דער יידן
קאמיטע.

דאסמאל הוסעני'ס רעדג פאר
דער יידן איו, פון אראבישען שטאנד
פונקט, געווען זעהר א געלונגענע.

אויף פיל דעלעגאטען, פאר וועמען
אראבישער איו, נישט געהענטער ווי
כינע, און פונקט אזוי פרעמד, האבען
הוסעני'ס "פאקטען" געמוזט מאכען
אן איינדרוק, באזונדערס דאס, וואס

זינט די יידן קאמיטע אין צוריק
נעמטן און זי האט געדעמט מיט
אוינגע מיטגלידער פון דער קאמיטע
און האט אויך שטודירט זייער באר
ריכט, איז זי געווארען א גרויסע אה
הענגערין פון א אידישער מלוכה, ווי
זי ווערט דעקאמערירט פון דער יידן
קאמיטע.

דאסמאל הוסעני'ס רעדג פאר
דער יידן איו, פון אראבישען שטאנד
פונקט, געווען זעהר א געלונגענע.

אויף פיל דעלעגאטען, פאר וועמען
אראבישער איו, נישט געהענטער ווי
כינע, און פונקט אזוי פרעמד, האבען
הוסעני'ס "פאקטען" געמוזט מאכען
אן איינדרוק, באזונדערס דאס, וואס

ד.ר. אבא הלל מילזער
וועט ביי דער יידן קאמיטע היינט פאר
לייגען אירישען שטאנדפונקט וועגן
אראבישער איו.

בידען
מען
דער אידישער
תומים!
שיקט צום
"מארגען זשורנאל"
איערע
בישטייערונגען פארן
קינדער קאמפעיין

דער מארגען זשורנאל

פרייז 5 סענט
ניו יארק, מיטוואך, אקטאבער 1, 1947
יום ד' י"ז חשוון תש"ז
8 זייטען
VOL. XLVII. NO. 13,979.
MAIL 8 PAGES
NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 1, 1947.

אידישע אנענטור טרעם היינט אויף פאר

פאקיסטאן אויף יעמען אריינגענומען אין יו-עז, פארשטארקען אראבישען צד נעגען אידען

בר. אבא הלל סילווער, ווערט דערווארט, וועט רעדען פאר דער אידישער אנענטור. — אנדערע מיטגלידער וועלען אויך רעדען, וועלען ענטפערען אויף פראגעס און זיך באטייליגען אין דער דיסקוסיע. — אראבער פרואווען בייעס טריק אפצושטעלען אידישע א"י אימיגראציע.

(ספעציעלער באריכט פון ש. 7. שניידערמאן)

פלאטינג מעדא, דינסטאג. — מאָר גען, מיטוואך, וועלען די פיהרער פון דער אידישער אנענטור ענטפערען אויף די בלבלולים, דאָהינגען און ליגענס פון מופט'ס פלימעניק, דזשאמאל חור סעני, פיהרער פון דער פאליעסטינער אראבישער דעלעגאציע, וועלכער איז מאנטאג נאכמיטאג אויפגעטראטען פאר דער ספעציעלער ארץ ישראל קאָמיטע.

די רעדע, וואס אין מיט און פראַ מיטגען אפגעדרוקט געווארען אין דער "ניו יארק טאיימס", אהן שום פאר קורצונגען, האט אויף די בעלעגאטען און אויף די צייטונגסלייט נישט געמאכט דעם מיניסטער איינדרוק. אלע האבען אונטערגעשטראכען, אז די רעדע פון מופט'ס פלימעניק שטעלט מיט זיך פאר א צוואסענקלייב פון אלע רעדעס, וואס די פארטרעטער פון דער אראבישער מלוכות ביי דער "יו-עז" האבען געהאלטען במשך פון די לעצטע צוויי וואכען: קיין איין נייער געדאנק, קיין איין נייער ארגומענט. פיעל צייטונגסלייט און דעלעגאטען האבען פארלאזן זייערע פלעצער אין

וויכטיג רעזאליציע וועגען ארץ ישראל ווערט גענומען

ווי איך דערווייזט פון א זיכערער קוועלע וועט א פראמינענטער זיך אמעריקאנער דעלעגאט אין די נאָ העכסטע טעג ארויפבריינגען אַ רעזאליציע, ווי אזוי צו לייען די ארץ ישראל פראגע און ווי אזוי עס זאל פארמירט ווערען אין אינטערנאציאנאלע ארמיי, וואס זאל איבערנעמען די שוין אין ארץ ישראל אין דער צווייטער צייט, נאך ענגלאנד'ס צוריקציהען זיך און ביז דער ענגלישער פארמירונג פון די צוויי באוועגערע מלוכות.

די אויבערדערמאנטע דריי זיידאמע דיקאנער דעלעגאטען וועלען פאררעדען זייער קאמפ פאר דעם מערהייטס פארנאכט, וואס מיינט: באהאנדעלען צו טיילונג פון ארץ ישראל און איינשטעלען א צוויי באוועגערע מלוכות. — א אידישע און א אראבישע.

צו וועט אבער דער דאזיגער פארשלאג באקומען די נויטיגע צווייידרע טעל מערהייט אין דער ארץ ישראל קאמיטע? דאס איז שווער פאראויס צוועהן און עס מוז ליידער געזאגט ווערען, אז די שאנסען פאר און מער היינט וועגען אין די לעצטע טעג געווארען רעוואלט און דאס צוליב דער אומאנטשלאסענדיק פון אמעריקע און די ענדערונגען, וואס וועלען פארגעקומען אין דעם סאוועטישען בלאק. די פוילישע דעלעגאציע וועט פארשיינליך פאררעדען איהר פאדערונג פאר א ברייטער אידישער מאסער עמיגראציע קיין ארץ ישראל, דאס זעלבע, כאוויפטעס מען, וועט אויך געשיקט ווערען דורך דער סאוועטישער דעלעגאציע. דאנען אבער, וועלען ווי בלייבען פאסירן, אויב נישט אפאל געגען דעם פראגעס פון חלוקה.

די הוסען וועלען ווארשיינליך פארשלאגען, אז ענגלאנד זאל זיך גלייך צוריקציהען פון ארץ ישראל און אז עס זאל לאזנעשטעלעט ווערען א "טראַ סטיוש" פון די פיינע גרויסמאכטען — אמעריקע, ענגלאנד, רוסלאנד, כינע און פראנקרייך, דאס האט קוים וועלכען עס איז שאנס פון רעאליזירן דאס.

הוסעיני האט נאך געטראשעט

איל הוסעיני, דעם מופט'ס פלימעניק, האט גענומען א שעה מיט צעהן מינוט פארצולייגען זיין סטייטמענט אויף דער זיצונג פון דער ארץ ישראל קאמיטע מאנטאג נאכמיטאג. הוץ אויסהערען הוסעיני'ן האט די קאמיטע גארנישט געטאן מאנטאג און באלד נאכדעם ווי ער איז פארטיג געווארען האט טשערמאן איזאאט געשלאסען די זיצונג ביז מיטוואך, דריי נאכמיטאג, ווען מ'וועט אויסהערען די אידישע אנענטור.

אין זיין לאנגען סטייטמענט האט איל הוסעיני נישט געזאגט קיין איין וואך, וואס מען האט שוין פריער נישט געהערט פון די פאליטישער פון די אראבישע מלוכות לעצטען פרייהלינג. ער האט אויך איבערגעקויט פארום על כור'ים "היסטארישען פאקט", אז די אידען האבען נישט קיין תביעות אויף ארץ ישראל, ווייל די איצטיגע אידען שטאמען נישט פון די בני ישראל, וואס האבען געהאט א מלוכה אין ארץ ישראל, נאך פון די כאזארען. מעהר נישט, וואס בעת כור'י האט געזאגט אז אלע איצטיגע אידען שטאמען פון די כאזארען און הוסעיני געווען מעהר "ברייטהארציג" און דערקלערט, אז די אשכנז'ישע אידען, וואס ווילען איצט ארץ ישראל, שטאמען פון די כאזארען. די ספרדים, האט ער געזאגט, וועלען די אינציע, אמת'ע אפשטאמער פון די בני ישראל — און זיי ווילען נאך נישט ארץ ישראל.

הוסעיני האט געהאלטען אין איין סטראשען, אז די ערד פון ארץ ישראל וועט דורכגעוויקט ווערען מיט בלוט, אויב מען וועט נאכגעבען אפילו א טייל פון די אידישע פאדערונגען.

נייער אראבישער מאנעווער געגען אידישער אימיגראציע

די אראבער האבען אין דער שטיל זיך גענומען צו א נייעם מאנעווער וואס צילט צו פארשליסען די טרען פון ארץ ישראל פאר אידישער אימיגראציע, און אזוי זיך פארזיכערען מיט א שטענדיגער אראבישער מערהייט אין לאנד.

נעכטען פאר האלבע נאכט, ווען עס האט זיך געענדיגט די צייט פאר אריינטראגען נייע רעזאליציעס, ביי דער יו-עז, האבען עניפטען, איראק און לבנון צוגעשיקט צו גענעראל סעקס רעטאר טריגווע לי א פארשלאג אז מען זאל פארבאטען אומעטום אימיגראציע "וואס קען שטערען פריינדליכע באציהונגען צווישען לענדער".

יין-יין
RABBI J. J.
THE TEMPLE
E 105
CLEV

פארדער פארמ

ארכייטער
פון אלע לענדער,
פאראייניגט
זיך

דער וועטער: היינט 21.10.1947 און קייל.

Y., Wednesday, October 1, 1947

ניו יארק, מיטוואך, אקטאבער 1, 1947 י"ז חשוון תש"ח

10 Pages

PRICE FOUR CENTS OUTSIDE N. Y. C. FIVE CENTS

אגענטור פארדערמ אידישע מלוכה אין א

יאר צייט

אגענטור - אויפטריט ביי יו-עו אפגעלעגט אויף דאנערשטאג

ד. סילווער וועט ארויסשטעלן
די פאדערונג נים צו ווארטן
2 יאר; בייער פארשלאגן אין
פארבונדע מיט דער מעלדונג,
אז ענגלאנד וועט אייננישע
אויפגעבען מאנדאט; אראבער
באנוצע פריק פארצושלאגן
פארבאט אויף אימיגראציע.

ספעציעלער באריכט צום פארדערמ

די "אידישע אגענטור" וועט
מארגען, דאנערשטאג, פאדערן ביי
דער "יו-עו" און א אידישע מלוכה
זאל געשאפט ווערן אין א יאר
צייט, ווייל אונזער די נייע אומ-
שטענדען איי איבעריג און אפילו
שערליך צו האבען אן "איבער-
גאנגעניש" פון צוויי יאר, ווי עס
ווערט רעקאמענדירט אין דעם רי-
פארט פון דער "יו-עו" און ארץ ישראל
קאמיטעט'ס מערהייט.

דאס האט דער "פארדערמ" אויסגע-
פונען פון באהויבעט קווע-
לען אין דער זעלבער צייט וואס אין
באקאנט געווארן, אז דער אויף-
טריט פון דער "אידישער אגענטור"
פאר דער "יו-עו" פאלעסטינע גע-
מיטע איז ווידער אפגעלעגט גע-
ווארן אויף א טאג - פון מיטוואך,
3 באקאנטאג, אויף דאנערשטאג,
3 באקאנטאג.

די "יו-עו" אסעמבלי אליין האט נעכ-
טען באשלאסען אפצולענען די ארכייט
פון אלע איהרע קאמיטעט אויף א טאג.
ווייל די אסעמבלי, וואס האט זיך נעכ-
טען פארואמעלט אין פלאטינג אויף

אן אלגעמיינער וועג, איז נים פאר-
טיג געווארען מיט איהר ארכייט אין
וועט היינט אפהאלטען נאך צוויי אל-
געמיינע וועגן.
ד. אבא הלל סילווער, וועלכער וועט
זיין דער ערשטער אויפצושטרעטען פאר
דער "יו-עו" אסעמבלי'ס פאלעסטינע
קאמיטעט אין נאמען פון דער אידישער
אגענטור, וועט שטעלען די אויבער-
דערמאנטע פאדערונג אין א רעדע, אין
וועלכער עס וועט אויספירליך ערקלערט
ווערען דער ציונסטישער שטאנדפונקט
אין דעם איצטיגען מאמענט.

די רעדע פון ד. סילווער וועט
ווערען וועניגסטענס א שטונדע צייט
אין וועט זיין באדייטער אנדערש ווי
עס איז געווען זיין רעדע פאר דער
"יו-עו", ווען ער איז אויפגעטראטען
פאר דער פאלעסטינע קאמיטעט פון דער
ספעציעלער אסעמבלי וועגן לעצטע
פריהלינג.
די "אידישע אגענטור" וועט, דורך
ד. סילווער, דאס מאל נים פארלענען
איהר "קעס" אין אלגעמיינע שטריכע
ווי פריהער. איצט וועט דער הויפט
אינהאלט פון ד. סילווער'ס רעדע בא-
שטעהן פון א גרונדליכער דיסקוסיע
וועגען די משות'דיגע און באשטימטע
רעקאמענדאציעס פון דער "יו-עו"
און ארץ ישראל קאמיטעט'ס מערהייט.

די אידישע אגענטור וועט, דורך ד.
סילווער, נאך ביז א געוויסע גראד
געשטערען אויף דער רעדע, וואס דעם
מאכט'ס פלימעניק דושימאל על הר
מעני האט מאנטאג נאכמיטאג געהאל-
טען אין לעזי סאקסעס. אין נאמען פון
דער אגענטור איז שוין דאן ערקלערט
לעווארען וועט דושימאל על הר מעני
נאך רעדע, אז "אין זיינע ארגומענטען
איז ניםא קיין נייעס און אין זיינע פאק-
טען איז ניםא קיין אמת". עס וועט
פארשטאנען, אז ד. סילווער וועט זיך
ניט לאנג באשעפטיגען מיט ענטפערען
דעם מוסט'ס פלימעניק. ער וועט נאך
אנווייזען אויף דושימאל'ס הוסעניק'ס
וויכטיגסטע פעלשונגען. אויף אלע אג-
דערע ארגומענטען, "פאקטען" און פיר-
ערען, וואס דער באקאנטער "פארדער-
מ" האט אנגעגעבען, וועט
די אידישע אגענטור ענטפערען אין א
ספעציעלען מעמאראנא, וואס וועט
איצט פארשטרעטען און וועט צוועי-
שטעלט ווערען צו דער יו-עו אסעמבלי
און טאקע דערפאר, וואס ד. סילו-
וער וועט אין נאמען פון דער אידישער
אגענטור רעדען הויפטזעכליך וועגען

די רעקאמענדאציעס פון דער יו-עו און
ארץ ישראל קאמיטעט'ס רעפארט, וועט ער
אויך אויפגעטען די פראגע וועגען דעם
פלאן פאר אן "איבערגאנגעניש" פון
צוויי יאר, נאך דורכפירען די צו-
טיילונג און די גרונדונג פון א איד-
שער מלוכה.

די אידישע אגענטור וואלט זיך פיר-
לייכט נים געווען געוויינטלעך מיט דער
יו-עו וועגן דער לענג פון דער איבער-
גאנגעניש פראגע, ווען ענגלאנד וואלט
זיך אין פאראויס פארפליכטעט דורכ-
צופירען יעדען באשלוס פון דער יו-
עו אסעמבלי וועגען ארץ ישראל. איצט
אבער, נאך דער ערקלערונג פון קאלאר
ניאלימינסטער קריטיש-דושימאל, אז
ענגלאנד האט באשלאסען אויפצוגעבען
דעם מאנדאט און אויסצוציהען איהר
פליכטער פון ארץ ישראל און שטעל-
ן זיך מעגליך, וואס עס זאל נים זיין
דער באשלוס פון דער יו-עו, האט זיך
די לאגע איינגעלעזט געענדערט.

די אידישע אגענטור וועט דאנערש-
טאג ערקלערען פאר דער יו-עו, אז אפ-
לענען די גרונדונג פון א אידישער
מלוכה אויף צוויי יאר, וואס איז שוין
איינגעלעזט נים בארעכטיגט פון שוין
שום שטאנדפונקט, און אז יעדע אפ-
לעגעניש קען ברענגען נים קיין ניצען,
נאך דורכאויס שאדען.

די פאדערונג, אז א אידישע מלוכה
זאל געשאפט ווערען ווי א שטעלסטען,
וועט די אידישע אגענטור באגרינדען
מיט די פאלגענדע ארגומענטען:
עס וועט קאסטן צוויי יאר אין קרעפ-
טען, און פשוט טאקע אין געלט, צו
שאפען א צייטווייליגע אדמיניסטרא-
ציע פאר ארץ ישראל, ווען די ענגלישע
אדמיניסטראציע וועט זיך צוריקציהען.
(פון לאנדאן איז געווען געמאלדען, אז
ענגלאנד וועט אנהייבען ארויסציהען
איהר מליכער פון ארץ ישראל שוין
אין א פאר חודשים ארום, און דערפון
איז צו דרינגען, אז און מליכערשער
מאכט וועט "ענגלישע אדמיניסטרא-
ציע" לאנג נים בלייבען אין לאנדאן.)
די אידישע אגענטור - דורך די אי-
דישע עמיסאריענעלע אינסטיטוציעס,
ווי דער "ווער לאז" און "אספת
הנבחרים" און אויך דורך דער זעלבסט-
שטענדיקער "הגנה" - האט שוין פאק-
טיש אן ארגומענטירטע גענויג פאר א
אידישער מלוכה, וועלכע דארף נאך
אנערקענט ווערען פון פאלקערבונד.
א אידישע רעגירונג קען איבערנע-
מען אלע רעגירונגספליכטען, אויך די
פליכטען פון באשוצען דאס לאנד -

אונזער דער אויפזיכט און מיט דער
אנערקענטונג פון דער "יוניאטער נע-
שאנס" - אפילו מארגען.
אז די נויטיגע צוגרונדונגען פאר
איינגעטען און ריכטיג איינארדנען א
גרויסע אידישע אימיגראציע, ווי צום
בוישפיל, די 150 טויזנט, וואס די
מערהייט פון דער "יו-עו" ארץ ישראל
קאמיטעט רעקאמענדירט פאר די קר-
מערדיגע צוויי יאר, וועלען קענען גע-
מאכט ווערען פיל בעסער פון א איד-
שער רעגירונג ווי פון א צווישענצייט
רעזשים.

אין אויסארבייטען די וויכטיגסטע
פונקטען פאר די פארשלאגען פון דער
אידישער אגענטור צו דער איצטיגער
יו-עו אסעמבלי, האבען זיך, ביז א גרוי-
סע גראד, באטייליגט אויך אנדערע
אידישע ארגאניזאציעס, נים נאך דער
"אידישער וועלט-קאנגרעס" און די
"אמעריקאנער אידישע קאנפערענץ".
וועלכע זיינען ענג פארבונדען מיט דער
ציוניסטישער באוועגונג, נאך אויך די
"אמעריקאנער דושימאל קאמיטעט", א
וויכטיגע באראטונג צווישען פארשטע-
לער פון דער אידישער אגענטור מיט
פארטראכטען פון די אנדערע ארגאני-
זאציעס, איינשליסענדיג די "אמעריקאנער
דושימאל קאמיטעט", אין אפגעהאלטען
געווארען נעכטען אווענט.

דערווייל אבער האבען די אראבישע
לענדער געמאכט א נייע מאנעווערע אין
דער יו-עו. אסעמבלי מיט'ן צוועק צו
פארבאטען יעדע אידישע איינוואנדר-
ונג קיין ארץ ישראל, די נייע מא-
נעווערע ווערע באשטעהט אין דעם

וואס איינערנעכטען, מאנטאג, האבען
זי. פארגעשלאגען א שפאנעל נייעס
פונקט פאר דער טאגעס-ארדנונג פון
דער אסעמבלי (דער 29טער סעפטעמ-
בער איז געווען דער לעצטער טאג
פארצוברענגען נייע פראגען פאר דער
אסעמבלי).

דער פונקט פאר דער טאגעס-ארד-
נונג, וואס איז פארגעשלאגען געווא-
רען פון עניפטען, איראק און לבנון,
לייגט זיך ווי פאלגט: "אינטערנא-
ציאנאלע קאאפעראציע נים צו דער
לאזען אימיגראציע, וואס קען צושטע-
לען פריינטליכע באציהונגען צווישען
פעלקער".
מיט איינפאכערע ווערטער מיינט
דאס, אז די אויבענדערמאנטע דרוי-
אראבישע מלוכות ווילען ארויסבאק-
טען פון דער יו-עו. אסעמבלי אליין
א פארבאט געגען א וועלכער עס איז
אידישער איינוואנדרונג קיין ארץ
ישראל, קיינער רענקט נים, אז זיי
וועלען עפעס אויספירען ביי דער יו-
עו. אין דער דאזיגער באציהונג, אבער
שיין דאס וואס איז פונקט ווערט פאר

געשלאגען פאר דער טאגעס-ארדנונג
וועט געבען די אראבישע רעלענאציעס
נאך א רייע געלעגענהייטען ארויסצו-
טרעטען מיט רעדעס געגען אידישער
אימיגראציע. זיי וועלען קענען האל-
טען אוועקע רעדעס אין דער "סט-
רינג קאמיטעט", וואס דארף נומערירען
נייע פונקטען פאר דער טאגעס-ארד-
נונג.

אויב די "סטרינג קאמיטעט" וועט
צוריקווייזען זייער פארלאנג וועט זיך
אלץ דערמיט די זאך נים ענדירען,
ווייל זיי וועלען דאן נאך האבען אפ-
לירען געגען דער "סטרינג קאמיטעט"
צו דער אסעמבלי אויף אן אלגעמיינער
וועג. דאס וועט זיי געבען געלענענ-
הייטען צו האלטען נאך רעדעס געגען
אידישער איינוואנדרונג.

אויב די "סטרינג קאמיטעט" וועט
צוריקווייזען זייער פארלאנג וועט זיך
אלץ דערמיט די זאך נים ענדירען,
ווייל זיי וועלען דאן נאך האבען אפ-
לירען געגען דער "סטרינג קאמיטעט"
צו דער אסעמבלי אויף אן אלגעמיינער
וועג. דאס וועט זיי געבען געלענענ-
הייטען צו האלטען נאך רעדעס געגען
אידישער איינוואנדרונג.

UN DELEGATES IMPRESSED BY SILVER'S PRESENTATION OF JEWISH CASE

Lake Success, New York, October 2, (Palcor)—Members of the Ad Hoc Committee on Palestine followed intently Dr. Abba Hillel Silver's presentation of the Jewish case this afternoon.

When Dr. Silver concluded, Palcor learned that it was the almost unanimous opinion of members of the Ad Hoc Committee, that Dr. Silver's presentation had two major advantages over the Palestine Arab presentation earlier this week, namely, that the Jewish Agency declared itself ready to accept the UNSCOP majority report although it regards it as falling far short of Jewish requirements, and that the Jewish people are ready to defend themselves and to undertake the policing of their country in the event of a British withdrawal.

VOLUME XIV - NUMBER 183

October 2, 1947

PARTITION HEAVY SACRIFICE BUT JEWISH AGENCY IS READY TO
RECOMMEND IT TO JEWISH PEOPLE, SILVER TELLS UNITED NATIONS
Says Jews Who Have Experience Of Centuries Will Not Be
Intimidated By Idle Arab Threats

Lake Success, New York, October 2, (Palcor)--Dr. Abba Hillel Silver, Chairman of the American Section of the Jewish Agency Executive, speaking before the United Nations' Ad Hoc Committee on the Palestinian Question here this afternoon, said that partition of Jewish Palestine is too great a sacrifice to ask of the Jews, but the Jewish Agency is willing to recommend this sacrifice to the highest organs of the Zionist Movement if it means the immediate establishment of a Jewish State.

Speaking in behalf of the Jewish Agency, before the international tribunal, Dr. Silver asked for Western Galilee and Jerusalem, without the Old City, to be included in the proposed Jewish State. He described the UNSCOP minority proposals as a new version of the rejected Morrison Plan. He said the Jewish people are too old to be frightened by idle Arab threats and expressed Jewish readiness to undertake policing and security of their own state, even during the transition period if no United Nations force is available. He said the transition period needn't last two years and that a Jewish State should be established not at the end but at the beginning of the transition period.

Dr. Silver asserted that the Jewish Agency was "impressed" with the UNSCOP recommendation of an economic union between the Jewish and Arab states, even though it would "impose grave sacrifices" on the Jewish State. He extended an offer of "peace and friendship", not only to the adjoining Arab State but to all neighboring states. He warned, however, that neighborliness "is a two-sided affair", and if Jewish overtures for friendship are not met in kind "we shall be compelled to do what any people must do under such circumstances--defend our rights to the utmost."

Referring to the sixth recommendation, which UNSCOP adopted unanimously, calling on the General Assembly to undertake international arrangements to deal with 250,000 Jewish DP's and their resettlement in many lands, Dr. Silver noted that the Jewish Agency welcomed all plans for the alleviation of the plight of Jewish DP's. But, he pointed out, no countries are willing to receive large numbers of Jews and the Jews should not be forced to settle elsewhere if they desire, as the overwhelming majority do, settlement in their own land, Palestine. He said he was puzzled by the UNSCOP's statement that Palestine is

not the solution of the Jewish problem. He pointed out that the Jewish problem never was solely one of immigration, but one of national homelessness which only Palestine can solve. Following are highlights from Dr. Silver's address:

Replies to Jamal Hussein

Dr. Silver said the Jewish Agency was at a loss to understand why the Arab Higher Committee was unwilling to present its case to the Special Committee of the United Nations. "The Jewish Agency likewise had been subjected to the strains and disappointments of the numerous Palestine inquiries which preceded it", he said. "Having repeatedly refused the invitation to present its case, why does the Arab Higher Committee come now to ask 'justice and equity' at the hands of the United Nations whose authority it had flouted and whose competence to define the form of the future government of Palestine the Arab spokesman on Monday categorically denied?"

"The same spokesman treated us to an historic improvisation on the origin of the Jewish people and on the history of Palestine. History may not be an exact science but it certainly is not a story out of the Arabian nights. There are certain facts which do not yield to wishful thinking. Thus the canard that the Jews of western Europe are descendant not from Israel of old, but from a tribe of Khazars in Russia, is a relatively recent invention and was popularized in the racial mythologies of our day whose political motivations are clearly transparent. One would assume that the Arabs of Palestine would be among the last people on earth to wish to engage in genealogical research..."

Cites Distinct Status Of Palestine In Reference to Arab World

"The very identity of Palestine as a unit of human society is an achievement of Jewish history", Dr. Silver said. "The country lost its separate character with the Jewish dispersion and only resumed a specific role in history when the Palestine Mandate was ratified. The Mandate acknowledged this history by settling Palestine in a distinct and separate context in relation to the Arab world. 'I am persuaded', declared President Wilson on March 3, 1919, 'that the Allied Nations with the fullest concurrence of our own Government and people are agreed that in Palestine shall be laid the foundation of a Jewish Commonwealth.'"

Refuting Arab economic grievances which were aired before the Ad Hoc Committee, Dr. Silver referred to UNSCOP, to the Royal Commission Report of 1937, and the memorandum of the Palestine Government which was submitted to UNSCOP, "a document which can hardly be charged with pro-Jewish bias -- conclusively proves that the Palestine Arabs benefitted considerably and directly from Jewish development in the economic, financial and social spheres."

Questions British Refusal To Implement UNSCOP

"In view of His Majesty's Government's reluctance to impose a policy by force of arms -- a policy which would have behind it the sanction of the community of nations -- one may be pardoned for inquiring why His Majesty's Government has not hesitated to employ in recent years a military force of 100,000 men, along with its navy and its air force, to impose by force a policy on Palestine which no international body has approved, which is contrary to the purposes and provisions of the Mandate, and which has been thrice disapproved by international bodies," Dr. Silver said. "It would have been more helpful if the statement of His Majesty's Government had been more revealing. Surely

it must be clear to everyone that no settlement of the Palestine problem is possible without some enforcement."

Partition Idea Originated With British

"It may be pertinent to recall that the principle of partition on which the Majority Report of the Committee is based was first projected by the all-British Royal Commission in 1937", Dr. Silver pointed out. "At that time the British Government accepted that recommendation in principle and declared: 'In supporting a solution of the Palestine problem by means of partition, His Majesty's Government are much impressed by the advantages which it offers to the Arabs and the Jews. The Arabs would obtain their national independence, and thus be enabled to cooperate on an equal footing with the Arabs of neighboring countries in the cause of Arab unity and progress. They would be finally delivered from all fear of Jewish domination . . . On the other hand, partition would secure the establishment of the Jewish National Home and relieve it from any possibility of its being subjected in the future to Arab rule.'"

Welcomes British Withdrawal

"The failure, however, of the United Kingdom Government to give the United Nations a measure of guidance and support, and its announced intention of an early withdrawal from Palestine which we welcome, makes it more imperative than ever that the General Assembly should proceed with the work before it with utmost dispatch", Dr. Silver said.

Questions UNSCOP's 12th Recommendation

"The Jewish Agency, in making this preliminary comment on the Report itself, wishes to indicate at the outset its full approval of all but one of the eleven unanimous recommendations made by the Committee. On the sixth recommendation, of which it does not disapprove, it would like to make this observation. The sixth recommendation calls upon the General Assembly 'to undertake immediately the initiation and execution of an international arrangement whereby the problem of the distressed European Jews, of whom approximately 250,000 are in assembly centers, will be dealt with as a matter of extreme urgency for the alleviation of their plight and of the Palestine problem.' It will be recalled that the Anglo-American Committee of Inquiry likewise recommended that efforts be made immediately to find new homes for these displaced persons."

Referring to UNSCOP's 13th recommendation, Dr. Silver said "We are at a loss to understand the meaning of this recommendation -- actually not a recommendation but a mere postulate. The 'Jewish problem in general' is not a problem of Jewish immigration or of refugees. It is the age-old problem of Jewish national homelessness. There is but one solution to this problem, a national home. This was the basic Jewish problem which was faced by the Balfour Declaration and the Mandate, and to which the proper solution was given -- the reconstitution of the national home of the Jewish people in Palestine."

UNSCOP Minority New Version Of Morrison Plan

Referring to the UNSCOP minority proposals, Dr. Silver said that "what are described as an Arab and a Jewish 'State'...are, in fact, little more than semi-autonomous cantons or provinces. It is obvious that under the constitutional provisions envisaged in this recommendation, Palestine would become in effect an Arab State with two Jewish enclaves, in which the Jews would be frozen in the position of a permanent minority of the population of the Federal

State. The proposal is a variant of the Federal scheme put forward last year by His Majesty's Government, generally known as the Morrison Plan, which was rejected at the time both by Jews and Arabs, as well as by the Government of the United States."

Partition Never Proposed By Jewish Agency

As regards the Majority proposals, Dr. Silver pointed out that they are those of UNSCOP. "Needless to say they are not the proposals of the Jewish Agency which, in fact, were ruled out by the Committee. They do not represent satisfaction of the rights of the Jewish people...Partition clearly was never contemplated by the Balfour Declaration or the Mandate. It was intended that Palestine, the whole of Palestine, shall ultimately become a Jewish State. This is the clear testimony of Mr. Lloyd George, who was the British Prime Minister at the time of the issuance of the Declaration. The land referred to as Palestine in the Declaration included what is now Trans-Jordan...That area has already been partitioned. The first partitioning of Palestine took place in 1922 when Trans-Jordan, representing 3/4 of the original area of Palestine, was cut off and has since been set up by the British as an Arab kingdom. Thus, one Arab state has already been carved out of the area assigned to the Jewish National Home. It is now proposed to carve a second Arab state out of the remainder of the country. In other words, the Jewish National Home is now to be confined to less than 1/8 of the territory originally set aside for it. This is a sacrifice which the Jewish people should not be asked to make."

Asks Western Galilee And Jerusalem Be Retained

"It is not our intention at this time to enter into a detailed discussion of the many territorial provisions in the proposals of the Majority Report", Dr. Silver said. "But we feel constrained to point out at least two features which are open to the most serious objections. The Majority Report eliminates western Galilee - that is, most of Galilee - from the Jewish State...we regard the proposed exclusion of western Galilee as an unjustified and a particularly grievous handicap to the development of the Jewish State...We did not question the propriety of placing the old city of Jerusalem, which contains the holy places as well as the holy shrines which may be outside the walls of the old city, in the custody of an international trustee. But outside the old city a modern new city has grown up which contains a compact Jewish section of approximately 90,000 inhabitants. This new city includes the central national religious and educational institutions of the Jewish people of Palestine. Excluding all of Jerusalem from the Jewish State would be a particularly severe blow."

Calls Partition A Heavy Sacrifice

Returning to the basic solution of partition, Dr. Silver said "it entails" a very heavy sacrifice on the part of the Jewish people." "But if such a sacrifice is made the inexorable condition of an immediate and final solution we would be prepared to assume the responsibility for recommending acquiescence to the supreme organs of our movement, subject, of course, to further discussion of the constitution and territorial provisions which we assume will take place in the course of these sessions. We would be prepared to do so because the proposal makes possible the immediate re-establishment of the Jewish State, an ideal for which our people ceaselessly strove through the centuries, and because it ensures immediate and continuing Jewish immigration which, as events have demonstrated, is possible only under a Jewish State."

"Impressed" With Economic Union Proposals

"We are impressed with the recommendation in the Report of an economic union between the two states", Dr. Silver said. "This appears to us to be a progressive and statesmanlike conception of great promise. The Jewish Agency is prepared to accept this proposal of an economic union. It should, however, be understood that this economic union — while it would bestow some benefits on the Jewish State — would also impose grave sacrifices. The acceptable limit of these sacrifices is, in principle, clear: the Jewish State must have in its own hands those instruments of financing and economic control that are necessary to carry out large-scale Jewish immigration and the related economic development. The Jewish State must have independent access to those world sources of capital and supplies that are indispensable for the accomplishment of these purposes."

Offers Friendship To Arabs

"We mean to be good neighbors, not only to the Arab state of Palestine, but to the Arab states throughout the Middle East", Dr. Silver said. "And certainly we mean scrupulously to respect the equal rights of the Arab population in the free and democratic Jewish State." But, he warned, "Neighborliness is a two-sided affair. Sincerely and without reservations we bring the offer of peace and friendship. If it is met with the same spirit, rich and abundant blessings will redound to all. If not, we shall be compelled to do what any people must do under such circumstances — defend our rights to the utmost. We have builded a nation in Palestine. That nation now demands its independence. It will not be dislodged. Its national status will not be denied."

Urges Brief Transition Period

Dr. Silver said a transition period of two years is, "in our judgment, considerably longer than is necessary or desirable." He said transfer of statehood functions to the two peoples in their respective states should not take place at the end of the transitional period, but should be inaugurated immediately and consummated as rapidly as possible. "The Jewish people in Palestine stand ready to assume immediately all responsibilities which the establishment of the Jewish State will involve", he said.

Won't Be Intimidated

"The Jewish State, when it is established, will respect the sovereignty of its neighbor states as fully as it will defend its own. The Jewish people in Palestine is prepared to defend itself", Dr. Silver said. "It is not impressed by idle threats. A people that has survived the accumulated fury of the centuries, faced powerful empires in a bitter battle for survival, and during the last war saw hundreds of thousands of its sons fighting for freedom in all the liberating armies of the Allied nations — while the head of the Palestine Arab Higher Committee was broadcasting Nazi propaganda from Berlin and congratulating Hitler on his African victories over the Allies — such a people will not be intimidated."

Jews Ready To Police Own State

"We must take note of the announcement made by the representative of the United Kingdom that its forces may not be available to the United Nations during the transitional period, and may be subject to early withdrawal from Palestine", Dr. Silver said. "In that event, in order to avoid the creation of a dangerous vacuum which might affect public security, the Jewish people of Palestine will provide without delay the necessary effectives to maintain public security within their country."

ערמוניגט אלע שאפענדע
כתות אין אידישען לעבען

Office: 183 E. 8th St.
New York 2, N. Y.
Telephone:
ORchard 4-3300
Entered as Second Class Matter at
New York, N. Y., May 1, 1905
Post Office No. 11,940

דער פאג

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

אומפארמיאיש אין נייעס
אומאפהענגיג אין מיינונג

יום ח' / ב' / חמ"ט סוכות, תש"ז

NEW YORK

THURSDAY, OCTOBER 2, 1947

דאנערשטאג, 2טער אקטאבער, 1947

8 PAGES PRICE FIVE CENTS

מירלזער וועט היינט פארדערען אידישע מלזכה ביי יו-ען

מירלזער וועט היינט פארלייגן אידישן שטאנדפונקט וועגען א"; גרין און מארע היינט ביי טרומאנ'ען גרין זעט טרומאנ'ען וועגען ארץ ישראל

ספעציעל פאר'ן "פאג" — פון ס. דינא

די ווען קאמיטע פאר ארץ ישראל וועט אנהויבען איר וויציג היינט, דריי אזיגער נאכמיטאג, מיט דר. פילדער אלס הויפט-רעדנער פאר דער אידישער אנגעזעהר.

דר. פילדער'ס רעדע פאר דער ווען קאמיטע וועט דויערן ארום 40 מינוט.

עס וועט פארשטאנען, אז ער וועט פאדערן דעם באלידענען אויפ'ן שטעל פון א אידישער מלזכה, ווינציגסטענס אין א יאר ארום.

זי וועט זיך אנהויבען מיט א קריטיק קעגען דער מאנאטע-מאכט, וואס האט גיט דורכגעפירט אירע פליכטען אין ארץ ישראל.

זי וועט אויך דערקלערען פארוואס אירע קאנען גיט אנגעמען די מינאריטעט-קאמפארציעס פון דער קאמיטע, אין וועט פארזיכערן דער ידע, אז אירען פאדערן גיט, אז וועלכע עס איז פאלק זאל פאר גיטען פאר אונז בלויז אין ארץ ישראל.

א וויכטיגע וויציג פון דער אידישער אנגעזעהר איז אפגעהאלטען געווארען דינסטאג אווענט, אין וועלכער עס האבען זיך באטייליגט די אמעריקאן דזשוואיש קאמיטע, דער אידישער קאמיטע, דער אידישער קאמיטע, דער אידישער וועלכע-קאמיטע, די אמעריקאנער אידישע קאנסערגענץ און די אגודה.

ריכטער פראסקאווער האט פארמאגטען די אמעריקאן דזשוואיש קאמיטע, יעקב פאט אין מינאקא האבען פארמאגטען דעם אידישען ארבייטער קאמיטע.

דר. פילדער האט זי איבערגעגעבען אין אלגעמינע שטריכען דעם אינהאלט פון דער רעדע, וואס ער וועט האלטען פאר דער ארץ יש' ראל קאמיטע פון דער ידע, און עס איז פארגעקומען אן אויספיר פון מיינונגען וועגען פארשידענע פונקטען פון דער רעדע.

עס איז פארשטאנען געווארען, אז דר. פילדער וועט ריידען בלויז אין דעם נאמען פון דער אידישער אנגעזעהר.

די אידישע ארגאניזאציעס וועלען ארויסגעבען א פיינפמענט אין

זייער נאמען, שפיצענדיג די מערהייט-רעקאמענדאציעס פון דער ידע קאמיטע.

די אידישע ארבייטער-באנוועגונג האט זיך ארויסגעווארפען מיט גרויס ענטהערטע צו העלפען אין קאמף פאר ארץ ישראל.

די ווייז דורכפירן דער פרעזידענט פון אינטערנאציאנאל און ווייז פרעזידענט פון דער אמעריקאן פערעריישאן און לעיבאר, האט גע' שיקט א לאנגע טעלעגראמע צו וויליאם גרין, פרעזידענט פון דער אמעריקאן פערעריישאן און לעיבאר, דערמאנענדיג אים וועגען די רעזאלוציעס, האט די פארשידענע קאנצענטראציעס פון דער אמעריקאן פערעריישאן און לעיבאר האבען אנגענומען וועגען ארץ ישראל, און אויסגעפאדערט אים, אז ער זאל זיך פערזענליך זעהן מיט'ן פרעזידענט און אויפפאדערן אים, אז ער זאל אינטערוויווירן די אמעריקאן נער דענעאציע, אז זי זאל אוועקוואדערן איר נייטראליטעט און איר הויבען ארבייטען פאר דער דורכפירונג פון די מערהייט-רעקאמענדאציעס דאציעס פון דער ווען קאמיטע.

די אמעריקאן פערעריישאן און לעיבאר עפענט איר קאנצענטראציע קומענדיגען מאנאט אין סט. לואיס און וועט געווייז האבען צו זאגען איר ווארט וועגען ארץ ישראל.

אבער עס איז זיכער, אז מר. גרין וועט זעהן דעם פרעזידענט איר דער ער וועט אפמאכען צו דער קאנצענטראציע. עס איז גאנץ מעגליך, אז ער וועט זיך מיט אים זעהן היינט.

אן ענליכע טעלעגראמע איז געשיקט געווארען פון מר. 'לואיס הא' לענדער, פון דער אמאלקאמייטער קלאדינג וואיקערס יוניאן, צו פיר' לויט מארע, דער פרעזידענט פון דער פייאייא, אז ער זאל זיך זעהן מיט'ן פרעזידענט און אויסנוצען זיין איינפלוס צו גונסטען ארץ ישראל.

אנטי-אידישער פארשלאג אויף טאג-ארדענונג; סאוועט האלט זיך צוריק פון שטימען

די "סטורינג-קאמיטע" פון דער פעלקער-ארגאניזאציע, די קאמ' פיע, וואס באשטימט וועלכע פונקטען עס זאלען ארויסגעשטעלט ווע' רען אויף דער טאג-ארדענונג פון דער אפעמבלי, האט געשטימט ארויסצושטעלען אויפ'ן סדר היום די דיסקוסיע איבער דער פראגע ווי אזוי צו פארמיידען "אימיגראציע, וואס קען שטערען די פרייז' ליכע באציהונגען צווישען פעלקער."

דער פונקט איז פארגעשלאגען געווארען דורך עניפטע, איראק און לבנון און איז געצילט גיט צו דערלאזען אן "אומלעגאלע" אידישע איינזאנדערונג קיין ארץ ישראל. מיט 8 שטימען קעגען 1 האט די "סטורינג-קאמיטע" באשלאסען צו רעקאמענדירען דעם פונקט פאר אפעמבלי-דיסקוסיע. די דעלעגאציע פון ניו-יארק האט פראטעסט' פירט און די סאוועטישע לענדער האבען זיך צוריקגעהאלטען פון שטימען. די סאוועטישע דעלעגאציע האט ביי פריערדיגע געלעגענ' הייפטען פראטעסטירט קעגען שטעלען אויפ'ן פונקטען אויף דער טאג-ארדענונג אבער די פראטעסטען האבען גיט געהאלטען.

פארשלאג פון על סאלוואדאר האט ווייניג שאנסען אנגענומען צו ווערען

די דעלעגאציע פון על סאלוואדאר האט פארגעשלאגען, אז עס זאל אפגעלייגט ווערען א באשלוס וועגען ארץ ישראל בוי נאך א קאנסע' רעגן צווישען אידישע און אראבישע פירער זיך אויסצוגלייכן וועגען דער צוקונפט פון הייזיגען לאנד. דער פארשלאג איז אריינגעבראכט געווארען אין דער ארץ ישראל קאמיטע, אבער ער האט ווינציג שאנס' נישט צו קומען.

עס איז קיין צווייפעל גיט, אז די אמעריקאנער עפענטליכע מיינונג איז צו גונסטען, א אידישער מלזכה אין ארץ ישראל, און די גרעסטע צייטונג'ען פון לאנד קומען ארויס צו גונסט' טען דעם מערהייט-באריכט פון דער ווען קאמיטע.

די "דעילי ניוס", וואס האט די גרעסטע צירקולאציע אין אמעריקע, איז נעכטען ארויסגעקומען מיט א גאנצען לייטאריקעל, אין וועלכען זי שטיצט דעם מערהייט באריכט פון דער ווען קאמיטע פאר ארץ ישראל אלס די בעסטע לייזונג צו דעם פראג' לעס און באצייכענעט די אראבישע סטראשונקעס אלס "פערדישע פד' דערן", דאס הויסט, א זאך וואס ער זיסטירט גיט און מיט וואס מען דארף זיך גיט רעכענען.

זי פארענדיגט דעם לייטאריקעל מיט די ווערטער:

"עס זיין שווער צו פארשטיין, פאר' וואס די טרומאן-ארמיניסטראציע שיינט צו זיין גיט גערן צו נעמען א פאזיטיווע שטעלונג צו דער פראגע. אויב די ווען וועט גיט לייזען די דאזיגע פראגע (ארץ ישראל) מיט ווירדע וועט איר גאנצע צוקונפט גע' שטעלט ווערען אין צווייפעל."

איינע פון די וויכטיגסטע רעפובלי' קאנער צייטונגען אין אמעריקע, די ניו יארקער "העראלד-טריביון", איז אויך נעכטען ארויסגעקומען מיט א שאר' פון לייטאריקעל צו גונסטען דער לייזונג פון דער ארץ ישראל פראגע אויפ'ן באזיס פון די מערהייט רעקא' מערהייטעס פון דער ווען קאמיטע.

זי זאגט, אז סיי די אראבער אין סיי די אידישע נויטיגען זיך אין דעם נוסען ווילען פון די פעלקער פון דער וועלט, און די אראבער וואס ווינען קענען א אידישער מלזכה ווינען פונקט אזעלכע עקסטרעמיסטען ווי די אידישע וואס פאדערען גאנץ ארץ ישראל מיט דעם עבר הירדן.

די אראבער אינגאדירען 30 יאר געשיכטע אין ארץ ישראל, וואס מען קען גיט אפשווישען.

"דאס וואס ענגלאנד ציט זיך צוריק און די אראבער מיט די אידישע בלייבען פנים אל פנים, שאפט די בעסטע מעג' נישט צו קומען."

XXXIII

ARAB AIM ACCEPTED
FOR U.N. DISCUSSION

Group to Debate Cooperation
Against Immigration—
Direct Talks Asked

The Arab League won the approval of the United Nations General Assembly yesterday for debate of a resolution calling for international cooperation against any kind of immigration that would disturb friendly relations among member states.

The word "Palestine" does not appear in the motion submitted by Egypt, Iraq and Lebanon—but Arab League delegates made it clear that they were referring to Jewish immigration into the Holy Land.

There was no discussion of the merits of the Arab proposal. It came up first at a meeting at Flushing Meadow of the General Committee—the steering committee of the Assembly—and the vote to recommend it for the agenda was 8 to 1, with New Zealand complaining against the practice of handing in "last-minute" suggestions. Five countries abstained on the vote—Poland, China, France, Luxembourg and the United Kingdom.

Will Go to Committee

Less than an hour later the same Arab League proposal was presented to the Assembly in plenary session. This time it was included in the report of the General Committee, which was adopted unanimously and without debate. Under a ruling by Dr. Oswaldo Aranha of Brazil, Assembly President, the resolution will go to the Social, Humanitarian and Cultural Committee for action.

Meanwhile, a new suggestion for settling the Palestine controversy through direct Arab-Jewish negotiation came from the delegation

from El Salvador. In a resolution to be submitted to the Ad Hoc Committee on the Palestine Question El Salvador asked that the Assembly call on the Jewish Agency for Palestine and the Arab Higher Committee of Palestine to appoint three representatives each to confer under United Nations auspices in one more attempt to find common ground.

"The recommendations or suggestions to be made in the report of the conference should contain adequate safeguards for the Christian, the Islamic and the Jewish religious interests of Palestine," the resolution adds.

The Zionist side of the Palestine debate will be presented to the committee today by Dr. Abba Hillel Silver, speaking for the Jewish Agency. Dr. Silver is expected to reaffirm Zionist support for the majority report of the United Nations Special Committee on Palestine, which recommends partition of the Holy Land and the setting up of independent Arab and Jewish states.

Dr. Silver's stand on the majority report was forecast on Sept. 2 by the World Zionist Organization, meeting in Zurich, Switzerland. He is expected to repeat the Zionist organization's reservations on the majority plan—with emphasis on requests for revision of the territorial boundaries set up by the majority.

The General Committee's report approved by the Assembly in the afternoon contained recommendations for debate on three items besides the immigration proposal. They are a Philippine motion to add Spanish to French and English as one of the working languages of the Assembly; a Swedish resolution calling on the United Nations to save money by greater utilization of the services of the Secretariat; and a Norwegian motion to discuss the teaching of United Nations purposes and principles in the schools of member states.

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS
דער מארגען זשורנאל
אין יידישעם
סאנעבלאט
Founded by Jacob Saphirstein
Entered as Second Class Matter at the New York, N. Y. Post Office
A. L. Malkenson, Pres.; A. L. Jacobs, Vice-Pres. and Gen. Manager
Address: 77-79 Bowery, New York 2, N. Y., Tel. CANal 6-7200
Published every day, except Saturday, by the Journal News Corp.

SUBSCRIPTION RATES:

In New Jersey, New York, Pennsylvania, the New England States, also in Baltimore, Chicago, Cleveland and Detroit...	\$13.00 per year
All other cities and states in the U. S. A. and Canada	\$14.00 per year
In Central and South American Countries.....	\$16.00 per year
Palestine, So. Africa and European Countries.....	\$18.00 per year
Manhattan, Bronx and N. Y. City edition throughout the U. S. A. and Canada.....	\$18.00 per year

THURSDAY, OCTOBER 2, 1947. VOL. XLVII. NO. 13,980.

אמעריקע מוז זאגן ווארט וועגן א"י

דער אמעריקאנער ציוניסטישער עמירדושינסקי קאנסיל האט ארויסגעשיקט א דרינגליכע רופ צו פילע רבנים און ראבנים איבערן גאנצן לאנד, אז זיי זאלען אויפפאדערן זייערע קאנגרעגאציעס צו שיקן באד טעלעגראמעס צו פרעזידענט טרומא, און פארלאנגען פון איהם צו נעמען א קלארע שטעלונג אין דער וועג צו געסטען דעם מערהייט בארייכט פון דער וועג איינפארשונג קאמיסיע, צו שאפען א אידישע מלוכה אין ארץ ישראל. דער עמירדושינסקי קאנסיל פאר דערס אויך גלייכצייטיג אויף אלע אידישע ארגאניזאציעס, סאסייעטיס, חבורות און אינסטיטוציעס און אויך יחידים צו טאן דאס זעלביגע אויף שטיל ווי מעגלעך.

אמעריקע האט נאך אלץ נישט ארויסגעזאגט קלאר איהר שטעלונג וועגען ארץ ישראל, טראץ דעם וואס עס שלאגט שוין באלד די צוועלפטע שעה מיט וויסען אלע אז דער גורל פון ארץ ישראל איז אין די הענט פון דער אמעריקאנער רעגירונג. די אויגען פון אלע אידען אין דער וועלט זיינען געווענדעט צו אמעריקע. אלע פעלקער פון דער וועג ווארטען צו הערען דאס ווארט פון וואשינגטאן, אבער דאס וויסען הויז שווייגט. איינציג סמנים בריינגען אריין טרויעריגע ספקות אין אונזערע הערצער. סעקרעטערי מארשאל האט אפגעהאלטען א געהיימט קאנפערענץ וועגען ארץ ישראל מיט די אראבישע פארטרעטער ביי דער וועג. די דערקלערונג פון מארשאל נאכדעם בעט א קאנפערענץ מיט די אידישע פארטרעטער אין געווען לחלוטין אונזיטלעך. אמעריקע ווייס, אז אלע פעלקער אין דער וועג ווארטען אויף איהר ווארט, און די אמעריקאנער רעגירונג וויל דאך דאס ווארט נישט זאגען, אס דאס אלץ שאפט ביי אונז אונזערע און ענטוושונג.

מיר ווילען אבער נישט גלויבען אז אמעריקע וועט פארראטען די אידישע אספיראציעס אין ארץ ישראל, נאכדעם ווי אלע פרעזידענט טען זינט וואוירא ווילסאן, דער אמעריקאנער קאנגרעס, און ביידע גרויסע פאליטישע פארטייען האבען פארשפראכען צו העלפען דעם אידישען פאלק אויפצובויען זיין נאציאנאלע הויז אין ארץ ישראל. מיר קאנען נישט צולאזען דעם געדאנק אז אמעריקע זאל וועלען אונזער נעמען פון אידען ארץ ישראל, דאס לאנד פון זייערע אבות, וועלכע זיי האבען אויפגעלעבט מיט שוויים און בלוט, און אפגעבען צו די אראבער, וועלכע האבען אין משך פונדרייצעהן הונדערט יאהר איהר פארלאזען און פארזאנדעלט אין א וויסטען מדבר. מיר קאנען נאר נישט ארויפלאזען אויפ'ן זינען, אז אמעריקע זאל דערלאזען, און דער אראבישער אויף זאל נאך מעהר פארשטארקען דעם העלישען פיער פון די שרעקליכע אידישע צרות.

מיר ווילען האפען, אז דער פונק פון יושר איז נאך ביים אמעריקאנער פאלק נישט אויסגעלאשען געווארען. מיר ווילען דענקען, אז די שאמענס וואס טאנצען ארום אין סטייט דעפארטמענט, נעלען נישט פארטונקלען די ליכט פון גערעכטיגקייט, און אז אונזער גערעכטע נאציאנאלע תביעה אויף ארץ ישראל וועט מוצען אנערקענט ווערען. מען דארף נאר נישט שווייגען. מען דארף פאדערען און אויפפאדערען דעם פרעזידענט צו טהאן צו אידען זיין פליכט, וואס איז די פליכט פון גאנצע אמעריקאנער פאלק, און פון דער גאנצער ציוויליזירטער וועלט.

די פינף מיליאן אידישע בירגער אין אמעריקע קאנען זיך נישט פארשטעלען, אז אמעריקע זאל נישט מקיים זיין איר צוואג צו העלפען שאפען א אידישע מלוכה אין ארץ ישראל. פרעזידענט טרומא, וואס זיין אמת לענט אויף איהם ארויף א פליכט אויסצודריקען דעם געוויסען פון אמעריקאנער פאלק, דארף דאריבער אויפגעפאדערט ווערען צו דריפלען די דאזיגע פליכט אין באצוג צו ארץ ישראל, און טאקע באלד. זאלען אלע אידישע קהלות, ארגאניזאציעס, אינסטיטוציעס און יחידים שיקען גלייך טעלעגראמעס אין וויסען הויז, און אויפפאדערען דעם פרעזידענט ארויסצוזאגען זיך אפען פאר א אידישע מלוכה אין ארץ ישראל, און אינסטרוירען די אמעריקאנער וועג דעלעגאציע צו שטימען פאר'ן מערהייט פלאן פון דער אויספארשונג קאמיסיע איבער ארץ ישראל.

די צייט איז קורץ, זאלען די אמעריקאנער אידען לאזען הערען זייער שטימע אין וויסען הויז דורך טעלעגראמעס. זאל די אמעריקאנער רעגירונג וויסען, אז די מיליאנען אמעריקאנער אידישע בירגער האלטען די רעגירונג פארפליכטעט צו העלפען אידען בויען א נאציאנאלע הויז אין ארץ ישראל, לויט די פילעלע הבטחות וואס די רעגירונג האט געמאכט אין פארשידענע צייטען, און זאל דער פרעזידענט קומען צום באשלוס, אז ס'איז איצט זיין הייליגער חוב צו דערפאלען די דאזיגע הבטחות!

U. S. Refuses
To Lead U.N.
Fight for Zion

By ARTHUR MASSOLO
Post Staff Correspondent

Lake Success, Oct. 3—The U. S. is stiffening its attitude in favor of the partition plan for Palestine but still shows no disposition to take the leadership in forcing a solution, it was learned today.

This passive acceptance of the partition plan to which the U. S. has already given "great weight" would leave the United Nations' Palestine Committee without a strong sponsor for a project which the Jewish Agency for Palestine has reluctantly approved.

The "on the fence" U. S. attitude reportedly was modified in Washington earlier this week through the intercession of President Truman, although the eloquent speech delivered yesterday before the committee by Dr. Abba Hillel Silver, head of the agency's American section, gave no hint of the change.

Zionists Conciliating

In direct contrast to the Arabs' hostile attitude to any proposals that might effect a solution of the critical Holy Land problem, the agency was conciliatory to the extreme and pronounced itself ready to setup an interim government and to provide its own army to keep order when the British pull out.

The sympathy with which Dr. Silver's moving appeal was received by a great representation of the 57-nation committee created no false illusions among the delegates that the Agency's firm stand could by itself swing a decision.

Undoubtedly pressure from within the Democratic leadership and the bid for Jewish support by Republican leaders, such as Sen. Taft and Gov. Dewey, did much to force the President to swing the pendulum in favor of the U.N. Special Palestine Committee's majority report for a 10-year economic union between Jewish and Arab states in a partitioned Holy Land.

But nowhere in Mr. Truman's reported modified policy is there a directive to Secretary of State Marshall to wield the big stick such as the U. S. has shown itself capable in other matters where strong American leader-

The United Nations

ship induced other countries to follow.

While the U. S. may give its full support to the partition plan it will not campaign in its favor—a factor that would hurt the chances of a solution at this session.

Uruguay Has Plan

The committee's general debate of the UNSCOP report opens late today but there was no rush of applications to speak first. Committee Chairman Evatt of Australia, had no speakers on his list, indicating that the pro-Arab opposition may try to divert attention from the majority report by introducing new resolutions.

Uruguay is expected to come up with a constructive proposal asking for the immediate admission to Palestine of 3,000 children in the DP camps of Cyprus and Europe.

Dr. Silver, in his speech, lashed out at the British for failing to take any stand whatever on the Palestine report, beyond acceptance of the general recommendation to give up the mandate.

He brushed aside Arab threats of a holy war and was bitterly critical of claim made by Jamal il Hussein, vice chairman of the Arab Higher Committee and nephew of the notorious Axis collaborator, the ex-Mufti of Jerusalem that the Jews have no right to Palestine and are economically injuring the Arab population.

Point by point Dr. Silver hammered his telling blows against the British and the Arabs, reminding the Arabs that good-neighborliness is a two-sided affair. He warned the Arabs that unless they reciprocate the feeling "we shall be compelled to do what any people must do under such circumstances—defend our rights to the utmost."

NEW YORK POST-FRIDAY, OCTOBER 3, 1947

Jews Prepared to Accept Divided Palestine—Rabbi Silver

LAKE SUCCESS (AP)—The Jewish Agency, official voice of Palestine Jews, declared today that it was prepared "most reluctantly" to accept the partition of the Holy Land into separate Arab and Jewish states.

The Jewish declaration was made before the 57-nation Palestine committee of the General Assembly by Rabbi Abba Hillel Silver of The Temple, Cleveland, chairman of the American section of the Jewish Agency Executive.

Rabbi Silver predicted enforcement measures would be essential to partitioning but that the Palestine Jews would be ready to defend themselves as a nation.

In its first official declaration on the recommendations of the United Nations Special Committee on Palestine (UNSCOP), the agency made clear that it was not giving up claims to all of Palestine as a Jewish national home but said it would accept partition in the interests of a solution.

Rabbi Silver declared in effect:

ANY SOLUTION of the Palestine question would require enforcement measures.

PALESTINE JEWS were ready to defend themselves, once they attained independence, and would co-operate with any UN enforcement agency.

THE MINORITY recommendations of UNSCOP for a federalized state in Palestine was entirely "unacceptable" even as a basis for discussion.

Dr. Silver said at least two features of UNSCOP's partition plan "are open to most serious objections." One of these, he said, was the exclusion of western Galilee from the proposed Jewish state and the other was the proposal to place the city of Jerusalem under international rule.

"We regard the proposed exclusion of western Galilee,"

he said, "as an unjustified and particularly grievous handicap to the development of the Jewish state. We strongly urge that the Jewish section of modern Jerusalem, outside the walls, be included in the Jewish state."

Attacks Arab Policy

He attacked the policy enunciated by Arab spokesmen before the UN's Palestine committee Monday, and asked:

"Why does the Arab Higher Com-

mittee come now to ask 'justice and equity' at the hands of the United Nations whose authority it had flouted and whose competence to define the form of the future government of Palestine the Arab spokesman categorically denied?"

Rabbi Silver accepted the recommendation of the majority report, he said, with the understanding that while it would bestow some benefits on the Jewish state, it would "also impose grave sacrifices."

Ready for Sacrifice

The Jewish Agency, he continued, would be prepared to assume the burden of the proposed "heavy" subsidy from the Jewish to the Arab state "as one of the sacrifices designed to find a way out of the present intolerable impasse."

At the outset of his address, Rabbi Silver referred to the "historic improvisation" of the Arabs on the origin of the Jewish people and then remarked: "History may not be an exact science, but certainly it is not a story out of the Arabian Nights."

Asks Britain "Why?"

Of British policy in Palestine, he said:

"In view of his majesty's government's reluctance to impose a policy by force of arms—a policy which would have behind it the sanction of the community of nations—one may be pardoned for inquiring why his majesty's government has not hesitated to employ in recent years a military force of 100,000 men, along with its navy and airforce, to impose by force a policy on Palestine which has been thrice disapproved by international bodies.

"The failure, however, of the United Kingdom government to give the United Nations a measure of guidance and support, and its an-

nounced intention of an early withdrawal from Palestine, which we welcome, makes it more imperative than ever that the General Assembly should proceed with the work before it with utmost dispatch.

"As early as last April it was realized in the special session of the assembly that there was great urgency to the matter. Certainly that urgency for action and decision has been intensified by all that has transpired since."

Hits Minority Report

Rabbi Silver found the minority report "wholly unacceptable." It proposed an independent federal state of Palestine consisting of Arab and Jewish states, although Rabbi Silver said they would, in fact, "be little more than semi-autonomous cantons or provinces."

He called the proposal "a variant of the federal scheme put forward last year by his majesty's government," a plan that was rejected by both Arabs and Jews as well as by the government of the United States.

Jewish People's "Sacrifice"

The majority recommendations, Rabbi Silver pointed out, are not the proposals of the Jewish Agency which, he said, "were ruled out by the committee."

"They do not represent satisfaction of the rights of the Jewish people," he declared. "They are a serious attenuation of these rights."

But he continued, "the legitimate national aspirations of the Arab people have been fully satisfied."

He said the Jewish national home is now to be confined to one-eighth of the territory originally set aside for it, and called that shrinkage "a sacrifice the Jewish people should not be asked to make."

In Interests of Peace

He went on:

"But if such a sacrifice is made the inexorable condition of an immediate and final solution, we would be prepared to assume the responsibility for recommending acquiescence to the supreme organs of our government, subject, of course, to further discussion of the constitution and territorial provisions which we assume will take place in the course of these sessions.

"We would be prepared to do so because of the proposal makes possible the immediate re-establishment of the Jewish state, an ideal for which our people ceaselessly strove through the centuries, and because it insures immediate and continuing Jewish immigration which, as events have demonstrated, is possible only under a Jewish state.

"We would do so also as our contribution to the solution of a grave international problem and as evidence of our willingness to join with the community of nations in an effort to bring peace at last to the troubled land which is precious to the heart of mankind."

Asks "Neighborliness"

Rabbi Silver said he was "impressed" by the recommendation of an economic union between the states, and called it as "a progressive and statesmanlike conception of great promises," even with its attendant sacrifices on the part of the Jewish people.

He asked for neighborliness, and

RABBI SILVER

expressed the hope that with the removal of political friction and bitterness, there will be "an era of progress and regeneration." But, he warned, neighborliness "is a two-sided affair."

"Sincerely and without reservations we bring the offer of peace and friendship. If it is met with the same spirit, rich and abundant blessings will redound to all. If not, we shall be compelled to do what any people must to under such circumstances—defend our rights to the utmost."

Rabbi Silver advocated an international authority under the UN to "insure the implementation" of the Jewish state's decisions. The Jewish state, he promised, will respect the sovereignty of its neighbor states as fully as it will defend its own. But it will not be intimidated by idle threats, he warned.

News 10-2-47

V. XXI pt. 5

U.N. Partition Plan Accepted Officially By Palestine Jews

States Jews' Case to U. N.

Associated Press
Rabbi Abba Hillel Silver

Dr. Silver, at Assembly
Hearing, Says Jewish
Agency Acts Reluctantly

Declares Haganah
Would Fight Arabs

Calls Proposed Two-Year
Transition Too Long;
Asks Galilee Revision

By John C. Rogers

LAKE SUCCESS, L. I., Oct. 2.—

The Jewish Agency for Palestine told the United Nations today that it accepts reluctantly the U. N. partition plan for the Holy Land, and asserted that a Jewish army would stand ready—with or without U. N. help—to defend the proposed Jewish state against any Arab assaults.

While accepting partition as apparently the only way out of the tightly knotted plight of Palestine, the Jewish Agency contended that the plan before the U. N. is unfair to the Jews and strongly urged that western Galilee and the modern Jewish section of Jerusalem be added to the proposed Jewish state.

The position of the Jewish Agency—a semi-official body recognized under the British mandate for Palestine—was presented before the fifty-seven-country Palestine committee of the U. N. General Assembly by Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Agency Executive.

First Official Acceptance

The hour-long speech by the Cleveland rabbi in a committee room that was packed to standing space represented the first official definite acceptance by the Palestinian Jews of a partition of the Holy Land. Events long ago forced them to tend in that direction, but until now the Agency has insisted in public statements that the Jews must have all of Palestine.

Although agreeing in principle to partition, which was recommended to the Assembly by a majority of the United Nations inquiry committee that devoted the summer to the Palestine question, Dr. Silver said that the proposed two-year transition was far too long. The Jews, he insisted, are ready for immediate independence.

But if there must be a transition interval, Dr. Silver said, he hoped that Haganah—the non-terrorist Jewish defense force—would be called upon by the U. N. to contribute to maintenance of law and order in Palestine.

If the British Leave

Then, a few minutes later in his speech, he asserted that if the British were suddenly to pull out of Palestine—as they have indicated they might—Haganah would take over immediately to enforce public security in the “dangerous vacuum” created by British withdrawal.

And finally, on the question of the safety of a future Jewish state in the midst of an Arab world, Dr. Silver asserted the Jews desire to live in peace among friendly neighbors.

But, to the committee which is presided over by Dr. Herbert V. Evatt, Australian Foreign Minister, he assured that if the need arose, the Jews would be able to take care of themselves in any test of arms and in this connection he minimized the war and trouble threats that have been made both by the Palestinian Arabs and the near-by Arab states.

Attacks the Mufti

“The Jewish people in Palestine is prepared to defend itself,” he said. “A people that has survived the accumulated fury of the centuries, faced powerful empires in a bitter battle for survival, and during the last war saw hundreds of thousands of its sons fighting for freedom in all the liberating armies of the Allied nations—while the head of the Arab higher committee of Palestine was broadcasting Nazi propaganda from Berlin—such a people will not be intimidated. It is not impressed by idle threats.”

Dr. Silver's reference to the Arab higher committee's head put the finger once again on Haj Amin el Husseini, the exiled mufti of Jerusalem, whose nephew, Jamal Husseini, vice-chairman of the Arab higher committee, is here as chief of the Palestinian Arab delegation.

Mr. Husseini, who addressed the Palestine committee last week on behalf of the Palestinian Arabs, sat at one end of a small table today while Dr. Silver spoke from the other end. And at several points during his speech, Dr. Silver directed himself to refutation of items in the Husseini address and also to sharp criticism of the British.

He welcomed the British decision, announced last week, to get out of Palestine soon, come what may, but he hit sharply at them for their simultaneous announcement in which they reserved the right to refuse even to help in any collective enforcement of a U. N. solution on Palestine.

Describing this by implication as a British run-out on obligations as a U. N. member, Dr. Silver asserted that to date the British had done nothing to assist the United Nations in searching for settlement of the Palestine tragedy.

He wondered why, when the British administered Palestine for so long as a virtual police state by force of arms, they now announced the possible unwillingness even to participate in armed enforcement with other U. N. members of a Holy Land settlement.

Dr. Silver also asked the committee men, who will get down to business tomorrow in their opening debate in consideration of the recommended partition plan and other Palestine items, to be unimpressed by Arab threats of violence in the event of any pro-Jewish decision.

Arab Boycott Recalled

Mr. Husseini's speech last week, as it traced Palestine history with respect to the Jewish-Arab problem, was described by Dr. Silver as an “improvisation” akin to “a story out of the Arabian Nights.” He recalled that the Arab Higher Committee refused to have anything to do this summer with the U. N. Palestine Committee, yet now it comes to the Assembly asking for “justice and equity.”

Dr. Silver said that Mr. Husseini's complaints of Arab economic suffering at the hands of the Jews were “utterly groundless” and were proved so by even such a non-pro-Jewish document as recent memoranda of the British government in Palestine.

The agency official told the committee that along with the Palestine settlement it was vitally important that displaced Jews in Europe should be permitted to immigrate to Palestine if they wanted to. Their intense urge for Palestine, he said, springs not only from their realization that there is nothing left for them in Europe

but that Palestine is the one place where they are wanted, where they can hope for permanency.

With reference to the minority report of the Palestine inquiry committee, in which India, Iran and Yugoslavia advocated one bi-national federal state, Dr. Silver said the plan was “wholly unacceptable” to the Jewish agency even as a basis for discussion.

Palestine and U. N. O.

Then Dr. Silver took up the inquiry committee's majority plan which calls for the establishment of two states in Palestine—one Arab and one Jewish—with independence to become reality on Sept. 1, 1949, provided they sign agreement for economic union.

Acceptance of partition, Dr. Silver said, was a “great sacrifice” to the Jewish people who aspired to a state in all of Palestine which originally included what is now Trans-Jordan.

But, subject to discussions in the committee on western Galilee and the modern Jewish portion of Jerusalem, he said that the agency was ready to recommend partition in principle to the Jews of Palestine. Under the majority report on partition, western Galilee is placed in the prospective Arab state while Jerusalem is made a U. N. trusteeship under U. N. administration.

The plan for economic union was approved by Dr. Silver, even though, he said, it means another sacrifice for the Jews. He pointed out that since net revenues from customs and joint services are to be shared equally by the two prospective states, the plan in effect amounts to a Jewish subsidy for the Arab state because the Jews are far ahead in commerce, business and utility services.

JEWISH AGENCY IS BACKING U. N. Gives Reluctant Acceptance of Partition Plan.

The United Nations had the reluctant pledge today of a spokesman for the Jewish Agency to abide by a partition of the Holy Land, but there was slight hope that Arab leaders would modify their position, which is downright rejection of the plan. In the light of repeated Arab threats that partition will mean war in the Holy Land, U. N. sources said that the ultimate Palestine solution will carry with it some provision for enforcing the plan, possibly by contributions of soldiers by member nations for the specific purpose.

At Lake Success yesterday Dr. Abba Hillel Silver, Cleveland rabbi, chairman of the American section of the agency's executive, told the U. N. General Assembly's special committee on Palestine that the agency was prepared “in sadness and most reluctantly” to accept partition. He declared that a Jewish army would be ready—with or without U. N. aid—to defend the borders of the proposed Jewish State against the Arabs, and he scouted “idle threats” expressed by Arab spokesmen before the committee.

British Are Criticized.

Dr. Silver accepted the recommendations of the assembly's Palestine investigating committee for an economic union between the Arab and Jewish States, but he criticized the proposals to include western Galilee in the Arab State, and to establish Jerusalem and Bethlehem as an international area to be administered by the U. N. While welcoming the British decision, announced last week, to pull out of Palestine soon, Dr. Silver criticized London officials for their statement in which they reserved the right to refuse even to help in any collective enforcement of a U. N. solution.

However, if the British were to pull out suddenly, Haganah—the non-terrorist Jewish defense force—immediately would enforce public safety in the “dangerous vacuum” created by a British withdrawal, Dr. Silver asserted.

British officials consider that their new policy on terminating their Holy Land mandate may have the effect of expediting action by the U. N. One said he expected that if no solution were reached by the end of this assembly session, the British simply would fix a date for withdrawal from the Holy Land—as was done in India—and leave it to the disputants to get together—or else.

THE WORLD

Ask UN Open Palestine to Kids at Once

By VICTOR H. BERNSTEIN
Staff Correspondent

LAKE SUCCESS

Immediate entry into Palestine of 30,000 Jewish children and the creation of a "special immigration quota" for their parents and for pregnant Jewish women is proposed by Prof. Enrique Fabregat, Uruguayan member of the UN Special Committee now considering the Palestine problem.

The Uruguayan's proposal, envisaged originally while the author was a member of UNSCOP, is being presented today and is based on that portion of the UNSCOP report which calls for international action on behalf of Jews now in DP camps in Europe and Cyprus.

Stresses Need for Emergency Action

Prof. Fabregat pointed out that not only the UNSCOP findings but also the findings of a subcommittee which visited DP camps in Austria and Germany stressed the need for emergency action on behalf of homeless Jews.

The Uruguayan move shares the spotlight today with scheduled talks by Karel Lisicky of Czechoslovakia and Camille Chamoun of Lebanon as the special Palestine committee—having now heard the opening statements of the United Kingdom, the Arab Higher Committee and the Jewish Agency—gets down to the brass tacks of its problem.

The Agency statement, read yesterday by Dr. Abba Hillel Silver, chief of the U. S. section of the organization, at last put formally into the UN record the willingness of Jewry to accept the majority UNSCOP partition plan as a basis for settlement of the Palestine problem.

Says Rights Have Been Attenuated

But in recording this willingness, Dr. Silver stressed the Zionist view that the UNSCOP partition plans "are a serious attenuation of the rights of the Jewish people" who were promised, through the Balfour Declaration and the Palestine mandate, that "the whole of Palestine shall ultimately become a Jewish state."

Pointing out that "the first partitioning of Palestine took place when Trans-Jordan, representing three quarters of the original area, was cut off from Palestine," Dr. Silver asserted that through the present partition plan, "the Jewish national home is now to be confined to less than one eighth of the territory originally set aside for it."

Objects to Parts of Majority Proposal

Objecting particularly to the UNSCOP recommendation that Western Galilee become part of the Arab state, and that the whole of Jerusalem—including the New City with its 90,000 Jews—shall become an international enclave, Dr.

Silver nevertheless said Jews were willing to accept the UNSCOP majority proposal as a basis for discussion "in order to make possible the immediate re-establishment of a Jewish state" and as a Jewish contribution to the solution of a "grave international problem."

On the ticklish problem of implementation, which more and more looms as the most formidable of the many vexing questions facing the committee, Dr. Silver declared in favor of:

¶ An international authority under the UN to supervise and insure the implementation of its decisions.

¶ A transition period as brief as possible, and in any case less than the two years suggested by UNSCOP.

Offers Services

Of Jewish Manpower

Taking note of the ambiguity of the present British stand on assuming at least a share of the burden of enforcing any decision, the Agency spokesman expressed the hope that "in the constitution of whatever military or police force may be required during the transitional period, full use will be made of the trained manpower available in Palestine which will be prepared to offer its services to the UN to maintain law and order."

Dr. Silver declared that even should Britain evacuate Palestine, as British spokesmen here have intimated, "the Jewish people of Palestine will provide security within their country."

Reminds Arabs

Of the Charter

Obviously referring to Arab threats of war against a Jewish Palestine, the speaker reminded the delegates that all UN members are bound by the terms of its Charter "under pain of being condemned as aggressors and subjected to international sanctions."

"The Jewish state, when it is established," Dr. Silver went on, "will respect the sovereignty of its neighbor states as fully as it will defend itself. It is not impressed by idle threats."

"A people that has survived the accumulated fury of the centuries, faced powerful empires in a bitter battle for survival, and during the last war saw hundreds of thousands of its sons fighting for freedom in all the liberating armies of allied nations—while the head of the Palestine Arab Higher Committee was broadcasting Nazi propaganda from Berlin and congratulating Hitler on his African victories over the Allies—such people will not be intimidated."

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS

דער מארגען זשורנאל

FRIDAY, OCTOBER 3, 1947

VOL. XLVII, NO. 13,981

די אידישע קרבן פשרה

ד.ר. אבא הלל סילווער, פארזיצער פון דער אמעריקאנער אסאציאציע פון דער אידישער אנגענומענער האט נעכטען, איז ווין שטארקער רעדע פאר דער ספעציעלער יידען ארץ ישראל קאמיטעי אויסגעדריקט און נאמען פון דער אידישער אנגענומענער, און פון נאנצען אידישען פאלק די גערעכטע היסטארישע אידישע פאדערונג אויף ארץ ישראל.

וויצענדיג מיט טאקס אבער מיט שטרענגקייט, האט ד.ר. סילווער אנגעדייטעט אויף דער קאאפעראציע וואס די אידען האבען ארויס געוויזן צו דער ספעציעלער יידען אויספארשונג קאמיטעי און דאנער גען אויף דעם סאבסטאנציעלע מצד די אראבער צו דער דאזיגער קאמיטעי.

ער האט אנגעוויזן אויף דער צווייטער יאהרליכער פארבאנדונג פון ארץ ישראל מיט ארץ ישראל, אויפ'ן תנ"ך און נביאים וואס אידען האבען געשאפן און ארויסגעגעבען, אויף דער אויפלעבונג פון ארץ ישראל דורך אידען מיט דער ענטשטעהונג פון מאנדאט און באלפור דעקלאראציע וואס האבען אנגעדעקט און פעסטגעשטעלט דעם פאלק פון אלע צייטען, און ארץ ישראל און די אידען זיינען איינס.

ד.ר. סילווער האט מיט רעכט און שארפיקייט געפרעגט, אז אויס די ענגלישע רעגירונג איז, לויט דער ערקלערונג פון קרישט דוואנס, נישט גענוגס דורכצופיהרען מיט מאכט א פאליסי וועלכע וואלט גע' האט הינטער זיך די צושטימונג פון די פאראייניגטע פעלקער, ס'ווארעם האט די ענגלישע רעגירונג נישט געוויינקעלט זיך אין די לעצטע מע יאהרען זיך צו באנוצען מיט מאכט פון הונדערט טויזענט מאן, און איהר לופט און די פאלק, כדי ארויפצונויגען מיט בח אה ארץ ישראל פאליטיק וואס קיין אינטערנאציאנאלע קערפערשאפט האט צו איהר נישט צוגעשטימט, וואס איז אין ווידערשפוך מיט דעם ציעל פון דעם מאנדאט, און וואס איז דרום סאל צוריקגעוויזען געווארען פון אינטערנאציאנאלע קערפערשאפטען?

ד.ר. סילווער האט אויך אנגעוויזן אויף דער פאלשקייט פון דער ענגלישער דערקלערונג, אז די לייזונג פון ארץ ישראל איז נישט די לייזונג פון אידישען פאלק, דער פראבלעם פון אידישען פאלק איז ווין הוימלאזונקייט האט ד.ר. סילווער ריכטיג ערקלערט, און מיט דער אפשאפונג פון דער דאזיגער הוימלאזונקייט וועט שוין ממילא געלויבט ווערען דער פראבלעם פון אידישען פאלק.

צוקומענדיג צום באריכט פון דער יידען ארץ ישראל קאמיטעי, האט ד.ר. סילווער קאמפערשטאנציעל אפגעווארפען דעם פערדעראוואציע פלאן פון דער מינדערהייט, אז דאס קען אפילו נישט גענומען ווערען אלס באזיס פאר א דיסקוסיע, ווייל דאס וואלט געמיינט, אן אראבישער שטאט מיט א אידישער מינאריטעט, און אפילו אהר רעכט פון א פרייער אידישער אימיגראציע.

ער האט דערקלערט אז ארץ ישראל איז שוין צעטיילט גע' ווארען איינציג סאל, און אז איצט איז פון איהר פארבאנדען בלויז אן אכטעל, און דאס איז די אידישע אנגענומענער, און דאס אידישע פאלק גרייט איינצוגעהן אויף א נייעם קרבן, אנצונעמען דעם מעהרהייט פלאן, פאר דער נאציאנאלער רעמונג פון אידישען פאלק, און פאר דעם שלום פון דער וועלט. ער האט אבער באטאנט, אז די נייעירושלים, וואס איז אינגאנצען אויפגעבויט געווארען פון אידען, דארף איינציג שלאסען ווערען און דעם אידישען שטאט, ווייל ארץ ישראל אהר ירושלים קען נישט געמאלט ווין.

ד.ר. סילווער האט שטארק באטאנט, אז דאס איז דאס מינימום צו וועלכען דאס אידישע פאלק קען צושטימען, אבער נישט צו ווייניגער דערפון. ער האט אויך מיט דרויסטקייט דערקלערט, אז די אידען וועלען פארטיידיגן זייער רעכט אויף וויער נאציאנאלער הויס מיט אלע כחות, און דער דאזיגער רמז איז זיכער נישט פארשטאנען געווארען פון די מיטגלידע פון דער קאמיטעי.

וויצענדיג ווענען דער איבערגאנגס צייט צו דער עטאבלירונג פון א אידישער מלוכה האט ד.ר. סילווער דערקלערט, אז צוויי יאהר איז א צו לאנגע צייט, און אז מ'דארף זעהן אז די אידישע מדינה איז ארץ ישראל וואס געשאפן ווערען אויף שטעלע ווי מעגליך. ער האט אויך אנגעגעבן, אז דער ישוב איז גרייט און פעהיג צו נעמען די פאראנטווארטליכקייט פאר און אונטערגענומען.

אין פארבינדונג דערמיט איז נויטיג צו דערמאנען די רעוואלוציע וואס איז אנגענומען געווארען אין דער אספת הנבחרים, אויף בן גוריון'ס פארשלאג, צו אפגליצען צו דער יידען, אז באלד נאכדעם ווי זיי וועט באשליסען צו גרינדען א אידישע מלוכה וואס וי גרינדען א צייטווייליגע אידישע "עגורונג אין ארץ ישראל וואס וואלט ווין פאר אנטווארטליך צו דער יידען דורכצופיהרען דעם באשלוס, און צו בא' פולמעכטיגען אלע ארוישישע אינסטיטוציעס פאר א פרייוויליגער סא' כליאזאציע אנצוהאלטען ארדנונג און שלום, און צו באווארענען די גרינדונג פון א אידישער מלוכה. דאס דארף אויסגעטייטשט ווערען נישט אין גענומען צו ד.ר. סילווער'ס פאדערונג, נאר בלויז אלס א פארשטאנדענע ס'מיינט אז די שאפונג פון א אידישער מלוכה איז אויך דרינגענד נויטיג, אז די יידען דארף זעהן אס שנעלסטען דאס דורכצופיהרען און אז די אידען פון ארץ ישראל וועלען זיין גרייט און פאראנטווארטליך, אז די יידען וואלט עס קאנען וואס גיכער דורכ' פיהרען.

ד.ר. סילווער האט אויסגעדריקט אויפ'ן בעסטען אופן די אידישע קרבן פשרה, לאמיר האפען אז די יידען וועט טאן איהר הייליגע פליכט צום אידישען פאלק אין צום שלום פון דער גאנצער מעגשהייט.

CLEVELAND NEWS

FRIDAY, OCTOBER 3, 1947

Published daily except Sunday by the Forest City Publishing Co. at the Cleveland News Building, Superior Ave. and E. 18th St., Cleveland, (14) O. Telephone PR. 4800. Daily, 5 cents; delivered 30 cents a week; yearly by mail, anywhere in the United States, \$13.00; 6 months, \$7.00, postage included.

C. F. McANILL,

General Manager

N. R. HOWARD,

Editor

HUGH KANE,

Managing Editor

MEMBER OF THE ASSOCIATED PRESS

The Associated Press is entitled exclusively to the use for republication of all the local news printed in this newspaper, as well as all AP news dispatches.

Entered as second class matter at Cleveland postoffice under the act of March 3, 1879.

Jews Bolster UN By Palestine Stand

The position of the Jewish Agency on the Palestine question as presented by Cleveland's Rabbi A. H. Silver to the 57-member United Nations committee considering the problem seems to us unanswerable. It was a calm, reasonable statement of facts, but brilliantly worded and thought out. Given with Dr. Silver's customary eloquence and flourish, it was an impressive paper, which the United Nations cannot ignore, if it is to meet the responsibilities of its creation.

There were no threats, no bombastic challenges. To the contrary, the statement was an earnest appeal for peace and for peaceful settlement of a difficult problem. To this end the Jewish Agency accepts "with reluctance" the partition proposal of the majority report of the UN special investigating commission.

Harmony, concession and sacrifice run all through Dr. Silver's prepared statement. That is because the Zionists, preferring peaceful methods, are eager to rescue the displaced Jews from the Hitler-devised concentration of camps that still exist in Europe and get on with the tremendously important work of setting up the proposed Jewish state.

Compromise is necessary and to the credit of the Jewish Agency that spirit is displayed. Here for the first time, a settlement plan offered by the United Nations is accepted by one of the parties involved in the dispute. By its action, the Jewish Agency is establishing a valuable precedent,—probably doing more to bolster a fading UN prestige and reputation than anything so far in the UN's history.

The threats of the Arabs must not be taken too seriously. The western world made a promise to the Jews and it should be kept. In the words of Rabbi Silver:

The Jewish state, when it is established, will respect the sovereignty of its neighbor states as fully as it will defend its own.

A people that has survived the accumulated fury of the centuries, faced powerful empires in a bitter battle for survival, and during the last war saw hundreds of thousands of its sons fighting for freedom in all the liberating armies of the Allied nations—while the head of the Palestine Arab higher committee was broadcasting Nazi propaganda from Berlin and congratulating Hitler on his African victories over the Allies—such a people will not be intimidated.

There is the decision the United Nations and, to a large extent, the United States, must make. Should consideration be given those who fought for freedom and against the Axis or to those who supported the Hitlerian thesis and now live in feudalism? There appears but one choice. The UN committee and the Zionist position should be upheld.

Friday, October 3, 1947

JTA *Daily News Bulletin*

PUBLISHED BY THE JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY

106 EAST 41st STREET, NEW YORK 17, N. Y.

SILVER TELLS U.N. THAT JEWS WILL ACCEPT PARTITION; WANTS UNSCOP PLAN MODIFIED

LAKE SUCCESS, Oct. 2. (JTA) -- Declaring that although the partitioning of Palestine "entails a very heavy sacrifice on the part of the Jewish people," Dr. Abba Hillel Silver today told the United Nations that the Jewish Agency is prepared to accept the partition recommendations of the U.N. Special Committee on Palestine "subject to further discussion of the constitution and territorial provisions," which, he said, should take place at the present session of the General Assembly.

Speaking on behalf of the Jewish Agency at the Ad Hoc Committee on Palestine, Dr. Silver said that at least two features of the UNSCOP majority report "are open to most serious objections." One is the elimination of Western Galilee from the Jewish State, and the other is the exclusion of all of Jerusalem from that state.

He pointed out that the Peel Commission included Western Galilee in the Jewish State and that in Jerusalem a modern new city has grown up which contains a compact Jewish section of approximately 90,000 inhabitants. Also, Jerusalem holds a unique place in Jewish life and religious traditions, he said.

Rejects UNSCOP Minority Recommendation Even as Basis for Discussion

Rejecting the minority UNSCOP plan for the federalization of Palestine as "wholly unacceptable even as a basis for discussion," Dr. Silver presented the following proposals:

1. The Jewish Agency is prepared to accept the UNSCOP majority recommendation of an economic union between the Jewish and the Arab states, but must have in its own hands those instruments of financing and economic control that are necessary to carry out large-scale Jewish immigration and related economic developments.

2. The Jewish State must have independent access to those world resources of capital and supplies that are indispensable for the accomplishment of the above purposes. Although the UNSCOP recommendation for an economic union provides, in effect, for a large subsidy from the Jewish to the Arab State, the Jewish Agency is "prepared to assume this burden as one of its sacrifices designed to find a way out of the present intolerable impasse."

3. The Jewish State will "scrupulously" respect the equal rights of the Arab population within its own territory and will follow a good neighbor policy towards the Arab State of Palestine, and all the Arab states throughout the Middle East. If the Jewish good neighbor policy is not reciprocated, the Jews will be compelled to "defend their rights to the utmost."

4. The Jewish Agency favors an international authority under the United Nations to supervise and insure the implementation of its partition decision. It

urges that the transitional period be as brief as possible. It considers a period of two years "considerably longer than is necessary or desirable."

5. The Jewish Agency assumes that the transfer of the powers and functions of administration to the two peoples in their respective states would not take place at the end of the transitional period, but would be inaugurated immediately and consummated as rapidly as possible.

6. It is the hope of the Jewish Agency that the transition period from the present status of Palestine to the new status of the two independent states, will be attended by a minimum of friction and conflict. Once the boundaries are defined and the states established by the United Nations, they should be entitled to have their territorial integrity and sovereign rights respected and protected as fully as all other nations which are covenanted to peaceful relations under the U.N. Charter.

7. The Jewish Agency assumes that in the constitution of whatever military or police force may be required during the transitional period, full use will be made of the trained manpower available in Palestine which will be prepared to offer its services to the United Nations to maintain law and order.

8. The Jewish people of Palestine will provide without delay the necessary effectives to maintain public security within their country, should British armed forces not be available to the United Nations during the transitional period and should these forces be subject to early withdrawal from Palestine.

Ridicules Arab Threats; Voices Hope Assembly Will Ignore Them

Referring to the threats voiced by Jamal Hussein, during the testimony on behalf of the Palestine Arabs at the Ad Hoc Committee, Dr. Silver repeated that the Jews are "not impressed by idle threats" and are prepared to defend themselves. "We recall with satisfaction that similar threats uttered by the same parties during the first Special Session did not influence the resolution of the Assembly," he said. "Nor was the Special Committee impressed by these threats during its hearings."

In indicating acceptance of the UNSCOP majority proposals, Dr. Silver emphasized that these are not proposals of the Jewish Agency, but of the United Nations Committee on Palestine. "They do not represent satisfaction of the rights of the Jewish people and are a serious attenuation of these rights," he said, explaining that "partition was never contemplated by the Balfour Declaration or the Mandate.

"It was intended," Dr. Silver continued, "that Palestine, the whole of Palestine should ultimately become a Jewish State. This is the clear testimony of Mr. Lloyd George, who was the British Prime Minister at the time of the issuance of the Declaration. The land referred to as Palestine in the Declaration included what is now Transjordan. The Royal Commission of 1937 declared that 'the field in which the Jewish National Home was to be established was understood at the time of the Balfour Declaration to be the whole of historic Palestine.' That area has already been partitioned.

The first partitioning of Palestine took place in 1922 when Transjordan, representing three-quarters of the original area of Palestine, was cut off and has since been set up by the British as an Arab kingdom. Thus, one Arab state has already been carved out of the area assigned to the Jewish National Home. It is now proposed to carve a second Arab state out of the remainder of the country. In other words, the Jewish National Home is now to be confined to less than one-eighth of the territory originally set aside for it. This is a sacrifice which the Jewish people should not be asked to make."

While giving "full approval to all other unanimous UNSCOP recommendations, Dr. Silver said that the Jewish Agency takes issue with the sixth recommendation which

calls upon the General Assembly "to undertake immediately the initiation and execution of an international arrangement whereby the problem of the distressed European Jews, of whom approximately 250,000 are in assembly centers, will be dealt with as a matter of extreme urgency for the alleviation of their plight and of the Palestine problem.

"It will be recalled," Dr. Silver said, "that the Anglo-American Committee of Inquiry likewise recommended that efforts be made immediately to find new homes for these displaced persons. In making this recommendation the Anglo-American Committee stated: 'We have to report that such information as we received about countries other than Palestine gave no hope of substantial assistance in finding homes for Jews wishing or impelled to leave Europe.' The position in this respect has remained completely unchanged. The recommendation has remained a dead letter. Our unfortunate refugees are still languishing in the displaced persons camps facing a third winter after the termination of the war."

The Jewish Agency, Dr. Silver declared, strongly hopes that the nations of the world will welcome those among the displaced persons who wish to emigrate to other lands. "The Jewish Agency," he stated, "never contemplated that any displaced person should be forced to go to Palestine. But surely, to compel those Jewish refugees, many of whom have close family ties with Palestine, to go against their will to other lands and to deny them the right to go to the Jewish National Home, would be most unjust and unkind and would be bitterly resented."

Hits UNSCOP Stand That Palestine Solution Will Not Solve Jewish Problem

Dr. Silver also took issue with the twelfth recommendation of the UNSCOP which says that in appraising the Palestine question it be accepted as incontrovertible that any solution for Palestine cannot be considered a solution of the Jewish problem in general.

"We are at a loss to understand the meaning of this recommendation -- actually not a recommendation but a mere postulate," Dr. Silver said. "The 'Jewish problem in general' is not a problem of Jewish immigration or of refugees. It is the age-old problem of Jewish national homelessness. There is but one solution to this problem, a national home. This was the basic Jewish problem which was faced by the Balfour Declaration and the Mandate, and to which the proper solution was given -- the reconstitution of the national home of the Jewish people in Palestine."

Bitterly attacking the British Government for its statement before the Ad Hoc Committee, Dr. Silver pointed out that it indicated no support of the UNSCOP report and "offers in its stead -- nothing." He said that the Jewish Agency welcomes the British announcement of its intention of making an early withdrawal from Palestine, and emphasized that the failure of Britain "to give the United Nations a measure of guidance and support" makes it more imperative than ever that the General Assembly should proceed with the work before it "with utmost dispatch."

Pointing out that Britain "might just as well have announced six months ago what it declared the other day" at the United Nations, the leader of the Jewish Agency drew attention to the fact that it was Britain which requested that the question of Palestine be placed on the agenda of the General Assembly.

"It was His Majesty's Government which asked the Assembly to make recommendations under Article 10 of the Charter for the future government of Palestine," Dr. Silver stated. "In making these far-reaching requests, with which the United Nations complied, the United Kingdom surely must have had in mind not the thought of ultimately imposing its own solution on the United Nations, but the hope that this great international body, approaching the problem anew and without bias, might find

a solution, which, while not fully acceptable to everyone, would nevertheless represent the collective wisdom and judgment of the nations of the world and would have behind it such weight of authority that His Majesty's Government would be prepared to accept it and to cooperate in its implementation. Surely such loyal cooperation on the part of member nations is presupposed when any international problem is considered by the United Nations."

Questions British Refusal To Use Force To Impose Solution, Citing Current Policy

Emphasizing that the UNSCOP report does not ask the British Government to accept the sole responsibility for enforcing a solution which is not accepted equally by the Jews and the Arabs, but clearly recommends that, if so desired, more members of the United Nations shall be invited to assist in administering the country along with the present Mandatory Power, Dr. Silver declared:

"In view of His Majesty's Government's reluctance to impose a policy by force of arms - a policy which would have behind it the sanction of the community of nations -- one may be pardoned for inquiring why His Majesty's Government has not hesitated to employ in recent years a military force of 100,000 men, along with its navy and its air force, to impose by force a policy on Palestine which no international body has approved, which is contrary to the purposes and provisions of the Mandate, and which has been thrice disapproved by international bodies. It would have been more helpful if the statement of His Majesty's Government had been more revealing. Surely it must be clear to everyone that no settlement of the Palestine problem is possible without some enforcement. The Palestine problem is not at all unique in this regard."

It was the realization that an Arab-Jewish agreement was impossible that prompted Mr. Bevin to turn the problem over to the United Nations, Dr. Silver emphasized. Mr. Creech-Jones' declaration, therefore, that "the United Kingdom Government are ready to assume the responsibility for giving effect to any plan on which agreement is reached between the Arabs and the Jews" is very singular indeed and does not advance the solution at all, he added. He also recalled that the principle of partition on which the UNSCOP report is based was first projected by the all-British Royal Commission in 1937.

Rejects Hussein Charge Western Jews Do Not Stem From Ancient Israel

Dr. Silver sharply replied to Jamal Fousseini's allegation that the Jews of western Europe are descendants not of Israel of old, but of an ancient tribe called the Khazars, in Russia. He called this allegation a "canard." Concerning the Arab grievances which Hussein outlined at the Ad Hoc Committee, Dr. Silver said that the UNSCOP examined them all and its report, as well as the Royal Commission report, "conclusively prove that the Palestine Arabs benefited considerably and directly from the Jewish development in the economic, financial and social spheres."

The Jewish Agency leader dismissed Hussein's "historic improvisation" on the history of Palestine and pointed out that when the Palestine mandate recognized "the historical connection of the Jewish people with Palestine" it was only stating a fact that was universally acknowledged through the ages.

JEWISH AGENCY HEARS TRUMAN SUPPORTS UNSCOP MAJORITY PLAN, BUT MARSHALL IS WAVERING

LAKE SUCCESS, Oct. 2. (JTA)--Jewish Agency leaders received indications today that President Truman is inclined to support the UNSCOP majority recommendations, but that Secretary of State Marshall is still wavering. French Foreign Minister Georges Bidault today flew to Washington where he will meet with the President on the Palestine issue.

Dr. Silver's statement today, which took one hour to deliver, was greeted with interest by all members of the Ad Hoc Committee, and welcomed by many, who were encouraged by the Agency's readiness to cooperate with the U.N., particularly in view of the intransigent stand taken by Jamal Hussein, the principal Arab spokesman.

General debate on the problem will start in the Committee tomorrow. Czechoslovakia is scheduled to lead off with a statement of policy. The Committee announced that it had received a cable from the Palestine Communist Party, urging an "undivided Arab-Jewish Palestine" and asking for a hearing. The cable said that the testimony of the Jewish Agency was not sufficient to present a true picture of the Palestine situation.

Philip Murray, president of the CIO, and William Green, AFL president, have informed President Truman that the American labor movement is solidly behind the recommendations of the UNSCOP majority and urged that the U.S. Government support the majority proposals within the shortest possible time, according to an announcement by the Jewish Labor Committee.

Green notified Mr. Truman of the interest of the AFL in a solution of the Palestine problem, referring to resolutions adopted at various Federation conventions on this point. Murray, who told the President that the CIO considers the UNSCOP proposals the most satisfactory available, declared that if the U.S. supports them the British Government will fall in line.

די באפרייאונג
פון די ארכייטער
ווערט זיך אן די
ארכייטער אליין

ארכייטער
פון אלע לענדער
פאראייניגט
זיך

פארדערער

Entered as Second Class Matter at Post Office, New York, N. Y.

דער וועטער: היינט: שטח און וואריטער.

Vol. LI. No. 18,178—Daily. New York, N. Y., Friday, October 3, 1947 12 Pages PRICE FOUR CENTS OUTSIDE N. Y. C. FIVE CENTS

סירזוער רעדט בי יו. ען: פאדערער א מלזכה: ענטפערט די אראבער

אירישע אנקטור "אין גרייט" צו שטעלען אלע איהרע קרעפטן אונטער געהעריגער איינפויכט פון די יונאייטעד נעישאנס אום אנצוהאלטן דאס און ארדנונג אין לאנד ביים שאפען די אירישע מלכות. אבוואחל דר. סילווער האט גיט איינסדרוקליך דערמאנט די אירישע זעלבסטשטוי ארכיוו "הנח" ביים נאמען, איז אבער פאר אלעמען געווען קלאר, אז ער מיינט דערמיט די "הנח".

אן ערקלערונג, אז דאס אירישע פאלק ברענגט א גרויסן קרבן מיט צווייטען צו צווייטלונג, אבער דער דאזיגער קרבן ווערט געבראכט צוליב דעם, אז דאס אנגעוועהנטע ארץ ישראל פראבלעם זאל ענדליך געלויזט ווערען.

אז וועניגער ווי עס ווערט פארנעם שלאנען אין די דעקאמנדאציעס פון דער יו. ען. ארץ ישראל קאמיטעט מערהייט וועט די אירישע אנגעטור בשום אופן אונטעמען.

אז די "איבערגאנגס-פעריאדע", וואס די מערהייט פון דער קאמיטעט רעפארמירט זאל ווין אזוי קורץ ווי מעגליך און "א פעריאדע פון צוויי יאהר אין, לויט אונזער מיינונג, א סך לענגער ווי ס'איז נויטיג, אדער ווייט שטענדיגער."

אז דאס אירישע פאלק האט אין דער לעצטער וועלט-מלחמה בייגעטראגען הונדערטער טויזענטער קעמפער צו די ארמיען פון אלע פעלקער וואס האבען געקעמפט פאר באפרייאונג, אין דער צייט וואס דער מופטי פירער פון דער

ענטהאלטען דאס פאלגענדע: אנערקענט פאר די יונאייטעד נעישאנס און באזונדערס פאר דער יו. ען. איינפארשונגס-קאמיטעט פאר פאלעסטינע פאר דעם אופן ווי די ארץ ישראל פראגע איז ביז איצט באהאנדעלט געווארען.

א קריטיק אויף ענטלאנד, וואס וויל זיך גיט פארפליכטען אין פאראויס אנטויל צו נעמען און דורכצופירען א באשלוס פאר דער יו. ען. וועגען ארץ ישראל, אייב מ'וועט דארפן אנווענדן דעם מאכט אין צייט וואס דיזעלבע ענטלאנד ווערט אז מאכט פון 100 טויזענט סאלדאטען, פון איהר לופט פלאנע און קריגס-שיפען געגען איריזשע איינוואוינערונג.

אן ענטפער אויף דער דעצע, וואס דעם מופטי'ס פליכעניק, דזשאמאל על חוסעיני, האט לעצטע וואך געהאלטן פאר דער זעלבער יו. ען. אסעמבלי'ס פאלעסטינע קאמיטעט.

א פארוויכטונג, אז די אירען ווילען זיין גוטע שכנים גיט נאך פון די פאר לעסטניגער אראבער, נאר אויך פון די ארומיגע אראבישע לענדער און ווילען לעבען בשלום מיט אלע לענדער פון דער וועלט.

א פולשטענדיגע צוריקווייזונג פון דעם פלא פון דער יו. ען. ארץ ישראל קאמיטעט'ס מינדערהייט צו שאפען איין "פעדעראלע שטאט" אין פאר לעסטניע מיט א געוויסער לאקאלער אייגנאמע פאר אראבער און אירען און מיט איבערדערשטאפט פון די אראבער איבער'ן גאנצען לאנד, א זעהר וויכטיגע ערקלערונג, אז די

אפיציעל צוגעשטימט צו דער צווייטונג פון ארץ ישראל און דער גרייט' דונג פון 2 מלכות, א אירישע און אראבישע, מיט עקאנאמישער אייבי הייט פון גאנצען לאנד, און האט דערביי פארגעלעגט א ריזיקע אויף בעסערונגען פאר דעם צווייטלונגס-פאלק, וואס די ירען ארץ ישראל קאמיטעט'ס מערהייט שלאגט פאר אין איהר רעפארט.

די וויכטיגסטע צוויי אויסבעסערונגען, וואס דר. סילווער האט פארגעשלאגען אין נאמען פון דער אנקטור, זיינען: אז דער גאנצער גליל אין צפון ארץ ישראל און דער נייער ירושלים, וואס אירען האבען אויסגעבויט אין אונזער צייט, זאלען אריינגענומען ווערען אין דער פארגעשלאגענער אירישער מלכות.

די אירישע אנקטור איז גרייט צו אנערקענען, אז די אלטע שטאט ירושלים, וואו עס געפינען זיך די הייליגע פלעצער פון די דריי גרויסע רעליגיעס — אידענטום, קריסט' טענטום און מאמעדאניזם — זאל געשטעלט ווערען אונטער אינטערנאציאנאלען קאנטראל, אבער די נייע שטאט ירושלים, וואו עס געפינען זיך אלע נייע און וויכטיגע סטע אירישע נאציאנאלע אינסטיטוציעס, מוז זיין א טייל פון דער אירישער מלכות, — האט דר. סילווער ערקלערט.

צו איבערצייגען די פארטרעטער פון 57 מלכות, אז די שטאט ירושלים איז פון אומגעווענער וויכטיגקייט פאר אלע אירען, האט דר. סילווער געבראכט דעם פסוק

אם אשכח ירושלים, תשכח ימינו" (אויב איך וועל דיר פאר געסען, ירושלים, זאל מיר אפנען מען מיין רעכטע האנט).

די דעצע, וואס דר. סילווער האט געהאלטען אין נאמען פון דער אירישער אנקטור ענטהאלט אזויפיל וויכטיגע פונקטען, אז ס'איז זעהר שווער איבערצוגעבען איהר אינהאלט בקיצור (צוליב איהר היסטארישער וויכטיגקייט דרוקט דעריבער דער "פארווערטס" היינט די גאנצע דעצע ווארט-אין ווארט). אין דער דעצע ווערען ארויס געבראכט די מערסטע פאקטען און ארגומענטען וואס מוזען גענומען ווערען אין באטראכט אין איצטיגען מאמענט, ווען די פארטרעטער פון דער וועלט'ס פעלקער-משפחה נעמען אויף די דעקאמנדאציעס פון דער יו. ען. ארץ ישראל קאמיטעט'ס מערהייט.

צווישען אנדערע זעהר וויכטיגע פונקטען האט דר. סילווער'ס דעצע

אבא הלל סילווער

אנענטור נעמט-אן צוטיילונג; פאדערט נייעם טייל ירושלים

דר. סילווער רעדט אין נאמען פון אירישער אנקטור און שלאגט-פאר אויסבעסערונגען צו דעם מערהייטס-רעפארט פון דער ירען ארץ ישראל קאמיטעט; ווארפט אפ פארשלאגן פון מינדערהייט; קריטיקירט ענטלאנד אבער גיט צו-שארף; גיט-איבער טרומאנס ווערטער אז "אירישע נאציאנאלע היים" איז אלץ גיט פארווירקליכט; דערמאנט, אז דער מופטי איז געווען היטלער'ס מלחמה-שותף.

ערקלערט, אז הגנה וועט האלטען ארדנונג אונטער יו. ען. אויפזיכט

ספעציעלער באריכט צום "פארווערטס" פון לעאן קרישטאל

יונאייטעד נעישאנס, לעיק בוקסעס, אקטאבער 2. — אין א דעצע, וואס דר. אבא הלל סילווער, הויפט פון דער אמעריקאנער אפטיילונג פון דער אירישער אנקטור, האט היינט נאכמיטאג געהאלטען פאר די 57 מלכות אין דער ירען, האט די אנקטור צום ערשטען מאל

cont. on next page

וואס יז-ען דעלעגאטן זאגען וועגן סילווער'ס רעדע; געשפרעך מיט'ן מופטי'ס פלימעניק

Forward-Front Page 10-3-47

רעדע מאכט שטארקע איינדרוק. — דעלעגאט פון פאנאמא וועט ארויסקומען פאר דעם מערהייט-באריכט פון יו"ע קאמיטע. — דעלעגאט פון א לאנד אין רוסישער ספערע זאגט צום „פארוערס" — פארטרעטער, אז די רעדע האט איהם שטארק געריהרט.

ספעציעלער באריכט צום „פארוערס" פון שלמה איזראעלי

לעיק סוקסעס, נ. י. אקטאבער 2. — דר. אבא הלל סילווער'ס רעדע נעכטען ביי דער ארץ ישראל קא"מ מיטע פון די פאראייניגטע פעלקער האט געמאכט זעהר א גינסטיגען איינדרוק, איינער ביי די אראבער, פארשטעהט זיך.

באלד נאך דער זיצונג האט דער פארוערס קארעספאנדענט זיך געווענדעט צו די פארשטעהער פון פארשידענע דעלעגאציעס און גע'פרעגט זייער מיינונג וועגען דער שטעלונג פון דער אידישער אגענ'דא.

טור, ווי דר. סילווער האט זי פאר מולירט אין זיין רעדע.

דזשעמאל הוסעיני, דער טשער מאן פון אראבישע העכערע ראט, האט איז אן אינטערוויו מיט'ן „פארוערס" קארעספאנדענט געזאגט דאס פאלגענדע:

„דר. סילווער האט אין זיין רעדע גאר נישט אויפגעוויזן און ער האט אבסאלוט נישט צוקלאפט די אראבישע טענות. ער האט גערעדט נישט צו דער זאך, ווארים דער הויפט פונקט פון דער ארץ ישראל פראגע איז אונזער (אראביש) פארערוגן, אז מיר, זייטנדיג א מערהייט אין לאנד, דארפן באקומען די מאכט, און ארץ ישראל מוז דעריבער זיין אן אראבישע מדינה. דאס וועט זיין גערעכט און דעמאקראטיש. אבער דאס האט סילווער אויסגעמיידט צו דערמאנען. ציך האלט, אז די אידישע אגענטור זוכט צו פארריידען די צייטן."

די דאזיגע שטעלונג פון די אראבישע אידן געווען צו ערווארטן. דער פאר אבער האט זיך דער „פארוערס" קארעספאנדענט דער-וואוסט, אז דער פארשטעהער פון זעהר א גרויסער און וויכטיגער מדינה איז שטארק באאיינפלוסט געווארען פון דר. סילווער'ס רעדע. ביז איצט איז דאס דאזיגע לאנד געווען מער נעגאט צום מינאריטעט-רעפארט. האט דער דעלעגאט אין סילווער'ס, אבער הערענדיג דר. גאנצען געביטען זיין שטעלונג און האט זיך אויסגערייכט, אז זיין מדינה וועט אונטערשטיצען א אידישע שטאט.

אויך דערווייטער מיר זיך, אז א צווייטע מדינה, פאנאמא, וועט ביי דער דעבאטע, וואס פאנגט זיך אן

מארגען, ארויסקומען צו גונסטען פון דעם מאיאריטעט-רעפארט. די אמעריקאנער דעלעגאציע האט זיך אנטזאגט צו מאכען אירגענד'ע וועלכע סטעיטמענט וועגען דער נעכ'טיגער זיצונג. פון קרייזען נאעהנט צו דער אמעריקאנער דעלעגאציע האט מען געלאזט וויסען, אז אמע'רישע וועט פארשטענליכען איהר שטאנדפונקט וועגן דער ארץ ישראל פראגע אזוי גיך ווי זי וועט זיין גרייט דאס צו טאן. עס איז צו ער-ווארטען, אז דאס וועט געשעהן סוף נעכסטע וואך.

זעהר כאראקטעריסטיש איז גע'ווען די מיינונג אויסגעדרוקט פון קרייזען, וועלכע שטעהען נאעהנט צו דער ענגלישער דעלעגאציע. עס קומט אויס, אז די ענגלישער מיה'לען זיך, „אנגעריהרט" פון דר. סילווער'ס רעדע, וועלכע ווייזט ארויס אומדאנקבארקייט צו ענגלאנד פאר אלץ, וואס זי האט געטאן פאר אידען... דערביי האט דער רעדע צוגעגעבען, אז אין אינטערנאציע'נאלע באציהונגען צווישען פעלקער דארף מען קינמאל נישט ערווארטען קיין דאנק, כאטש ענגלאנד וועט אייביג דאנקבאר זיין אמעריקע פאר דער לענדליש הילף אין צייט פון דער מלחמה.

דר. סילווער'ס רעדע — האט די זעלבע קוועלע פארטגעזעצט — אין נישט ווי הוסעיני'ס רעדע, וואס האט געשפריצט מער מיט פראפאגאנדע ווי מיט אמט'ן פאקטען. און די אר-גומענטען, באזירט אויף געשיכטע, וועלכע סיי די אידען און סיי די אראבער האבען ארויסגעבראכט, שטימען ווייט נישט מיט דער געשיכ'טע, ווי זי וואלט געשריבען געווא'רען דורך אז אביעקטיווען היסטא'ריקער.

דאס איז אבער געווען צו ערוואר'טען, ווארים ווען צוויי צדדים ברענ'ען פאר פאר זייערע טענות פאר א ריכ'טיגער באמיהט זיך יעדער לאיער, אפילו דער אנשטענדיגסטער, אבי'סעלע צו באפארבען. צודערשט, און אויפלאזען דארט, וואו עס קען הא'בען א וויקונג.

עטליכע לאטיידאמערקאנער לעג'דען, ווי אויך א פארשטעהער פון אן אייראפעאישער מדינה, וועלכע ליגט אין דער רוסישער ספערע, הא'בען פארזיכערט דעם קארעספאנ'דענט, אז זיי זיינען זעהר געריהרט געווארען פון דר. סילווער'ס רעדע און זיי וועלען שטיצען דעם איד'ראס.

שען צד. דאס איז דאס ערשטע מאל, וואס א לאנד וואס ליגט אונ'טער דער הערשאפט פון מאסקווע, האט אפגען קלאר געמאכט אז שטע'לונג, צוליב פארשטענליכע און זאכען זיינען מיר געוואונגען זיך אפצוהאלטען אנצורופען דאס לאנד ביים נאמען.

אידער די נעכטיגע זיצונג פון דער ארץ ישראל קאמיטע האט זיך געעפנט, האבען די אידישע קא'גוניסטען פון ארץ ישראל „אונ'טער-ווארטען א שטיין אונטער די רעדע", אזוי צו זאגען, איז א קער'לע פון תל-אביב האט דער צענ'טראל קאמיטעט פון דער קאמאניס'טישער פארטיי אין ארץ ישראל פארלאנגט פון דער „יו"ע", אז מען זאל אנסייטערען די „פראגרעס'ווע", אנטרייאמפעריאליסטישע כחות וועלכע דריקען אויס דעם ווילען פון די אידיש-אראבישע מאסען פאר אן

אראביש-אידישע שטאט, און אז דאס דעוואגאנען פון דער אידישער אגענטור איז נישט גענוג צו קרייזען אן אמת בילד פון דער לאגע. דער ריבער פארלאנגען די קאמאניסטען, אז מען זאל זי רופען צו דער „יו"ע" און לאזען רעדען. א צווייטע קאץ, וואס וויל קאלע'מאכען די באמיהונגען פון דער אר'דישער אגענטור, איז נעכטען ער'שינען אין לעיק סוקסעס אין דער פארם פון א געוויסען אידען מיט'ן נאמען בעז ה. פרידמאן. דער דאזי'גער פארשוין האט מיטגעבראכט מיט זיך א געדריקטע פאמפלעט, אונטער'ן נאמען „הענרי מארגענ'טאן וועגען ארץ ישראל און ציור'ניס".

דער אינהאלט פון דעם פאמפלעט איז אן ארטיקל, וועלכע דער פאר'שטארבענער הענרי מארגענטאן, געזעסערטערי און די טרעשוויר, דער איצטיגער שטערמאן פון דעם „יונאטעל דזשואיש אפיל", האט פארשטענליכט געגען ציוניזם נאך דער ערשטער וועלט-מלחמה, וואו ער אטאקירט און פארדאמט דעם ציוניזם אלס „ניט-דעמאקראטיש". מיט יאהרען שפעטער האט מארגענטאן געביטען זיין שטעלונג צום ציוניזם, אבער דאס האט נישט אפגעהאלטען דעם דאזיגע בעז ה. פרידמאן איבערצודרוקען מיט קנא'פע דרייסיג יאהר שפעטער דעם ארטיקל און איהם פארשפרייטען געכטען צווישן די דעלעגאטען און צייטונגסלייט ביי דער „יו"ע" אין גאנצען פון א מאכעראקע, וואס רופט זיך: „די ליגע פאר א פרידען מיט גע'עכטיקייט אין פאלעסטי'נע". דערביי גיט די דאזיגע כלומר'שטע ליעג נישט א קיין אפיס'אדרעס, נאר זפעס א פאסט-אפיס באקס.

cont. from p. 13

„אראבישער העכערער קאמיטע", האט געפיהרט נאצי-פראפאגאנדע דורך דער ראדיא פון בערלין און האט באגרייט „היטלער" מיט די זינען פון די נאציס איבער די עלאים אין אפריקע. דעם מופטי'ס פלימעניק, דזשאמאל על הוסעיני, איז דאס מאל געזעסען ביי איין טיש מיט דר. סילווער און מיט די 3 אנדערע פארטרעטער פון דער אידישער אגענטור, ווען דר. סילווער האט דערמאנט דעם מופטי'ס מלחמה-רעקארד, האבען אלע צייטונגס-לייט און כמעט אלע דעלעגאטען געווענדעט זייערע בליקען אויף איהם. אבער דזשאמאל על הוסעיני, וועלכער איז די נאנצע צייט געווען פארמורעט, מיט א פנים ווי פון שטיין, האט אפילו מיט אן אויג נישט א פינטעל געטאן.

א פארגלייך מיט אנדערע ציוניסטישע רעדנער

וועגען דעם איינדרוק פון דר. סילווער'ס רעדע וועלען אונזערע לעזער געפינען א באזונדערע באריכט פון „שלמה איזראעלי" אין היינטיגע „פארוערס". דא מוז אבער אויך געזאגט ווערען, אז אין זאל, וואו דער פארטרע'טער פון דער אידישער אגענטור האט גערעדט, האט געהערשט דאס געפיהל, אז קיין פאליטישע רעדנער האט די אגענטור נישט געקאנט געפינען פאר איהר ערשטען אויפטריט פאר דער היסטאריע-שאפערענער יו. ען. אסעטבי'ליס פאלעסטינע קאמיטע.

די ציוניסטישע באוועגונג האט זיך אויסגעצייכענט מיט גרויסע רעדנער, ווי האט געהאט דעם גרינדער פון פא'ליטישען ציוניזם דר. טעאדאר הערצל מיט זיין נכד'אישער רעדנער-קראפט; און דר. מאקס נאדווי מיט זיין שארפען סארקאזם און וועלט-געשעניש; דעם געדאנק-דיכטער און פלאס'טיקער-דינער וואלאדמיר זשאבאטינסקי; דעם קלוג'נעם געלאסענעם דר. חיים ווייצמאן, און א גאנצע רייע אנדערע רעדנער פון ערשטען ראנג. איצט, ביים אויפ'טריט פון דער „אידישער אגענטור" פאר'ן פעלקער-בונד אין דעם היסטא'רישען מאמענט, פון וועלכען עס הענגט אפער אפ די גאנצע צוקונפט פון אי'דישען אלס א פאלק, זיינען יענע רעדנער נישט געווען, עס האט זיך פון זיך אליין געשטעלט די פראגע, צי האט דר. סילווער אויסגעהאלטען די פראגע, ווען מ'האט אין זינען יענע גרויסע ציוניסטישע רעדנער, די אטמאספערע, וואס האט געהערשט אין זאל און דער איינדרוק, וואס די רעדע האט געמאכט זיינען דער ענטפער: דער הויפט פון דער אמעריקאנער אפטיילונג פון דער אידישער אגענטור האט זיין אויפגאבע דורכגעפירט גענעצער. ס'איז געווען

די אלגעמיינע מיינונג, אז קיין בעסער רעדנער האט די ציוניסטישע כא'ד וועגונג נישט געקאנט ארויסשטעלען ביים אנהויב פון דער גרויסער ווער'טער-שלאכט, וואס דארף אנטשיידען די צוקונפט פון ארץ ישראל.

אבוואהל דר. סילווער האט גערעדט פון א געשיכטעס טעקסט און זייענ'דיג אויף א שטול ביים טיש, איז זיין האלטונג געווען נישט א געוואונגענע, נאר א פרייע, נאטירליכע און א קרעפ'טיגע, ער האט פריי באוואונגען מיט די הענט, געהויבען א פויסט צו פאר'פעסטיגען אן ארגומענט, געטייטעלט גענעריש מיט'ן פינגער, ווי איינער געלעגן א וויכטיגע פונקט, זיך אבי'סעל געהויבען פון שטול ביים אויס'דריקען אנטשלאסענקייט און קאנטרא'לירטען אומגעדולד, ויין שטימע האט געקלונגען קלאר, אויפריכטיג און אי'בערזייגענע, זיין אלגעמיינע באנעמונג — ווי דער אינהאלט פון דער רעדע — איז געווען טאקסאפול, העפליך ביי איי'דעליקייט, און דאך ווירדיג און אנט'שלאסענ-פעסט.

דער קאנטראסט צווישען דעם ערש'טען רעדנער פון דער אידישער אגענ'דא, דער „אראבישער העכערער קאמיטע" איז געווען אומגעהויער. אבוואהל די רעדע פון דזשאמאל על הוסעיני לעצטע וואך איז געווען אין פילע הויכקייטען א געלונגענע, פון א רעדנערישען שטאנדפונקט, איז דאך דער אלגעמיינער איינדרוק געווען, אז זיינע שטארקסטע ארגומענטען זיינען געווען זיינע שטראשונקעס, דאנענען ווידער איז די רעדע פון דר. סילווער סאי איז-טאן, סאי איז אינהאלט, גע'ווען פריי נישט נאר פון סטראשונקעס, נאר אפילו פון טייעריקייט, וואס מען האט געקאנט ערווארטען און וואס פילע האבען ערווארט.

אין דער שטעלע, אין וועלכער דר. סילווער האט, אין נאמען פון דער אי'דישער אגענטור, ערקלערט אז ווענ'דיגער ווי די רעקאמענדאציעס פון דער יו. ען. קאמיטע'ס מערהייט וועלען אידען נישט אננעמען און האט אויס'געדריקט אנטשלאסענהייט, — האט ער פונדעסטוועגען נישט געסטראשעט נישט מיט'ן טאן, נישט מיט'ן אינהאלט, און וואס ער האט געזאגט אין יענער שטעלע:

„שכנות'שאפט איז א גענערווייטיגער ענין, מיר ברענגען דעם אנכאט פון שלום און פריינטשאפט אויפריכטיג און און שום היסטאריע-דראמאטען. אויב דער אנכאט וועט אנגענומען ווערען איז דעמאלטען נייט, וועט דאס ברענ'ען געז ברכה און הצלחה פאר אלעמען. אויב נישט, וועלען מיר זיין געוואונגען צו טאן דאס וועלכע וואס אנדערע פעל'קער מוזען טאן אונטער אועלכע אויב'שטענדרען: פארטיידיגען אינווערע'רעכט ביזן לעצטען.

„מיר האבען אויפגעבויט א נאציאן אין פאלעסטינע, די דאזיגע נאציאן פארערט איצט איהר אומאפהענגיג קייט, זי וועט זיך נישט לאזען ארויס'שמויסען. איהר נאציאנאלער שטאנד וועט נישט געמינערט ווערען.

אז די „אידישע אגענטור" איז צו'פרידען פון ענגלאנד'ס ערקלערונג, אז זי גיט אויף דעם טאגראט און וועט אייננעמען אנהויבען אויסציהען איהר ביליטער פון ארץ ישראל; אז היסטאריש איז פאלעסטינע קיינ'מאל נישט געווען קיין אראבישע מדינה, און אז די אנדערענע, וואס פאלעס'טיגע האט געוואונגען פאר זיך ביי דער מענשהייט, איז צו פארדאנקען כליון דעם לאנד'ס אויסטואונגען, וועלכע זיינען א טייל פון דער אידישער נע'שיכטע.

אז די טענה פון ענגלישע באאמטע, אז די „אידישע נאציאנאלע חיים" איז שוין פארווירקליכט, איז לעכערליך. פאר אן עדות האט דר. סילווער גע'בראכט פרעזידענט טרומאן, וועלכער האט אין א בריוו צום קעניג אייבן סאד, ערשט דעם 28טען אקטאבער, 1946, געשריבען דאס פאלגענדע:

„איך בין גליקליך וואס ס'הערסטע באשרייבער פאלקער פון נאךגעשטען ווינען שוין איצט ברינגען פון אומאפ'הענגיגע לענדער. אבער די אידישע נאציאנאלע חיים איז נאך אלץ נישט איינגאנצען אנטוויקעלט."

אז די „אידישע אגענטור" איז העכסט צופרידען צו שאפען עקאנא'מישע איינטיקייט פון גאנצע פאלעס'טינע, לויט דער מערהייט'ס רעקא'צענדאציע, כאטש אידען וועלען מוזען צוהאלטן א טייערען געלט-פרויז פאר און איינטיקייט, נאר די אידען מוזען קריגען די פינאנציעלע מעגליכקייט פאר א גרויסער אימיגראציע אין דער אידישער מלוכה ארויין.

פארענט — תימן; הינטען — פאקיסטאן און לינקס דעם מופטי'ס פלימעניק

דר. סילווער האט גערעדט זייענדיג ביים ברעג פון א לאנגע טיש, ארום און ארום, אין א מין קרייז פון טישען, זייען די דעלעגאציעס פון די פארשי'דענע מלוכות, ביי דעמאלטען טיש, וואו דר. סילווער איז געזעסען, זייען איצט אויך אייניגע מלוכה-דעלעגא'ציעס, ציעס, ווייל אין דעם טיש-קרייז איז געווארען צייענע.

צוזאמען מיט דר. סילווער זיינען היינט אין דער אידישער „עלענאציע" געווען אויך משה שערטאק, הרב זאב נאלד (פון „מזרחי") און דר. עכנאל'נימאן, ס'איז אזוי אויסגעקומען, אז עכנאל'נימאן איז געוועסען איבער'וואל'ניג פון איהם איז געוועסען דר. סילו'וער.

ווער און הינטער איהם — משה שער'טאק און הרב נאלד. ביים צווייטען „אויבער-ווא" פון דעמאלטען טיש איז קיינער נישט גע'ווען. דער הויפט פארטרעטער פון דער „אראבישער העכערער קאמיטע", דזשעמאל הוסעיני, איז געוועסען אויף

דערעלכער זייט פון טיש ווי דר. סילו'וער, נאר ביים אנדערען, ווייטען ברעג פון טיש, הינטער איהם זיינען געוועסען די דרוי אנדערע אראבער פון זיין דעלעגאציע.

צווישען די אידען און די אראבער זיינען ביים טיש געוועסען היינט די דעלעגאציעס פון פראנקרייך און פון עטיאפיע.

ירעקט הינטער דר. סילווער איז געוועסען דער הויפט-דעלעגאט פון פאקיסטאן מיט'ן גרויסען בערדעל; די רעקט אנטקעגען — פנים אל פנים מיט די אידישע פארשטעהער איז גע'וועסען דער הייפטי-דעלעגאט פון תימן מיט'ן שווארצען בערדעל, דער תימן'ער הויפט-דעלעגאט טראגט א שווארצע לאנגע קאפאטע מיט א רונד ווייס תי'טעל אויפ'ן קאפ און א מין שארפע פון נאלדענעם און גרינעם שטאף.

אנב איז דער איינציגער וואס איז געוועסען מיט א היטעל אויפ'ן קאפ גע'ווען נישט א רב, נישט גלאט א פרומער איד, נאר טאקע דער תימן'ער הויפט-דעלעגאט, וועלכער איז א פריני, דער זעקסטער זון פון תימן'ער קעניג.

ביידע — דער פאקיסטאנער און תימן'ער — זיינען נייע דעלעגאטען צו די יונאטישע נעישאנס, די לענדער וואס זיי פארטרעטען זיינען ערשט געכטען ארוינגענומען געווארען אין דער יו. ען. ווי האבען כאלד ערקלערט, אז זיי זיינען דורכאויס גענען דער צו'טיילונג פון פאלעסטינע און גענען אן אידישער מלוכה, זיי האבען זיך אבער ביידע זעהר אויפגערוקאם צוגעהערט צו דר. סילווער'ס רעדע.

דער תימן'ער פריני, וועלכער זעהט אנב אויס ווי אן אלטמאדישער איידעם אויף קעסט ביי אידען, האט געריכטעט סיגארעטס איינעם נאכ'ן אנדערען און האט די גאנצע צייט קיין אויג נישט אראפגעלאזט פון קליוואלדער ראבאלי, דר. סילווער.

פרייטאג (היינט), נאכמיטאג, הויבט זיך אן די אלגעמיינע דעבאטע אין דער יו. ען. אסעמבלי'ס פאלעסטינע קא'מיטע, דא וועט די קאמיטע זיך נעמען צו פראקטישער ארבייט.

קיין פראגען האט מען היינט דעם אידישען צד נישט געשטעלט, פונקט ווי מ'האט נאך נישט געשטעלט קיין פרא'גען דעם אראבישען צד, דאס וועט קומען שפעטער. איינער פון די אגענטור פירער וואס איז שוין היינט געווען גרויס צו ענט'שערן אויף פראגען פון דעלעגאטען וועלכע געוויס אויפטרעטען ביי ווייטער'דיגע זיצונגען פון דערעלכער פאלעס'טינע קאמיטע.

דער מארגען זשורנאל

15
דייטש
פאר אידן
י"תומים!
שטאט צום
"מארגען זשורנאל"
איינער
בישטיינדיגסטן פארן
קינדער קאמפער

RABBI A. H. SILVER
OF THE TEMPLE
105TH ST AT ANSE
LEVE 6 0

FRIDAY, OCTOBER 3, 1947.

MAIL

12 PAGES

VOL. XLVII. NO. 13,981.

12 דייטש

1947, 3 אקטאבער, פרייטיק, 15 תשרי, 5707

פרייט 5 סענט

חלוקה אין לעצטער קרבן פון אידן, זאג

אידען וועלען זיך אליין פארטיידיגען, דערקלערט אידישע אנענטור פאר דער יו-ען

אין דאמאטישען אויפטריט פארן פעלקער-פארלאמענט פארערט דער פארטרעטער פון דער אידישער אנענטור טור או אידישע מלוכה זאל באלד געשאפען ווערען. — נייירוועלס-מח גיין צו אידען, זאגט דר. סילווער און שווערט "אם אשכחך ירושלים תשכח ימינו".

געפינעלעך באריכט פון מ. ריבלין

לעצט סוכותס דאנערשטאג — דאס אידישע פאלק האט אויפגעבויט אן אייגענע נאציע אין א"י, און די דאזיגע אידישע נאציע פארערט פון דער וועלט איינער פליכטענדיגסטע אימאפעקטירטע, קיינער וועט נישט קענען ארויסזעהען די אידישע נאציע פון ארץ ישראל, און קיינער וועט נישט קענען פארליימענען איהר נאציאנאלען סטאטוס.

דאס איז אין עטליכע ווערטער דער המצות פון דעם פליכטענדיגסטן און וועלכער דר. אבא הלל סילווער, טיטעראן פון דער אמעריקאנער סעקציע פון דער אידישער אנענטור, האט היינט נאכמיטאג פארענלייגט פאר דער ארץ ישראל קאמיטע פון דער יו-ען אסעמבלי דעם אידישען צד און די אידן יענע תביעות אויף ארץ ישראל.

דאס אידישע פאלק, האט דר. סילווער דערקלעהרט, באשטעהט אויף זיין רעכט — היסטארישע און געזעצליכע — צו אן אייגענער מלוכה אין גאנצן ארץ ישראל, אבער אין נרתי צו בריינגען א גרויסען קרבן און אננעהן סען ווי א באוים פון פארהאנדלונגען דעם מערהייט באריכט פון דער ארץ ישראל קאמיטע האט זיגאנט פאר א אידישע מלוכה אין גאר א טייל פון ארץ ישראל, און דאס פון דורכגעפירט ווערען אויף זייערע.

אין אנגעזיכט פון די אנהאלטענדיגע אראבישע סטראשונקעס ווענען בלוטפארמיגסטע אויב אין ארץ ישראל זאל געשאפען ווערען א אידישע מלוכה, האט דר. סילווער דערקלעהרט גאר קלאר און דייטליך, אז "דאס אידישע פאלק אין ארץ ישראל איז נרתי זיך צו פארטיידיגען", און אז ער דערשטעט זיך נישט פאר "פוסטע סטראשונקעס", דר. סילווער "האט גלייבן עיינציג באמאנט, אז אזוי גור ווי די אידישע און אראבישע מלוכות וועלען געשאפען ווערען, וועט מען קענען דערווארטען אז אלע מיטגלידער פאלקער פון דער יו-ען, "צו זיך געמינען זיך אין שייכות מיט ארץ ישראל אדער איר דעריינאוי", זאלען רעספעקטירען די רעכט פון די דאזיגע מלוכות, ווייל אז נישט ווענען זיי באטראכט ווערען ווי אנגרייפער.

דאס איז געווען אן אנצוהערעניש צו די אראבישע מלוכות, וואס האלט טען אין ארץ ישראל, מיט קאמפ גענען א אידישער מלוכה אויב זי וועט געשאפען ווערען.

מיט דער היינטיגער וועג האט די קאמיטע געענדיגט דעם ערשטען טייל פון איהר ארבייט. נאכדעם ווי דר. סילווער האט געענדיגט לייגען זיין סטייטמענט, וואס האט געדויערט 56 מינוט, האט דער פארזיצער, דר. הויבערט אייוואס פון אויסטראליע, דערקלעהרט אז מארגען, פרייטאג, 3 אקטאבער, וועט זיך אנהויבען די אלגעמינע דעבאטע.

באדאנקט קאמיטע

דר. סילווער האט אנגעהויבען מיט באדאנקען די עלף מיטגלידער פון דער יו-ען ארץ ישראל קאמיטע פאר זייערע ערנסטע און אויפריכטיגע בא-

דר. אבא הלל סילווער

בלוטנע אראבישע פאנאטען אויף די אידען אין ארץ ישראל אין 1929 און אין 1936. ער האט אויך דערמאנט חבירו, וואו די נאכעלע אראב'ער זיינען באגאנגען "בעסטאלישע" טען וואס מ'קען זיך נארניט פארשטעלען.

קריטיקירט ענגלאנד

אריבערגעגענגענע צום רעפארט פון דער יו-ען קאמיטע, האט דר. סילווער אנגעוויזען, אז עס איז געווען ענגלאנד, וואס האט איבערגעגעבען דעם ארץ ישראל פראבלעם צו דער וועלט ארגאניזאציע, און מען האט געקענט דערווארטען, אז אויב די רעקאמפערדאציעס פון דער קאמיטע וועלען נישט זיין אינגאנצען אנגעמאכט פאר יעדען איינעם, וועט די ענגלישע רעגירונג זיין נרתי עס אנצונעמען און העלפן מען עס דורכפירען. אין פארוואס קומט איצט ענגלאנד און זאגט, אז זי וועט נישט מאפעריען אין דורכפירן דעם קיין שום רעקאמפערדאציע אויב עס געפעלט איהר נישט?

אויב ענגלאנד האט אזוי מורא צו נוצען מאכט צו העלפען דורכפירען א באשלוס פון דער וועלטארגאניזאציע, ציע, האט דר. סילווער געפרעגט, פאר וואס האט זי נארניט געווייפלט צו שיקען אן ארמיי פון 100,000 מאן דורכצופירען א פאליסי וואס די גאנצע וועלט האט פארדאמט?

דר. סילווער האט אויך דערמאנט אז די ערשטע ארויסגעבריינגען דעם געדאנק פון צעטיילען ארץ ישראל און געווען אן ענגלישע קאמיטע — די פיל קאמיטעס פון 1937 — און אז די ענגלישע רעגירונג האט עס דאן אנגענומען אין פרינציפ, ער האט דאן דערמאנט די ענגלישע-אמעריקאנער קאמיטע, וועמען רעקאמפערדאציעס ענגלאנד האט זיך אנטוואנט דורכצופירן דעם, און געגעבען א קורצען איבערזיכט פון ענגלאנד'ס אויפפירונג אין ארץ ישראל אין די לעצטע עטליכע יארהר.

דר. סילווער האט געזאגט אז די אידישע אנענטור שטיצט אלע פון די עלף רעקאמפערדאציעס וואס די יו-ען קאמיטע האט אנגענומען איינשטימיג, אבער ווענען דעם זעקסטע פונקט, וואס זאגט פאר צו לייזען דעם פראבלעם פון דעם מערסטע מיליאן היימלאזע אידען אין איראק, געפינט די אנענטור פאר נויטיג צו באמערקען אז עס איז נישט דאס ערשטע מאל וואס

אז וואונטש וועט אויסגעדריקט, אבער עס איז דערווייל נארניט געמאן געווארען עס צו פארוויקלעכען. די אידישע אנענטור, האט ער געזאגט, באגרייפט יעדעס לאנד וואס וויל אריין געהטען אידען, אבער עס וועט זיין א פארברעכען צו צווינגען די פליכט צו פאחרען ערגעץ אנדערש אויב זיי ווילען פאחרען אין אידישען היימלאנד, וואס אנבעלאנגט די מערהייט און מינדרהייט דעקאמפערדאציעס, האט דר. סילווער געזאגט, אז די לעצטע ווייזט די אנענטור אינגאנצען צוריק, ווייל דאס מיינט כאטשן ארץ ישראל פאר אן אראבישע מלוכה אין וועלכער דר. סילווער וועלען אייביג בלייבען א מינאריטעט.

פארלאנגט אויסגעסערוונגען

דער מערהייט באריכט אין ווייט נישט צופרידענשטעלענדיג, האט דער ציון פיהרער געזאגט, ווייל די אידען קומט נאכץ ארץ ישראל, און צו דעם געהט אין דער פארנעמלעכער אידן שער מלוכה נישט אריין דער מערב גליי און נישט ירושלים, אויסצושליסען פון דער אידישער מלוכה, ירושלים, וואס פארנעמט א באזונדערע פלאץ אין

אידישען לעבען און רעליגיעזע טראדיציעס, אין א שווערער קלאפ, און די אנענטור פארלאנגט דאריבער אויסבער סערוונגען אין מערהייט באריכט, אפילו דער מערהייט באריכט, האט סילווער אנגעוויזען, מיינט פאר אידען צו בריינגען א גרויסען קרבן, אבער אויב עס זאלען געמאכט ווערען גוים נע אויסגעסערוונגען ווינען די פיהרער פון דער אנענטור נרתי, איז אנבעטראכט פון די איינציגע שווערע אומשטענדען פון דער טראגדיע פון אידישען פאלק, און ווייל עס מאכט מעגליך די פארוויקלונג פון אידישען חלום פון אן אייגענע מלוכה, צו רעקאמפערדאציעס און מען זאל אננעמען דעם דאזיגען פלאן, דר. סילווער האט באגרייפט דעם געדאנק פון דער פארנעמלעכער אידן נאמישער איינהייט צווישען די אידן יע און אראבישע מלוכות, בכלל, האט ער געזאגט, זיינען די אידען אין זייער אייגענער מלוכה נרתי צו לעבען אין הארמאניע און פריינטשאפט מיט ווער דע שכינים, אבער פריינטשאפט, האט

cont. on next page

דער נאציאנאלער יידישער טאג
אומאפהענגיק אין מיינונג

יום ו', ג' חשוון תש"ח

NEW YORK FRIDAY, OCTOBER 3, 1947 8 PAGES PRICE FIVE CENTS

דר. סילווער פאדערט ביי יו-ען אין נאמען פון אידישען פאלק:

אידישע מלוכה און טייל פון ירושלים

אידישע אנגעטור נעמט אן דעם חלוקה-פלאן מיט געוויסע ענדערונגען; וויל אויך אידישען טייל פון ירושלים

אידען גרייט העלפען דורכפירען טיילוונג

ספעציעל פאר'ן "טאג" - פון ס. דינגאל

דער פולער טעקסט פון דר. סילווער'ס רעדע איז געדרוקט אויף דער דריטער זייט היינט אין "טאג".

דר. אבא הלל סילווער איז אויסגערעדט פאר יו-ען מיט אן אידישען פארשטאנד פאר אייגענע מלוכה אין ירושלים.

יונאטעד געשיאטס וואל, לעיק סוקסעס, אקט. 2. - דאס גאנצע אידישע פאלק האט היינט, דורך דעם מויל פון דר. אבא הלל סילווער, געפאדערט, אז די פאראייניגטע פעלקער-ארגאניזאציע וואל מאכען א סוף צו דער טראגיק-שערע אידישער היימלאזיקייט, און דער פארשטייער פון דער אידישער אנגעטור האט פארמעגל גומענהייסען דעם מערהייט-פלאן צו צעטיילען ארץ ישראל און דארט אויפ-שטעלען א אידישע מלוכה. דערביי האט דר. סילווער בא-טאנט, אז די אידען זיינען גרייט מיט וויערע אייגענע כחות צו העלפען דורכפירען דעם מערהייט-באשלוס, אויב ענג-לאנד וועט צוריקציען אירע מיליטערישע קרעפטען.

ניט בלויז די אידישע אנגעטור און ניט די ציוניסטישע ארגאניזאציע האבען היינט גערעדט דורך דר. אבא הלל סילווער, נאר דאס גאנצע אידישע פאלק. דער גאנצער צער און די גאנצע ביטערקייט פון דורות, דער גאנצער עלענדר

און בענקשאפט פון אידישען פאלק צו זיין היסטארישער הייס, האט זיך אויסגעדרוקט אין דער רעדע פון דר. אבא הלל סילווער. ווען ער האט אפגעלייט אויף דער היינטיגער זיצונג פון דער ארץ ישראל קאמיטע צו די פארטרעטער פון די 57 מלוכות פון די יונייטעד געשיאטס, אז זיי וואלען מאכען א סוף צו דער אידישער היימלאזיקייט און צוריק-געבען אונז אונזער היסטאריש לאנד.

די שאטענס פון אידישע קדושים האבען געשוועבט אין דעם קאמיטע צימער ווען ער איז געקומען צו דעם לעצטען טייל פון זיין רעדע. טרערען האבען געשטיקט אין האלד, ווען ער האט געבעטען און ער האט צוגעזאגט יונאטעד געשיאטס: „מיר מיינען צו זיין גוטע שכנים ניט נאר מיט די אראבער פון ארץ ישראל, נאר אויך די מיט די אראבער פון די ארומיגע לענדער, און מיר מיינען געוויס צו דעם-פעקטירען די גלייכע רעכט פון די אראבער אין דער פריי-ער און דעמאקראטישער אידישער מלוכה... מיר וועלען יעדערער זיין באלעבאס ביי זיך אין הויז..."

ער האט אפגעלייט צו דער קא-מיטע, אז מען וואל אונז געבן פאפולער א טייל פון ירושלים אין אונזערע ברעניצען און אויך דעם גליל. „ווי קען א אידישע מלוכה לעבען און ירושלים? - האט ער גע-פרעגט - צוויי מיינען יא, האט ער גע-פרעגט מיר געפראגען אין אונזערע הערצער און אויף אונזערע ליפן דעם נר, „אם אשכח ירושלים תשכח ימיני".

„אין דעם נרעם טייל פון ירושלים זיינען ניטא קיין קריסטליכע, און מוסולמאנישע הייליגקייטען. דארט מען זיינען פאראן אידישע רעלי-גיעס און פיאנטראפישע אינסטי-טוציעס. דארטען וואוינען 90 מיל-זענט אידען..."

נאך פאר דריי אויגער, ווען די זיצונג האט זיך געדארפט עפענען, איז שוין יעדער פרייער פלאץ גע-ווען פארנומען. מענטשען זיינען גע-שטאנען ביי די אריינגאנגען צו הערען דעם „סטייטמענט פון דעם פארטרעטער פון דער אידישער אנגעטור פאר ארץ ישראל", ווי דר. סילווער'ס רעדע איז אנאנסירט געווארען אין סעגליכען זשורנאל פון די „יונייטעד ניישאנס".

דריי אויגער האט זיך דער ער-שטער באוויזען בערל לאקער אין קאמיטע צימער. נאך אים זיינען אריינגעקומען דר. נוימאן, משה שערמאק, רבי זאב נאדל, און מיט זיי צוזאמען דר. סילווער.

cont. from p. 15

ער באטאנט, איז א צווייטונגער ענין. אויב די אראבער וועלען ענטפער דעם מיט פרייטשאפט וועט ארץ ישראל זיין א ברכה פאר אלעמען. נאר אויב ניט "וועלען מיר זיין געוואונג-גען צו טהאן וואס אנדערע עלקער טהוען אונטער דויעלכע אויסשטענדען - פארטיידיגען אונזער דעכט מיט אלע כחות".

ער האט דאן ערקלעהרט, אז די אידען האבען געשאפען א נאציע אין ארץ ישראל, וואס פאדערט אומאפהענג-ניקייט, און צוריקגעווארפען די "פוס" טע סטראשונקעס" פון די אראבער. "א פאלק וואס האט איבערגעלעבט די אכזריות'ן פון הונדערטער יאחרען, וואס האט אין קאמף פאר זיין קיום זיך געשטעלט געגען די מעכטיגסטע אימפעריעס, א פאלק וועמען זיין האר-צען איז דער לעצטער מלחמה גע-לעבט אין די רייכען פון אלע אליר-אירטע ארמיען פאר פרייהייט - בעת דער הויפט פון אראבישען הויזדא-מיטעט האט געבראדקעט נאג-יפרא-פאנאנדע פון בערלין און האט בא-גריסט חיסלער'ן מיט זיינע זינגען אי-בער די עלים אין אפריקא - אזא פאלק קען מען ניט אפערעקען".

צום סוף האט דר. סילווער ער-קלעהרט אז דאס אידישע פאלק איז אנשטלאסען אויפצובויען זיין נאציא-נאלען לעבען אין זיין היסטארישער הייס. און האט אויסגעדרוקט צוטרון אז די פעלקער פון דער וועלט וועלען העלפען פארוואקסליכען די גרויסע אי-דישע נאציאנאלע האפנונג.

"עס וועט זיין א נאבעלע דערנריי-כונג וואס וועט געבען אייביגע לארעך צו דער וועלט-ארגאניזאציע. עס וועט זיין א הויכער אקט פון אינטערנאציא-נאלער גערעכטיגקייט".

האיקאמישאנער וועט זיך טיט דוד בן-גוריון און דר. כאליד ירושלים, דאנערשטאג (איטא). - דער האיקאמישאנער קאנגיגנאט האט היינט נאכמיטאג אויפגענומען דר. חור פעין כאליד, סעקרעטאר פון דער פא-לעסטינער אראבישער העכערער עקזע-קוטיווע, און דוד בן-גוריון, פארזי-צער פון דער עקזעקוטיווע פון דער אוידישער אנגעטור.

דער האיקאמישאנער האט מיט זיי גערעדט ביי באזונדערע אויפנאמעס. דער אינהאלט פון די געשרעבען איז ניט באקאנט.

ווען סילווער האט גערעדט...

גלידער פון דער אידישער אגענטור:
ד.ר. עמנואל ניומאן, משה שערטאק און
הרב זאב גאלד. — ווען פייגל שווארץ
צע בארד האט דא געפלאטערט ווי א
פלאג, — און האבען אפגעגעשט
נחת.
ד.ר. סילווער האט געלייגט ווען רע-
(שלום אויף דער לעצטער זייט)

ד.ר. חילל סילווער
פארשטייט פון אידישער אגענטור
קאמיטע, פארשט גלייכער צייט ווי
אידישע רעגירונג

פון ד.ר. ש. מאדנאשעס

מלוכה, וואס זאל אי אריינגעמען די
היימלאזע און פארוואנדלטע קינדער
פון אידישע פאלק, און אי באנייען די
גלארע פון אלטען אידישע שטאט
אין ארץ ישראל.
דאס איז דאס צווייטע מאל, וואס
ד.ר. סילווער, אלס פארזיצער פון דער
אמעריקאנער סעקציע פון דער אידי-
שער אגענטור, האט פארגעלייגט דעם
אידישען שטאנדפונקט פאר די פאר-
טרעטער פון די פאראייניגטע פעלקער.
און ווי דאס ערשטע מאל — ביי דער
ספעציעלער ארץ ישראל סעסיע פון
דער יו"ע — איז ער געווען מייסטער
האפני, — וואונדערליך לאגיש, הארץ-
רירענד און טרעפליך שניידג.
ווען ד.ר. סילווער האט גערעדט האט
אין משה פון פופציג היסטארישע מי-
נוטען געהערשט אזא שטילקייט, אז
מ'האט געקאנט הערן א שפילקע פאלן
אין גרויסען זאל. מיט אזא פארכאפ-
טען אטעם האבען זיך צוגעהערט די
עטליכע הונדערט קארעספאנדענטען
און די שטאטסלייט פון 57 לענדער,
וואס זיינען געקומען הערען, וואס דער
פארשטייער פון אלטען אידישע פאלק
האט צו זאגען דער וועלט.
ביי דעם זעלבן טיש מיט ד.ר. סילו-
ווערן זיינען געווען די מענטשן פון
הויכען אראבישען קאמיטעט, און
געטאן אין זייערע טעאטראלישע מלבו-
שים. זיי אויך האבען זיך צוגעהערט צו
ד.ר. סילווער — און געסמאלעט מיט
זי, להבדיל, זיינען געווען די מיט-

לעיק סוקסעס, אקט. 2. — אלע דר-
רות אידען זינט די צייטען פון חורבן
בית המקדש ביי אונזער גורל'דיגער
עפאכע, האבען געלאזען הערען זייער
מאנענדיג קול ביי דער וועלט, ווען דר.
אבא הלל סילווער האט היינט ביי דער
יו"ע געפאדערט דעם באדינגען ווי
דער-אויפטעל, פון דער, אידישער

ד.ר. אבא הלל סילווער
איז אויסגערשטען פאר ווען מיט אי-
דישער פארשטייער פאר איינפירן מלוכה
אין ארץ ישראל

מיט א דריטער קלענער פון דער
רעדע, וואס דער אראבישער פאר-
טרעטער, דזשעמאל הוסעייני, האט
געהאלטען פארגען מאנטאג, זי
איז אבער געווען מיט 10 קעפ הער-
כער. דער אראבישער האט גערופען
צו בלוטפארנישונג, ד.ר. סילווער
האט גערופען צו ברויערליכקייט
און פרידליכער צוזאמענארבייט
מיט די אראבער.
ד.ר. סילווער'ס רעדע איז בא-
שטאנען פון דריי טיילען:
דער ערשטער טייל פון ווען רע-
דע איז אפגעגעבען געווארען צו
ענטפערען דעם אראבישען פאר-
טרעטער, ער האט אויסגעוויזען
זיין עמיהאדצות אין אידישער גע-
שיכטע, זיין פאלשקייט אין איבער-
געבען די לאגע פון ארץ ישראל און
האט אויך דערמאנט די אראבישע
פאגראמען פון 1929 און אין די
לעצטע יארען.
אין דער צווייטער טייל פון ווען
רעדע האט ער קריטיקירט ענג-
לאנד-פיל מידער ווי די אראבער.
ער האט אנגעוויזען, אז דער ענג-
לישער קאאליציע-מיניסטער, מר.
קרישטידזשאנס, האט מיט זיין
רעדע פון א וואך צוריק גארנישט
בייגעטראגען צו דער ליוונג פון
ארץ ישראל פראבלעם.
דער דריטער טייל פון ווען רעדע
— דער שטארקסטער — איז גע-
ווען אן אפיל צו דער „יוניטעד נייז-
שאנס“, אז זי זאל מוסיב באגעגענען
די אישו פון ארץ ישראל און זאל
מאכען א סוף פון דער אומנאמא-
לער לאגע פון די אידען און פון
ארץ ישראל, וואס וועט בייטראגען
צו דער רוהיגקייט און צו דעם פרי-
דען פון דער וועלט.

גענעראל דעבאטע מארגען
ד.ר. סילווער האט געענדיגט רעדען
10 מינוט נאך פיר. ער האט גערעדט
50 מינוט.
באלד ווי ער האט געענדיגט, האט
דער טשערמאן פון דער קאמיטע דער-
קלערט, אז דריי פונקטען שטייען
אויס'ן טאגאדענאג פון דער קאמיטע:
1 — די פראגע פון ארץ ישראל, ווי
זי איז אריינגעבראכט געווארען פון
ענגלאנד פאר דער „יו עו“;
2 — דער באריכט און רעקאמענדא-
ציעס פון דער אויספארשונגס-קא-
מיטע, וואס די אסעמבלי האט בא-
שטימט ביי דער ספעציעלער סעסיע
וועגען ארץ ישראל, און
3 — דער פארשלאג פון סאדויע-
אראביע, אז מען זאל גלייך באטראכט
טען די פראגע פון פולער אומפאהע-
ניגקייט פאר ארץ ישראל (דאס מיינט
אן אראבישע מלוכה).
ער האט דערקלערט, אז ביי איצט
האט די קאמיטע געהערט 4 סטייט-
מענטס: פון טשערמאן פון דער אויס-
פארשונגס-קאמיטע, פון דער ענגלי-
שער רעגירונג, פון דעם אראבישען
העכסטען קאמיטעט און פון דער אי-
דישער אגענטור.
היינט, פריטאג, דריי אויבער וועט
זיך עפענען אן אלגעמיינע דיסקוסיע
פון די דעלעגאטען פון די פאראייניג-
טע פעלקער, וועגען די אלע 3 פונקטען.

פאנדסטראם באגריפט ד.ר. סילו-
ווער'ן נאך רעדע
נאך ד.ר. סילווערס רעדע האט ריכ-
טער פאנדסטראם, דער טשערמאן פון
דער „יו עו“ אויספארשונגס-קאמיטע
וועגען ארץ ישראל באגעגענט ד.ר. סילו-
ווער'ן אין דעם זאל וואו די דעלעגא-
טען קומען זיך צוזאמען. ער האט אים
גערומט די האנט און געזאגט, אז זיין
רעדע איז געהערט געווארען מיט דער
גרעסטער אויפמערקזאמקייט.

cont. from p. 16

ביידע פארטרעטער פון דער
אמעריקאנער רעגירונג, אומבאטא-
דאד הערשל דזשאנסאן און גענע-
ראל היילדרינג זיינען געווען אויף
זייערע פלעצער פונקט 3 אויבער.
דער ענגלישער קאאליציע מיניס-
טער, מר. קרישטידזשאנס, האט
פארמאגטען די ענגלישע רעגירונג.
לעבען אים זיינען געווען: פער-
אלעקסאנדער קארענאן און מר.
בידל, ענגלישען פארשטייער אים.
פונקט 3:15 האט ד.ר. הערבער
קוואט, פון אויסטראליע, דער
טשערמאן פון דער ארץ ישראל
קאמיטע, געשטעלט די יוזונג. ער
האט אנאנסירט, אז די איינציגע
פראגע אויף דער אגענדא היינט,
איז צו הערען דעם פארטרעטער
פון דער אידישער אגענטור פאר
ארץ ישראל, ד.ר. אבא הלל סילווער.
ד.ר. סילווער'ס רעדע איז געווען

NY Daily News
Jewish Group Puts Okay on Partition Plan
By ERNEST WIENER
The Jewish Agency for Palestine yesterday "reluctantly" approved the partition of Palestine as proposed in the United Nations special committee's report, but warned that "some enforce-

Proceedings of the U. N.

YESTERDAY'S EVENTS
General Assembly
Committee 1 (Political and Security)—Heard representatives of Bulgaria and Albania on Greek question and scheduled twenty-one speakers for general debate on subject.
Committee 2 (Economic and Financial)—Heard statements by delegates of Chile, Australia and India on activities of Economic and Social Council.
Committee 3 (Social, Humanitarian and Cultural)—In discussion on advisory social welfare functions, Mrs. Franklin D. Roosevelt led opposition to Britain's proposal for \$500,000 reduction.
Committee 4 (Trusteeship)—Received draft trusteeship agreement for Pacific island of Nauru submitted by Australia, New Zealand and Britain.
Committee 5 (Administrative and Budgetary)—Approved report of board of auditors for 1946 and continued debate on budget.
Committee 6 (Legal)—Recommended that election of members to proposed international law commission be postponed until next Assembly Session, adopted interim report of subcommittee on privileges and immunities; set up subcommittee to study parts of report of Committee on Procedures and Organization.
Ad Hoc Committee on Palestine Question—Heard statement by Dr. Abba Hillel Silver, chairman of American section of Jewish Agency for Palestine.
Ad Hoc Committee on Headquarters—Approved provisionally architectural plan for permanent headquarters.

Economic and Social Council
Executive Board of International Children's Emergency Fund—Received proposed food allocations for twelve European countries and for China.
Secretariat
Coordination Committee — Held closed meetings.
MEETINGS TODAY
General Assembly
Committee 1 (Political and Security)—11 A. M. (Open).
Committee 2 (Economic and Financial)—11 A. M. (Open).
Committee 5 (Administrative and Budgetary)—11 A. M. (Open).
Committee 6 (Legal)—11 A. M. (Open). Subcommittees 1 and 2 meet at 3 P. M. (Open).
Committee 3 (Social, Humanitarian and Cultural)—3 P. M. (Open).
Committee 4 (Trusteeship)—3 P. M. (Open).
Ad Hoc Committee on Palestine Question—3 P. M. (Open).
Advisory Committee on Administrative and Budgetary Questions—3 P. M. (Closed).
Security Council
Meets at 5 P. M. to take up Indonesian question (Open).
Secretariat
Coordination Committee — 10:30 A. M. & 3 P. M. (Closed).
Economic and Social Council
Executive Board of International Children's Emergency Fund—10:30 A. M. (Open). 2:30 P. M. (Closed).
All meetings at Lake Success. Reservations may be made by telephoning FLushing 8-2000, Extension 92.

ment" by the UN would be necessary. It also asked for creation of an international UN body to supervise partition.

Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the Agency's American section, replied to Arab threats of bloody Holy Land warfare by telling the General Assembly's Palestine committee that the Jewish people will not be intimidated and will "defend our rights to the utmost."

Tells of Sacrifice.
Although the special committee's majority report would involve a "very heavy sacrifice on the part of the Jewish people," Dr. Silver said, "we will accept the partition plan because it offers the immediate reestablishment of the Jewish state." The minority's proposal for a federal state of Palestine was "wholly unacceptable, even as a basis of discussion," he added.
"The nation we have built in the Holy Land will not be dislodged," Silver asserted. "We are asked to make an enormous sacrifice to attain that which, if uninterfered with, we would have attained long ago."
"In sadness and most reluctantly, we are prepared to make this sacrifice," he continued. "Beyond it we cannot, we will not go."

Asks UN Assistance.
Blasting Britain's past, present and future policy in Palestine, as stated last week by Colonial Secretary Arthur Creech-Jones, Silver declared that the Jewish agency wanted the UN to guide the little state to independence.
"We will welcome the withdrawal of British troops," he asserted, adding that the Jewish people are "immediately" ready to "assume all responsibilities" leading to the establishment of their state.
The transition period, he urged, should be "as short as possible," calling the two-year period recommended by the majority of the investigating committee "longer than desirable or necessary."
Jewish forces are ready to police the Jewish areas during any interim period between the withdrawal of British troops and the arrival of UN supervisory forces, he added.
Taking a crack at the exiled Muf-ti of Jerusalem, leader of the Palestine Arab Higher Committee, for collaborating with the Nazis during the war, Silver declared that the Arabs cannot scare the Jews. "Our people," he said, "will not be intimidated. Nor, we are confident, will the UN."
Silver explained Jewish reluctance to accept the majority plan by saying they were getting only one-eighth of the territory they had expected, and that the proposed economic union between the Jewish and Arab states would impose "a heavy burden" on the Jews.
Neither the mandate nor the Balfour Declaration called for partition, he declared. "It was intended that the whole of Palestine shall ultimately become a Jewish state," he said.
Although willing to agree to economic union with the Arabs, the Jewish state must have freedom to promote large-scale immigration and economic development. The heavy tax burden falling on the Jews because of the union would be accepted to help find "a way out of the present intolerable impasse," Silver said.
He urged, however, that western Galilee be joined with the Jewish state and that the modern city of Jerusalem be given to the Jews.
The committee will begin general debate on the Palestinian question today.

פרייהייט

VOL. XXVI, No. 8690 DAILY

26

6 PAGES

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 3, 1947

יום תשרי, תש"ד

פרייטאג, אקטאבער 3, 1947

PRICE 5 CENTS

דר. סילווער טרעט ארזים פאר יי"ע קאמיסיע; נעמט אן מערהייט-באריכט; פארדאמט ענגלישע פארלייט

Jews Accept Plan To Divide Palestine

By GEORGE ROBOZ AND HARRY COREN

The Jewish Agency for Palestine yesterday "reluctantly" approved proposals for the partition of Palestine and assured the United Nations that Jewish manpower is prepared to "defend our rights to the utmost" against Arab threats of a holy war.

Rabbi Abba Millel Silver, chairman of the American section of the Agency, told the 57-nation special committee on Palestine that his people are ready to accept the U. N. majority recommendation for creation of Arab and Jewish states.

He condemned the minority recommendation for a joint Arab-Jewish state as "unacceptable even as the basis for discussion." He called for military support by the U. N. in the implementation of the partition plan.

Taking up the challenge of the Arab Higher Committee that the Holy Land would be "bathed in blood" if a Jewish state were established, Silver told the dele-

gates not to be terrorized by such threats.

"The Jewish people in Palestine will be prepared to defend themselves," he said.

Silver asserted that acceptance of the partition plan entails "a heavy sacrifice on the part of the Jewish people."

"But if such a sacrifice is made the inexorable condition of an immediate and final solution," he added, "we are prepared to assume the responsibility for recommending acquiescence to the supreme organs of our movement."

The exclusion of western Galilee from the Jewish State and

the internationalization of Jerusalem are two objectionable features of the partition plan, Silver said, urging that the Jewish area outside the walls of Jerusalem be included in the Jewish State.

The intense urge of displaced Jews throughout the world to go to Palestine springs from the fact that the Holy Land offers "the chance of a real home and the insurance of permanency," he pointed out.

Criticizes Britain

Silver assailed Britain for its attitude toward Palestine and criticized her refusal to cooperate in the final U. N. decision "if it does not comply with her own criteria or justice."

He expressed hope that the transitional period preceding independence will be stronger than the two years recommended and declared the Jewish Agency is prepared to accept full responsibility of statehood immediately.

Meanwhile, members of the Political Committee heard representatives of Bulgaria and Albania deny American charges of aggression against Greece.

Declaring that Bulgaria is the "victim of monstrous blackmail," Nissim Mevorah accused the U. S. of using the Balkan crisis as an excuse to "transform Greece into an armed camp of the United States." The American Government, he said, is seeking to dominate the Mediterranean.

Theodor Heba of Albania supported Bulgaria's contentions and asserted the Greek Government is following a "policy of war."

דר. אבא הלל סילווער

דערקלערט, אז ניט אלע פארשלאגן פון דעם מערהייט באריכט וויינען אונזערע בארעטער. פאדערט ענדערן די פונקטן וועגן ירושלים און גליל. — ענטפערט אויף די העצעס און ליגנס פון דעם מופטי'ס פלימעניק. — פאדערט יו"ען אויפזוכט איבער דעם איבערגאנג-פערלאך. — זאגט, אז ישוב איז גרייט גלייך איבערנעמען און אנפירן מיט דער מלוכה. — זאגט צו, אז אידישע מלוכה וועט לעבן אין פרידן מיט די אראבישע שכנים.

אין דער זעלבער צייט איז דא באמערקט געווארן דער פאקט, וואס סילווער האט אין זיין לאנגער רעדע מיט קיין און ווארט ניט דער מאנט די שטעלונג און דאס שטיל שווייגן פון אמעריקע. אונזערע מערהייט דעם מערהייט באריכט האט אבער סילווער קלאר גע' מאכט, אז די אונזערע איז ניט צו פירן מיט די פאקטן וועגן ירושלים (שלוש און צענטער זייט)

לעיק סוקסעס, ניו יארק, אקט. 2. — דר. אבא הלל סילווער איז געבטן דריי אויגער בייטאג אויפגעטראטן פאר דער יונאייטעד נעישאנס אסעמבלי בלי קאמיטע וועגן פאלעסטינע און אין נאמען פון דער אידישער אגענטור פאר פאלעסטינע דערקלערט, אז די אגענטור נעמט אן דעם מערהייט באריכט פון דער יו"ען קאמיטע, וואס רעקאמענדירט איינזשטעלן א אידישן און אראבישן שטאט אין פאלעסטינע.

דער גאנצער אינהאלט פון דר. אבא הלל סילווער'ס רעדע פאר די יונאייטעד נעישאנס ווערט געדרוקט היינט אויף דער פינפטער זייט.

Germ Warfare

A move toward outlawing germ warfare was made with the announcement that Poland will ask the U.N. to study the question. The problem will be given to the Atomic Energy Commission, which has failed to reconcile Soviet and U. S. differences over control of the atomic bomb. Donald Stone, U. S. delegate on the Budget Commission, announced this country will cut its financial contribution to the U.N. in 1949. The U. S. now pays 40 percent of administrative expenses. Stone indicated the limit for one nations should be 33 percent.

PALESTINE DIVISION IS ACCEPTED IN U. N. BY JEWISH AGENCY

Dr. Silver Says 'Burden' Will Be Assumed as a 'Sacrifice' to End 'Intolerable Impasse'

COUNTERS ARAB THREATS

Asks International Authority Supervise Transition Period — Criticizes Britain on Delay

Text of Dr. Silver's statement before the U. N. is on Page 20.

By THOMAS J. HAMILTON

Special to THE NEW YORK TIMES

LAKE SUCCESS, N. Y., Oct. 2

Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the executive of the Jewish Agency for Palestine, today pledged the Agency's acceptance of the proposed partition of the Holy Land. He declared that the Agency would "assume this burden as one of the sacrifices designed to find a way out of the present intolerable impasse."

"In sadness, and most reluctantly, we are prepared to make this sacrifice," Dr. Silver told the United Nations General Assembly's Special Committee on Palestine. "Beyond it, we cannot, we will not go."

After criticizing Great Britain for not having declared earlier that she might not take part in administering Palestine during the transition period before partition would take effect, Dr. Silver proposed that an international authority be set up under the United Nations to "supervise and insure" the implementation of the Assembly's decisions.

Arab 'Idle Threats' Scorned

"The Jewish people in Palestine is prepared to defend itself," said Dr. Silver, declaring that the Zionists were not impressed by the "idle threats" expressed before the United Nations on Monday by the Arab Higher Committee, spokesman for the Palestinian Arabs.

He also expressed his confidence that the General Assembly would not be "terrorized," and gave a pledge that if Britain decided to withdraw her forces, "the Jewish people of Palestine will provide without delay the necessary effectives to maintain public security within their country."

"A people that has survived the accumulated fury of the centuries," he said, "faced powerful empires in a bitter battle for survival, and during the last war saw hundreds of thousands of its sons fighting for freedom in all the liberating armies of the Allied nations—while the head of the Palestine Arab Higher Committee was broadcasting Nazi propaganda from Berlin and congratulating Hitler on his African victories over the Allies—such a people will not be intimidated."

Dr. Silver suggested that Jews be enrolled in the international force to keep order during the transition period, and urged that this period be shorter than the two years recommended by a majority of the Special Committee on Palestine, which was set up last spring by the General Assembly.

time, which was set up last spring by the General Assembly.

Ready to Assume Responsibility

He suggested also that the process of transferring administration from Britain to the two proposed independent states start immediately and be completed "as soon as possible," adding that "the Jewish people in Palestine stands ready to assume immediately all responsibilities which the establishment of the Jewish state will involve."

Dr. Silver accepted the majority's recommendations for an economic union of the Arab and Jewish states, although he declared that this would involve subsidizing the Arab state. He criticized the majority's recommendations for the inclusion of western Galilee in the Arab state and for the establishment of Jerusalem and outlying towns, including Bethlehem, as an international area to be administered by the United Nations.

He explained that, although the Jewish Agency agreed that the holy places of Jerusalem should be under international administration, it felt that modern Jerusalem, with a population of 90,000 Jews, should be in the Jewish state.

Although he urged them strongly, Dr. Silver did not say that the Jewish Agency would reject partition unless these boundary changes were made. He strongly condemned the minority report, which recommended a federal Palestine, on the ground that it would bring to the Jews "all the disadvantages of partition—and a very bad partition geographically—without the compensating advantages of a real partition: statehood, independence and free immigration."

Dr. Silver did not mention the United States during his long statement, although he recalled that the Special Committee had suggested that one or more members of the United Nations might help Britain, as the mandatory power, administer Palestine during the transition period before independence was granted.

Appeal to U. S. Seen

This had been interpreted as an indirect request to the United States to take part in maintaining order in the face of threats by the Arab Higher Committee of a third world war. On Monday, the Arab representative, Jamal el-Husseini, told the United Nations committee that the Palestinian Arabs would reject both the partition and the federal proposals and were prepared to drench Palestine with the last drop of their blood "in lawful defense."

Dr. Silver declared that once the two states became independent they would be entitled to United Nations guarantees of their territory, and said the Jewish Agency hoped the transition could be carried out with "a minimum of friction and conflict."

He pointed out, however, that the majority report said that force would be necessary to impose a solution. The dominant factor before the General Assembly, in fact, is the question whether the United States is ready to help administer Palestine during the transition.

The committee adjourned after the Jewish Agency representative's statement, and the chairman, Dr. Herbert V. Evatt of Australia, announced that the general or opening debate would begin when the committee convenes at 3 P. M. tomorrow.

An American spokesman tonight said the position of the United States, both on a solution of the Palestine problem and on its participation during the transition, was still undetermined.

British Report Not Submitted

Britain, as Dr. Silver pointed out, also has not stated her views on Palestine except to say that she will not carry out a solution unaided and may not take part in a joint effort. A British spokesman said tonight that some proposals might be made later.

In bringing the question before the United Nations, Britain said she would submit to this session of the Assembly a report on her administration of Palestine under the League of Nations mandate.

It was learned, however, that no steps had yet been taken to submit this report, which presumably would answer the criticisms of British administration made by both the Arab and Jewish representatives.

The Soviet Union also has taken care not to state its final position on Palestine, although at the special session last spring it endorsed partition if bad feeling between Arabs and Jews prevented the establishment of a binational state.

In the absence of any indication of the position of the three great powers, the other delegates are being very slow to express an opinion. Czechoslovakia, whose member of the Special Committee supported partition, is the only speaker scheduled for the committee session tomorrow.

V. XXI pt. 5

פארשטייער פון סאָלואַדאָר, וועלכער האט מיטוואך פאַרגעלייגט. און זאל אפלייגן די גאַנצע פאַלעסטינע-פראגע אויף צוויי יאר, אין נים קיין פרוילעכע. ווען מען וועט געדענקען, אז די לאטיינ-אַמעריקאַנער מלוכות זאגן געוויינלעך דאס, וואס וואשינגטאָן וויל, וועט מען באגרייפן, אז הינטערן פאַרשלאג פון דער „גרויסמאַכט“ פאַל-וואַדאַר שמעקט א „מאַרשאַל-פלאַן“.

מז מען ווידער און אבער קומען צו דער אויפגאַבע וואס אַמעריקאַנער אידן האבן פאַר זיך — ווענדן זיך צו וואשינגטאָן! אַמעריקאַנער מוז זאגן איר ווארט פאַר אַן אמת'ער לייזונג. און קודם-כּל — פאַר די צוועלף פונקטן, בנוגע וועלכע די גאַנצע יידן אויספאַרשונג-קאַמפּיין איז געווען איינשטימיג. דאס הייסט — דער מאנדאַט מוז נאָלד אפגעשאפט ווערן, ענגלישע מיליטער און פאַלציי מוז ארויס, און די גרויסע מלוכות פון דער יידן מוון איבערנעמען די אויפזיכט. די רייד, אז „מיר וועלן זיך אליין אן עצה געבן“ קלינגט אפער „שמאַק“, כאטש נים און שטאַרק ווען מען קומט צו דער יידן. א מבישות האט די פאַדערונג, אז די גרויסע מלוכות, אַמעריקאַנער ענגלאַנד, דער מאַנעט-פאַרבאַנד, פראַנקרייך זאלן צוזאַמען איבערנעמען די אויפ-זיכט און כּאַלד מאכן א סוף פון מאנדאַט! דער שווער-פונקט פון דער סיטואַציע ליגט אין וואשינגטאָן.

MORNING Freiheit פרייזייט

35 EAST 12th ST., NEW YORK 3, N. Y. Tel. AL. 4-9480

Published every day by the MORNING FREIHEIT ASSOCIATION, Inc.

Ben Gold, President A. Bittelman, Secretary J. Littinsky, Treasurer

Offices of the Morning Freiheit

New York—Tel. AL. 4-9480, 35 E. 12th St. Chicago—Van Buren 3240, 3620 W. Roosevelt
Boston—Tel. Hancock 5888, 80 Boylston Cleveland—Tel. Main 9644, 2082 E. 4th St.
Newark—Tel. Market 2-2643, 502 High Detroit—Tyler 7-5319, 2705 Joy Road
Philadelphia—Tel. Walnut 2558, 501 Pine Los Angeles—Mich. 9401, 206 S. Spring
Pittsburgh—Jackson 3100, 6328 Forbes St. San Francisco—B. Gewirtz, 593—6th Ave.

Entered as Second Class Matter July 2, 1929, at the Post Office at New York, N. Y., under the act of March 6, 1879

Manhattan, Bronx, Canada, Mexico & Foreign Countries	סאַטשקריפשאַן באַצאלט אין פּראָוויס	SUBSCRIPTION (Paid in Advance)	סאַטשקריפשאַן באַצאלט אין פּראָוויס
1 Year \$14.00	1 יאַר	1 Year \$12.00	1 יאַר
6 Months 7.50	6 חודשים	6 Months 6.50	6 חודשים
3 Months 4.00	3 חודשים	3 Months 3.25	3 חודשים
1 Month 1.50	1 חודש	1 Month 1.25	1 חודש

SUNDAY EDITION ONLY: U. S. (1 Year) \$2.00; Foreign (1 Year) \$3.00

ראבאי אבא הלל סילווער'ס רעדע און דער פאַרשלאג פון סאָלואַדאָר

ראבאי אבא הלל סילווער, הויפט פון אַמעריקאַנער אַפּטייל פון דער אידישער אַגענטור, האט נעכטן געהאַלטן זיין רעדע פאַר דער ספּעציעלער פאַלעסטינע-קאָמיטע פון דער יידן. די נייעס וועלן דעם און אין א ניו יאָרקער צייטונג, „פּאָסט“, איבערנעמען געוואָרן אויף אַז שטייגער:

„אין דער צייט ווען דער אַראַבישער בלאק האט פאַרשטאַרקט זיין הינטערקולטן פאַרמעקט צו קריגן די שטיצע פון אַמעריקאַנער, האבן זיך די יונאַיטעד נאַציאָנס פאַרזאַמלט אויפצוהערן די אידישע אַגענטור פאַר פאַלעסטינע.“

די מאַכנאַציעס פון אַראַבישן בלאק מיט מאַרשאַל'ן, האבן גע-שמעלט אין שאַפן די נייעס וועגן סילווער'ס רעדע.

די רעדע גופא פאַרמאגט מאַמענטן, וואס וועלן מאַכן אַן אייגן דרוק אויפ'ן כריסטן עולם, כאטש די חסרונות פון דער רעדע וועלן זיך אַן צווייפל מוון לאזן פילן. סילווער האט, למשל, גערעדט, א סך גערעדט, אין דעם טאָן, וואס בן-גוריון האט אַנגעשטעלט מיט עטלעכע טעג צוריק, לויט וועלכן עס איז אויסגעקומען, אז „מיר וועלן זיך אַן עצה געבן מיט אייגענע כוחות“. די גרויסע מלוכות פון די יונאַיטעד נאַציאָנס, וואס נאָר מיט זייער הילף וועט מען קאָנען אויסמיידן געפערלעכע קאנפליקטן, זיינען אפגערוקט געוואָרן אין א זייט. מיט אַזא שטייגונג, פון קלאפן אויף „אייגענע מאַכט“ האט סילווער נאָר אַריינגעשפילט די אַראַבישע רעאַקציעס און די הענט. זיי וועלן קאָנען קומען צו די אַראַבישע מאַכט און זאָגן, אז מען האט געסטראַשעט, ווען דר. סילווער (און אויך בן-גוריון) וואלט איינגעזען געהאַט, אז עס וועט פאַרזאן אַראַבישע מאַכט אויך, וואלט ער נים אַריינגע-פאלן אין דעם טאָן. און כאטש ער האט זייער מעגלעך געדאַרפט אפשמעלן זיך אויף די „היסטאָרישע“ טענות פון די אַראַבישע רעאַקציעס, וואלט די אַנדייטונג, אז עס וועט פאַרזאן אַנדערע אַראַבישע אויך געווען דער בעסטער אַרגומענט געגן זיין ספּעציעלער האט זיך עס געבעטן ער זאל אַנווייזן אויף דעם, ווען ער האט גערעדט וועגן איינשטעלן גומע באַצוואַנגען מיט אַראַבישע. מיט וועלכע?

דר. סילווער איז געווען א סך שטאַרקער אין די ערשטער וואו ער האט צעגלידערט די האלטונג פון דער אַטל-ביכעוויין רעגירונג. דאס איז געווען דער שטאַרקסטער מאַמענט אין זיין רעדע. אַבער דעם גאַנצן אויסזעהן האט ער פון זיינע אַרגומענטן נים געמאַכט. בשעת אין חודש מאי האט דר. סילווער נאָך גערעדט וועגן דעם, אז דער ענגלישער שער מאנדאַט זאל פאַרגעוועזט ווערן, האט ער שוין וועגן דעם איצט נים געקאנט רעדן. אַבער דאס איז נים געווען גענוג. מען מוז פאַדערן, אז ענגלאַנד זאל אַויפּקערן! דאס איז א פראגע פון היינטיגן טאָג, ווייל עס מוז אפגעשטעלט ווערן דער ענגלישער מערדער, און דאס איז א פראגע פון פונדאמענטאַלער לייזונג פאַר פאַלעסטינע! ענגלאַנד מוז אַוועק, דער מאנדאַט מוז פאַרענדיגט ווערן, די גרויסע מלוכות פון דער יידן מוון איבערנעמען דאס לאנד און העלפן געפינען א לייזונג! אין גאנצן פון דער אידישער אַגענטור האט דר. סילווער אַנגע-נומען דעם בערהייט-פלאַן. ער האט געמאַכט עטלעכע שוואכע אויס-זעצונגען, אַבער ער איז אויפ'ן פלאַן צו צעטיילן פאַלעסטינע איינ-געזאַנגען. וועלן מיר דא נים ווידערמאַל אַריינגיין אין די פאַרשיידענע פונקטן פון דעם פלאַן (מיר האבן זיך באהאַנדלט און וועלן זיך צו זי נאָך אומקערן). אין דעם איצטיגן מאַמענט איז דאס וויכטיגסטע דער ש א ס ו. ער האט נעכטן צוגעדעקט הלל סילווער'ס רעדע.

דער שאַפן איז — די ראל פון דער טרומאַן-אַדמיניסטראַציע. דער פאקט איז, אז די יונאַיטעד נאַציאָנס איז אין די לעצטע פאַר טעג כמעט ווי פאַרלאזן — צוליב דער האלטונג פון די אַמעריקאַנער און ענגלישע פאַרשטייער אין דער פראגע וועגן געבן אוקראי-נע אן אַרם אין זיכערהייטסדאם (סעקורירטי קאָנסיל). מיט דער האל-טונג איז פאַרבאטן געוואָרן געגן די סטאַטוס פון די יונאַיטעד נאַציאָנס, וואס זיי ווילן (אַמעריקאַנער האט געוואלט שטעכאסלאוואַ קאנדידאַט, וואס זיי ווילן) פאַרלאזן דעם געוואלט דער גענעראל-קאָמנדאַנט פון מאַרשאַל'ן אין דער פראגע וועגן אַריינלאזן אונגאַרן, רומעניע, בולגאַריע אין די יונאַיטעד נאַציאָנס, בשעת אַזא „דעמא-קראַטיע“ ווי אַרגומענט איז ביי מאַרשאַל'ן א יחסי'ס. די יידן איז פאַרלאזן געוואָרן פון די דאָזיגע האנדלונגען, — סא ווי אַזוי קאן מען לייזן די פאַלעסטינע-פראגע, אדער וועלכע עס איז פראגע? די מאַכנאַציעס פון מאַרשאַל'ן מיט די אַראַבישע שטימען מיט דער גאַנצער ראל, וואס די טרומאַן-אַדמיניסטראַציע שפילט, בנוגע דער יידן און בכלל אין דער וועלט-פּאָליטיק. און די מעשה מיט'ן

אנציען ארעבישען צוגאנג. עס דעמאנסטרירט אויסער יעדען צווייטעל, ווי ווייטער ווי שווער ווער גאנצע ארומגעשטאנענע און דער

FORWARD

A JEWISH DAILY

Published by THE FORWARD ASSOCIATION

ADOLPH HILD, President

DR. A. SELDIN, Sec.-Treas.

NEW YORK 2, N. Y.
175 East Broadway
Phone, GRamercy 5-8000

CHICAGO 23, ILL.
Kedzie Ave., at 13th St.
Phone, CRawford 1600

SUBSCRIPTION (Paid In Advance)

DAILY AND SUNDAY	
1 year	\$15.00
6 Months	8.00
3 Months	4.25
1 Month	1.50
Manhattan and Bronx same rate as foreign.	
West of Mississippi, Canada, Mexico, Cuba	
1 Year	\$16.00
6 Months	8.50
3 Months	4.50
1 Month	1.60

South and Central America	
1 Year	\$18.00
6 Months	9.50
3 Months	5.00
1 Month	1.75

All Other Foreign Countries	
1 Year	\$21.00
6 Months	11.00
3 Months	6.00

SUNDAY EDITION ONLY

United States One Year	\$5.00
Canada One Year	6.00
Foreign One Year	6.50

ד.ר. אבא הלל סילווער ביי דער יוניטע נעישאנס

די וואס האבען נאכגעפאלגט די ענטוויקלונגען וועגען פאלעסטינע ביי דער יוניטע נעישאנס, וועלען קיין גרויסע נייאגיקייטען נישט געפינען אין דער ערקלערונג וואס ד.ר. אבא הלל סילווער האט געמאכט ביי דער דאנערשטאנדיגער וויזונג פון דער יוניטע נעישאנס קאמיטע. ער האט אין נאמען פון דער אידישער אנגעטור אבער, מיט א טראדיציע איראניע וואס איז באראקסערסטיש פאר ד.ר. סילווער'ס ארטיקלען און רעדען, איבערגעגעבען אפיציעל דאס, וואס איז שוין אנאפיציעל גוט באקאנט געווען — אז די ציוניסטישע באוועגונג, ווי זי ווערט פארטרעטען פון דער אנגעטור, איז גרויס אנצונעמען דעם מאיאריטעט-פלאן וואס די ספעציעלע יוניטע נעישאנס קאמיטע האט פארגעשלאגען נאך איהר לאנגער און אויספירליכער אויספאר-שונג וועגען פאלעסטינע.

דער מאיאריטעט-פלאן, ווי באוואוסט, שלאגט פאר, אז פאלעסטינע זאל צוטיילט ווערען אין א אידישער און אראבישער מדינה; אז די צוויי מדינות זאלען האבען זעלבסטשטענדיגע-רעגירונגען, אבער זאלען עקא-נאמיש נישט פאנאנדערגעטיילט ווערען; אז ירושלים זאל בלייבען אין א ספעציעלע געביט, וואס זאל פארוואלטעט ווערען נישט פון די אידען און נישט פון די אראבער, נאר פון א יוניטע נעישאנס רעגירונגס-אפאראט; אז 150 טויזענט אידישע אימיגראנטען זאלען גלייך אריינגעלאזען ווערען לויט דעם אויסוואהל פון דער אידישער אנגעטור; אז דערנאך זאל ארץ ישראל אליין קאנטראלירען איהר אימיגראציע און זאל אריינלאזען אזוי פיל אידען ווי זי וויל, אדער ווי זי דענקט אז זי קען איינארבעטן.

מיר האבען נישט איין מאל געזאגט, אז דער פלאן איז נישט דער בעס-טער וואס אידען וואלטען געוואלט דורכפיהרען אין ארץ ישראל, אבער אז ער איז דער בעסטער אונטער די אומשטענדען. איצט קומט ד.ר. סילווער און זאגט אפיציעל, אין נאמען פון די ציוניסטען, דאס וואס מיר האבען אויסגעדריקט די אלגעמינע מיינונג ביי קלאר-דענקענדע אידען — אז טראץ דעם וואס דער מאיאריטעט-פלאן פון דער "יוני-פאלעסטינע קאמיטע" איז נישט דער אידעאלסטער, איז ער אבער אזא, וואס אידען קענען אננעמען.

מיר וועלען נישט אויסדריקען קיין מיינונג איבער דעם, צי עס איז אין דעם איינזיגען מאמענט טאקטיש אדער נוצליך געווען פאר ד.ר. סילווער'ן אויפצואווארפען ענגלאנד איהרע אלטע זינד, ווען ענגלאנד האט באשלאסען אפצולאזען די לייזעס איבער פאלעסטינע און ווען ענגלאנד קען העלפען (אדער שטערען) ברענגען א פראקטישע לייזונג פון דער פאלעסטינע-פראגע ביי דער יוניטע נעישאנס. עס איז אבער זיכער נויטיג געווען, אז אימיצער זאל אויפרייסען דעם אויפגעבלאזענעם אנשטעל, וואס די אראבישע קאלעפעל האבען געמאכט ביי דעם פעל-קער-בונד. קיין גרעסערע היפאקריסטישע און קיין גרעסערע בלאף, ווי די וואס די אראבישע העכערע קאמיטע האט אויפגעפאסעט ביי די "יוני-פאלעסטינע קאמיטע" קענען מיר זיך נישט פארשטעלען.

ד.ר. סילווער'ס נאדעלידיגע ווערטער האבען צוריסען ביידע הויפט פרעגענויעס פון די אראבישע פארשטעהער. זייער ערשטער גרויסער בלאף איז באשטאנען אין א באהויפטונג, אז פאלעסטינע איז אן ארא-בישער טייל פון דער וועלט; א מדינה, וואס האט געהאט א געאגרא-פישען שטאנד און וואס די אידען האבען זיך אונטערגענומען אוועק-צורויבען ביי דעם אראבישען פאלק.

די געשיכטע איז, פארשטעהט זיך, אינגאנצען אן אנדערע. ביי נאך דער ערשטער וועלט-מלחמה און ביז די אידען ווינען נישט אריינגע-קומען אהין אין מאסען, איז גאר פאלעסטינע נישט געווען קיין לאנד וואס מען האט געקענט דערקענען דורך קלארע געאגראפישע גרעניצען. און אזוי ווינען אין יענער פאלעסטינע קיין אראבישע מדינה און

USE OF FORCE

HUSSEINI: [We will] drench the soil of our beloved country with the last drop of our blood in the lawful defense of all and every inch of it.

SILVER: The Jewish people in Palestine is prepared to defend itself. It is not impressed by idle threats.

In the committee discussion that followed this debate, it was clear that no nation wanted to commit itself until after the Big Powers have made known their stands. Only Britain has so far declared herself. Nine days ago the London Government, which rules Palestine under a League of Nations mandate, announced that Britain would withdraw from Palestine, would not act to carry out a U. N. recommendation on Palestine unless both Arab and Jew agreed to it. Russia and the United States are yet to be heard from.

On Friday afternoon the Czechoslovak member of the committee, Karl Lisicky, posed a key question: Is the U. N. willing to enforce a solution to the problem of Palestine—certain to be opposed by either Arabs or Jews?

Arab vs. Zionist

Off the coast of Palestine last Thursday afternoon, two steamers carrying 4,000 unauthorized Jewish immigrants to the Holy Land were intercepted by British naval patrols; the refugees were transhipped to Cyprus. Palestinian Jews demonstrated angrily. They want unlimited immigration and a Jewish state.

Throughout Palestine last Friday, Arab proprietors closed their establishments, Arab workers left their jobs in a one-day general strike. The Arab Higher Committee had arranged the demonstration to show solidarity for Arabs' demands. They want an end to Jewish immigration and an independent Palestine which the Arabs would control.

Six thousand miles from Palestine, these conflicting aspirations were argued before a world forum. At Lake Success, N. Y., the United Nations fifty-seven-nation committee on Palestine was considering two recommendations to deal with the Palestine problem. The recommendations were

made by the U. N. Special Committee on Palestine (UNSCOP), set up last spring. UNSCOP's majority had proposed partition of Palestine into Arab and Jewish states, with no restriction on Jewish immigration. The minority had proposed a federated Palestine with Arab and Jewish provinces, with the control of immigration vested in a central government of Arabs and Jews.

Last week the committee heard an Arab and a Zionist present their views of these recommendations. The Arab, Jamal el-Husseini, vice chairman of the Arab Higher Committee for Palestine, rejected both UNSCOP proposals. The Zionist, Dr. Abba Hillel Silver, Cleveland rabbi and chairman of the American section of the official Jewish Agency for Palestine, approved reluctantly UNSCOP's majority recommendation; rejected categorically the minority report.

These were the major issues debated and the arguments made by Mr. Husseini and Dr. Silver:

PARTITION OF PALESTINE

HUSSEINI: The Arabs of Palestine are . . . solidly determined to oppose . . . any scheme that provides for the dissection, segregation or partition of their tiny country.

SILVER: Partition . . . entails a very heavy sacrifice on the part of the Jewish people. . . . We would be prepared to [make the sacrifice] . . . because [partition] makes possible the immediate re-establishment of the Jewish State.

IMMIGRATION

HUSSEINI: The rights and position of the Arabs of Palestine have been prejudiced by Jewish immigration. . . . The Arabs have always vigorously opposed and will continue to oppose with increasing determination all immigration.

SILVER: Our unfortunate refugees are still languishing in the displaced persons' camps facing a third winter [there]. . . . Palestine offers to them that which they need most and cannot find anywhere else: the chance of a real home.

PALESTINE'S FUTURE

HUSSEINI: The United Nations is not competent and cannot legally dictate to it the form of its government. . . . An Arab state in the whole of Palestine [must] be established.

SILVER: We favor an international authority under the United Nations to supervise and insure the implementation of [the majority recommendation].

אראבישע רעגירונגס-אינסטאנצען נישט געווען. די אידען וואס האבען זיך באזעצט אין פאלעסטינע האבען דעריבער קיינעם רעגירונג נישט געשטירצט און קיינעם נאציאנאלע זעלבסטשטענדיגקייט נישט צוגענומען.

די אידען האבען פאלעסטינע נישט עראבערט, נאר ענטוויקעלט, און ד.ר. סילווער האט מיט א פאר שפארעוודיגע, אבער פיל-זאגענדע, ווער-טער אנגעוויזען אויף דעם באקאנטען פאקט, אז די אראבער ווינען פיל בעסער אפ אין פאלעסטינע ווי אין אלע אנדערע טיילען פון די אראבישע לענדער; אז פאליטיש, געוועלשאפטליך און עקאנאמיש געניסן זיי מעהר פרייהייט און מעהר לעבענס-מעגליכקייטען אין פאלעסטינע, ווי אין די אראבישע לענדער, וואו די אראבישע ווארט-זאגער ביי דער "יוני-פאלעסטינע קאמיטע" די פולע דעה.

די צווייטע פרעגענויע האט צו מאן מיט דעם אנשטעל פון פרומער גערעכטיגקייט, וואס די אראבער האבען געמאכט. די היפאקריסטישע פון דעם אנשטעל איז אזא, וואס דארף שמעקען די אויגען פון יעדען איינעם וואס געפינט זיך ביי א יוניטע נעישאנס וויזונג און וואס דארף דארט פארטרעטען די אינטערעסען פון זיין פאלק און פון דער ציוויליזירטער מענשהייט אין אלגעמיין. זיי, די אראבער, קומען ווי די כלומרשט געקרוועטע! זיי פאדערען באצאהלט און אנערקענונג פאר וייערע לייסטונגען צו דער וועלט-ארדנונג, וואס איז איצט ארגא-ניזירט אין דער יוניטע נעישאנס!

דיפלאמאטען האבען געוועהנליך א באקוועמען זכרון, וואס לאזט זיך בויען ווי די אומשטענדען פאדערען, אבער קיינער ביי די יוניטע נעישאנס קען אזוי נישט פארבויען זיין זכרון, אז ער זאל פארנעמען וואס פאר א ראלע די אראבישע רעדעל-פיהרער האבען געשפילט אין די יאחרע, ווען די פעלקער פון דער וועלט ווינען איינע שוועל פון אונטערגאנג געשטאנען. ווען מען וואלט די אראבישע פריצים און פרינצינגען געווען געפאלגט, ווען עס וואלט זיך אן וייער יושר און אן וייער באגריף פון ציוויליזאציע געווען געווענדט, וואלט קיין יונא-טעד נעישאנס נישט געווען, ווייל די פעלקער וואס שמעלען צוזאמען דעם פעלקער-בונד וואלטען פארשקלאפט, פארטייליגט, אפגעווישט געווען. פאר די אראבישע נאצי-פארמאטען, די אראבישע היטלער-אגענטען צו קומען מיט פאדערונגען צו די פעלקער, וועלכע האבען פון היטלער'ן און הורבן געליטען, פאדערט זיך א קאלאסאלע חוצפה.

פאראן א דריטע אראבישע פרעגענויע, וואס ד.ר. סילווער האט מיט ווירדע, מיט געלאסענעם שטאלץ צוקלאפט. דאס איז א פרעגע-ני, פון וועלכען דער הויפט אינהאלט איז א טראשונאק צו געברויכען ד.ר. סילווער האט דעם טראשונאק נישט אוועקגעמאכט מיט דער האנט, טראץ דעם וואס עס איז דא מעהר בלאף ווי אן אמת'ער אינהאלט אין דער ווארונג פון די אראבער, אז "כלום וועט זיך נישט" אויב אידען וועלען קריגען א שטאנד אין פאלעסטינע. יא, עס איז דא א געפארה, אז די אראבישע פיהרער זאלען העצען צו אומרוהען גענען די אידען, האט ד.ר. סילווער אנגעגעבען, אבער די אידען שרעקען זיך נישט אפ פאר אזעלכע סטראשונקעס. זיי זוכען פריינטשאפט און פאר-ברידערונג מיט זייערע שכנים, אבער זיי ווינען גרייט צו באשיצען דעם ישוב און זייער צוקונפט אין ארץ ישראל מיט זייערע אייגענע מיטל, אויב א שונא וועט זיך פארמעסטען גענען זיי. יעדענפאלס זיך דער פעלקער-פארבאנד נישט לאזען מעראוויזירען פון אזעלכע קעס. עס דארף זיין גענוג מאכט ביי די יוניטע נעישאנס זיך זיך מיט די וואס סטראשען מיט מערער.

און ד.ר. סילווער אוועקגעשטעלט די ארץ ישראל פראגע קער פון דער וועלט, און מיר האפען אז דער פעלקער-איצט האבען גענוג מוט און גענוג ווילען צו געבען דעם מאמען און פראקטישען ענטפער אויף דער פראגע — מאיאריטעט-פלאן פאר פאלעסטינע.

V. XXI

די וואך אין אידישען לעבען

די אידען און די ארבעטער פאר די וויכטיגע נישטאנא — דער איינדרוק פון צוויי רעדעס.

פון ס. דינגאָל

וועלען פולשטענדיג עטאבלירט ווערן.
די אידישע רעדע האט אויך נישט פארשעלט צו זאגן די ארבעטער, אז כאטש מיר ווייסען, אז וויער רעוואלוציע ווער האט נישט קיין קוילען און באד לאנגט צו דעם סאָרט וואָסען, וואָס אין אמעריקע קויפט מען אים ביי וואל-וואַרט'ן פאר א קוואַרטער, פונדעסט-וועגן זיינען מיר גרייט אויך אויף דעם פאל, אויב זיי מיינען ערנסט אַז צוהויבען א בלוטיגען קאמף קענען איר דען.
אויך האב זיך אויך דאָנערשטאָג שטארק צוגעקוקט צו די פנים'ער פון די העלענאטען צו זען דעם איינדרוק וואָס דר. סילווער'ס רעדע האָט גע-מאכט אַוויף זיי. זיי האָבען אים אויס-געזעט מיט'ן גרעסטען אינטערעס.
און ווען ער האָט געענדיגט, האָט זיך ביי קיינעם פון די העלענאטען נישט גע-הערקט קיין שום אַנשטרענגונג. פאר-קערט, א געוויסע רואינקייט האָט זיך געוויזען אויף זייערע געזיכטער, אַזוי ווי זיי וואָלטען זיך באַפֿרייט פון אַ זאָרג.
און עס איז פארשטענדליך פאר-וואָס.
די יידען האָט באַשטימט א קאָמיטע צו אונטערזוכען ארץ ישראל, די קאָ-מיטע האָט אָפּגעגעבן א סך צייט פאר דער אונטערזוכונג. זי מיינט ערנסט צו ברענגען אַ לייזונג צום ארץ ישראל פראָבלעם. דאָס מיינט א סך פאר אידען. דאָס מיינט אבער אויך נישט ווייניג פאר'ן פֿרעסטויז פון דער יידען.
די יידען האָט גערופֿען צו הילף ביי דע צדדים, די אידען און די ארבעטער. זיינען די ארבעטער געקומען נישט מיט הילף, נאָר מיט סטראַשונקעס פון בלוטפֿאַרניסונג.
די אידען זיינען געקומען מיט אַפֿע-נע אַרעמס צו דער יידען, גרייט אויף קאָמפּראַמיסען, גרייט צו העלפען דער יידען שיליכטען די פראַגע.
עס איז דעריבער נישט קיין וואונדער, וואָס פילע העלענאטען האָבען אויסגעדרוקט זייער וואַרימע באַגייט טערונג פאר דר. סילווער'ס רעדע.
נאָטירליך מיינט עס נאָך נישט, אז מיר האָבען שוין די אידישע מלוכה, דער קאמף הויבט זיך ערשט אָן. צום זיג איז נאָך ווייט. אבער אין אַ פּאָל-טישען שאַרשפּיל איז יעדער צוג ווייב-טיג, און דער טאָן פון דער אידישער רעדע איז געווען אַ פיל בעסערער ווי פון דער אַראַבישער.
די אידישע רעדע האָט געהאַט איין חסרון, וואָס דאָס איז, וואָס זי האָט נישט אויסגעדרעקט די פּאָליטיק פון די עקאָנאָמישע און פּאָליטישע פאַקטען, וואָס די אַראַבישער האָבען געבראַכט אין זייער רעדע.
דאָס וועט מוזען געמאָן ווערען באַ-זונדער.

האָט די ציוניסטישע פֿירערשאַפט קלאָר געמאַכט, אז ווען עס וועט קר-מען אַ פאַסיגער אַנבאַט פון ווייניגער, וועט מען אים פאַרהאַנדלען.
די רעקאָמענדאַציעס פון דער מער-הייט פון דער יידען קאָמיטע האָבען גע-שאַפֿען דעם דאָזיגען „פאַסיגען אַנ-באַט“ און די אידישע אַגענטור האָט אים אָנגענומען.
וואָס עס איז געווען נאָך וויכטיגער און דער אידישער רעדע, איז דער לעצטער טייל, אין וועלכען עס איז געמאַכט געוואָרען צו די אַראַבישער אַרבעטער אַפּיל פאַר שלום און אַ פאַרשפּרעכונג, אז מיר וועלען זיין גי-טע שכנים נישט בלויז צו די אַראַבישער פון ארץ ישראל, נאָר אויך צו די אַראַ-בישע מלוכות פון די אַרומיגע לענד-ער.
נישט פון קלענערער וויכטיגקייט איז געווען דער קאָנסטרוקטיווער פאַרשלאָג און פלאַן פאַר דער עטאַבלירונג פון די צוויי מלוכות און פאַר דער איבער-גאַנגצייט, ביז וואָנען די מלוכות ריידענדיג ווענען גאַנץ ארץ ישראל.

דאָס רעכט פון דער יידען צו זאָגען אַ דעה אין דער אַרץ ישראל פראַגע און האָט באַגרייכט איר גרויסען אינטערעס אין דער לייזונג פון דער פראַגע.
די אידישע רעדע איז געגאַנגען אַ שריט ווייטער, זי האָט געזאָגט, אז כּדי צו מאַכען לייכטער פאַר דער ייד-ען די לייזונג פון דער פראַגע, און אין די אינטערעסען פון וועלט-שלום און צוליב די הונדערטער טויזענטער איר-דען וואָס רייסען זיך צו קומען קיין ארץ ישראל, איז דער אידישער צד-גרייט נישט נאָר אויף קאָמפּראַמיסען, נאָר ממש אויף קרבנות.
דאָס איז געווען צום ערשטען מאל וואָס דער אידישער צד איז אַרויסגע-קומען אָפּען און אַפּיציעל צו גונסטען הלוקה פון ארץ ישראל, ביז דאָנערש-טאָג איז די אַפּיציעלע ציוניסטישע לייזע געווען — גאַנץ ארץ ישראל.
די ענדערונג איז אַ פאַרשטענדלי-כע און איז נישט קיין ווידערשפּרוך אין דער ציוניסטישער שטעלונג.
ריידענדיג ווענען גאַנץ ארץ ישראל.

לעכווייז פאַרנומען דאָס לאַנד און זיי ווינען נעכער געבליבען הילפלאָז קע-נען דער דאָזיגער אינוואַזיע.
רופֿען זיי די יידען צו הילף צו גע-בען פאַלעסטינע צו די ריכטיגע באַ-לעבאַטיס.
וואָלטען זיי זיך דערביי אָפּגע-שטעלט, וואָלט זייער קעים געמוזט מאַכען אַן איינדרוק אויף די העלענא-טען, וואָס זיינען נישט באַקאַנט מיט דער לאַגע פון ארץ ישראל און וויסען נישט די אמת'ע פאַקטען.
האָט אבער פאַסירט מיט די אַראַ-בישער דאָס, וואָס פאַסירט אַמאָל מיט אַ גוטען לאַיער, וואָס ווייסט נישט וואו אַפּצושטעלען זיך.
אין דער זעלבער רעדע, אין וועל-כער זיי האָבען פאַרלאָנגט הילף פון דער יידען, האָבען זיי אויך דערקלערט, אז עס איז נישט די ביזנעס פון דער ייד-ען צו מישען זיך אין ארץ ישראל, ווייל דאָס מיינט — אַרוינצומישען זיך אין די אינערליכע אָנגעלעגענהייטען פון אַ מלוכה, (זיי האָבען פאַרגעסען, אז זיי האָבען נאָך קיין מלוכה נישט, אין די יידען דאַרף זיי דאָס ערשט נעמען.) זיי האָבען געמאַכט נאָך אַ גרויסען מעות, וואָס אין דער צייט וואָס זיי האָבען זיך פאַררופֿען אויפֿ'ן יידען טשאַרטער, האָבען זיי אין דערזעל-כער צייט געלאָזט וויסען, אז די אַראַ-בישע מלוכות וועלען האָבען דעם טשאַרטער אין דר'ערד און וועלען נעמען די פאַלעסטינער אַראַבישער מער-טען, מאַטעריאַלען און געלט אויף צו פירען מלחמה (וואָס איז דורכאויס קע-נען די פרינציפּען פון טשאַרטער).
מיט אַנדערע ווערטער: די אַראַבישער יידען נישט געקומען אַפּעלירען זייער קעים פאַר דער יידען, נאָר זיי זיינען געקומען מיט אַ רעוואַלוציער אין האַנט און געזאָגט: נישט אונז וואָס מיר פאַר-לאַנגען, אויב נישט . . .
די אַראַבישע רעדע האָט אין זיך געהאַט שטאַרקע פונקטען, אבער דער אַלגעמיינער איינדרוק איז געווען אַ טראַגיקער.
אויך האָב באַטראַכט די פנים'ער פון די העלענאטען, וואָס האָבען אויפגעקוקט צוגעהערט די אַראַבי-שע רעדע פון אָנהויב ביז'ן סוף; איך האָב אויף זייערע פנים'ער קיין שרעק נישט געזען. קיין איינדרוק איז, אז זיי האָבען די אַראַבישע סטראַשונקעס אינגאַנצען אינגאָרירט און זיינען גע-בליבען אַנטווישט פון זייער האַלטונג.
די אידישע רעדע האָט אויסגעפיר-טען די דאָזיגע מעטאָדע פון פאַרערען און סטראַשען.
זי האָט נאָר באַטאָנט, אז ארץ יש-ראל איז נישט קיין נייע זאך פאַר איר דען, און אז אידען ווינען אַלעמאָל גע-זען פאַרבונדען מיט ארץ ישראל, וואו זיי וואָלען נישט זיין.
זי האָט אויך געענטפערט די אַראַ-בישע אַוויף דעם „היסטאָרישען“ טייל פון זייער רעדע, אין וועלכער זיי האָ-בען געזוכט צו באַווייזען, אז די אייני-ציגע ארץ ישראל אידען זיינען דן ספרדים, און די ספרדים זיינען קענען ציוניזם, דאָס הייסט, קענען אַ איי-ניגער מלוכה.
די אידישע רעדע האָט זיך הויפֿט-זעכליך אָפּגעגעבן מיט פאַסטצושטע-לען די אידישע רעכט אויף ארץ יש-ראל סיי פון היסטאָרישען און סיי פון געזעצליכען שטאַנדפּונקט.
זי האָט פון אָנהויב אָן אַנערקענט

היינטיגע וואָך זיינען געשטעלט געוואָרען צום עקזאַמען פון דער וועלט צוויי פעלקער וואָס קעמפֿען פאַר ארץ ישראל — די אידען און די אַראַבישער.
זייער אויפטריט פאַר דער יידען איז ראָם מאל געווען פיל וויכטיגער ווי ביי דער ספּעציעלער סעסיע פון דער אַסעמבלי פאַריגען זומער.
דעמאָלט האָט די יידען נישט גע-דאַרפט באַשליסען דעם גורל פון ארץ ישראל. זי האָט בלויז געדאַרפט באַ-שטימען אַ קאָמיטע, וואָס זאָל אויס-פאַרשען דעם פראָבלעם פון ארץ יש-ראל. די אַראַבישער האָבען באַקעמפֿט די קאָמיטע, זיי האָבען געפאַדערט די באַלדיגע אַנערקענונג פון אַן אַראַבי-שער מלוכה אין ארץ ישראל.
אויף וואָס מיר האָבען געדאַרפט קעמפֿען, איז קענען איבערגעוואַלטע באַשליסען און פאַר אונזער רעכט אויסגעזעהערט צו ווערען. דאָס האָבען מיר דערגרייכט.
די איצטיגע סעסיע פון דער אַסעמבלי האָט שוין פאַר-זיך דעם באַרייכט און די רעקאָמענדאַציעס פון דער קאָמיטע, די איצטיגע יידען אַסעמבלי וועט שוין נישט דאַרפֿען אויספאַרשען ארץ ישראל, נאָר ביי-שליסען דעם גורל פון ארץ ישראל.
סיי די אידען און סיי די אַראַבישער האָבען פאַרשטאַנען די וויכטיגקייט פון דער סיטואַציע. ביידע פעלקער אַנערקענען, אז דאָס איז די העכסטע און די לעצטע אינסטאַנץ פון דער וועלט-אָרגאַניזאַציע, וואָס הערט זייער קיים און וועט אַרומגעבען איר אַרטייל.
עס איז דעריבער לייכט צו פאַר-שטיין ווי שטאַרק מען האָט זיך גע-גרייט צו דעם אויפטריט פאַר דער ייד-ען היינטיגע וואָך.
מאָנטאָג איז געווען דער אַראַבי-שער טאָג און דאָנערשטאָג — דער איי-דישער טאָג ביי דער יידען קאָמיטע פאַר די אַראַבישער איז אויפגעטראַטען דער טשערמאַן פון דער אַראַבישער דעלעגאַציע, דוּשאַמאַל בעי הוסעיני, און פאַר דער אידישער אַגענטור איז אויפגעטראַטען דער טשערמאַן פון דער אַמעריקאַנער סעקציע פון דער אידישער אַגענטור, ראַבאָאי אבא הלל סילווער.
ביידע רעדנער האָבען געלייענט זייערע רעדעס פון צוגעגרייטע מאַטע-ריאַלען.
עס איז שוין דעריבער איצט מער-ליך צו מאַכען אַ פאַרגלייך צווישען די ביידע רעדעס און דעם איינדרוק וואָס זיי האָבען געמוזט מאַכען אויף די העלענאטען.
די אַראַבישע רעדע איז געווען צו-געגרייט פון גוטע לאַיערס.
זי האָט זיך אָנגעהויבען מיט דעם פאַקט, וואָס די אַראַבישער באַזיצען דאָס לאַנד און זיי ווינען אַלעמאָל געווען אויפֿ'ן לאַנד „פאַסעשאַן“ שפּילט אַ גרויסע ראָלע אין געזעצן.
זי האָט אַנטוויקעלט דעם פונקט, אז די ציוניסטען זיינען „אַגנעסאַרס“ (אַגנערייפער), וואָס זוכען ביי זיי צוצו-נעמען דאָס לאַנד.
„אַגנעשאַן“ איז אַ פאַרבירעכען לויט'ן יידען טשאַרטער.
זי האָט זיך דאָן אַרוינגעלאָזען אין אַנעקען אַ רייע פאַקטען, ווי אַזוי די אידען, מיט דער הילף פון ענגלאַנד, האָבען ביי די אַרומע אַראַבישער ביס-

האָט געמאַכט טיפֿען איינדרוק ביי יידען קאָמיטע מיט זיין רעדע וועגען אידען און ארץ ישראל. — דר. אבא הלל סילווער, הויפט פון דער אמע-ריקאַנער אַפּטיילונג פון אידישער אַגענטור, ווערט פאַרגעשטעלט צייט האַלטען זיין רעדע פאַר דער ספּעציעלער יידען קאָמיטע. דר. סילווער האָט ערקלערט, אז די אַגענטור שטימט אַפּיציעל אַין צו אַ צוטיילונג פון ארץ ישראל, כאַטש זי טוט דאָס מיט אַ שווערער האַרץ.
DELEGATES IMPRESSED. — Dr. Abba Hillel Silver (center), chair-
man of American section of the Jewish Agency, is pictured telling
special U. N. committee that Agency officials accept the proposed
partition of Palestine while it asks for certain changes.
FORWARD 10-4-47

Office: 183 East Broadway

NEW YORK 2 — SUNDAY, OCTOBER 5, 1947

REVIEW OF THE V

Arab vs. Jew

The United Nations General Assembly Special Committee on Palestine heard again last week the oft-repeated contradictory Jewish and Arab claims to the Holy Land. On Monday September 29, Jamal el-Husseini, vice-chairman of the Palestine Arab Higher Committee, flatly rejected both the majority and minority reports of UNSCOP or any other solution that would not create an independent Arab state in the whole of Palestine. He opposed any further Jewish immigration or a Jewish state and warned that the Arabs would drench the soil of the Holy Land "with the last drop of our blood in the lawful defense of all and every inch of it." His 8,000 word statement was punctuated by many half-truths and outright falsehoods.

Rabbi Silver Presents Jewish Case

On Thursday, October 2, the Committee heard the Jewish case.

Representing the Jewish Agency, Rabbi Hillel Silver, chief of its U. S. section, read the history making statement outlining the Jewish case. The Agency announced Silver, would accept the majority report as the final sacrifice in the cause of the prob-

lem's settlement. He objected to the exclusion of Western Galilee and Jerusalem from the Jewish State, already reduced to one eighth of the territory originally set for it. He demanded a UN authority to supervise the implementation of the decisions, and a very brief transition period, less than the proposed two years. He offered Jewish manpower for the maintenance of law and order. He reminded the Arabs of the UN charter, promised peaceful cooperation with them but warned that the Jews would defend their rights. He answered the Arab calumnies against the Jews and severely criticised the British policy.

In Palestine, David Ben Gurion asked the U. N. to set up a temporary Jewish regime.

British Sincerity Doubted

Both Arabs and Jews expressed skepticism of British sincerity in its announced intention on the previous Friday of giving up the mandate and removing its troops from Palestine. Britain's announcement that it would not implement any decision that was not acceptable to the Arabs and Jews was viewed as a maneuver aimed at defeating the majority report of UNSCOP. Dr. Jorge Garcia Granados, Guatemalan member of UNSCOP and head of his country's delegation to the General Assembly, speaking at a special conference for the United Jewish Appeal on Sunday September 28, said:

"The Palestinian administration did not hesitate to persecute and jail thousands of people in pursuance of its peculiar interpretation of the mandate, but now, that the Special Committee's report recommends that Britain should enforce the majority plan during the transition period, Britain refuses."

In an attempt to convince the Palestine public that it was seriously contemplating leaving the country, the Palestine Government announced on September 27 that it was considering compensation for civil servants and policemen on the termination of their jobs. It was also announced that the ban on British wives and families was being relaxed and that they would be permitted to return to the country.

American Sphinx

Meanwhile American official silence on the Palestine issue threatened a stalemate on this question. With the two most powerful nations in the U. N., the United States and Soviet Russia, failing to take a stand, many of the smaller nations are hesitating to commit themselves to the majority report. Meanwhile Arab propaganda continues unchecked. The number of Arab states in the United Nations was increased to seven with the official admission of Yemen and Pakistan on Tuesday, September 30. Meanwhile a flood of letters and telegrams from Jews and non-Jews all over the land is swamping Washington, urging that America uphold its traditional policy in favor of a Jewish homeland in Palestine, by forthright support of the majority UNSCOP report.

Did you send your telegrams to the President and the U. S. delegation?

Despite It All

That Britain means to continue her cruel anti-Jewish policy to the end, was proved on Saturday, September 27, with the arrival of another Hagana ship, Al Po Chen (Despite It All), in Palestine waters with 450 Jewish passengers. The ship was intercepted by the British Navy and a fight ensued aboard the vessel, in which one Jew was shot to death and nine others injured. After being brought to Haifa, the refugees were shipped to Cyprus.

Two more Hagana ships, the Jewish State and Geulah, with 3,600 passengers have reached Haifa on Wednesday, after the usual offshore interception. There was no resistance. Port of departure: Burgas, Bulgaria; present destination: Cyprus.

A two year old child was tear-gassed to death by British sailors on one of the boats.

New Irgun Violence

The Irgun announced with high explosives that it was not convinced of British determination to leave Palestine. On September 29 it bombed the Haifa district police headquarters killing four Britons and six Arabs and wounding 53 others. The Irgun announced that its war

ומיד את כוחות הסדר והבטחון הנבחרים ב' ארצו במקרה, שהכוחות הבריטיים המזוינים לא יועמדו לרשות אר"ם בתקופת המעבר. אמנם, הסוכנות מעדיפה שיטון בין לאומי של האר"ם, אשר יפקח על הגשמת החלוקה, אבל היא מוכנה ומוזמנת לפעול כמזכיר לפועל של החלטות הארגון הבין לאומי, אם אר"ם לא יוכל להתגבר על ה' מכשולים העומדים בדרך להקמת צבא בינלאומי.

אם הצעה זו, שנמסרה מתוך זכרה מל- אה של התוצאות העוללות לגבוע במנה, תתקבל על דעת הארגון הבינלאומי, הרי יוסר הקושי העיקרי, בו מתלבטים מדינאי האומות בדיונים בביתנו. גם נציג ציכוסלובסקי הדגיש שנאמו הזהיר, שנשא אחרי ד"ר סילבר בועדה המיוחדת, שבנית ההג' שמה מטילה את צלה על תוכן ההחלטות עצמן, והוא רמז, שלפני פתרון בעיה זו, אין כמעט טעם להתחמק על פצם השאלה המדינית. לכן הציעו היהודים את הצעתם החיובית, הם הצביעו על המוצא נן המבון.

הסבר בענין אינדונזיה
מועצת הבטחון החליטה לחפש חיפך את הוויכוח בענין אינדונזיה, אם כי עדיין ברשותה רק הדרישה המקדמית של ועדת הקונסולים הזרים בבאטאוויה, שלפי הח' לטת המועצה הזאת סירה בכל יאווה וסר מאטרה, כדי לאסוף ידיעות מוסמכות על הפרת הפקודה בדבר שביתת הנשק, הקונסולים הכינו כבר את הדו"ח המלא, אבל לדרישת הקונסול של ארצות הברית נתקבעה מסירתו, מתוך ציפייה לבוא מש' קיסם מצד הצבא האמריקאי, שעליהם לבחון את הענין מחדש. לפי ידיעות האחרונות מבאטאוויה הגיעו כבר לשם ב'30 בספטמבר 8 קצינים מצבא ארצות הברית, שבודאי יוחכו בדבר, שאינו מר' כל בשום ספק ונתאשר בין וחשבון המוקדם, היינו — ששני הצדדים כאחד אינם מתחשבים הרבה עם שביתת הנשק. ההולאנדים ממשיכים בפעולות מלחמה כדי להטות את כל ואי יאווה, והראפובליקאים של אינדונזיה, שהתבצ'רו במרכז האני, מראים התנגדות חריפה לכך.

כיווע הוחלט, על פי המלצת האר"ם שתבחר ועדה משלשה חברים — אחד אחד מאינדונזיה והולנד, והשלישי — על ידי שני האחרונים. הולאנד בחרה בבאליה, שני האינדונזים, באוסטרליה ושני אלו בחרו בארצות הברית כחבר שלישי בועדה. תפקידה של הועדה הוא — להגיע לידי פתרון של שלום באינדונזיה, ובר החשוב לא רק בשביל ביצור השלום בי עולם, אלא גם בשביל חיזוק ההספקה של חברים גלמים ומוזנות, שיש בהם כעת צורך חיוני בעולם כולו. גרם הסטא' טוס של הועדה אינו קבוע ביותר, והוא ואין לה כל סמכות של בורר, והיא יכיר לה רק לנסות ולתווך בין הצדדים, אם נדון על פי ההכרזות המוקדמות של נצי' לעומת זאת לא התנה ד"ר סילבר, לש' נוסח נאמו שנמסר על ידי סוכנות "רוי' טרס", את מילוי דרישותינו הראוונאפיות כנאי לקבלת הכניעת החלוקה. הוא הבין את צורך על הוצאת ירושלים מן המדינה היהודית, הגדירה כמחלומה קשה במיוחד, והודיע, שהיהודים יביעו את התנג' דותם להוצאת הגליל המערבי מגבולות מדינתם. בשתי הערות אלו רמז, שהיהודים יוסיפו להאבק בעד תיקון חסרונותיה ה' עיקריים של הצעת החלוקה, והסביר לנא' ספים את גודל הקרבתו הנדרשים מהם היהודי, אבל לא קשר במישרין את שינוי התכנית עם שאלת הסכמתו.

גם לגבי בעיית הביצוע, ההולכת ונהפכת לבעיית המרכיב של הדיונים, הביע ד"ר סילבר את עמדת הציונים במלים, שנבחרו ונוסחו בחזירות ובדיוקנות: "אם יוצאו ה' כוחות הבריטיים מארץ ישראל, הרי מוכנים היהודים לספק ללא דחוי את הכוחות הנדר' שים לבטחון". אל הצעה זו חזר ד"ר סילבר בסכמו את דברינו. הישוב יספק חיפך

בישיבת מועצת הבטחון שהתקיימה ב'3 באוקטובר התנגד נציגה של הולנד וואן קליפס באופן נמרץ לדרישת גרופיקו בד' נסיגת הצבא ההולנדי לעמדות שתפס לפני התחלת פעולות האיבה באבוסט, מתוך הנימוק שדבר זה יסכן את האר"ם. סיה האינדונזאיות שתהיה צפויה למעשי תג' מול אכזריים מצד הריפובליקאים. לפי הצעת נציג אוסטרליה החליטה מר' עזת הבטחון כי על מוכירות האר"ם לזרז את ארגון ועדת שלש המדינות באליה, אוסטרליה וארצות הברית, כדי לתווך לשלום. אבל הענינים מוסיפים להיות מייב' עם מאד.

מיום ליום

ה' הולאנד ושל ראפובליקאי אינור נאיה אין סיכויים רבים לכך, שהועדה תצליח בתפקידה. התערבות האר"ם חז' קה את ידי האומנים של אינדונזיה ובחולאנד גברה יד היימן, הורוש בעצם המשכת הפוליטיקה הקולוניאלית הקדומה בהודו ההולאנדית, אלא שהתא מתובלת בקצת ליברליות לגבי הנהלת הענינים הפנימיים של האוכלוסיה על ידי נציגיה הנבחרים. ממשלת הולאנד טוענת, שמר' שלת הראפובליקה האינדונזאית נותנה להשפעת הקנאים הקיצוניים, ואין היא רואה שום אפשרות לחדש את המשא ומתן עם אינדונזיה על פתרון הבעיות השנויות במחלוקת כל זמן שלא יבוא שינוי מתאים בהרכב הממשלה הזאת.

ממשלת האג הכריזה בימים אלו, ש' עליה מוטלת גם האחריות לשמירת הסדר והשקט בגבולות הראפובליקה האינדונז'ית וית כולה, ועכשו נודע, שבסומאטרה כינונה ממשלה חדשה בשביל "הודו ההר' לאנזית המזרחית", והיא מתחשבת מעט מאד עם נציג הממשלה הראפובליקאית להשגת מטרות אלו."

תל אביב, כ"א תשרי תש"ח.
דברי ד"ר סילבר
תפקיד הכרזתו של ד"ר אבא הלל סילבר בפני הועדה המיוחדת של אר"ם היה, למ' סור למוסד הבינלאומי הודעת רשמית על עמדת התנועה הציונית כלפי הצעות ועדת המקדמה, ואת תפקיד זה קיים בכבוד, כחונתה לא היתה להפתיע מישהו או להצי' טיין במליצות מבריקות ומלוטשות, אלא להכריז בבהירות ובמתינות, בהחלטיות ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, מה שהיה כבר ידוע בקהלים כלליים: שהתנועה הציונית מסכימה להכניעת החלוקה, כפי ש' היא צויינה בהחלטות הרוב, לרבות ההצ' עזת בדבר איתנו כלכלי בין שתי המדינות המוצעות, על אף הקרבתו הרבים הכרוכים בה. ההסכמה להכניעת החלוקה הובעה ללא תנאי, ורק בהוכיחו את האיתור הכלכלי, התנה ד"ר סילבר, שהמדינה היהודית תח' זיק בידיה אותם המכשירים לפיתוח כלכלי וסינונים נדרושים לעליה יהודית בממדים גדולים" ושתהיה לה, ג'שה חפשיה ועצ' מאית למקורות ההון והאספקה ההכרחיים להשגת מטרות אלו."

RABBI ABBA HILLEL SILVER
He Spoke for Israel.

הבקר

לשאלות השעה

הויכוח בלייק-סוקס

בתום וביושר, בכנות גמורה, וכמו שאומרים הספרדים: "עם הלב על כף היד", השמיע נציג הסוכנות היהודית, ד"ר אבא הלל סילור, את דבריו בעד אונ"א לעניני ארץ-ישראל. היה זה לא נאום דיפלומטי, שיש בו כרגיל עורף הסתום על המפורש, כי אם שיחה גלויה של נציג יהודי, הפותח את חדרי לבו בפני אנשים שהוא רואה אותם, אם לא כידידים, הרי מכל מקום כהוגנים, שר חרי אמת וצדק, כי אלמלא כן, אילו לא היו רוצים באותה אמת ובפתרון של צדק, הרי לא היו נכנסים כלל לענין זה, לא היו שולחים חוקרים לארץ-ישראל ולא היו מתכנסים לוועדה מיוחדת, כדי לדון על מסקנותיהם של חוקרים אלה.

מחמת העדר זה של כל דיפלומטיה, מחמת סילוקן של כל התחכמות והתחמקות בדבריו של נציג הסוכנות היהודית בלייק-סוקס, הוצע מצדו המקסימום של התרומה שהעם היהודי מוכן לתרום למען הפתרון, המאמץ האחרון במאמצים שנעשו עד כה, בלב כבוד, אבל בלב טהור, הודיע דובר העם היהודי על הנכונות לקבל את החלטת הרוב של ועדת-החקירה, להסכים לחלוקת הארץ, אשר כבר קוצצה מקודם ע"י הכנסת בקריעת עבר הירדן ממנה. הוא הביע את הסכמתו גם למעמסה הכלכלית המיוחדת שתהיה מוטלת על המדינה היהודית העתידה עקב האחדות הכלכלית של המדינה הערבית והיהודית, אשר פירור זה למעשה הוא הענקת יהודית גדולה שנה-שנה למדינה הערבית.

הנציג היהודי הכניס, במשך השעה שהשמיע את דבריו, צילל אנשי ולבני לאותו תחום המלא דוקא סכסכות פוליטיות, חשדנות וחששות ותככים. באותה השעה אמנם נתרענו הלבבות והמחיות, גם של חברי הוועדה עצמם וגם של כל הכבדות הסובבת אותם, הקהל העתונאי, המרשנים המדיניים ועוד. אין ספק שתחת רישומי של נאום ד"ר סילור כאילו התבהרה האווירה ונוצרה הסררה מוסרית מסוימת, הטלגרמות מלייק-סוקס סס תיכף לכך הופרכו מתוך התרוממות רוח ומתוך התעוררות של אמונה. ואולם אין לנו להגזים באופטימיות טלגפית זו. שאף היא צריכה להיות קצובה וק-דיפלומטית, ובפרט דיפלומטית מרוכזת ותמציתית כזו, שמצאה לה מקום בלייק-סוקס, תפנה את מקומה לרגשות גלויים ונאמנים. מאחורי הקלעים של הוועדה נרקמות מזימות בלי הרף, ואפילו הו-כוח הכללי שהתחיל שלוש בועדה לענייני ארץ-ישראל ושימשך מחר, מוכיח כי "מושבי החזית" במחזה זה עדיין לא הגיעו לידי החלטה. שלא כמו באספה הכללית של אונ"א, שבה מופיעים ראשונה נציגי המעצמות הגדולות בהבעת דעתם, הופיעו בוועדה לענייני ארץ-ישראל ראשונה באי-יכולת של המדינות הקטנות, הגדולים שומעים מקדם את דבריו הק-טנים, וכמובן, לא משום זה שאמריקה בריטניה או רוסיה, מעונינות לשמור דוקא ראשונה את דעתן של צ'כוסלובקיה של הלבנון, שהן כביכול, מוסמכות יותר בשאלת ארץ-ישראל, או בעלות סמכות מדינית גדולה יותר. עובדה זו, שהנאומים הראשונים בוויכוח היו נציגי צ'כוסלובקיה והלבנון ולא נציגי המעצמות הגדולות, מעידה ש"הגדולים" עדיין לא החליטו, כי בשבילם כל הענין הוא נושא למיקוח דיפלומטי, בינם לבין עצמם, או שהוא מצריך דיווח, כדי להר-יח זמן. עצם שהיה זה, עצם ההתחבקות מלהודיע דברים גלויים, הוא דבר המ-חייב את צמצום האופטימיות, או בכל אופן את צמצום הצפיה לכל העזרה שתבוא כאילו מבחוץ. רק הנפנונה של

אצרות המעפילים

בעצם "זמן שמחתנו" הגיעו לחופי הארץ אניות-מעפילים חדשות, אשר גם שמותיהם מצלצלים בצליל סמלי: "גאולה" ו"מדינת היהודים". אלפי אחים, שרידי השואה הגדולה, זכו להתקרב אל חופינו, לראות מרחוק את הנוף, את האורות הרומנים אליהם מבחינו. אך היד הקשה, ידה של הממשלה הסוציאליסטית הבריטית, לא נתנה להם לדרוך על אדמת הארץ הנבנית ע"י אחיהם. בעצם ימי החג הזה, שנועד להיות חג שמחת האסף, אלפי פליטים יהודים מגורשים מחופי הארץ אל מחנות-הסגר בכנרת. הממשלה הזאת אינה מוצאת עו בלבה להגשים החלטה של ארגון האו-מנות המאוחדות, אם אין עליה, הסכמת היהודים או הערבים. ואולם עו רוחה מספיק למדי, כדי לבצע מעשה אכזרי זה של גירוש פליטים יהודים מחוף מפלטם האחרון. לפעולה זו מספיקה לה הסכמתו רק של צד אחד, של הוועד הערבי העליון. ממשלה זו, שהכריזה באמצעות מיינסטר המושבות שלה, כי היא מחססת אפילו לשתף פעולה עם אומות אחרות, כל זמן שלא תהיה בטוחה בצדק המחלט של אותה פעולה, — מבצעה על דעת עצמה פעולות, שהן בניגוד לדעתו של רוב האומות. כי הוועדה שנשלחה ע"י ארגון האומות לחקור את מצב הארץ החליטה ברוב דעות, כי מן האחד לספטמבר-ש"ז צריכה, מכסת-העליה לה-יות 6250 לחדש, לעומת המכסה של 1500 שהממשלה המנדטורית מחזיקה בה היום. התכחשות לחובתה, יחד עם הת-חסדות והתעטפות באינטל של צדק, — אלו הן התכונות המציינות בעיקר את ממשלת אטלי-בוויין.

השאלה הנוקבת

לנוכח מחיאות-הכפים אשר נשמעו באולם בית-הדין בירושלים לאחר שהוקרא פסק-הדין המזכה את המיגרור פאראן, — מוכרח הקהל הרחב, אשר מחוץ לכתלי בית-הדין, לעמוד דום ולש-מור על קור-רוחו. הקהל הזה משולל אפשרות להביע אף הוא את רגשותיו, ולו גם בצורה אחרת, מכפי שהביעו אותם אלה שישבו באולם בית המשפט והיו חרדים לגורל הנאשם. אך לפי דע-תנו, והי חובתו של האזרח הבריטי, אי-שם באיי בריטניה, להרהר, ואולי גם בקול, על מהלך המשפט האופייני הזה וגם על מחיאות-הכפים החמות אשר סימנו אותו. שאלה אחת אינה נותנת לנו מנוח עם סיום המשפט הזה. אחרי שחרורו של אדם, שנמתח עליו חשד של רצח, והוא גם חיוק את החשד הזה ע"י יציאתו לחץ לארץ ולטקומות בלתי ידועים אחרים, שלא ברשות, — מדוע יחזקו במעצר אנשים חפים מפשע, שלא נעשתה שום חקירה בנידון חשד איזה-שהוא עליהם, ושלא ניסו מעולם להתחמק ולברוח מפ-ני השלטון? — מדוע יושבים עוד היום כלואים בלטרון ראש מועצת נתניה, למ-של, או מנהיגי המפלגה הרביזיוניסטית, שיד המשפט יכולה להשיג אותם המיד והעמידים לפני שולחן השופטים. ומה גם שבנוגע אליהם לא תהיה שום מניעה העלולה להניא את התובע מלקרוא את הפנקסים שלהם ולדרוש מאת השוטרים שחקרו אותם, כי יגידו את כל העדות, מבלי להעלים דבר. אכן, מי ישיב לנו על השאלה הנוקבת הזאת?

חודשה התנועה בקו חיפה-קנרת. הרכבת הנוסעת בקו חיפה-קנרת חיד-שה שלשום את נסיעתה לאחר תיקון המסלה שנחבלה בקו בנימינה ובין זכרון-יעקב.

Zionists Sight U. S. Backing On Partition

LAKE SUCCESS, N. Y. (AP)—Zionist circles were reported confident today that the United States would endorse an 11-member United Nations commission majority report calling for partition of Palestine into sovereign Jewish and Arab countries. There still was no official U. S. comment.

Partition is bitterly opposed by the Arabs and has been accepted by the Jewish Agency for Palestine "in sadness and most reluctantly." Most Zionists hope for partition in the knowledge that they cannot have all of Palestine. The Arabs have threatened to use force in the event of defeat of their proposal for immediate independence of Palestine with its 2 to 1 Arab population majority intact.

American sources maintained a strict silence on Secretary of State George C. Marshall's plans and would not even confirm the date of the forthcoming U. S. speech.

prepared to take over the administration of all Palestine," he said. "For the Jewish Agency, with such an armed force at its disposal, to content itself with mere verbal denunciation of the terrorists reveals the innate hypocrisy and duplicity of the Zionists."

Dr. Jamali, the second Baghdad delegate, who followed, said the fact that the Zionists, with the aid of "American money and Western technique," had improved the economic condition of Palestine did not entitle them to "political rights or domination." He said that under international law, the inhabitants of a country were the sole judges of what immigrants should be admitted to it, and that Palestine should not be made the only exception to the law.

Pointing out that the United States was accusing three states of international aggression for the alleged supplying of arms and ammunition to guerrillas in Greece, Dr. Jamali said the principle of nonintervention in the internal affairs of another country without the free consent of that country should be accepted as a universal principle.

"We hope that all the citizens of the United States of America will support their honorable delegate on this principle and stop financing terrorism and illegal immigration into Palestine," he said. "We also hope that the Government of the United States will take measures to insure that its citizens are not permitted to send men, money, arms and ships to Palestine to disturb peace through terrorism and illegal immigration."

Would Ban "Schools" in U. S.
"Also, they should close the 'schools' established in the United States of America to instruct Zionists in modern warfare and terrorist activities. The same principle of interference which applies to Greece should be applied to Palestine."

Dr. Jamali drew a distinction between Judaism, which he described as a world religion, and Zionism, which he said was "a nineteenth-century nationalism, very much like Nazism, based on race mythology mixed with religion."

Prof. Rodriguez Fabregat, who was a member of the Special Committee on Palestine and who signed the majority report with reservations, described the work at length. He suggested that the committee findings be taken as a basis for discussion, subject to amendment.

Describing in eloquent terms the sufferings of the Jews of Europe at the hands of the Nazis, Professor Fabregat proposed that 30,000 Jewish children who, he said, were still living in displaced persons' camps in Europe, should be immediately admitted to Palestine, together with their parents and any pregnant Jewish women who also were in the camps.

He said the Arab and Jewish populations in Palestine differed so greatly in their cultures and levels of development that it was impossible to keep them together in a single state. He asserted that both were entitled to independence and that partition was the only solution that would give both that status.

2 LATINS SUPPORT PALESTINE DIVISION

Panama, Uruguay Back U. N. Majority in Principle, Make Reservations on Borders

IRAQ PROTESTS VIOLENTLY

Demands 'Alien Subversive and Criminal Element' Be Ousted — Asks Quick Independence

By FRANK S. ADAMS

Special to THE NEW YORK TIMES.

LAKE SUCCESS, N. Y., Oct. 6—Spokesmen for two Latin-American countries, Panama and Uruguay, in statements before the United Nations Special Committee on Palestine here today, favored the partition of Palestine, but the representatives of a leading Arab country, Iraq, violently opposed it.

Dr. Juan Rivera Reyes of Panama and Prof. Enrique Rodriguez Fabregat of Uruguay both indicated their support, in principle, of the report of the majority of the Special Committee, although both had some reservations, particularly in regard to the territorial demarcations to be made.

Gen. Nuri as Said Pasha, chairman of the Iraqi delegation, and Dr. Fadhel Jamali, Iraqi Minister of Foreign Affairs, both demanded speedy independence for Palestine. General as Said went even further with a demand that Great Britain remove from Palestine "all those alien subversive and criminal elements who have entered Palestine under their aegis."

General as Said, who earlier had accused Britain of having "settled over 500,000 alien Jews in Palestine," declared that Britain should immediately hand over her governmental authority there to a provisional government to be formed by the leaders of the legitimate population of Palestine.

"Palestine must be freed from those undesirable camp followers of the British forces if the new Government is to have a fair chance of a peaceful start," Iraq's spokesman said.

Much Seen in Its Favor

Dr. Reyes, the first of the day's four speakers, declared that the proposal for partition of Palestine put forward by the United Nations Special Committee majority had much to be said in its favor. He said the solution of partition had been resorted to successfully in Ireland and in India. He expressed the belief, however, that the modern Jewish part of the city of Jerusalem should be included in the proposed Jewish state.

Pointing out that Palestine had an area approximately equal to

that of Belgium or the Netherlands, but had a much smaller population than either of those countries, Dr. Reyes said he could not agree with those who held that an increase of the Jewish population would threaten the neighboring Arab countries.

General as Said declared the reason that Britain had failed in Palestine was that she had not fulfilled her promises to the Arabs and her obligations under the League of Nations mandate to establish self-governing institutions in Palestine and to assist the populace to independence.

He ridiculed the proposal of the committee majority, saying that "they propose to create in Palestine an administration more fantastical than anything imagined in the 'Arabian Nights' entertainment or the fantasies of H. G. Wells." He said that for the Arabs, the proposals amounted to "a novel and galling form of protectorate."

He declared that the committee had recognized that Palestine "is a definitely defined territory which must be treated as one economic state, and that its inhabitants are fully capable of governing themselves." He said that under the principles of the United Nations Charter, it was necessary to recognize "the right of the legitimate inhabitants of Palestine to have their own independent government—under a democratic constitution based on the freely expressed wish of the people."

"Innate Hypocrisy" Charged

General as Said chided (Rabbi Abba Hillel Silver) for having told the committee last week that the Jewish Agency for Palestine had denounced the activities of "Zionist terrorist gangsters."

"But the Jewish Agency openly boasts that it possesses a large well-armed force known as the Haganah, which they claim is fully

נאום סילבר בפני ועדת האומות המאוחדות

— נוסח מלא —

חית הבריטית להטוירה ב-1937. אותה שעה קבלה הממשלה הבריטית את ההחלטה באופן עקרוני והכריזה: "בתמכה בפתרון בעית ארץ-ישראל באמצעות חלוקה. מתרשמת ממשלת ה.מ. מאד מן היתרונות שהחלוקה מעניקה לערבים וליהודים, הערבים ישיגו עצמאות לאומית, בצורה שיוכלו לשתף-פעור לה בדרגה שווה עם ערביי הארצות השכנות, למען האחדות והקידמה הערבית, הם יושרו ררו סוף-סוף מהחשש מפני השתלטות יתר דת... מצד שני תבטיח החלוקה את הקמת הבית הלאומי היהודי ותבטל כל אפשרות שישועבר לשלטון ערבי בעתיד. החלוקה תהי פוך את הבית הלאומי היהודי למדינה יהודית שבידיה פיקוח מלא על העליה... ומעל לכל יוחלפו החששות והחשדות ברגש של אימון ובטחון ושני העמים ישיגו — לדברי יחודת — את, "מתנת השלום הקרה מספר, חקירות, חקירות, והגשמה — אין לנוכח ההצהרה האחרונה של ממשלת ה.מ. איננו יכולים שלא להרהר על הדרך בה הלכו ממשלות בריטיות בזו אחר זו בעשר השנים האחרונות. ב-1937 מינתה הממשלה הבריטית ועדה מלכותית לחקר בעית ארץ-ישראל, שהמליצה אחרי חקיר רה מצבה על פתרון חלוקה. לאחר שהסכי מה תחילה לתכנית, גמרה הממשלה הבריטית בדחייתה ופרסמה תחתיה את מדיניות הספר-הלבן מ-1939, שהיתה בסתירה גמורה להחלטה הבסיסית של הועדה המלכותית. ב-1945 הומינה הממשלה הבריטית את המפי שלה האמריקאית, להעסרף לחקירה משותפת מטעם שתי האומות בשאלת ארץ-ישראל לשם מציאת פתרון. הועדה הגישה פה אחד המלצות שבהן לא הציעה חלוקה, כי אם מדינה מאוחדת. היא דרשה את ביטול מדיניות הספר-הלבן — לרבות חוקי-ההקרקעות הגזעניים שלה, העלאתם בהקדם של מאה אלף יהודים, המשך העליה היהודית אחר-כך וקיום תקנות המנדט כלשונן וכוונתן. המפי שלה הבריטית דחתה אף את המלצות הועדה הזאת וסיימה בהגשת הצעות מוריסון-בווק, הנגזרות בפתותן ובכוחן את הדריה של הועדה האנגלו-אמריקאית. לבסוף, ב-1947, הציעה הממשלה הבריטית בדיקה נוספת של בעית ארץ-ישראל, הפעם ע"י אונ"א. כתר צאה מכך הוקמה ועדה מורכבת מנציגי אחת עשרה אומות, הועדה הגישה עתה דו"ח הממליץ על תכנית חלוקה משולבת באי-חוד כלכלי, אולם נראה הדבר, כי דו"ח זה אינו מקבל על דעת ממשלת ה.מ. יתר משני הדגים וחשבונות הקודמים, היא לא הודעה על כל תמיכה בדו"ח האחרון ואי-נה מציעה תחתיו מאימה.

פעולה רחופה מטעם אונ"א
הפריה נאלם, סרובה של ממשלת הממלכה המאוחדת לתת לאונ"א מידת-מה של הדרכה ותמיכה, לכונתה להמליצה לפנות את ארץ-ישראל בהקדם — שאותה אנו מקדמים בב-רכה — מצויים, יותר מאשר בזמן מן הזמנים, שהאספה הכללית תשלים את המלאכה אשר לפניה במהירות הגדולה ביותר, עוד בחודש אפריל שעבר הודתה האספה הכללית לפיתוח בדיחותיה הרבה של העניין, ודאי שאותה דחיפות לפעולה ולהחלטה הוגברת ע"י כל מה שהתרחש והתברר מני אז.

הסכמה לעשר המדינות
בתגובה ראשונה זו על הדריה עצמו חספה הסיכנות היהודית להכריז מלכתחלה על הסכמתה המלאה לעשר מתוך אחת-עשרה המדינות שנתקבלו פה-אחד ע"י הועדה. בקשר להמלצה מספר שש, שאותה אין היא דוחה, יש ברצונה להעיר הערה זו: ההמלצה הששית תובעת מאת האספה הכללית, ליום ולהוציא לפועל לאלתר סדורים בינלאומיים, שלפיהם יספלו כבענין דחוף ביותר בבעית יהודי אירופה האומללים, ששם הם מרוכזים כ-250 אלף במחנות, לשם המתקת גורלם והקלת פתרון בעית ארץ-ישראל. הן תוכנה, כן גם ועדת-החקירה האנגלו-אמריקאית המליצה על מאמצים שצריכים להעשות לאלתר כדי למצוא משכנות חדשים לעוקרי הללו, בהגיש המלצה זו קבעה הועדה האנגלו-אמריקאית: "עלינו ללסור על פ' אינפורמציה שקבלנו מארצות אחרות מלבד ארץ-ישראל, כי אין בהן תפקיד לעזרה מהותית במציאת מקלט בשביל יהודים הרוצים או הנאלצים לעזוב את ארץ-ישראל, המצב במובן זה לא השתנה כלל, ההמלצה נשארה על גבי הנייר, פליטינו האומללים נמקים עדיין במחנות עקורים וצפויים לחורף השלישי אחרי תום המלחמה, הדריה של ועדת החקירה שלכם מוכיח את, כמיתתם העזה של האנשים המסכנים הללו שיתירו את עלייתם לארץ-ישראל, בהמיתה העזה של העקורים והיהודים לע"ל לארץ-ישראל וסרוב רוב-רובם להגר למקום אחר כלשהו, אינה נובעת אך ורק מהתנגדות העובדה שסכנו קליטתם בארצות אחרות קלושות ביותר ואפילו אז רק בהיקף מצומצם מאד, היא נובעת בראש ובראשונה מתוך העובדה שארץ-ישראל מציעה להם את מה שנחזק להם ביותר ואת מה שאינם יכולים למצוא בשום מקום אחר: סכנו למק"י

היהודים ולא תוחרה לתפקידה המיוחד אלא עם אישור המנדט הארצי-ישראלי, המנדט הכיר בהיסטוריה זו בכוננו את ארץ-ישראל במצב מיוחד לעומת העולם הערבי, אני משוכנע, הצהיר הנשיא ווילסון ב-3 במרס 1919, שמני וגמור עם אומות הברית בהסכמתם המלאה של ממשלתנו ועמנו, שבארץ-ישראל יונחו היסודות לקהילה יהודית".

לשם מה בוזבה חצי שנה?
ודאי שאפשר לצפות לשינוי פעולה נאמן מעין זה מצד האומות והחברות, כשאנ"א נציגת בבקשה לאומית כלשהיא: שאם לא כן הרי יכלה ממשלת ה.מ. להצהיר לפני ששה חדשים על מה שהכריזה בימים אלה, מדוע חלפי לבטלה ששה חדשים קריטיים, פרק זמן

שבו הניחו למצב בארץ-ישראל להחמיר בצורה רצינית ביותר? ולמה גיוס כל המנגנון של אונ"א כדי לחקור ולהמליץ על פתרון לבניה, אם לא היתה כוונה לקבל פתרון כזה ולהשיג תהפוך בהגשמתו?

סיר אלכסנדר קדוג ציין בישיבה ה-52 של הועדה הראשונה באספה הכללית: "כל מה שאני אומרים — ואני קבעתי סיג זה לפניכם — הוא, שלא נקבל על עצמנו לב-דנו אחריות לכפית פתרון שאינו מתקבל ע"י שני הצדדים ועל מציאותנו אנו, והנה אנו רואים, שממשלת ה.מ. אינה נדרשת לקבל על עצמה אחריות לבדו, הדריה של ועדת החקירה ממליץ בצורה ברורה ומביע שאיפה שאחת או כל האומות המאוחדות תמנה לסייע בשלטון בארץ יחד עם המעצמה המפי דטרות הנכונות, נראה, שהצעת מר קריק גינס מרחיקה לכת מהצהרת סיר אלכסנדר קדוג ומתכוונת לרמוז, שממשלת ה.מ. אינה רוצה לקבל על עצמה הלבדה את האחריות להגשמת הדריה ולא עוד, אלא שהיא גם שומרת לעצמה את הזכות לסרב לשתף-פעור לה בביצוע ההחלטה הסופית של אונ"א אם — לפי שיפטה — אינה הולמת את מושגי וצדק שלה ואת טכניקת-הביצוע העדיפה עליה.

עמדת בריטניה לא תוסף כבד לאנ"א
נשאלת השאלה, אם בנקטה עמדה כזאת — אם הבינונו את המצב כהיותו — מסייעת הממלכה המאוחדת לפתרון בעיה קשה זו ואם הדרך שבחרה בה תוסיף תוקף הבדל לאומות המאוחדות שנטלו על עצמן אחריות לבעית ארץ-ישראל, ברור לכל אחד, כי פתרון בעיה זו מהווה קריאת תגר חזנית לאונ"א ואבן-בוחן לעיליותה בעתיד, לאור אירצונות של ממשלת ה.מ. לכונן מדיניות בכח הנשק, מדיניות שתברר העמים היה סוף כך ידיו עליה, אולי תסולה השלמה, מדוע לא היססה ממשלת ה.מ. להשתמש בשנים האחרונות בכח צבאי כן מאה אלף איש יחד עם צי וחיל-העופה, על מנת לכונן על ארץ-ישראל בכח מדינית אשר לא הסכים לה שום מוסד בינלאומי, אשר נוגדה את מטרותיו ותקנותיו של המנדט ואשר נדחתה שלש פעמים ע"י מוסדות בינלאומיים.

לא יתכן פתרון בלי כפייה
היה מועיל יותר אילו היה גילוי הדען של ממשלת ה.מ. גלוי יותר, הרי צריך להיות ברור לכל אחד, כי לא יתכן שום פתרון של בעית ארץ-ישראל ללא מידה מסוימת של כפייה. בעית-ארץ-ישראל אינה כלל חידה מבחינה זו. הדריה של ועדת החקירה קובע בצורה נמונה: "בהתחשב בעובדה, כי נוסח פתרון שיתקבל בשלמות על דעת היהודים והערבים כאחד נראה כבלתי-אפשרי יחלו-טין, הרי מסתבר שהסיכוי של כפיית פתרון יהיה תנאי יסודי לכל הצעה שיומלץ עליה". ההכרה שהסכם ערבי יהודי מעין זה לא יתכן היא שהגיעה את מר בוזין להפקיד את הבעיה בידי אונ"א. הצהרתו של מר קריק-גינס, איפוא, שהממשלה המאוחדת נוכנה לקבל על עצמה אחריות להוצאת לפועל של כל תכנית שיושג עליה הסכם בין ערבים ויהודים" משונה מאד-מאד ואינה פותרת את הבעיה כלל וכלל.

הבריטים המציאו את החלוקה
אולי כשרה השעה להזכיר, שעקרון תח-לוקה שעליו מתבסס הדו"ח של הרוב בעדת החקירה, תוכן לראשונה ע"י הועדה הנלמד

היהודים ולא תוחרה לתפקידה המיוחד אלא עם אישור המנדט הארצי-ישראלי, המנדט הכיר בהיסטוריה זו בכוננו את ארץ-ישראל במצב מיוחד לעומת העולם הערבי, אני משוכנע, הצהיר הנשיא ווילסון ב-3 במרס 1919, שמני וגמור עם אומות הברית בהסכמתם המלאה של ממשלתנו ועמנו, שבארץ-ישראל יונחו היסודות לקהילה יהודית".

בנאום שנשא בבית הלורדים ב-27 בינוי 1923, הצהיר לורד מילגר, שכיהן את עצמו בשם "תומך איתן במדיניות פרו-ערבית", ש"לעולם אין להתחמס את ארץ-ישראל כפי דרגה אחת עם מדינות ערביות אחרות, אר-אפשר להתעלם מכל ההיסטוריה והמסורת הכרוכות בדבר ואין להשאיר את קביעת עתידה של ארץ-ישראל בידי רשמי ורגשר תיו הומוניות של הרוב הערבי ליושב בארץ כיום".

כשהכיר, איפוא, המנדט הארצי-ישראלי בקשר ההיסטורי בין עם ישראל לארץ-ישראל

ראל" לא קבע אלא עובדה שהכל הורד בה מדור לדור, וכשהושיט הכרה בינלאומית לסיר בות בדבר מקמתו מחדש של הבית הלאומי היהודי בארץ היא — צעד שהפילדמרשל סמאס, חבר הקבינט המלחמתי, תיאר אותו כ"אחד המעשים הגדולים שבהיסטוריה" — לא חזר וציין אלא את העובדה, שהעם היהודי לא ויתר מעולם על תקות-תחיה לאור מית בארץ-מולדת אבותיו, כי ליהודים אין ארץ-ישראל ארץ של מקומות קדושים בלב-בד, כמו לנוצרים ולמוסלמים, אלא בית-עמם הגולה, ארץ יעודם הלאומי ובתקופות הקודרות ביותר של רדיפות ונזידים נעשו מאמצים רצופים לשוב אליה.

ה"עויה" הכלכלית שנעשה לערבים
בקשר לתוצאות הכלכליות הערביות שהושמעו כאן לפני כמה ימים, אין בחפצנו אלא להצביע על הדריה של ועדת החקירה מטעם האומות המאוחדות שבדקה את כולן ועל הפרקים הנוגעים בכך מתוך הדו"ח של הועדה המלכותית משנ" 1937, כדי להוכיח כמה הן נטולות כל יסוד, הדינים והשבונות הללו וכן ההסכור של ממשלת ארץ-ישראל שהוגש לוועדת החקירה — מסמך שקשה לה-טיל בו דופי של משואפנים פרו-יהודי — וזכירו בעליל, שערביי ארץ-ישראל הפיקו כמישרין תועלת ניכרת מהתפתחות היהודית בשטח הכלכלי, הכספי והחברתי.

מה בין טיור יהודי ערבי?
אי לזאת עלינו לשים לב להבדל מעניין שדובר הערבים ניסה לקבוע בין הפעולות הסטוריות של ערביי ארץ-ישראל בשנים 39-1936 — פעולות שבעולם לא גזנו ולא נדחו על ידי דובר ערבי אחראי כלשהו — לבין מעשים מצערים של מספר קבוצות יהודיות פורשות בארץ ישראל ביום, מעשים שמוסדר-תיה הרשמיים של יהדות ארץ-ישראל גינו בכל לשון של גינוי.

מודים רשמית בעובדה, שבתקוממות-תיהם השונות נגד הכרטיים בארץ-ישראל לחמו הערבים, "בדרך כלל, פנים אל פנים כאבירים" — אמר הדובר הערבי.

מזדגמה לאבירות זו, הרשוני לי לצטט הצהרה מפי מיר ג'ון בלסלור, הנציב העליון בארץ-ישראל, על המהומות הערביות ב-1929: "ברגשות זועמה שמעתי על מעשי אכזריות שבוצעו ע"י חבורות רשעים צמאיים וחסרי רחמים, על רציחות שרועות שבוצעו נגד בני-הסרריש של תושבי היהודי ללא הגבל גיל או מין, מלוחת כבחרון פעולות של פראות אשר לא תתואר, על הצתת משקים ובתים בעיר ובכפר ועל ביה וחורבן רכוש, על השפעים הללו וקריית את המבצעים לדר-אל כל העמים החרבתיים בעולם, וביחס למאורעות 1936 מצין הדריה של הועדה המלכותית: "היו התנפלויות דומות על אנ-שים ורכוש יהודים, מבוצעות באותה פראות אכזרית (כב-1929) ולא חסו על נשים וטף".

השיבה לקריק-גינס
בטרם נעיר הערותינו על הדריה גוסא, היוושה לנו להגיב על ההצהרה שנסמרה בראשית דיוניכם ע"י מר ארתור קריק-גינס בשם ממשלת הוד מלכותו?

היתה זו ממשלת הממלכה המאוחדת אשר בקשה להעמיד את בעית ארץ-ישראל על סדר-ימה של האספה הכללית, היתה זו ממשלת ה.מ. אשר בקשה המלצות ושלטון העתיד בארץ-ישראל, לפי הסעיף העשירי בפגילת האומות המאוחדות, מאת האספה.

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, שאותה יש לי הכבוד לייצג, מעריכה את דעותיו שועדה זו והאספה הכללית של האומות המאוחדות העניקו לה, להיות מיוצגת בדיוניהן ולתוות דעותיה על הדריה שהוגש ע"י ועדת החקירה.

קראנו את הדריה מתוך התענינות עמוקה ותשומת-לב רבה ואנו נכונים להעיר הערות תינו ביחס אליה, נתרשנו מאד מן העמל הרציני והקפדני שהשקיעו אחד-עשר חברי ועדת החקירה בתפקידם והמשתתף במסמך המקיף ורוב-הרושם אשר לפנינו, טוב היה שועדה נייטרלית כזוה מחדש את בעית ארץ-ישראל, מתוך מאמץ להגיע לדין פתי רון, שיהיה מוצדק מבחינה מסורתית ובריא מבחינה מדינית, הרינו כהחלט שותפים לדי-עת שחובעה בדריה, כי "דעותיהם של חברי ועדה בינלאומית, המייצגים תרבויות ואסכור לות-מחשבה שונות ושגששו לבניה מיוונים שונים, עלולות להיות מלות ערך".

הסוכנות היהודית נענפה להזמנה שהוגשה לה מטעם ועדת-החקירה כדי להביא את עצמותיה בסניה, שמחנה להמציא לוועדה את כל האינפורמציה הרצויה, להשיב על כל שאלה ולגלות לה את דעותינו, ראינו לעצ-מנו חובה שאין מניס מפניה לשתף פעולה במלוא המידה עם האומות המאוחדות, שבפ-ניהן הועמדה בעיה בינלאומית חמורה זו ושי-נטלו על עצמן את תאודיות לניסוח החלטה על עתיד הממשל בארץ-ישראל.

תחייה — חרם ואח"כ — צדק ויושר

בקשר לכך הננו רוצים צורך — להדגיש נסיבה שאליה מסב הדריה עצמו תשומת-לב מיוחדת והוא סרוב הועד הערבי העליון לשתף-פעולה עם הועדה, בשעת גבית העדויות בירושלים, פנה יור ועדת החקירה בקריאה ברדיו לבקש שיתוף פשלתם המלא על כל הצדדים, ועדת-החקירה גם שלחה אגרת ישירה לוועד הערבי העליון, בה הביעה צער על ההחלטה שלא לשתף פעולה וחזרה על הזמנתה לשתף-פעולה מלא עם הועדה, בתשובה לכך כתב מר ג'מל חוסייני, סגן יור הועד הערבי העליון, כי הועד אינו רואה כל סיבה כדי לשנות את החלטתו הרא-שונה להמנע משיתוף פעולה.

קשה להבין מדוע לא רצה הועד הערבי העליון להגיש תביעותיו לוועדת החקירה, גם הסוכנות היהודית נחלה אכזבות מחקירות קודמות רבות בשאלת ארץ-ישראל, לאחר שסרב פעמים רצופות להענות להזמנה להשת-מע עצמותיו, מדוע מופיע עתה הועד הערבי העליון כדי לבקש "צדק ויושר" מיד האר-מות המאוחדות שבאוסטריה שלהן הוא וול-ואת סמכותו לקבוע את צורת השלטון על-תידה בארץ-ישראל שלל הדובר הערבי ביום ב' בתוקף?

ה"חרם" הערבי
אותו הדובר הרביץ בנו אימפרוביזציה היסטורית על מוצאו של העם היהודי ותול-דות ארץ-ישראל יתכן שההיסטוריה אינה בבחינת מדי מדויק, אך ודאי שאינה סיפור ס"אלף לילה ולילה, ישנו עובדות מסוימות שאינן מתבטלות מפני מחשבות שהרצון הוא אביות, כך, למשל, הבדיה שיהודי מורה אר-יופה אינם ממוצא ישראלי עתיק, כי אם צאצאי שבט הכוזרים ברוסיה, היא אמצאה חדישה באופן יחסי ונפוצה במיתולוגיות גז-עיות של ימינו אנו, שמגמותיהן המדיניות שקופות עד למאד, היתה אפשר להניח שפכל העמים שבעולם יהיו ערביי ארץ-ישראל האחרונים אשר יאבו לעסוק במחקר יחוס-הגזעים.

כאשר שחררו בעלי הברית את ארץ-ישראל ב-1917 יחד עם חלקים אחרים של הקר-סרות העותומנית לשעבר, היתה ארץ-ישראל מחוץ בתוך גליל טורקי, אין באותו גליל שום אומה ערבית הנכדלת או שאפשר להבדילה בסגולותיה התרבותיות, ומעולם לא היתה הער-בים שכבשו את ארץ-ישראל — במאה הש-ביעית לספירה המקובלת שלטו על אותה ארץ, שהיתה מיושבת אוכלוסיה מעורבת ותר-טילוגית מאד, במשך 437 שנה — שנת 634 עד 1071 — 437 מתוך 3000 שנות היס-טוריה רשומה של ארץ ישראל, אחרי 1071 נכבשה הארץ ע"י עמים בלתי-ערביים שר-נים, ג'מון סלגוקים, קורדים, צלבנים, ממ-לכים מצריים ולבסוף — טורקים עותומניים, בשעה שהערבים כבשו את ארץ-ישראל בש-נת 634, כבר השלים היהודי למעט 2000 שנות היסטוריה, לאומית בארץ, תקופה שבה יצר תרבות אשר השפיעה בצורה מובהקת על כולן האנושות, הקימה מקרבה את היר-דות והנצרות, צירה את התנ"ך, העמידה בנביאים, קדושים וסנהגים רוחניים, הנעצרים לא רק ע"י היהדות אלא גם ע"י הנצרות והאיסלם, באלף ומאתים השנים ומעלה שחלפו למן הכיבוש הערבי" — נאמר בדריה של ועדת המלכותית מ-1937 — "נעדר, למעשה, מקומה של ארץ-ישראל בהיסטוריה, בכלכלה ובמדיניות שכנה ארץ-ישראל מחוץ לזרם הראשי של חיי העולם, בשטח המחש-בה, המדע או הספרות לא תרמה מאומה לתרבות המודרנית".

המנטר האחר את עמדת הארץ-ישראל
עצם הוחרה של ארץ-ישראל כחטיבה בחבר-יה האנושית והא השיג ההיסטוריה היהודית, הארץ איבדה את אופיה הנבדל בהגלות

לס ממש, אסטרטגיה בסביבה קרובה לל-
בם והבטחת ישיבת קבע. כל כסופיהם של
האגפים העקורים הללו לחי שלום וכבוד,
לקיים תקן ובטוח, מוצאים בטוים ב"כמי-
הה עזה" זו לעלות לארץ-ישראל. האם דרו-
שה הוכחה טראגית ואדירה יותר לכמי-
הה זו מאשר נסיונותיהם המתמידים והנו-
אשים של גברים, נשים וטף להגיע לחופי
הבית הלאומי היהודי, שמשם גורשו חזרה -
ובמקרה "יצאת אירופה תש"ד" - חזרה
לגרמניה! ואם יבואו ויטענו שהרצון בלבד
אינו מקנה זכות, התשובה הקולעת היא,
שהרצון הוא שימש כסיס ליצירת הזכות
ע"י הצהרת בלפור והמנדט של הברי-הלא-
מים. אותה שאיפה הוכרה ככח מחייבת ע"י
בעלי הברית עטוריה הנצחון במלחמת העולם
הראשונה. עד שהביא לידי קביעת התחיי-
בויות בינלאומיות חגיגית שהיו ערובה לו-
כותם החוקית של היהודים לעלות לארץ-
ישראל.

אין להכריח את הנרחים להגר לארצות אחרות

הסוכנות היהודית מקוה תקוה עזה,
שאומות העולם תקדמנה בברכה את בוא אר-
צם העקורים שירצו לגור לארצות אחרות.
הסוכנות היהודית לא תתכונה מעולם שיש
להכריח כל עקור ונזד לעלות לארץ-י-
אל. אולם להכריח את הפליטים היהודים
הללו, שרבים מהם קשרי משפחה מהודקים
עם ארץ-ישראל, להגר לארצות אחרות בעל-
כרחם, לשלול מהם את הזכות לעלות לבית
הלאומי היהודי - יהיה בטח מעשה בלתי-
צודק ובלתי אדיב, שעורר מרידות ותר-
עומת, ההמלצה הייב של הוועדה קאבעת:
"ממליצים, שבהערכת בעית ארץ-ישראל
ייקבע כלל שאין לשנותו, כי שום פתרון של
בעית ארץ-ישראל אין לראותו כפתרון הב-
עיה היהודית בכללה".

נבצר מאתנו להבין את משמעותה של
המלצה זו, שלמעשה אינה המלצה אלא
הנחה פילוסופית שאינה ניתנת להוכחה.
הבעיה היהודית בכללה אינה בעית העליה
היהודית או בעית פליטים, זו בעיה ישנה
נושנה של חוסר בית לאומי ליהודים. פת-
רון אחד ויחיד לבעיה זו וסמו בית לאומי.
זו היתה הבעיה היהודית היסודית שאותה
אמרו לפתור הצהרת בלפור והמנדט בהגישם
את הפתרון המתאים - הקמתו מחדש של
הבית הלאומי היהודי בארץ-ישראל.

דוחה את ד"ר המועט

מבלי לנסות בשלב זה להכנס לעובדי
הקורה של ניתוח מפורט של הפתרון שהמ-
עליו מעוט שלשת החברים בועדת החקירה
עלינו להצהיר מיד, כי אנו חושבים אותו
כבהולט בלתי-מתקבל על דעתנו ואף לא
כבסיס לדיון. דוח המועט מעיץ הקמת
מדינה פדרלית, עצמאית בארץ-ישראל מור-
כת ממה שמכונה "מדינה יהודית וער-
בית, אם כי מדינות אלה, לאמתו של דבר,
אינן, אלא קנטונים או מחוזות אבסורדיים
למחצה. ברור, לפי התקנות החוקתיות המר-
צעות בהמלצה, שארץ-ישראל תהפך, למ-
עשה, למדינה ערבית ובה שתי מובלעות
יהודיות שבתוכן יוקפאו היהודים בלצב של
מעוט לצמיתות באוכלוסית המדינה הפדר-
לית, על פי החוקה המצעת לא יהיה לאזור
היהודי פיקוח על העליה אפילו בתחומי הצ-
רים ואף לא יהיה לו פיקוח על המדיניות
הפיסקלית, לא רק גינם לעליה, שהיא
בעית הבעיות, לי אם גם ביחס לענינים
רבים אחרים בעלי חשיבות יסודית, נתון
סמכות ההכרעה הסופית בידי הרוב הערבי
במדינה הפדרלית המוצעת, ההצעה היא
וואריאציה על נושא ההכניית הפדרלית שהי-
צעה אשתדק ע"י ממשלת ה.מ. והידועה
בשם תכנית מוריסון, שנדחתה בזמנה ע"י
היהודים והערבים כאחד וכן ע"י ממשלת
ארצות-הברית. התכנית משללה על היהודים
את כל החסרונות של חלוקה - וחלוקה
גרועה מאד מבחינה גיאוגרפית - מבלי
לפצותם ביתרונות של חלוקה אמיתית, כמ-
לכתיות, עצמאות ועליה חפשיית.

חלוקה נוספת - עוד וקישוף זכותנו

ביחס להצעת הרוב יש ברצוננו להעיר
את הערות הבאות: בהצעות הן הצעות
של ועדת החקירה, למפור לציון שאינו הצ-
עותיה של הסוכנות היהודית, שלמעשה נס-
סל ע"י הוועדה. אין בזה משום סיפוק גמור
של זכויות העם היהודי. הן מהוות קישוף
רציני של זכויות אלה, בישיבות ועדתכם
הגורנו בשלמותן את הזכויות הללו והנמ-
קתן, לא אטריד אתכם עתה בקביעתן מח-
דש. ברור שהצהרת בלפור או המנדט לא
נתנונו מעולם לחלוקה, המונה היתה שאי-
רץ-ישראל, ארץ ישראל כולה, תהפך בסופו
של דבר, למדינה יהודית - זו עדותו הב-
רורה של מר לורד גרוב, שהיה ראש ממי-
של בריטניה בשעת פרסום ההצהרה. הא-
רץ המכונה ארץ ישראל בהצהרה כללה
את מה שנקרא עתה בשם עבר-הירדן. ב-1937
הכריזה הוועדה המלכותית כי, בשעת פרסום
הצהרת בלפור הוכר השטח שעליו עמד
לקום הבית הלאומי היהודי ככולל את כל
שטחה של ארץ-ישראל ההיסטורית. השטח
הזה כבר חולק, חלוקת ארץ-ישראל הראשית
נה בוצעה ב-1922, כשנקבע מעליה עבר-
הירדן המהווה שלשה רבעים משטחה המקור-
רי של ארץ-ישראל והשם בנותים ע"י הב-

רטים כממלכה ערבית. זאת אומרת, שמי
דינה ערבית אחת כבר נגזרה מן השטח
שחוקקה לבית הלאומי היהודי. כעת מציעים
לחצוב מדינה ערבית שניה מתוך שארית
הארץ. במלים אחרות: אימרים לצמצם את
הבית הלאומי לשמינית אחת מן השטח
שחוקק לו בהתחלה. זהו קרבן שאין לד-
רוש מאת העם היהודי, שאיפותיהם הלא-
מיות המוצדקות של עמירעל הובאו על
סיפוקן המלא.

הערבים רוצים לגדול את פשט-הרש

באגרנו ב-28 באוקטובר 1946 אל מלך
ערביה הסעודית מסב הנשיא סרזמן תשומת-
לב לעובדה זו וכותב: "הרני שמה לקבוע,
שרוב העמים המפותחים (במרחב-הקרוב)
הנם כיום אורחי מדינות עצמאיות, אולם
הבית הלאומי היהודי טרם הגיע למלוא מי-
דת-התפתחותו".
לערבים כיום מלוכות עצמאיות בערב-
הסעודית, תימן, מצרים, עיראק ועבר-היר-
דן וקהליות עצמאיות בסוריה והלבנון. אולם
מדינה ערבית בת 17 מיליון באסיה הערבית
תופסת שטח של 1290,000 מילין מרובעים
עשירים במקורות ואפשרויות. שטח זה שהש-
חיק רשמי לקיסרות העות'מנית וששומר
יחד עם מצרים ע"י אומות הברית, כלל את
כל המרכזים הקשורים בהיסטוריה בעיקר
במסורת ערבית ומוסלמית. ארץ-ישראל, ביי-
תו ההיסטורי של העם היהודי, שהוכרה
ע"י האומות אחרי המלחמה הראשונה כבית
לאומי יהודי, משתרעת אחרי אפדן עברי-
הירדן, על פני שטח של 10,000 מילין מרוב-
עים בלבד ועתה מציעים בדר"ה של הרוב
לצמצם עוד יותר, כמעט בחצי, את שטח
הבית הלאומי היהודי.

נגד הוצאת הגליל וירושלים

אין בדעתנו בשעה זו, להכנס בויכוח
מפורט על תקנות טריטוראליות רבות בה-
צעות הדר"ה של הרוב, אולם אנו רואים צר-
רך להצביע על לפחות שתי תופעות המעו-
רות להתנגדות רצינית יותר: הדר"ה של
הרוב מוציא את הגליל המערבי - וזהו רוב
הגליל - מן האזור היהודי, ועדת-פיל כל-
לה את הגליל המערבי בתחומי המדינה
היהודית, מטעמים שנשתדל להסבירם ביי-
תר פורטרט בשלב מאוחר יותר, אנו רוי-
אים את הוצאתו המוצעת של הגליל המע-
רבי כפליטת-מוצדקת וכמכשלה פוגעת ביי-
תר בפיתוח המדינה היהודית.
לפי תנאי הצעת-הרוב בועדה, תוקם ירדן
שלים כחטיבה בפני עצמה, אנו לא נחלוק
על מסירתם לידי נאמן בינלאומי של העיר
העתיקה בירושלים, המכילה מקומות קדו-
העתיקה בירושלים, המכילה מקו-
מות קדושים ושל מקומות קדו-
שים העלולים להמצא מחוץ לחומת העיר
העתיקה, אבל מחוץ לעיר העתיקה קמה
עיר מודרנית חדשה, המאכלסת ע"י ישוב
יהודי צפוף בן 70 אלף נפש. בעיר חדשה
זו שוכנים מוסדותיו הלאומיים, הדיירים וה-
הנוכחים המרכזיים של העם היהודי בארץ-
ישראל, הוצאת ירושלים כולה מהמדינה הי-
הודית תהיה בבחינת מהלומה כבדה באופן
מיחד, ירושלים תופסת מקום מיוחד במינו
בחי היהודים ומסורתם הדתית, היא ביי-
רת העתיקה של האומה היהודית וסמלה
במרוצת הדור את הלאומיות היהודית. הח-
לטת הבלתי-מוצדקת של עמנו לקום לת-
חיה כאומה בארץ ישראל התבטאה בשבר
עתם ההגית של מחנך התהליך ושל עמנו
הגולה מדור לדור: אם אשכחן ירושלים
תשכח ימינו, אנו דורשים בתוקף שהחלק
היהודי של ירושלים החדשה מחוץ לחומות
ייספה למדינה היהודית, ושגם עוד תקונים
אחרים, שעליהם נייחד את הדיבור בשלב
מאוחר יותר של הוויכוח.

הפסקה לחלוקה בתנאי

נשוב עתה אל החלוקה המוצעת ע"י
ועדת החקירה כפתרון יסודי, היא כרוכה
בקרבן קשה מאד מצד העם היהודי, אבל אם
יוצג קרבן כזה כתנאי הכרחי לפתרון סופי
לאחר, נהיה מוכנים לקבל על עצמנו את
האחריות כדי להמליץ על הסכמתם של
המוסדות העליונים בפניעתנו, בתנאי, כמור-
בן, שיהיה דיון נוסף על החוקה והסעיפים
הטריטוריאליים ואנו מוחים שהדבר ייעשה
במשך הישיבות הללו. נהיה מוכנים לעשות
זאת, מפני שההצעה ומאשרת את הקמתה
מחדש לאחר של מדינה יהודית, רעון
שעמנו נאבק עליו לא-הורף במרוצת הת-
קופות ומשני שהיא בבטיחה עליה יהודית
מדינת ורצופה אשר, כפי שזכירנו המאר-
רעות, אפשרית אך ורק במשטר מדינה
יהודית. היינו עושים זאת גם כתרוכנתו לפ-
תרון בעיה בינלאומית חמורה וקראיה לנו
נותנו להצטרף להכרזהעמים במאמץ הנועד
להביא סופי-סוף אף שלום על הארץ הבלתי-
שקטה היקרה ללב האנושות.

איוורר כיכדי - אבל גם ריכוזות

תועלת מסוימת, יטיל עליה גם קרבנות
קשים. קצה גבולם של הקרבנות הללו
ברור באופן קצוני: מן ההכרח שהמדינה
היהודית תחזיק בידה היא את כל אותם
המכשירים לפיקוח כספי ולכלכלי הדרושים
להוצאתם לפועל של עליה יהודית בקנה-
מידה גדול ופיתוח כלכלי מקביל. מן ההכ-
רח שתהיה למדינה היהודית גישה עצמאית
לאותם מקורות ההון והאספקה העולמיים
שהם חיוניים להשגת המטרות הללו.
הדר"ה של הרוב מחייב למעשה, הענקת
תמיכה כספית גדולה ע"י המדינה היהודית
למדינה הערבית, ע"י ותוך כדי חלוקה שווה
בין שתי המדינות של ההכנסה נטל ממי-
כס ושרותים משותפים. תמיכה כספית זו
תהיה כבדה מאד ביחס להכנסה הלאומית,
אולם הסוכנות היהודית תהיה נכונה להע-
מים על היהודים נטל זה כאחד הקרבנות
הנועדים למצוא מוצא מן הקפאון והנזכחי
שאין לשאתו.

הצעת-ישיבה לערבים

יש בדעתנו לחיות בשכנות טובה לא
רק עם המדינה הערבית בארץ-ישראל אלא
גם עם כל המדינות הערביות ברחבי המזר
רח-התיכון. ללא ספק אומרים אנו להקפיד
על כיבוד שוויון-זכויותיה של האוכלוסיה
הערבית במדינה היהודית החפשיית והדמוקרטית.
עם סלוק המכריות והחיכוכים הפרי-
ליטיים שיבוא, כפי שאנו מקוים, בעקבות
הקמת שתי המדינות העצמאיות הללו, יהיה
כל עם בעל ביתו הוא וזמן הדין עומד
אפשרות לפתוח בתקופה של קידמה ותחיה,
שתהיה בבחינת מתנת-חסד יקרה לכל הע-
מים באותו חלקת-הבל חשוב, הישגלי העם
היהודי בארץ-ישראל תוך תקופה קצרה ולי-
נוכה מכשולים עצומים, מרמזים על מה
שאנו מקוים להולל להבא יחד ובשתוף-
פעולה מלא עם שכנינו.

אם לא יקבלו הצעתנו - נגן על זכויותינו

אולם שכנות-טובה היא ענין דו-צדדי, בלב
תמים וללא הסתייגות מושיטים אנו הצעת-
שלום וידידות, אם יקבלוה באותה רוח, יעמחו
פניה ברכה ושפע לכולנו, אם לא - נהיה

נאלצים לנהוג כפי שמוכרח לנהוג כל עם
בפסיבות כאלה: נגן על זכויותינו עד הקץ.
בנינו אומה בארץ-ישראל, אומה זו הובעת
עתה עצמאות, את רגליה לא ידחקו, אה מע-
מדה הלאומי לא ישללו ממנה, אנו נדרשים
להקריב קרבן עצום כדי להשיג את מה
שהיינו משיגים מזמן, לולא ההתערבות הזרה,
בעצמת-נפש ומתוך התלבטות רבה מיכנים
אנו להקריב קרבן זה, הלאה לא נוכל וללכת
- ולא נלך.

יוקם מוסד בינלאומי שיפקח על ביצוע ההמוצות

הדר"ה ממליץ שהרשות שיוטל עליה
לשלוט בארץ בתקופת-המעבר ולהלשירה לק-
ראת העצמאות, תהיה אחראית בפני אנ"א,
לנוכח הצהרתה של ממשלת ה.מ. לגמול לא
ברור עלשיו מה תהיה רשות זו, אנו תומכים
במוסד בינלאומי בחסות אנ"א שיפקח על
ההחלטות ויבטיח את ביצוען.

דורש קיצור תקופת-הכניסה

מעל לכל חובעים אנו שתקופת-המעבר
תהיה קצרה כל האפשר, תקופה בת-שנתיים
ארוכה בהרבה, לפי דעתנו, מן הדרוש או
הרצוי, יש להניח שמסירת השלטון ותפקיד-
האדמיניסטרטיבי לידי שני העמים במדינותיהם
הנפרדות תיערך לא בסוף תקופת-המעבר, כי
אם תתחיל מיד ותושלם בהקדם האפשרי, העם
היהודי בארץ-ישראל מוכן ומזומן לטול על
עצמו לאלתר את כל האחריות הכרוכה מהק-
צת מדינה יהודית.

אנו מסכימים לדברי הדר"ה כי "היה הפת-
רון אשר יהיה - אמצעי-כספי במידה מקיפה
לנו חובעים במשך זמן-מה", הסוכנות יהיה-
ית מקוה שהמעבר ממעמדה הנוכחי של
ארץ אל המעמד החדש של שתי מדינות
עצמאיות יהיה מלווה מינימום של חיכוכים
וכסור, לאחר שייקבעו הגבולות ותוקמנה
מדינות ע"י אנ"א, הן תהיינה רשאיות
ליבוד והגנת שלמותן הטריטוראלית וחסי-
ותן הרבנות באותה מידה כש כל יתר
אומות, המקיימות יחסי-שלום לפי מגילת
אומות המאחדות, כל חברות אנ"א הן
שכנותיה של ארץ-ישראל והן רשותות.
אשרות בעקרון מגילת אנ"א, תיחשבה
בד את זכויות המדינות החדשות הללו, ולא
צפויים להן גנאי לתקנות וסנקציות בעי-
נויות, יתר על כן, אנו משערים שבהקמת
כח צבא או משטרה שתהיה דרוש בתקופת-
המעבר, ישתמשו במלוא-המידה לכחות-הארם
אימנים הנמצאים בארץ-ישראל, שיהיו
גנים להציע, שרותיהם לאנ"א לשמירת
וק והסדר.

איומי המופתי לא יפחידונו

המדינה היהודית לכשתוקם תכפד
רבות המדינות השכנות ותתן
מלוא רבנותה היא, העם היהודי
היהודי-ישראל מוכן להגן על עצמו,
א אינו מתרשם מאיומים, שנתאבק עם
ע"י ההחזיק מעמד בפני חמתם
ופופה של הוהחדשות, שנאבק עם
אפשרות אדירות, במלחמת-מיקום
ובמלחמה האחרונה ראה מאות
ים מכניז וזחמים למען החירות
עבאית-השחרור של אומות
יית - בשעה שראש הוועד הערבי
ייר שיר, תעמולה נאצית מפוריי
ה מברר את היפטר לגלגל נצחוננו
על מעריה-הברית באפריקה - עם
לא יפחד מפני איומים.

כמו כן מאמינים אנו שמוסד בינלאומי
גדול זה, הנאבק במובד-ראש עם הבעיה הקשה
והאדירה הזאת והמתפשט פתרון צודק וישר,
לא יושפע ממורא ויסתלק מתפקידו הנשגב, אנו
זוכרים בסיפוק, כי אימים דומים שהובעו
ע"י אותם הצדדים באספה הכללית המיוחדת
הראשונה, לא השפיעו על החלטת האספה, כן
לא התרשמה מאימים אלה ועדת-החקירה
בגבית-העדות, אנו תקווה שאותם האימים
לא ישפיעו על בית-דין גדול זה, שהייב להיות
מודרך ע"י עקרונות אמת וצדק - עקרונות
היסוד של מגילת-אנ"א, העם היהודי בארץ-
ישראל - אני חוזר ומדגיש - יהיה מוכן
להגן על עצמו, הוא יקדם בברכה, כמובן, כל
תמיכה שתהיה אפשר לתת לו ע"י כל חברות
אנ"א בהתאם להחלטות.

הישג מוכן דהתננים

בקשר לכך, עלינו לשים לב להצהרה
שנמסרה ע"י נציג הממלכה המאוחדת, שכח-
תיה אולי לא יוכלו לעמוד לרשות אנ"א
בתקופת-המעבר העלולים לצאת מארץ-ישראל
בהקדם, במקרה זה, על מנת למנוע רתהוות
חלל-יריק מסוכן, העשוי להשפיע לרעה על
הבטחון הצבאי, גייס העם היהודי בארץ-
ישראל ללא-דחוי את הכוחות הדרושים לקיום
הבטחון הצבאי בארצו.

דרך גורלית לפני אנ"א

אדוני הירד, חברי הוועדה! עם פרסום
הדר"ה של ועדת-החקירה הגענו לאחת מפרי-
שות-הדרכים החשובות בהיסטוריה, הדרך
שבה ילכו תהיה דרך גורלית לכולם -
ליהודים, לערבים ולאנ"א, אנו תקווה, שתהיה
זו דרך של תבונה, צדק ואומץ-לב, העם
היהודי ממתיק חדות-תוחלת להכרעת המוסד
הזה, לפני 25 שנה הכיר ארגון בינלאומי דומה
בתביעותיו ההיסטוריות של העם היהודי, אישר
את תכניתנו והעלה אותנו ביד רמה על נתיב
ההגשמה, אז לא התחסנו אלינו באל דרים או
פולשים אף לא ראשי המנהיגים והדוברים
של העולם הערבי, כי ראו בנו עם החוזר
למולדות מגלות עגובה וממושכת, העולם תמך
בשוכו של עם ישראל לארץ-אבותיו, מדינאי
העולם עמדו בפני הבעיה הטראגית של חוסר
קורת-גג יהודית לאומית והם הטו שכם לפת-
רונה, נתאשררה זכותו של העם היהודי לבנות
מחדש את חייו הלאומיים במולדתו ההיסטורית
רית, העם היהודי ניצל ברצון עז את ההזדמ-
נות, הנכספת וניגש להחזיק את ארץ-ישראל עת-
קת-הימים בצורה שעוררה את השממה ותפירת
כולו, העם היהודי הפריה את השממה ותפירת
כשושנה, יש לקוות, שמוסד בינלאומי גדול
זה, בספרו מלאכה מסורה ופוריה זו, ילצה
בהמשכה, ירצה בקידום המפעל ובהגשמת
החלתי-הדורות, יהיה זה מעשה שיפאר ירד
פס את קלני של ארגון בינלאומי וזה לצמר
תות, יהיה זה מעשה עילאי של צדק בינ-
לאומי.

(גרשם סטנוגרפית ע"י פלקור)

U. N. Solution for Palestine Needs U. S.-Soviet Co-operation

Sumner Suggests Assembly in Enforcing Partition Use Troops Only From Small States to Avoid Arousing East-West Suspensions

By Sumner Welles
Former Under Secretary of State

I expressed my belief last week that we were all too often merely seeking a showdown with Russia in the United Nations, and all too seldom trying to find constructive solutions upon which agreements might be possible.

The Palestine settlement offers both the Soviet Union and this country an opportunity to co-operate through the United Nations in laying foundations for world peace.

The Soviet government has stated categorically that partition was a solution it was prepared to support. While the United States has hedged and trimmed, it has at least officially announced that it gives "great weight" to the recommendation for partition proposed by the majority of the United Nations special committee.

The majority report of this committee offers the one form of Palestine solution which is today practicable. There is ground for legitimate difference of opinion as to many details. But in its main lines the majority report is wise and just.

The settlement proposed need not be considered a means of finally divorcing Jews and Arabs. The division of each of the new Jewish and Arab states into three non-contiguous zones should, on the contrary, encourage the two nationalities ultimately to perfect many methods of political and economic collaboration.

The solution which the Assembly must now recommend can only be successfully achieved if every step is controlled by the United Nations agencies.

The Jewish state would contain 550,000 Jews and at least 500,000 Arabs. During the proposed two-year transition period 6,250 Jewish immigrants would be permitted each month to enter the new state. A large police force will be indispensable. The United Nations cannot stultify itself by adopting a solution which it is not prepared effectively to implement, and through which the peoples of Palestine would not be assured of security.

The threats of such Arab leaders as Mr. Khoury of Syria, and Jamal-el-Husseini, that the Arabs will drench the Holy Land in blood in "the sacred right of self-defense" are arrant bluster and need not be taken too seriously. It would be paradoxical for the Arab states to defy the United Nations upon whose authority and strength their own independence and prosperity so largely depend.

In the statement of British policy made to the Assembly by Mr. Arthur Creech-Jones there is one point which merits indorsement: That is his insistence that "any recommendation made by the General Assembly should be accompanied by a clear definition of the means by which they are to be carried out."

The two chief requirements will be money and military force.

Cost Should Be Shared

The administration of Palestine has been costing the British some \$140 million yearly. Until Palestine is independent, administrative expenditures will certainly be no less. The solution of the Palestine

problem is an obligation incumbent upon all members of the United Nations. The financial burdens should be proportionally shared by all.

The nature of the police force to be employed after Britain's withdrawal raises a far more difficult question.

The Security Council has as yet no armed force at its disposal. Under Article II of the Charter the General Assembly is empowered to refer to the Security Council any question relating to the maintenance of international peace and security "on which action is necessary." Under Article 43 the Security Council is authorized to call upon all members of the United Nations "in accordance with a special agreement or agreements," for "armed forces . . . for the purpose of maintaining international peace and security."

In the present instance the Assembly is, therefore, entitled to obtain from the Security Council the action needed to enforce its decision with regard to Palestine, and all member nations are obligated to make available through special agreements such forces as the Security Council may require.

Neutrals Should Provide Troops

If the United States sends troops to Palestine the Soviet Union will regard such action as a threat to its security. If the Soviet Union insists upon sending its own military forces the Western powers will be equally suspicious. There could be no more encouraging development than for both governments to agree that one of the major powers should send military contingents to Palestine to undertake the police work needed.

Could this agreement be reached the Security Council should call upon such countries as Sweden, Czechoslovakia, Belgium, Brazil and Argentina, none of whom can be suspected of having any selfish interest in Palestine, to join in establishing under the Council's Military Staff Committee a military force capable of maintaining order.

At a moment when the United Nations must assert its authority if it is to retain public confidence, the question of Palestine offers it a chance to show that it can promptly and justly solve a most dangerous controversy.

But the Palestine question will not be settled unless the Soviet Union and the United States join in supporting the solution decided upon by the Assembly.

If the two governments are willing to co-operate in this settlement they will also thereby automatically create an atmosphere far more propitious to the adjustment of the widening differences that now divide them than the poisonous fog of propaganda, insults and vituperation in which they are presently enshrouded. The surest way toward co-operation is to start co-operating.

Copyright, 1947, New York Herald Tribune, Inc.

Arabs and Jews Lay Their Cases Before the U.N.

Hyman Horowitz of Cleveland, attending sessions of the United Nations as an observer, reports from time to time on the developments there. Today he summarizes the first week's sessions of the committee on Palestine.

The Arab Speaks

LAKE SUCCESS — (By Mail) —

The outstanding feature of the first week of sessions of the U.N. special committee on Palestine were the statements submitted and read by representatives of the Arab Higher Committee and the Jewish Agency for Palestine, respectively.

Those were significant statements in view of the fact that they represented the first official appearance of both parties vitally interested in the fate of Palestine before the bar of the international body now sitting in judgment on this question. There is a difference, though, between the two parties in the fact that the Jewish Agency had already appeared before the special 11-member U.N. Commission while it was working on a report and recommendations to the parent body, whereas the Arabs had stubbornly refused to appear before the commission although they had been repeatedly invited to do so.

Arabs Defy Authority

This difference is not unimportant or passing, but seems to be of a permanent and essential nature. The Arabs have taken the position that the U.N. has neither authority nor jurisdiction in the matter insofar as Jewish claims are concerned because the Arabs or those of them represented by the High-

By HYMAN HOROWITZ

er Committee, deny any and all Jewish claims on Palestine. It would seem that, having adopted this attitude, they would logically and consistently refuse to appear at the present session of the U.N. But they did not. They have appeared and attempted to argue the case on the merits as they see it, and to submit that Palestine is an Arab country and should be declared as an Arab state with the Jews given only the rights of a minority group.

Jews See Hope

After having argued the Arab case along this line, Jamal Hussein, speaking for the Higher Committee, proceeded to emphasize the old line again, that is, that the Arabs will not associate themselves with any program that deviates from theirs. He criticized severely not only the Jews, but also the British and Americans for allegedly helping the Jews all along and concluded on a note of extreme arrogance and defiance, to the effect that if the Arabs are not given what they ask for, they will take it all, anyway.

In contrast with this attitude, which challenges the very authority of the U.N., the Jews have come forward with the hope that the collective sense of justice and wisdom of the international body will help to find a reasonable solution of this complicated matter.

The Jews had appeared before the 11-member commission earlier in the year and submitted their case then with a view of helping the commission to draft a report

and recommendations. The commission is now on record as having submitted two reports, one agreed upon by seven members and another by three members, with one, Australia, abstaining from voting on any of them.

Neither of the two reports is fully satisfactory to the Jews, as even the majority report, the much better from the Jewish viewpoint, proposes giving the Jews a small state, depriving them of vital territory already cultivated by them and imposing an economic union of the proposed Jewish and Arab states, which involves much of a financial sacrifice on the part of the Jews.

Were it simply a matter of defiance and threats, as it is with the Arabs, the Jews would have much reason to reject the proposal, as the Jewish extremists have already done. But the Jewish Agency, fully conscious of the historic responsibility placed on its shoulders, has reluctantly agreed to the substance of the majority report adopting the principle of partition, and has said so in its statement read by Dr. Abba Hillel Silver before the Special U.N. Committee on Palestine.

Naturally, there are some hints in the Jewish statement to the effect that any and all attempts to oppress the basic Jewish rights will meet with the strongest possible opposition and will not succeed, but the main theme of the statement is that the U.N. has already embarked on the way of a solution with a good measure of justice and wisdom, and it is hoped that it will continue on the same road to a reasonable settlement of a painful problem.

THE AMERICAN HEBREW, October 10, 1947

AROUND THE

Jewish Agency Accepts Partition

Lake Success.

The Jewish Agency for Palestine has officially accepted the majority report of the UNSCOP for the partition of Palestine and has offered to take over the administration of Palestine immediately and to supervise the implementation of the Assembly's decision.

The announcement was made by Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Zionist executive of the Agency, to representatives of fifty seven nations at a session of the Palestine committee of the United Nations. With reference to partition Dr. Silver said that the Jewish Agency accepted this part of the recommendation of the Palestine committee "in sadness and most reluctantly". It was a great sacrifice to the Jewish Agency to accept that proposal but it did that in order to "find a way out of the present intolerable impasse". Then Silver added that "beyond this we cannot, we will not go".

Dr. Silver also stated that the Jewish people in Palestine was prepared to defend itself against any threats of the Arabs and was ready to assume responsibility for the implementation of the Assembly's decision, and suggested that the Jews be enrolled in an international force to keep order during the interim period.

Dr. Silver also accepted in behalf of the Jewish Agency the recommendation of the Palestine committee for an economic union of the Arab and Jewish states, although this would involve economic hardship for the

Jews, who would have to carry the greater financial burden. The only exception Dr. Silver made to the acceptance of the recommendation of the Palestine committee was on its decision on Jerusalem. He agreed that the old city of Jerusalem should be internationalized, but claimed that the new part of the city built up by the Jews during the last two decades and which contains a hundred thousand Jews, should be included in the Jewish State. A Jewish state without Jerusalem is unthinkable, as Zionism without Zion, he said.

Impressions of Dr. Silver's Speech

Lake Success. The speech of Rabbi H. Silver before the UN Palestine Committee created a very favorable impression on all listeners, especially as compared with the ferocity, fanaticism and blood thirstiness of the speech delivered previously by Jamal Hussein, the representative of the Palestine Arab Higher Committee.

The speech was one of dignity and

restraint and was permeated with the spirit of tolerance and good will. Although the speech, in part, was a reply to the provocative Arab threats of mass murder and pogroms on the Jews, if the UN accepts partition, he nevertheless did not utter a single word against the Arab people and the spirit of the speech was one of conciliation and an appeal that the Jews and the Arabs work together in harmony and peace for the well being of Palestine and the entire Near East.

Opinions of well known statesmen and delegates of the United Nations after the deliverance of the speech, were that it was a masterly and reasonable presentation of the Jewish case couched in terms of moderation and humanitarianism which was bound to appeal to the conscience of the world. It was reported that even the Arab representatives on the UN were strongly affected by the speech.

By William Zukerman

MARCH OF JEWISH EVENTS

THE statement of the Jewish Agency to the United Nations Palestine Committee delivered by Dr. Abba Hillel Silver, was a statement of conciliation, moderation and good will, such as had been seldom heard within the walls of that august Assembly.

This was particularly obvious when one compared the speech of Rabbi Silver with that of the representative of the Palestine High Arab Committee, Jamal Husseini. The speech of the Arab representative was so ferocious and blood-thirsty and permeated with so much hatred and threats of mass murder and pogroms, that in contrast, the speech of the Jewish Agency representative could not but strike the listeners with its higher moral standard and humanitarianism.

For fundamentally, the Jewish Agency statement was an eloquent appeal to reason, not to passions; to tolerance, not to fanaticism; to goodwill, not to hatred. It was an effort to settle a painful and grievous problem by the peaceful method of compromise and give and take, not by force and insistence on extremist demands. Dr. Silver presented a powerful case why Zionists should have opposed partition. Yet he ended by accepting partition 'in sorrow', as a sacrifice by the Jews for the cause of peace.

This was one of the strongest points of the speech. A representative of one of the oldest nations of the world, one which has learned the futility of power and the brutality of force, warned younger and less experienced people that hatred, force and bloodshed had never really settled any important problem of man; that it is the fate of man never to achieve everything that he strives for, and that the way to a humane and peaceful life is one of compromise and friendship between people, not of bitterness and war.

Dr. Silver's statement transcended not only the Arab's ferocious fanaticism, but also the extremism of certain Zionist factions which are permeated with not less hatred and chauvinism than that of the ex-Mufti followers.

It is this atmosphere of general strife and bitterness that makes one wonder whether the voice of the Jewish Agency, as uttered through Dr. Silver, will not fall on deaf ears, of the Arabs as well as of other people in Europe and in the Americas. But even if that is destined to be the fate of the Jewish appeal, it was well that it was made publicly to the world from an international tribunal. The Jewish Agency statement was a bid to history, to the eternal values of morality which the Jews have done so much to advance. And it was good that a Jewish body, one which seems

Dr. Abba H. Silver's Speech to the UN Palestine Committee—An historic document in the spirit of Jewish Tradition—
Jewish fam

destined to speak first for the Jewish people politically, should have made its start with a declaration of adherence to ancient truths rather than to new-fangled theories of force and national possessiveness.

Special Cables to the American Hebrew, from all parts of the world.

American Hebrew 10-10-47
Anxiety Over U. S. Stand On Palestine

New York. Zionist and other Jewish circles in the United States lived through a few days of great anxiety over the position of the American government, and especially of the State Department with reference to Palestine.

Four days prior to the opening of the session of the Palestine committee of the UN, the newspapers carried a report to the effect that Mr. Marshall together with a number of top leaders of the State Department had met with representatives of the Arab states and that as a result of that meeting the uncertain and equivocal position of the American government to the Palestine problem had been crystallized still more against the Zionists and in favor of the Arabs.

The same report had it that the American Ambassador to Iraq, George Wadsworth who is known as the strongest American opponent of Zionism, had been called specially from Iraq to attend the meeting and that he had convinced Mr. Marshall that American oil interests in the Near East were in great jeopardy if the UN decides in favor of a Jewish state.

Drew Pearson, the well-informed Washington commentator confirmed this report on his radio broadcast and has revealed a number of new particulars of the secret meeting which awakened still more anxiety in Zionist and pro-Zionist circles. Telegrams, letters and appeals to the President began to pour in from all parts of the country urging the government not to betray its promises to the Jewish people at this eleventh hour and not to exchange vital Jewish interests for American oil. Senator Wagner sent an appeal to President Truman urging him and the State Department to come out strongly and resolutely in favor of a pro-Zionist policy in Palestine.

Washington. General Joseph T. McNarney, United States representative of the United Nations Military Commission, Henry Morgenthau, general chairman of the United Jewish Appeal, Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Zionist Emergency Council and Rabbi Philip S. Bernstein, former Chief Adviser on Jewish Affairs in the American Occupied Zone in Europe, will be among the principal speakers at the United Palestine Appeal's National Conference on Palestine to be held here October 11 and 12. "As Palestine comes to the forefront of the world stage," Dr. Israel Goldstein, UPA national chairman announced, "the UPA is calling this national conference to blueprint a working plan for American Jewry's increased participation in the upbuilding of Palestine."

Rise of Anti-Semitism in England

New York. Drew Middleton, the London correspondent of the New York Times, cabled to his newspaper this week about the alarming growth of fascism and anti-Semitism in London and in a number of industrial cities in England. According to this well informed reporter, the movement of Sir Oswald Mosley and the British Fascist League which was at first greeted with indifference, is now arousing considerable anxiety. The League has about ten thousand members in London and probably more in Manchester, Sheffield and Leeds.

Anti-Jewish feeling is increasing in Britain. Wide sections of the British middle class that have lost power and prestige since the war are turning anti-Semitic and are laying their troubles to "Jews and Communists". Some are becoming active anti-Semites. The fascists want a "Britain for the British" implying by that disfranchisement, or even deportation of the Jews.

Labor members of the government and trade union leaders are considerably alarmed by the growth of the movement and they are bringing pressure on the Cabinet to do something within the frame work of the existing laws to suspend or, at least to limit the movement. Labor people in England are afraid that if economic conditions in the country continue to deteriorate and the standard of living falls still more, it will have a definite effect on the spreading of fascism and anti-Semitism in England.

In the meantime a number of fights are occurring in London and other cities between Labor people and fascists at public meetings at which the fascists are reviving the old fascist salute and other Nazi practices.

ARAB ARMIES MASS ON PALESTINE BORDER

BY CARTER L. DAVIDSON
Associated Press Staff Writer

BEIRUT, Lebanon—The armies of five Arab nations started moving today, translating into action last night's Arab League resolutions calling on the Arab world to defend Palestine from Zionism with men and money.

War Office spokesmen in Lebanon and Syria said troops of those two countries bordering on Palestine had begun rolling at midnight and were "maneuvering" near the frontier.

Troops of King Abdullah's Arab Legion of Trans-Jordan, reputedly the largest and best-equipped military force in the oil-rich Middle East, started massing along the River Jordan in half a dozen hastily spotted camps.

The Lebanon press said mechanized units of this force were ranging along the whole length of Palestine's eastern boundary in readiness for what the papers called invasion of eastern Palestine.

To the south, reliable sources in Beirut said, Egyptian forces were preparing to move into the Sinai Desert, and Saudi Arabian cavalry was reported crossing into Egyptian territory at the invitation of the Egyptian government to participate in cordoning off the Holy Land with a ring of steel.

Seven Saudi Arabian airplanes were reported unofficially have landed at Egyptian airdromes.

Emir Magid Arslan, Lebanon's war minister, said "of course we cannot disclose the movements of our forces," but sources close to the War Ministry estimated a mobile force of 2,000 Lebanese soldiers reached the Palestine frontier before dawn today.

(Ahmad Sharabati, Syria's defense minister, said in Damascus that Syrian troops were quartered along the border and other sources said large-scale maneuvers were scheduled to begin near the frontier tomorrow. Sharabati said the troops were at the disposal of the Arab League.)

Abdel Rahman Azzam Pasha, secretary-general of the Arab League, who disclosed last night that actual troop movements were under way to implement the league council's resolutions, flew to Amman today with Premier Salih Jabur, reportedly to ask Abdullah's permission to put Iraq troops into Trans-Jordan to support the eastern flank of the armed cordon around Palestine.

The league's resolution said the decision to use troops and money to back up Palestine's Arabs was intended to counter-balance what the Arabs called "terrorist organizations" and Zionist forces which threaten the security of Palestine Arabs.

It called upon the four states which border directly on Palestine—Egypt, Trans-Jordan, Syria and Lebanon—"to take military precautions on Palestine boundaries."

These four were instructed by the same resolution to make arrangements for participation in the contemplated military measures by the other three members of the Arab League—Iraq,

Saudi Arabia and Yemen.

The resolution also called on Arab nations to set aside funds to help Palestine Arabs strengthen their defenses.

Britain Firm on Withdrawal

In London the British government reaffirmed its intention to withdraw troops from Palestine despite the massing of Arab forces.

He pointed out that Britain still feels it is the responsibility of the Jews and Arabs in Palestine to come to an agreement on the future of the country.

Minimize League Action

(At Lake Success, N. Y., spokesmen for Britain and for the Jewish Agency for Palestine minimized the importance of the Arab League action. The Jewish Agency spokesman called it obviously a "propaganda threat" timed to coincide with United Nations deliberations on the problem of the Holy Land's future.)

(A British-American committee studied the Palestine problem in 1946

and recommended, among other things, that 100,000 Jews be admitted to the Holy Land.

(A United Nations committee majority recently recommended partition of Palestine into separate Jewish and Arab states. That report now is pending before the United Nations Assembly.)

Arab Armed Strength

Reliable but unofficial sources today estimated the military strength of the Arab world as follows:

LEBANON—5,000 soldiers, partly mechanized, most of them trained by the French and most of them veterans of the Syrian campaign and the Lebanese uprising which ousted the French during World War II.

SYRIA—15,000 troops with modern mobility and an air force of 10 fighter planes. The Syrian army also is mostly well trained and well armed.

TRANS-JORDAN—An Arab legion of 40,000 to 50,000 fighters, including camel cavalry and mechan-

[Associated Press Wirephoto]

Shaded areas indicate the five Arab states whose forces were reported today to be moving along the borders of Palestine (black area) to translate into action the Arab League's resolutions calling on the Arab world to defend Palestine from Zionism.

ized columns, mostly commanded by British officers.

IRAQ—40,000 troops, poorly mechanized but with some air power. The troops are mostly British-trained desert fighters.

EGYPT—Approximately 100,000 men, well mechanized, with a considerable air force.

SAUDI ARABIA—Standing fighting force limited to a small "palace army," but virtually the entire male population is armed, mounted and trained in desert warfare.

YEMEN—No standing army, but the populace is all armed.

In addition to the above forces, approximately 10,000 guerrilla fighters are reported recruited in Syria and Lebanon under veterans of the Palestine revolt in the late 1930s.

PALESTINE AT U.N. IS SILVER'S TOPIC

Other Temples Also Begin Significant Programs

Fall programs carrying city-wide interest will be opened by many Jewish temples this coming week. Inaugurating a series of Sunday morning services which will be keyed to the world situation of Jewish people, Rabbi A. H. Silver will speak on "Palestine at the United Nations" at the 10:30 service tomorrow morning in the Temple, E. 105th Street and Ansel Road N. E. The service will also mark Dr. Silver's 31st year as spiritual leader of the Temple Congregation Tifereth Israel.

The Cleveland Press

The Newspaper That Serves Its Readers

HOME
EDITION

NO. 21919

CLEVELAND, SATURDAY, OCTOBER 11, 1947

18 Pages—5 Cents

U. S. BACKS PALESTINE PARTITION; ASKS UN ARMY TO KEEP PEACE

LAKE SUCCESS, N. Y., Oct. 11—(UP)—The United States threw its support to the partition of Palestine today and promised to help the United Nations maintain "internal law and order" while splitting the Holy Land into independent Arab and Jewish states.

The United States also proposed formation of a United Nations army of volunteers to supervise Palestine's transition to freedom.

It did not pledge American armed strength and material, however, in case the Arabs, Jews or other forces threaten the Holy Land with international aggression.

The crucial American stand was made known to the UN General Assembly's 57-nation Palestine committee in a brief but fateful statement drafted by President Truman, Secretary of State George C. Marshall and top American military, diplomatic and political advisers.

The statement, delivered by Herschel V. Johnson of the United States delegation, implicitly warned the Arab nations against carrying out their threat to block partition with armed force.

It also told Great Britain, in a thinly-veiled sentence, that it cannot expect to pull out of Palestine and unload the explosive problem on UN without helping to keep peace in the Middle East until the UN can take over.

Johnson declared that:
THE U. S. SUPPORTS "the basic principles" of the UN Palestine commission's majority plan for partition.

IT SUPPORTS ALSO the majority proposal for admission of some 150,000 Jews to the Holy Land by Sept. 1, 1949.

THE U. S. GUARANTEES to participate in a program

to meet the problems of economics, finance and of the maintenance of "internal law and order" during the transition from a British dependency to twin, independent Middle Eastern states.

THE UN MUST MODIFY and strengthen its Palestine

Text of U. S. statement on Palestine on Page Three.

commission's proposals delineating Arab and Jewish states.

THE U. S. POSITION does not necessarily apply in the event that the Arab states, already mobilizing their armies along Palestine's frontier, or other forces threaten Palestine on an "international" basis.

THE HOLY CITY of Jerusalem must be placed under direct trusteeship of the UN.

Johnson's statement made no mention of the three-nation minority proposal for a federated Palestine state which would turn the land into a single independent nation with safeguards for both Arabs and Jews.

With the Soviet Union standing by to unveil its partition on the proposal for partition of the Holy Land, Johnson urged the other United Nations to discuss the question on "the broadest basis" before deciding on any solution.

"The United States," he said, "supports the basic principles of the unanimous recommendations (of the UN

Palestine commission) and the majority plan which provides for partition and immigration."

Johnson said, however, that certain geographical alterations would have to be made in the Palestine commission's recommendations to make them fair and worthy of American support.

He proposed specifically that the all-Arab port of Jaffa, designated as part of the Jewish state under the UN majority plan, be given instead to the Arabs. This would guarantee the Arab state a serviceable seaport, and thus keep it from isolation.

The U. S. also favored several other changes in the majority proposals which would for the most part give the Arabs some territory now proposed as part of the Jewish state.

Zionists were overjoyed at the American position—a clearer and more forthright stand than most UN diplomats thought the U. S. was prepared to assume at this stage of the Palestine debate. In most quarters it was believed that the American stand, if followed through, guaranteed that the Jews would at least get a homeland in the land which gave birth to Judaism and for 25 years has been the center of one of history's most complex disputes.

Johnson's statement left completely open, however, the question of whether American dollars and fighting forces would be sent to Palestine in support of a UN decision if the Arab states carried out their threat to wage war against partition.

V. XXI pt. 5

NEW YORK (AP)—The United States today threw its support to the partition of Palestine and promised to help the United Nations maintain "internal law and order" while splitting the Holy Land into independent Arab and Jewish states. The United States also proposed formation of a United Nations army of volunteers to supervise Palestine's transition to freedom. It did not pledge American armed strength and material, however, in case the Arabs, Jews or other forces threaten the Holy Land with international aggression. The crucial American stand was made known to the UN General Assembly's 57-nation Palestine committee in a brief but fateful statement drafted by President Truman, Secretary of State George C. Marshall and top American military, diplomatic and political advisers. The statement, delivered by Herschel V. Johnson of the United States delegation, implicitly warned the Arab nations against carrying out their threat to block partition with armed force. It also told Great Britain, in a thinly-veiled sentence, that it cannot expect to pull out of Palestine and unload the explosive problem on UN without helping to keep peace in the Middle East until the UN can take over. Johnson declared that: THE U. S. SUPPORTS "the basic principles" of the UN Palestine commission's majority plan for partition. IT SUPPORTS ALSO the majority proposal for admission of some 150,000 Jews to the Holy Land by Sept. 1, 1949. THE U. S. GUARANTEES to participate in a program to meet the problems of economics, finance and of the maintenance of "internal law and order" during the transition from a British dependency to twin, independent Middle Eastern states. THE UN MUST MODIFY and strengthen its Palestine commission's proposals delineating Arab and Jewish states. THE U. S. POSITION does not necessarily apply in the event that the Arab states, already mobilizing their armies along Palestine's frontier, or other forces threaten Palestine on an "international" basis. THE HOLY CITY of Jerusalem must be placed under direct trusteeship of the UN. Johnson's statement made no mention of the three-nation minority proposal for a federated Palestine state which would turn the land into a single independent nation with safeguards for both Arabs and Jews. With the Soviet Union standing by to unveil its partition on the proposal for partition of the Holy Land, Johnson urged the other United Nations to discuss the question on "the broadest basis" before deciding on any solution. "The United States," he said, "supports the basic principles of the unanimous recommendations (of the UN Palestine commission) and the majority plan which provides for partition and immigration." Johnson said, however, that certain geographical alterations would have to be made in the Palestine commission's recommendations to make them fair and worthy of American support. He proposed specifically that the all-Arab port of Jaffa, designated as part of the Jewish state under the UN majority plan, be given instead to the Arabs. This would guarantee the Arab state a serviceable seaport, and thus keep it from isolation. The U. S. also favored several other changes in the majority proposals which would for the most part give the Arabs some territory now proposed as part of the Jewish state. Zionists were overjoyed at the American position—a clearer and more forthright stand than most UN diplomats thought the U. S. was prepared to assume at this stage of the Palestine debate. In most quarters it was believed that the American stand, if followed through, guaranteed that the Jews would at least get a homeland in the land which gave birth to Judaism and for 25 years has been the center of one of history's most complex disputes. Johnson's statement left completely open, however, the question of whether American dollars and fighting forces would be sent to Palestine in support of a UN decision if the Arab states carried out their threat to wage war against partition.

(Kefauver Photo)

Text of U. S. Palestine Statement

Cleveland Press Oct 11, 1947

LAKE SUCCESS, N. Y., Oct. 11.—(UP)—The text of the U. S. statement on Palestine in the United Nations political committee follows:

The problem of the future government of Palestine confronts the General Assembly of the United Nations with a heavy and complex responsibility. The General Assembly, having assumed responsibility for making recommendations to the United Kingdom on the subject, must do everything within its power to evolve a practical solution consistent with the principles laid down in the United Nations Charter.

The United States delegation feels that the urgency of the problem is so great that the General Assembly must recommend a solution at this session. The degree of urgency has been brought to our attention by continued violence in Palestine, by the context of the special committee's report, and by the statement of the delegate from the United Kingdom regarding the recommendations of the committee and future British responsibilities in Palestine.

During the past weeks this committee has had the benefit of the views of several members of this committee, and has heard statements by the representatives of the Arab Higher Committee and the Jewish Agency for Palestine on behalf of the peoples primarily concerned. The United States delegation believes that this discussion has been of material assistance and hopes that it will continue on the broadest basis.

Recalls History of Palestine Mandate

It may be recalled that as a result of the first World War, a large area of the Near East, including Palestine, was liberated and a number of states gained their independence. The United States, having contributed its blood and resources to the winning of that war, felt that it could not divest itself of a certain responsibility for the manner in which the freed territories were disposed of, or for the fate of the peoples liberated at that time.

It took the position that these peoples should be prepared for self-government and also that a national home for the Jews should be established in Palestine. The United States Government has subsequently had long and friendly relations with the independent states which were created in the Near East and is happy to note that most of them are members of the United Nations and have representatives present at this meeting.

It may be recalled, with regard to Palestine, that in 1917, the Government of the United Kingdom, in the statement known as the Balfour declaration, announced that it viewed with favor the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people and that it would use its best endeavors to facilitate the achievement of that object, it being clearly understood that nothing should be done which might prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country.

In 1923 the objectives stated in this declaration were embodied in the League of Nations mandate for Palestine which was entrusted to the government of the United Kingdom as mandatory. As the United States was not a member of the League of Nations, a convention was concluded between the United States and the United Kingdom in 1924 with regard to American rights in Palestine.

The Palestine mandate is embodied in the preamble to this convention. The United States consented to this mandate. Members of this committee are aware of the situation which subsequently developed in Palestine and of the many efforts which have been made to achieve a settlement. We now have before us a report of the special

committee of the United Nations with regard to the Palestine question.

Asks Modifications in UN Partition Plan

The United States delegation supports the basic principles of the unanimous recommendations and the majority plan which provides for partition and immigration. It is of the opinion, however, that certain amendments and modifications would have to be made in the majority plan in order more accurately to give effect to the principles on which that plan is based.

My delegation believes that certain geographical modifications must be made. For example, Jaffa should be included in the Arab state because it is predominantly an Arab city.

My delegation suggests that the General Assembly may wish to provide that all the inhabitants of Palestine, regardless of citizenship or place of residence, be guaranteed access to ports and to water and power facilities on a non-discriminatory basis; that constitutional guarantees, including guarantees regarding equal economic opportunity, be provided for Arabs and Jews alike, and that the powers of the Joint Economic Board be strengthened. Any solution which this committee recommends should not only be just, but also workable and of a nature to command the approval of world opinion.

The United States delegation desires to make certain observations on the carrying out of such recommendations as the General Assembly may make regarding the future government of Palestine. The General Assembly did not, by admitting this item to its agenda, undertake to assume responsibility for the administration of Palestine during the process of transition to independence.

Responsibility for the government of Palestine now rests with the mandatory power. The General Assembly, however, would not fully discharge its obligation if it did not take carefully into account the problem of implementation.

Offers U. S. Help During Transition

Both the majority report and the statement of the United Kingdom representative in this committee raise the problem of carrying into effect the recommendations of the General Assembly. We note, for example, that the majority report indicates several points at which the majority thought the United Nations could be of assistance.

It was suggested that the General Assembly approve certain steps involved in the transitional period, that the United Nations guarantee certain aspects of the settlement concerning holy places and minority rights, that the Economic and Social Council appoint three members of the Joint Economic Board, and that the United Nations accept responsibility as administering authority of the city of Jerusalem under an international trusteeship.

The United States is willing to participate in a United Nations program to assist the parties involved in the establishment of a workable political settlement in Palestine. We refer to assistance through the United Nations in meeting economic and financial problems and the problem of internal law and order during the transition period.

The latter program might require the establishment of a special constabulary or police force recruited on a volunteer basis by the United Nations. We do not refer to the possibility of violations by any member of its obligations to refrain in its international relations from

the threat or use of force. We assume that these will be charter observance.

Success of Program Rests With People

In the final analysis the problem of making any solution work rests with the people of Palestine. If new political institutions are to endure, they must provide for early assumption by the people themselves of the responsibility for their own domestic order.

Acts of violence against constituted authority and against rival elements of the local population have appeared in Palestine over a period of many years and have greatly increased the difficulties of finding a workable solution to this complex problem.

Certain elements have resorted to force and terror to obtain their own particular aims. Obviously, this violence must cease if independence is to be more than an empty phrase in the Holy Land.

Mr. Chairman, we must now consider how this committee is to take the next step in dealing with this question. If the committee favors the principles of the majority plan, we should establish a subcommittee to work out the details of a program which we could recommend to the General Assembly.

The recommendations reached by the General Assembly will represent the collective opinion of the world. The problem has thus far defied solution because the parties primarily at interest have been unable to reach a basis of agreement. This is a problem in the solution of which world opinion can be most helpful.

THE NEW YORK TIMES, S HAILS U.S. SUPPORT OF PARTITION PLAN

Dr. A. H. Silver Says American Move on Arab Threats Will Determine U. N. Strength

Special to THE NEW YORK TIMES.

WASHINGTON, Oct. 11.—The United States declaration supporting the partition of Palestine before the United Nations was hailed tonight by Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, as "American statesmanship at its best and noblest."

Speaking at the opening session of the National Conference for Palestine, which is being held under the auspices of the United Palestine Appeal, Dr. Silver, who presented the Jewish case to the United Nations Committee on Palestine, said the Palestine question appeared to be one on which the great powers could agree.

Referring to the war threats of the Arab states, Dr. Silver said: "The manner in which the United States will react to this outrageous panic-propaganda of the Arab states will enhance or destroy the future effectiveness of the United Nations as an instrumentality for the solution of international problems and for maintenance of peace."

Britain's Views Held Vital

Dr. Silver said the attitude of Great Britain in particular would be vital to the fulfillment of the partition plan. "In the very process of withdrawal," he said, "and by the manner of its withdrawal (from Palestine) Great Britain can assist vitally the two states which the United Nations report would like to see established, will strengthen the hands of the United Nations and will restore the friendly relationship between Great Britain and the Jewish people, which most regrettably has deteriorated so sadly in the last few years."

Dr. Israel Goldstein, national chairman of the United Palestine Appeal, told the conference of Jewish leaders that Jewish statehood in Palestine was essential for the solution of the problem of Jewish homelessness in Europe.

He urged that intergovernmental funds be made available for the implementation of the majority recommendation of the United Nations Special Committee on Palestine for the immigration of 150,000 Jews into Palestine in the next two years.

He emphasized that American Jews would be prepared to supple-

ment intergovernmental finances through their contributions to the United Palestine Appeal.

Stating that the needs of Palestine reconstruction and settlement have risen sharply in recent years, Dr. Goldstein reported that a total of \$85,000,000 was required this year by the agencies in Palestine which receive their American support through the United Palestine Appeal.

Rabbi Philip S. Bernstein, former adviser on Jewish affairs to the United States military commanders in Europe, declared that no Arab threats would shake the determination of the displaced Jews in Europe to reach the shores of Palestine.

He said anti-Semitism was on the rise in Europe and that relations between displaced persons and American soldiers were deteriorating.

"In the field of operation," he said, "the problems are growing. Dwindling American personnel is expected to handle stubborn, mounting problems. More and more the D.P.'s become a burden and an irritation to American G. I.'s, who have no background in experience or training for this delicate task. Ugly incidents occur with great frequency."

"The Germans and also the Austrians are menacing," he said, "a recent study of German attitudes shows that six out of every ten Germans would condone overt acts against Jews. Again Jews are being abused on trains and in other public places. Stones are thrown into the windows of Jewish homes. There is no doubt but that the withdrawal of American troops would lead to pogroms. In Austria, even before the troops have been withdrawn, there have been anti-semitic riots."

WANTED: ONE PALESTINE INTERIM POLICE FORCE

United States, Backing Partition Plan
With Modifications, Suggests That
U. N. Raise Volunteers

THREATS BY ARABS CONTINUE

By EDWIN L. JAMES

Regardless of the degree of seriousness involved in the threats of the Arab states and their reported movement of troops toward the borders, it seems generally agreed that a solution of the Palestine problem involving partition of the country into Zionist and Arab states will call for some police force to maintain order, at least in the proposed interim period. This need is especially pointed because the British have declared that they are surrendering the mandate and will withdraw their troops if the United Nations does not find a solution, and a solution which London regards as fair. Indeed it has been made plain that the British intend to pull out their 100,000 men in the not too distant future. That leaves open the question of whether the British could supply contingents for a U. N. force to do the police job.

The United States Government made known at Lake Success yesterday its position on the Palestine issue. It favored the recommendation of the majority of the Special U. N. Palestine Committee for the partition into two states with certain modifications, notably with respect to Jaffa which it thought should be included in the Arab states since it is predominantly Arab in population. The committee had suggested putting it into the Zionist state for economic reasons.

On the item of policing, the Washington statement said that the General Assembly has not assumed responsibility for the maintenance of order in the transition period until Palestine could be made independent, and then added, "Responsibility for the government of Palestine now rests with the mandatory power." There is a good deal to be said for that point of view, but it will probably not meet with easy British acceptance. Furthermore it is not to be forgotten that the British have said that they were ending the mandate.

The Volunteer Proposal

The American statement seemed to recognize this situation when it suggested further on that the problem of a constabulary force might be solved by the recruiting by U. N. of a volunteer force. This, the Americans said, would be for the maintenance of order in Palestine, it being the Washington concept that the Arab countries, members of the U. N., would not violate their commitments to observe peace and not to provoke war.

Washington made it plain that it was ready to help Palestine economically and financially, but at no time hinted this country would send troops there. It urged the point of view that the Palestine problem must be solved by the inhabitants themselves in the long run, to get real independence.

The Russians have not yet made known their position. The Arabs have been trying to get Russian backing for their opposition to partition, and their recent votes in the Assembly and committees show how they are playing for it. But the Moscow delegates have so far kept their counsel. It is evident that the Russian position on partition and on the needed police force will be most important.

Problems of the Force

The Americans did not enlarge on their suggestion for volunteers. However, there has been discussion of the feasibility of asking for Jewish volunteers in the United States and in other countries to go to Palestine. There arises at once the question of how balanced such forces might be, since a constabulary should not favor one side or the other. There would be, it seems, quite a difference between volunteers for a U. N. police force and recruits for the Haganah. That obviously is a problem which will require nice handling.

It is assumed that such a volunteer force would not carry the flags of member nations but the flag and uniform of the U. N., under whose orders it would operate. There would be the issue of the relation of this force to the Zionist underground forces now in Palestine. If the United States is not willing to send national troops to Palestine it may well, for political reasons, look askance at the sending of any other national troops there, under national colors.

There would, in the military mind, arise the issue of the role of these U. N. volunteer forces of constabulary should the Arabs make good on their threats to oppose by force the partition suggested by the U. N. committee and now favored by the United States.

The Larger Aspect

Some of the extremist Zionist leaders have said that the Haganah and the other Zionist forces in Palestine could handle the military and police situation without help from the U. N., and Rabbi Silver, the spokesman for the Jewish Agency, has been widely quoted as saying that Haganah could handle the situation. But an examination of Rabbi Silver's statement at Lake Success shows that what he said was that Haganah would be ready to help in the job, which is different.

Of course, if it is presumed that the only task involved is to keep order among the inhabitants of Palestine, that is one situation. But if the members of the Arab League should try to make good on their threats and go into Palestine to help the Arabs there, that would be another situation.

The possibilities are not at all clear now. In the first place, it is not expected that the Arab League will attempt an attack on the 100

000 British troops now in Palestine. The Americans quite clearly think the British should stay there for while; the British insist they are going to leave soon.

If the British remain until independence is arranged, it is evident that the situation would be different from that which would exist if the British withdrew without any outside forces on hand. Then almost anything could happen.

The Military Forces

The seven Arab states are supposed to have about 80,000 troops whereas the Zionist forces in Palestine are placed at 70,000 to 80,000. The Palestine troops are, on the whole, probably better equipped than the Arab troops which threaten them. The force which Lebanon and Syria could use, estimated at 13,000, could not, of course, overcome the Haganah and other Zionist forces in Palestine. Trans-Jordan has perhaps 15,000 troops in which the British have some influence. Egypt has some 30,000 troops. The Iraqi Army of an equivalent number organized and equipped by the British, is regarded as the most formidable potential Arab force. It includes the Arab Legion, well equipped and now commanded by Glubb Pasha, a British subject.

There is posed the question of whether the Arab League is organized and closely enough welded to carry out the threats its leaders have been making. There is much dissension among them. Over against this factor must be put the possibility of the League being able to swing a holy Moslem war against the Zionists. Zionist spokesmen are inclined to regard the Arab threats as bluff.

In any event the potentialities for trouble are there. It would seem that the best protection against what might be, at least, civil war in Palestine would be some sort of force which could put into effect the decision of the United Nations. Who is to supply that force? That remains to date an unanswered question.

Washington Post 10-12-47

Holy Land May Be Crucial Test Of U. N., Rabbi Silver Declares

The United Nations may stand or fall on how it handles the question of Palestine, Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Section of the Jewish Agency for Palestine, warned here last night.

Speaking in Lisner Auditorium at the opening of a two-day National Conference for Palestine sponsored by the United Palestine Appeal, the Cleveland rabbi told an audience of 2000:

"If on this question the United Nations stumbles, I am afraid the same fate will overtake it as the League of Nations suffered when it first failed to act when it received the Lytton report for Manchukuo."

He praised United States endorsement yesterday of Palestine partitioning, which had been recommended by a special United Nations committee, as "American statesmanship at its best and noblest," adding that "here is one issue on which the Great Powers can agree."

Henry Morgenthau, jr., former Secretary of the Treasury and general chairman of the United Jewish Appeal, and Gen. Joseph T. McNarney, chief of the United States Air Materiel Command, are scheduled to address a luncheon

session of the conference at noon today at the Shoreham Hotel. Delegates at last night's conference session spontaneously burst into "Hatikvah," the Palestinian national anthem, as Dr. Silver, who presented the Jewish case to U. N. committees last summer, rose to speak.

"Partitioning is not a fulfillment of our needs or our rights," he declared, but, he continued, it "is the inexorable solution which promises a final relatively pacific settlement of the problem."

He discounted reports that the Arab League nations have moved 20 divisions of troops to the Palestinian frontier, comparing such reports to tales from the Arabian Nights. He said Jews seek only friendship with the Arabs, but, he said, he did not discount possibility of some border trouble.

Rabbi Philip S. Bernstein of Rochester, N. Y., former adviser on Jewish affairs to the United States military commanders in Europe, told the group Palestine is the only place left for the displaced Jews of Europe to go.

He expressed an opinion that anti-Semitism is again on the rise in Germany and Austria.

די היסטארישע זיצונג פון דער יו-ען קאמיסיע ווען דר. אבא הלל סילווער האט געפאדערט א אידישע מלוכה פאר ארץ ישראל

לינקס אויס'ן בייד זיצען די סארטרעמער פון דער אידישער אנגעמור: הרב זאב גאלד, ראבאי אבא הלל סילווער, משה שערטאק און דר. עמנואל נוימאן.

Dr. Silver Is Granted Leave By Temple for Palestine Trip

News 10-15-47

DR. A. H. SILVER

Zionist Leader To Return Here Late in 1948

BY WILLIAM DINWOODIE
News Church Editor

Dr. Abba Hillel Silver, spiritual leader of The Temple and America's leading voice in Zionist affairs, has been granted an indefinite leave of absence by The Temple's board of trustees.

The board's action was announced today by Sidney N. Weitz, president of the congregation.

Scheduled to start after the United Nations has finished its deliberations on the Palestine question, Dr. Silver's leave is expected to continue through most of 1948.

Will Visit Palestine

Dr. Silver plans, it was said, to spend the greater part of his furlough with his parents in Palestine.

In announcing the leave, Weitz said it comes in recognition of Dr. Silver's 30 years of service as rabbi of The Temple.

"Not only his congregation but the community of Cleveland as well have joined in extending heartiest congratulations and sincere appreciation to Rabbi Silver for his untiring leadership, vision and religious ministry," Weitz asserted.

"The depth of his understanding, the high quality of his mind and the fervor of his faith have touched the lives and elevated the spirits of all who have had contact with him.

Praises Rabbi's Accomplishments

"For nearly a third of a century he has been an ardent champion of justice for all peoples, a dominant personality in Jewish affairs and a figure of eminence nationally and internationally," Weitz said.

The Temple president was referring to Dr. Silver's recent action as spokesman for world Judaism before the United Nations.

A graduate of Hebrew Union College, Dr. Silver began his ministry at The Temple in 1917 after two years as leader of a congregation in Wheeling, W. Va.

Aided Charity Work

He quickly became a member of the board of the American Red Cross and the Associated Charities, served as chairman of the Jewish Welfare Fund and was president of the Cleveland Board of Jewish Education.

He also was vice president of the Consumers' League of Ohio and vice president of the Non-Sectarian Anti-Nazi League.

National prominence came to him with membership on President Hoover's Unemployment Relief Commission and the National Citizens' Committee for Human Needs, and as president of the Central Conference for American Rabbis. He also served on the National World Court Committee, National Child Labor Committee and the American Civil Liberties Union. He is now chairman of the American Section of the Jewish Agency for Palestine.

Rabbi Silver Given Leave of Absence

An indefinite leave of absence to begin the first of the year has been granted Rabbi Abba Hillel Silver, spiritual leader of the Temple and a leader of Zionism in this country, the Temple board of trustees announced yesterday.

Rabbi Silver, who recently served as principal spokesman for world Jewry before the United Nations, will not start his leave until after the United Nations has completed deliberations on the Palestine situation, Sidney N. Weitz, president of the congregation, said.

The leave of absence is part of the congregation's expression of appreciation for the 30 years' leadership Rabbi Silver has given the Temple, Ansel Road N. E. and E. 105th Street, according to Weitz.

Dr. Silver, who is now chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, will visit his parents in Palestine during the months of rest in which he hopes to recoup his energy following the pressure of Zionist leadership, Weitz said.

Dr. Silver Leaves on History-Making Duty

The absence of Dr. Abba Hillel Silver from Cleveland for a year will be a severe loss for the community's spiritual and cultural life. He will be missed, but his many friends in and out of The Temple congregation will be happy to know that he does expect to return to his rabbinical duties here.

The announcement didn't say so, but undoubtedly his decision to spend the next year in Palestine is closely linked with the favorable prospects for the setting up a Jewish state under United Nations auspices. His fine mind, his vast experience, his sense of leadership and intense interest in Zionism will contribute much to the achievement of that centuries-long dream of Jewry—a National Home.

We are reluctant to see Rabbi Silver leaves us for that long a period, but we know the institution he will serve in Palestine will be enriched and he will be happy in the work to which he has dedicated himself.

ענגלאנד האט גענומען א פריינטליכע שמעלונג נאך קאנפערענץ צווישן סילווער'ן און קרייטש דזשאנס

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג.

כע מען קען זיך מיט באשטימטקייט פארלאזן, אז נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט עס געהייסן, אז ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

הייט האט דער ענגלאנד געלאזט צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט און קרייטש דזשאנס פאר איהר שטעלונג. עס וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט וועגן דער מערהייט באריכט פאר דער י. ע. ע. וועט זיין גאר אן אנדערער, ענגלאנד'ס סטעיטמענט האט געזאגט ענטהאלטן אז אטאקע אויף דעם מערהייט באריכט. נאך נעכטען אין דער פרייהאט האט זיך די ענגלישע דע- לעגאציע געקליבען צו אטאקירן דעם מערהייט באריכט.

וועט באקאנטע ציוניסטישע פיהרער, טוער פון פארשידענע אידישע ארגאניזאציעס, רבנים און ארטיסטן פארטעגטע וואשינגטאנער אידישע פארעם. דער דראמאטישער מאמענט אין בל' ספ' געווען די רעדע פון דר. אבא הלל סילווער. ווען דר. ישראל גאלדי שטיין, דער פארזיצער פון דעם "יוניו" טעד פאלעסטיין אפיעל" וועלכער אין אויך געווען פארזיצער ביי דער ערשטער פארזאמלונג, האט פאר געשטעלט סילווער'ן, האט דער ריזיגער עולם ווי איין מענטש ווי אויפ' געשטעלט און לאנגע מינוטען איהם אפלאדירט. דער באנייטערטער אפ' לאזן האט זיך געענדיגט מיט א יובעל' דינגען געזאגט פון "התקוה". דר. סילווער'ס רעדע איז געווען פול מיט אפטימיזם און ענטוואוס אונזער דער אידישער צוקונפט. ער האט אבער עטליכע מאל באטאנט אז מען טאר זיך נישט לאזן אונטערזאגן אין נאך צען אויף דעם הייסען מאמענט, מיר מוזען איינזעהן אז דער קאמף איז נאך נישט קיין געוואונענער, מיר מוזען זיין רעאליסטיש. דער עולם האט פאר שטאנען וואס ער מיינט, אבער אין יענעם אווענט האט מען קיין אנדערען געדאנק נישט געוואלט צולאזן, האט מען געוואלט כאטש איינמאל זיך פאר גינגען אביסל נחת נאך די פיעלע אנטווישונגען און טראגישע איבערלע- בונגען פון די לעצטע יאָרען. עס איז כדאי זיך אפשטעלען אביסל פיל ווי אזוי סילווער האט אנאליזירט די ערקלעהרונג פון דער אמעריקאנער רעגירונג ביי דער י. ע. ע. יענעם פרייהאט. פינף הויפט פאקטארען האט ער אונטערזאכט אין דער אמע- ריקאנער ערקלעהרונג וואס וועט ווארשיינליך פארבליבען א גרויסער היסטארישער דאקומענט. די פינף פאקטארען זיינען ווי פאלגט:

1. די ערקלעהרונג שטעלט מיט זיך פאר די אפיציעלע פאזיציע פון דער אמעריקאנער רעגירונג אין דער ארץ ישראל פראגע וועלכע איז דער גרויסער געווארען נאך א לאנגען ישוב הדעת מיט אמעריקא'ס פאליטישע, דיפלאמאטישע און מיליטערישע פיה- רער. די ערקלעהרונג באטאנט די נויטווענדקייט פון לייזען די פראגע און ווייזט אז אמעריקא איז באוויקט פון דעם פאקט אז שנעלע האנדלונג מוז דערגרייכט ווערען ביי דער איי- טיגער מעסיע פון דער י. ע. ע. אסעמבלי.
2. די אמעריקאנער ערקלעהרונג איז מעהר ווי בלויז די טעמליכע עס פון דעם מאיאריטעט באריכט, עס שטעלט מיט זיך אויך פאר די אחריות וואס אמעריקא נעמט אויף זיך דורך דעם וואס זי באשטעטיגט איהרע אינ- טערעסען און אבליגאציעס גנוגע אין ישראל.
3. נאך א דויערענדער פערזאנע פון אומאנטשלאסענקייט האט די פאר- אייניגטע שטאטען ענדליך באשטימט צו שטיצען דעם מאיאריטעט באריכט, אמעריקא אינפארמירט ענג- לאנד אז אזוי לאנג ווי די י. ע. ע. האט נאך נישט איבערגענומען די מיליטערי- שע פאראנטווארטליכקייט אין ארץ ישראל איז ענגלאנד, אלס די מאנדא- טען מאכט, נאך אלץ די וואס טראגט די פאראנטווארטליכקייט פאר דער זיכעריקייט פון דער באפעלקערונג אין לאנד און זי קען דאריבער נישט איר בערלאזען אלץ אויף הסקר. דערביי באטאנט אמעריקא איהר גרויסקייט זיך צו באטייליגען אין העלפען לוי- זען דעם פראבלעם פון זיכעריקייט.
4. צום שלום, ווארנט אמעריקא די אראבישע לענדער נישט צו טשעפן ארץ ישראל, נאך זיי זאלען גערעכטען אז זיי האבען זיך פארפליכטעט נאך צוקומען דעם שטארטער פון דער י. ע. ע.
5. דער לעצטער טייל פון סילווער'ס רעדע איז געווען א נעמיש פון פאר- פעטישקייט און פאעטיש-דזשארשע אויסדרוקען וועלכע האבען ארויסגער- פען ביים עולם טיפע באנייטערונג. ער האט געלייגט אז מיר זאלען הא- בען א פערזאנע פון אומרוהען אין ארץ ישראל בלויז די לאנגע וועט זיך קריסטאליזירען. האט ער געזאגט, אבער דערביי צוגעגעבען אז קיין שום פאלק אין דער וועלט איז נישט געבוירען אהן א קאמף, אהן א הבלי- לידה.
6. סילווער האט מיט דער פולער ערנסטקייט ערקלעהרט, אז "דער אומ- ווי אזוי ענגלאנד וועט זיך צוריקציר- הען פון ארץ ישראל וועט באשטימען די מאס פון אידישער פריינטשאפט צו ענגלאנד. עס וועט געווען צייטען בעת דער ערשטער וועלט-מלחמה און דער צווייטער וועלט-מלחמה, ווען ענגלאנד האט געזוכט אידישע פריינט- שאפט. אויך איז עס לעבט זי דורך א

UPA Conference Hears Battle Yet to Be Won

Silver, Neumann Welcome U.S. Statement But Warn of Uphill Struggle; Goldstein Rothenberg, Morgenthau, McNarney Speak

WASHINGTON.—Meeting on the evening of the very day when the U.S. representative, Herschel Johnson, delivered the historic statement on the American position toward the Majority Report of UNSCOP, 1,500 delegates to the United Palestine Appeal conference held here heard Dr. Abba Hillel Silver, Dr. Emanuel Neumann and other leaders of the movement welcome the statement as a manifestation of American statesmanship and as a tribute to President Truman, Secretary of State Marshall and the United States delegation.

At the same time, both Dr. Silver and Dr. Neumann cautioned that the American statement, although most significant and gratifying, was but a preliminary skirmish and that the battle was yet to come. The speakers warned

that the Zionist struggle for sovereign Jewish statehood is not yet over the hill and that powerful forces inside and outside the UN will try every means to frustrate the adoption of the Report, or, at best, to delay it for an indefinite period.

Goldstein Presides

Presided over by Dr. Israel Goldstein, national chairman of the United Palestine Appeal, the opening rally of the Conference was highlighted by a profound analysis of the developments at the United Nations with particular reference to what was termed "the forthright reassertion of the U.S. government's interests in and its commitments toward a Jewish Palestine."

The two-day session was addressed by Gen. Joseph T. McNarney, former U.S. Military Commander in Europe and newly appointed Chief of the United States Air Materiel Command; Henry Morgenthau, Jr., national chairman of the United Jewish Appeal; Judge Morris Rothenberg, president of the Jewish National Fund; Robert Nathan, noted economist; Dr. Bernard Joseph, legal advisor of the Jewish Agency; Jacob Sincoff, associate treasurer of the United Palestine Appeal; Mark Sugarman, chairman of the UPA Board of Directors; Rudolf Sonnenborn, Harold J. Goldenberg, Rabbi Philip S. Bernstein and other Zionist leaders.

In his opening address, Dr. Goldstein urged that intergovernmental funds be made available for the implementation of the majority recommendation of UNSCOP and for the immigration of 150,000 Jews into Palestine in the next two years. He emphasized that American Jewry should be prepared to supplement intergovernmental finance through their contributions to the UPA, which is the central fund-raising agency in the United States for support of every phase of the upbuilding of Palestine.

Dr. Goldstein reported that a total of \$85,000,000 was required this year by the Jewish Agency in Palestine, which receives American support through the UPA which is now raising its funds through the \$170,000,000 campaign of the United Jewish Appeal.

Ready for Statehood

Dr. Goldstein declared that the Jewish community in Palestine "has all the qualifications necessary for statehood. Judged by every criterion, economic, cultural and political, the Jewish community of Palestine is as fit for statehood as any advanced nation-state of the world, and it is incomparably more fit than most of the surrounding states of the Near and Middle East."

"The Jewish people in Palestine needs statehood for its free and unrestricted development. The homeless Jews of Europe need a Jewish state in Palestine, so that they may not be hindered from free immigration to the land of their heart's desire. The land itself needs Jewish statehood so that it may be properly cared for, tended with loving hands, healed of its diseases and fructified. And the Middle East as a whole has much to gain from a Jewish state."

Dr. Abba Hillel Silver, in his political analysis, emphasized that Mr. Johnson's statement was not just another statement by a government official on the Palestine issue. It was a declaration which was the result of deliberate and careful consideration after much heart-searching by many departments of the U.S. government, from the Chief Executive to the State Department through the War Department and our Navy Department, and that it represented an official judgment of our government upon a report of an international organization delivered in the presence of 57 nations of the world. This statement is not merely an approval but a commitment on the part of the government of the U. S.

Urgency Stressed

The speaker further asserted that what was gratifying in the report was also the emphasis laid upon the urgency of an immediate solution which was expressed in Mr. Johnson's statement that "the U.S. delegation feels that the urgency of the problem is so great that the General Assembly must recommend a solution at this session." In his statement before the UN, Dr. Silver had taken occasion to dwell upon the urgency of the matter.

The speaker described as gratifying the fact that the U. S. government took the position that "having contributed its blood and resources to the winning of that war (World War I), it felt it could not divest itself of a certain responsibility for the manner in which the freed territories were disposed of . . . and also that a national home for the Jewish people should be established in Palestine." The statement pro-

ceeded to embody the text of the Balfour Declaration and referred to the British-American Convention of 1924 with regard to American rights in Palestine. Dr. Silver pointed out that by this, America served notice that it has as much moral right, as well as the legal obligation, to speak on Palestine, as Britain has.

In regard to the geographic modifications suggested, Dr. Silver said that in the statement of the Jewish Agency which he made before the UN, we called atten-

tion to the fact that we should like to see certain modifications, particularly in regard to Jerusalem and Western Galilee.

Cooperation with Arabs

Dr. Silver offered, in behalf of the Jewish Agency, the hand of peace and friendship to the Arabs. "We are branches of one Semitic family. We both have gifts and talents. Let us pool our material and intellectual resources for the benefit of all." He warned however that if these peace offers will be spurned, the Yishuv is prepared to defend itself. Dr. Silver also voiced the hope that the British in their withdrawal from Palestine, will cooperate in the implementation of the UN decision when it is finally made. Much depends upon the manner of its withdrawal. The mode and conditions of its retirement will either help the UN or do it irreparable harm and will also determine our mutual friendship in the days to come.

The speaker, in conclusion, again warned that although we have won an important skirmish, we have not yet won the battle and

the UN has not yet approved the report. There is a long and hard struggle ahead of us. He called upon the Jews of America to continue to stand on their ramparts and not to give up or recede from their positions until final victory.

Dr. Emanuel Neumann, who spoke on Sunday as president of the Keren Hayesod and president of the ZOA, took occasion to caution that a great and intensive struggle yet faces us. He indicated that it became evident from this war that the U. S. government would play a decisive role not only in the winning of the war, but in winning the peace and in making territorial decisions. Dr. Neumann said that the position of the U. S. government could not and would not have been taken but for the fact that behind it there was created a wave of public opinion, Jewish and non-Jewish alike, and it was a tribute to the persistency and resolute determination of American Zionists and American Zionist leadership.

cont. on next page

At the National Conference for Palestine

By JUDGE LEWIS DRUCKER

The National Conference for Palestine of the United Palestine Appeal, 1,500 strong, assembled last Saturday in Washington, D. C. All parts of the United States were represented. Judge Lewis Drucker of the Municipal Court was a delegate from Cleveland. Today he starts a report recounting his impressions of that epochal gathering, doubly important since it marked the United States backing of Palestinian partitioning. The report will be concluded tomorrow.

Anthem of Hope

WASHINGTON, D. C.—Spontaneous singing of the national anthem "Hatikvah," when Dr. Israel Goldstein, national chairman of the United Palestine Appeal, presiding at the opening session of the national conference for Palestine at the Lisner Auditorium, George Washington University, Saturday evening, Oct. 11, introduced Rabbi Abba Hillel Silver. It was not an exhalant, joyous cry of victory. It was, rather, an irrepressible song of hope, channeling the conflicting emotional repressed joy of a multitude.

The 1,500 delegates from all cities of the United States had heard the great news of the statement of the United States government over the radio. They eagerly waited for an interpretation and expression of opinion from their valiant champion. Tall, erect, with his shoulders thrown back, he stood like a prophet in Israel and spoke with deliberation and earnestness. The audience bent forward. Not a sound was heard except the ringing voice of the towering, courageous leader.

Silver Speaks

"We are pleased with the statement made by Gen. Herschel Johnson on behalf of the United States government at the General Assembly of the United Nations today," he said. "We regard it as not just a mere statement made by a government official before the advent of a holiday or timed to meet the emergencies of a near election. We recognize it as the deliberate, carefully prepared, painstaking decision, arrived at after thorough investigation and keen searching of the heart and mind by the many experts of its various departments of the government."

"It represented the official judgment of the United States. It was made and delivered in the presence

of the representatives of 57 nations. It was not a mere approval. It was a commitment! The United States government indicated that there was need for resolute action and that there must be a decision by the Assembly at this session."

"A gratifying fact is that the United States reasserted its interest in its prior commitment to Palestine. The statement gave the full text of the Balfour Declaration. The United States declared that it, as a government, has a moral and legal right to say as much about Palestine as Great Britain has."

"Though there had been considerable uncertainty about the declaration to be made by the United States government, we are happy to find that they came out flat-footedly, firmly and unequivocally in support of the majority report of the committee. The United States government did make certain reservations and suggested modifications. We too have urged modifications. We called attention to the need of including the western portion of Galilee and the city of Jerusalem in the portion allotted to us. Partitions may not be the fulfillment of our needs and rights but it is the partial fulfillment of a solution of the problem."

"We must be realistic! There may be a period of unrest in Palestine."

Adequate Defense

With eyes flashing, one foot planted firmly forward and with hand raised heavenward, the tall figure seemed to move in response to a great inspired spiritual strength as he thundered:

"We must see that our people in Palestine are adequately armed and properly prepared for attack of our enemy. We bring offerings of peace to our Arab neighbors. We bring them the tools and the implements of agriculture. We come laden with the spade and the shovel to till the soil. We bring our energies, our skills and our talents to build. We want to be left alone to prepare our land for our suffering people."

"We bring peace to our neighbors. We stretch out our hands to them in friendly gesture. We say to the Arab: 'You, too, have gifts and talents. You, too, have a heritage and a tradition. Let us work together. Let us pool our resources and together let us regenerate this land.' If our offer is spurned, if

our desire for peace goes unheeded; if they attempt to interfere with our work, attack our colonies and threaten the life of our people; if they are determined to wage war, then let us recall the prayer of the Psalmist, 'Blessed Be the Lord My Rock, who traineth my fingers for war and my fingers for battle.'"

Rarely had an audience been so stirred. It seemed as if he were speaking for all of Israel and that his voice was being sent out to the world. The audience sat spellbound and then in one accord they rose again and sang with the pride of a liberated people the national song of hope.

Promise

The conference reassembled Sunday morning at the ballroom of the Shoreham Hotel, and was called to order by Chairman Harold Goldenberg of the National Council of the United Palestine Appeal. The rather awkward, black-haired, tall figure of Robert R. Nathan, noted economist and author of "Palestine, Problem and Promise," intrigued the interest of the delegates by his very business-like presentation of the result of his two year's of study of the economic potentialities of Palestine. He said:

"Within the next decade Palestine can absorb a reasonable minimum of 600,000 Jewish immigrants and a maximum of approximately 1,000,000 Jewish immigrants, and allowing for the financial requirements for the natural growth in population, we would require \$2,750,000,000."

The Record

OCTOBER, 1947

Keystone Pictures

THE UN

hears the Jewish case. Dr. Abba Hillel Silver, head of the American section of the Jewish Agency, addresses the Ad Hoc Committee on Palestine of the United Nations General Assembly, at Lake Success, October 2.

The Record

American Jewry Faces History

which brought the American Jewish community may be said to be over. The order has so paralyzed the Jewish mind in the shambles of the past that they are preparing for what is inevitable conflict before they have the opportunity to clear away the debris of the old Jewish life and build a new Jewish life on a firm background the Jewish people have never had. The anxieties and uncertainties are reflected in greater and greater confusion in our own world.

The American Jewish Conference is now being completed. Circumstances of the Jewish people and the world have made it unavoidable that the work be continued. The temporary character of the conference makes its further existence on a national and almost impossible. It cannot impede its growth and development. Plans cannot be made on a profit effectively from the sub-
Conference, it must be successfully built on firm foundations,

of common behavior?

The very healthy development of Jewish life is the Jewish life in Palestine. It is a conscious Jewish life with vigor and strength. The whole of Jewish life is the Jewish life. The Jewish people are free Jews in their own vitality. The United States is a democratic nation. It is necessary.

There are real or imagined barriers. We must continue the Jewish life in the Jewish life. The Jewish people are firm and fighting. The Jewish people are met. The Jewish people are in order in its restricted in the Jewish life. The Jewish people are flourishing at the point where each other. The plan.

Published by THE AMERICAN JEWISH CONFERENCE

American Jewry Faces Historic Decision

The war emergency which brought the American Jewish Conference into being may be said to be over. But the lack of peace and order has so paralyzed the world that it sits bewildered in the shambles of the recent destruction. The nations are preparing for what they regard as a new and inevitable conflict before they have had the opportunity to clear away the debris of the old. Against this grim background the Jewish emergency looms greater than ever. The anxieties and perplexities of the world are reflected in greater anxieties and perplexities in our own world.

The task of the American Jewish Conference is therefore far from being completed. Circumstances have prolonged the agony of the Jewish people and have made it imperative and unavoidable that the work of the Conference be continued. The temporary character of the Conference makes its further existence on the present basis abnormal and almost impossible. Organizational limitations impede its growth and development. Long-range plans cannot be made on a short term calendar. *To profit effectively from the substantial achievements of the Conference, it must be succeeded by a permanent body built on firm foundations, with a wider scope adjusted to a changing world.*

In perspective, it is now evident that the most significant step taken by American Jewry during the war was the resolve to act in unison and to subordinate, as far as possible, organizational and sectional interests to the planned will of the majority. This was the gain achieved within its restricted scope by the American Jewish Conference. It was interested in program and effect, not in dominance and credits. It was interested, above all, in the creation of good will, cooperation and coordination among all Jewish forces. The new organization is envisaged as a step further—as an instrumentality established not only to face a single pressing emergency, but prepared continuously to meet any situation both at home and abroad.

Destiny has catapulted American Jewry into leadership of the world Jewish community. American Jewry faces, in addition to the task of rendering assistance to Jewish war victims abroad, a wide range of domestic problems such as political representation, the unification of forces, the effective and constructive use of moral and material resources.

Can this Jewry exercise its leadership without a permanent and democratic voice? Can it allow this great community to be represented by the discordant clamor of many agencies; by the public demonstration of lack

of common purpose and by undignified and disorderly behavior?

The very existence of the Jewish people and its healthy development the world over is at stake. Powerful Jewries which had played a historic part in Jewish life have nearly disappeared. The centers of Jewish life have shifted largely to the Americas and Palestine. In the United States itself a new and self-conscious Jewish generation is prepared to offer its vigor and strength and enthusiasm to the service of the whole community. Not only the better to aid our brethren overseas; not only to establish a free land for free Jews in Palestine; but to preserve and add to our own vitality and to face our growing problems in the United States together, not in rivalry—a permanent and democratic body for American Jewry is imperatively necessary.

There are some who speak of practical obstacles, real or imagined. It is always easy and convenient to continue the status quo, to pass the buck to the next generation. There are others, however, who will stand firm and fight for their conviction that this need must be met. *American Jewry can no longer tolerate disorder in its affairs. It cannot afford to indulge the unrestricted individualism of organizations which have flourished and multiplied in fertile American soil to the point where their uncoordinated endeavors cancel each other out.*

The plan for a permanent organization to succeed the American Jewish Conference was prepared with devotion and responsibility. Its authors are representatives of a cross-section of the community. The plan faces the issues squarely. It is not a doctrinaire or dogmatic scheme. It is not perfect. Its basic objectives are coordination, agreement, and common endeavor in the best interests of Jews. It rests on the realities of American Jewish life and takes into consideration the moral rights of existing organized forces. Its aim is to bring about cohesion of these forces under the guidance and control of a central, democratically elected authority.

All national organizations affiliated with the Conference, all delegates throughout the country, and all those who have cooperated in the program of the Conference since it was organized in 1943, should now come forward with renewed ardor and support to realize the execution of this plan. With vision and devotion all obstacles can be hurdled. The misgivings of the timid should be overcome by an upsurge of enthusiasm from the ranks of an American Jewry prepared to meet the challenge of the coming days.

ד"ר ווייצמאן פאר דער "האק" קאמיסיע

דאס יידישע פאלק איז גרייט זיך אליין צו פארטיידיקן

אויך ענגלאנד וועט נישט אפזאגן איר קאמאר פערזענלעכע ביי דער דורכפירונג פון די באשלוס פון דער "האק".

דערקלארונג פון משה שערמאן

— די א"י קאמיסיע ביי דער "האק" האט היינט אויסגעקערט א דערקלארונג פון משה שערמאן, פארשטייער פון דער יידישער אנגעזען איז אנהויב פון זיין דערקלארונג פארלאנגט שערמאן, אז דער פרינציפ פונם "האק" — שטארקער זאל אויך אנגענומען ווערן צום יידישן פאלק. און אזוי ארום דערמאנענען צו שאפן א יידישע מדינה אין ארץ ישראל. דאס יידישע פאלק — האט ער נעמאנט — דאס האבן די זעלבע רעכט, וואס אנדערע פעלקער און קענען פארוויקלעכן זיינע געזעלעכע נאציאנאלע שטרעבונגען. ער האט זיך דערביי פאררופן אויף די היסטארישע רעכט פון יידישן פאלק אויף א"י.

ווייטער האט זיך שערמאן אפגעשטעלט אויף די עקאנאמישע פראבלעמען און אנגעוויזן אויף די דערנענטערונג פון די יידן אין א"י. דער ביי האט ער צו נישט נעמאכט דעם ארגומענט פון די אראבער, אז די עקאנאמיק פון לאנד וועט ליידן פון א צו גרויסן אימיגראנטן צו-פלוס.

אין נאמען פון דער אנגעזען דערקלארער שערמאן, אז די רעכט פון דער אראבישער מינאריטעט אין דער צוקונפטיקער יידישער מדינה וועלן זיין פולשטענדיק געוויסער. ער האט א"י געוויזן אויף די שוועריקייטן ביים דורכפירן דעם חלוקה פלאן און אויסגעדרוקט זיין גרויסע צופרידנקייט מיט דער שטעלונג פון רוס-לאנד און אמעריקע צו דער א"י פראגע. די שטעלונג האט דערוועקט א גרויסע האפנונג ביי די יידישע מאסן — האט ער נעמאנט. צום סוף האט ער דערקלארט, אז די יידישע אנגעזען איז מסכים מיט די פארשלאגן פון דער קאמיסיע-מעהרטיטאט און אז זי וועט מיטהעלפן דורכצופירן דעם דאזיקן פלאן.

תימן און לבנון דראען ווידער

די דעלעגאטן פון תימן און לבנון האבן וויי-דער גענומען דאס ווארט און דער אד האק" קאמיסיע און געדראגט, אז ווען דער מערהייטס-פלאן וועט אנגענומען ווערן, וועט זיך אין ארץ ישראל גיסן בלוט.

דערביי האט דער ליבאנישער פארשטייער פארגעווארפן סאטויעס-דוסלאנד, אז זי וויל באקלאניזירן ארץ ישראל.

דער שעה פון דער פאליטישער מיסיע פון די ארץ ישראל אראבער אין ענגלאנד איז ווערן שוואך כען האט דערקלארט אויף א פרעסע-קאנפערענץ, אז די ארץ ישראל אראבער זע-נען גרייט צו יעדער עווענטואליטעט.

צווייטע דערקלארונג פון קריש-דזשאנס

דער בריטישער קאלאניע-מיניסטער קריש-דזשאנס האט ווידער אמאל אפגעגעבן א דער-קלארונג אין דער "האק" קאמיסיע, אין וועל-כער ער האט איבערגעזאגט די ווערטער וועגן די ערנסטע כוונות פון ענגלאנד זיך צוריקצוצי-ען ווי אמשעלסטן פון ארץ ישראל. ער האט אויך אונטערגעשטראכן די נעפאר, וואס דראס פארן שלום פון לאנד די אראבי-שע לענגערשאפט לנבי דעם חלוקה-פלאן און... די יידישע עליה. ער האט אבער נישט אנגע-געבן קיין דאטום, ווען ענגלאנד איז בדעה א-רויסצוגען איר מיליטער פון לאנד.

טער, ווען די יידישע כוחות וועלן האבן פון אנהויב די אונטערשטיצונג פון דער אינ-טערנאציאנאלער קערפערשאפט אלס א סימ-באל פון דער צושטימונג פון די פארייניקטע נאציאנעס צו דער שאפונג פון אונזער מדינה. דאס יידישע פאלק איז גרייט צו מאכן אלע צו-גרייטונגען זיך אליין צו פארטיידיקן. ווען יידן וועלן זיין פארטראטן אין דער "האק" און האבן זעלבסטשטענדיקייט, וועלן זיי, אלס גלייכע מיט גלייכע, קאנען קומען צו א הסכם מיט די אראבער. ד"ר ווייצמאן האט געדאנקט אמערי-קע און סאוויעט-רוסלאנד פאר זייערע דערקלא-רונגען און האט אויסגעדרוקט זיין האפנונג, אז

אין דער דעמאסט פון דער "האק" קא-מיסיע האט חיים ווייצמאן פארנעמלינג א דערקלארונג, וועלכע איז אויסגענומען געווארן מיט גרויסער אויפמערקזאמקייט. חיים ווייצ-מאן האט, אנגעמערקט דעם סאטויעס-פאר-שלאג פון דער "האק" אפן פארלאנגט, אז מע-ריב גילל און דער יידישער חלק פון ירושלים זאלן ארוינזיין אין דער יידישער מדינה. ער האט פארלאנגט, אז די "האק" זאל זיך באנוצן מיט די יידישע כוחות ביי דער ארגאניזירונג און פארטיידיקונג פון דער יידישער מדינה. בלי שום ספק איז דער משאטער פון דער "האק" די בעסטע נאראטיוע פאר דער זיכערקייט פון קליינע פעלקער קעגן אנגריפן פון שטארקע מיר-גלויבן נישט, און אזעלכע אטאקעס וועלן פאר-קומען. דער שלום וועט נאר דאן זיין א געזעכ-

U. N. ACTION ASKED ON JEWISH STATE

Mrs. Halprin, in Hadassah Talk, Says U. S. Should Take Lead on the Palestine Issue

By ALBERT J. GORDON
Special to THE NEW YORK TIMES.

ATLANTIC CITY, N. J., Oct. 23.—The United States was the first of the great powers to endorse a Jewish state in Palestine, and it now should insist that similar action be taken by the United Nations, Mrs. Samuel W. Halprin of New York, the only American woman member of the executive board of the Jewish Agency for Palestine, said in an address here tonight.

Speaking before the thirty-third annual convention of Hadassah, the women's Zionist organization of America, Mrs. Halprin pointed out that the United States promised to help implement economically, financially and along security lines the establishment of a Jewish state.

"Let us continue our creditable and historic role on this question by pushing for a conclusive solution now," she said. "The Arabs have threatened war and destruction, and the rebuke given them has been shockingly soft, or lacking altogether. This has in effect been an invitation to the Arabs to continue their blustering and threats. Such soft pedaling may also have other effects: it may drive the Jews to the limits of their endurance. If that happens the Middle East will become a playground for uncontrollable forces."

She warned that the people of Palestine are prepared to defend what they have built. She asserted that the national policy of self-restraint, which the Jews practiced during the Arab riots in 1936 to 1939, can no longer operate in the same way.

Denounces British Action

Mrs. Halprin castigated the British for their refusal to permit the refugees on the S. S. Exodus to enter Palestine. She asserted Great Britain should have concluded with honor and decency the task she undertook in Palestine thirty years ago.

Mrs. Halprin praised the United States Government for its refusal to join Great Britain "in her plot to scrap the Jewish national home." She characterized the Soviet Union as "realistic" in its endorsement of the majority findings of the United Nations special Committee on Palestine and in its support of a Jewish state.

"What does Britain mean when she says she will stay in Palestine until March, 1949?" Mrs. Halprin continued. "When she does this simultaneously with her statement that she cannot be counted upon to implement any decision which the United Nations takes, is that contrary to her liking?"

U. S. DROPS ITS PLAN FOR U. N. POLICE UNIT IN PALESTINE SHIFT

Asks in Subgroup That Britain Keep Responsibility—Urges Partition on July 1, 1948

SETS IMMIGRATION QUOTA
110954
Proposes 6,250 Be Admitted Monthly to Jewish State—For Liaison Commission

By THOMAS J. HAMILTON
Special to THE NEW YORK TIMES.

LAKE SUCCESS, N. Y., Oct. 31.—The United States today withdrew its proposal for the establishment of a United Nations constabulary force to keep order in Palestine until partition takes effect, and urged that Great Britain, as the mandatory power, continue this responsibility until authority was transferred to the proposed Jewish and Arab states.

"We demand that if there is a United Nations sanction of a Jewish state and Britain remains in Palestine, she be told in no uncertain terms that she must help implement that decision. If she has no intention of implementing that decision, let Great Britain get out of Palestine quickly."

Chance for U. N. Victory

Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, head of the American section of the Jewish Agency for Palestine and chairman of the American Zionist Emergency Council, asserted the United Nations faces the prospect of a major victory or a major defeat in the Palestine problem.

"A positive decision at the United Nations will be a victory for the United States and for the Soviet Union," he said. "These two great powers have been brought together on the Palestine issue while they fail to see eye to eye on almost every other issue."

"For the Jewish people, an affirmative decision will mean the beginning of a new epoch in history. The manner in which the Arab peoples react to the decision of the United Nations will also have great consequences for them. It may mean prolonged and costly conflict which will benefit no one, or it may mean cooperating for the regeneration of the entire Near East for the blessing of all and the hurt of none."

A two-year transition period had been suggested in the majority report of the United Nations Special Committee on Palestine, but Herschel V. Johnson, United States representative, proposed this morning that partition take effect around July 1 of next year.

The United States proposal, as presented by Mr. Johnson to a Palestine subcommittee of the General Assembly, which is drafting a detailed partition plan, adopts the majority report's suggestion that meanwhile Jewish immigration into the nascent Jewish state should be permitted at the rate of 6,250 a month.

For a Small Commission

The active participation of the United Nations during the transition period, which Mr. Johnson re-named the "steps preparatory to independence," would be limited to a small commission headed by a High Commissioner, which would work with the British administration and the "shadow governments" of the two emerging states in solving the difficult problems involved.

The two principal questions involved, however, are (1) whether the Palestinian Arabs, or the neighboring Arab states, will carry out their threat to fight rather than consent to partition, and (2) whether Great Britain, which has repeatedly emphasized that it will not impose a solution unaided, will now agree to do so.

Discussing the United States proposal at a press conference after the morning session, Mr. Johnson acknowledged that there might be sporadic, unauthorized acts of violence by the Arabs, but he was confident that common sense would prevent them from declaring war on a member of the United Nations. The majority report looks forward to the admission of both Arab and Jewish states to membership soon after they attain independence.

Mr. Johnson was confident also that Great Britain would accept the responsibility of administering Palestine for the remaining period, and denied a correspondent's suggestion that Great Britain, under the United States plan, would have to administer Palestine without help.

Holds Britain Responsible

Without any question, he insisted, Great Britain as the mandatory power is responsible for administering Palestine until it ceases to be the mandatory. Referring apparently to the recent British withdrawal from India, he said Great Britain has a fine record in India, and expressed his belief that Great Britain would agree to do all the practical chores that had to be done in Palestine. Great Britain is in Palestine with 80,000 men, he said, and does not want to leave it in chaos.

Mr. Johnson conceded, however, that the new proposal was not "in any sense a final decision" by the United States and that, if Great Britain refused the responsibility, the United States would have to try something else.

Replying to a request by other members for comment on Mr. Johnson's statement, J. M. Martin, British representative, told the subcommittee this afternoon that Great Britain's position had not changed. He then read again a firm declaration to the Palestine committee by Arthur Creech Jones, British Colonial Secretary, on Sept. 26:

"His Majesty's Government are not themselves prepared to undertake the task of imposing a policy in Palestine by force of arms."

cont. on next page

"Likewise, in considering any proposal to the effect that His Majesty's Government should participate with others in the enforcement of a settlement, they must take into account both the inherent justice of the settlement and the extent to which force would be required to give effect to it."

Despite Mr. Martin's statement, members of the committee said they believed that Great Britain had already agreed in principle to continue its administration of Palestine until partition took effect. Lewis Douglas, United States Ambassador to London, is known to have discussed the question with British authorities earlier in the week.

A London dispatch published in THE NEW YORK TIMES yesterday said that Great Britain was prepared to move out of Palestine in six months if the United Nations did not reach a settlement satisfactory to the Zionists and Arabs, and to that extent, the new United States proposal is definitely not in accordance with the reported British decision.

Bargaining Move Suggested

Partition, of course, is anathema to the Arabs, and Mr. Martin, in fact, indicated to the committee this afternoon that Great Britain might not reveal its position until after the General Assembly had taken a final decision on the Palestine question. Whether or not this position was taken for bargaining purposes, well-informed delegates pointed out that Britain's reluctance to continue the responsibility would enable her to exert considerable control over the terms of partition, including the date when partition would become effective.

Committee members noted that since the General Assembly could hardly be expected to reach a decision on Palestine until the end of November, leaving seven months until next July 1, the United States proposal seemed to fit the indicated British schedule. Mr. Johnson emphasized to newspaper men the United States belief that the date for declaring the independence of the two states could be geared in with the plans of the mandatory power for withdrawing its administration and the troops that are now there maintaining public order.

The partition plan can be arranged, he said, so that Great Britain, simultaneously withdrawing its administration and troops, can turn over all governmental responsibility, including that for the maintenance of law and order, to the authorities for the new Jewish and Arab states. This procedure, Mr. Johnson continued, would make it unnecessary for the General Assembly to provide in its recommendations for a transitional period under a trusteeship or any other arrangement and it would make unnecessary the establishment of a special United Nations force for maintaining law and order during the interim period.

Mr. Johnson's proposal on this point, given in his statement endorsing partition on Oct. 11, provided for "a special constabulary or police force, recruited on a volunteer basis by the United Nations" to maintain law and order within Palestine. He said then that the United States assumed there would be Charter observance, thus leaving to the Security Council the problem of providing enforcement measures in the event the neighboring Arab states carried out their threat to intervene.

Volunteer Plan Held Unworkable

It was thought obvious from the start that such a volunteer force would be unworkable, and that the United States proposal resulted in part from the belief that Congress would not permit United States troops to be sent to Palestine, at least not without a specific order by the Security Council.

Another factor, according to usually well-informed delegates, is the fear in Washington that sending contingents from the armies of United Nations members would create complications with the So-

viet Union, which certainly would demand representation in any international contingent sent to such a key point in the Near East. This, in any event, would have to be a scratch team, since the Military Staff Committee still has not completed plans for an international police force.

Mr. Johnson, therefore, proposed today that with Great Britain maintaining order pending the establishment of two states, each would be responsible thereafter for its own problems of law and order.

Moreover, he pointed out that in

far as the Jewish State was concerned, the Zionist had given assurance that they could take care of the question themselves. Both on this point and on shortening the waiting period, the modified United States proposals are in full accord with the recommendations presented to the Palestine committee on Oct. 2 by Dr. Abba Hillel Silver, chief representative of the Jewish Agency for Palestine.

Dr. Silver gave assurances then that if Great Britain withdrew from Palestine, "the Jewish people of Palestine will provide without delay the necessary effectiveness to maintain public security within their country."

Disorders Held Possible

According to the majority report, the proposed Jewish State would get about 60 per cent of Palestine, or an area about that of Vermont, and would have 500,000 Jewish inhabitants and 416,000 Arabs. Some committee members, therefore, saw the possibility that the absence of outside forces might produce serious disorders after the British left, although others expressed the belief that the Jewish underground armies could repress resistance by Arabs within the state, while the Security Council could take enforcement measures in the event of outside intervention.

Mr. Johnson said that the proposed United Nations commission would, of course, be responsible to the General Assembly, which created it, but that questions affecting peace and security would be under the Security Council. The Soviet Union, which may state its views tomorrow, is understood to favor placing whatever United Nations agency is created under the Security Council.

Except for Mr. Martin, other committee members confined themselves mainly to questioning Mr. Johnson on the exact implication of his statement, particularly as regards the complicated provisions regarding the transitional period contained in the majority report. One member, however, raised the question of the relations between the proposed United Nations commission or high commissioner that would, according to Mr. Johnson, serve as a "catalyst" with the British authorities, who would have the actual authority during the waiting period.

Later Mr. Johnson told newspaper men that members of the commission should be chosen on the basis of personal attainments, and preferably should be citizens of countries with no political or commercial interest in Palestine.

Regarding the majority recommendations for the interim period, Mr. Johnson told newspapermen that the United States had not reached a decision on immigration to the nascent Jewish State, which was fixed at 150,000 for the two-year period or 6,250 a month.

In the afternoon, however, Mr. Johnson circulated a paper proposing that this continue at the rate of 6,250 a month. The United States proposals were not complete, however, and did not clear up what would happen about the majority's recommendations for action during the transitional period, including:

(1) Revoking British restrictions on purchase of land by Jews within the borders of the Jewish State.

(2) Writing guarantees regarding civil and religious liberty and the protection of the holy places into the constitutions of both states—which could not be altered without the consent of the General Assembly.

(3) Signature of a treaty providing for an economic union, with free trade between the two states and the international city of Jerusalem, which is to be administered by the United Nations—this not to be altered for ten years without the permission of the General Assembly.

(4) Guarantees from both that they would not resort to force and would live up to the principles of the United Nations Charter.

(5) A declaration from both that these resolutions had been met, which would have to be accepted by the General Assembly before they become independent.

Mr. Johnson told committee members that, although the transfer of functions from the British authorities to the two states could be gradual, the actual assumption of responsibility as a sovereign state would take place all at one time.

He said that the Jewish state should become independent regardless of the action of the Arab state, and suggested a United Nations trusteeship for the latter if it refused, contrary to his hope and belief, to cooperate. The required measures, he said, should be adopted when the two parliaments meet for the first time on July 1.

ZIONIST MEETS ZIONIST as Rabbi A. H. Silver of The Temple, E. 105th St. and Ansel Rd., confers with leaders of Hadassah, Women's Zionist Organization of America, in convention at Atlantic City. Left to right: Mrs. Moses P. Epstein, New York, national president of Hadassah; Dr. Silver, chairman of the American Section, the Executive, Jewish Agency for Palestine; Mrs. Samuel W. Halprin, only American woman member of the Executive and Moshe Shertok of Palestine, director political department, Jewish Agency for Palestine.

MONDAY, NOVEMBER 3, 1947

Hunt for Film Reds Is Due to Insecurity, Silver Says

Acrid criticism of the current congressional investigation of the film industry and praise for the report of President Truman's committee on civil rights had equal emphasis in a discussion of American liberties by Rabbi A. H. Silver at the Temple yesterday.

Dr. Silver attributed the first 10 amendments to the Constitution, known as the Bill of Rights, to a desire on the part of the people to be explicitly safeguarded in their liberties.

"From time to time in the last 158 years since the adoption of the Constitution, however, attempts have been made to alter the Bill of Rights, particularly the first amendment," he said. "Sometimes these attempts have been made by sincere, patriotic groups and sometimes by sinister groups."

In Dr. Silver's view we are all at this moment living in the emotional backwash of the war.

"Insecurity is widespread," he commented. "We are afraid of many things. We fear this war-ravaged world may succumb to a political system we do not like. We would like to neutralize and check the spread of communist propaganda."

"Many earnest citizens would like to check such propaganda because they fear for the survival of American democracy. Some of these sincere Americans are in danger of being led astray and in danger of defeating their own purposes. Others would like to check communist propaganda for nefarious reasons,

because they could suppress other things at the same time."

The rabbi said two events—the probe of the film industry and the report of the president's committee on civil rights — illustrated the wrong and the right way to defend the American way of life.

"The film probe was essentially a dishonest investigation, because there was no need for such investigation," he asserted. "Of all the millions of Americans who attend movies, I don't recall any who complained that Hollywood was producing communist pictures. I go to the movies frequently, but I've never seen a communist picture."

"If such pictures had been or were being produced inspired by communist propaganda, then the probe would be legitimate. Democracy should not be naive when menaced. But even the star witnesses at the investigation failed to point to a single picture that embodied communism."

Dr. Silver conceded there were communists in Hollywood. He said there were some communists everywhere in the United States, for there was a Communist party here.

"But to smear a great American industry and institution, which may have many other faults, because a few writers connected with it may be communistically inclined, is un-American," he asserted. "The probe in Washington seems to have collapsed rather ignominiously."

Shifting to the report of the committee on civil rights, the rabbi characterized it as "an inspiring, courageous and forthright statement."

ZIONIST DRIVE TO START

500,000 Shekel Payers Sought in Two-Month Campaign

The Zionist Organization of America will begin tomorrow a two-month national campaign to enlist at least 500,000 shekel payers in connection with the 1948 World Zionist Congress, it announced yesterday. Certificates symbolizing the ancient Jewish money will be sold in the drive at \$1 each and the number sold in the nation will determine the number of delegates to which the country will be entitled at the congress.

Jacques Torczyner of New York has been named national shekel chairman under the general direction of Dr. Emanuel Neumann, president of the Zionist Organization of America. In New York City the drive will be headed by David Moskowitz and will get under way tonight, Monday and Tuesday nights with a sound truck motorcade in Manhattan, Brooklyn and the Bronx. The first city conference of leaders and workers in the drive will be held on Nov. 23 at Manhattan Towers Hotel. Speakers will include Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Section, Jewish Agency Executive, and Dr. Neumann.

CALLS FOR CLARITY
IN MARSHALL PLAN

PD 11-17-47
Silver Says Settlement With Russia Is a Must

Clear answers to a number of vital basic questions relating to the Marshall plan must be provided, Rabbi Abba H. Silver said yesterday, lest America "do great mischief unintentionally in the world."

Dr. Silver told an audience of 1,000 at morning services in the Temple, E. 105th Street and Ansel Road N. E., that "there must be political settlement or a modus vivendi with Russia."

"Otherwise we in America will be making lifetime payments to our fears of communism and toward charity in Europe," he said.

"I do not see those insurmountable obstacles that must keep Russia and us apart," he asserted. "I feel a stronger effort must be made. The greatest danger in the world today is not communism but still fascism."

Hits "Financial Romanticism"

In the case of Greece and Turkey, said Silver, "our financial romanticism" has caused us to try to save, in the name of democracy, countries where today the situation is rapidly deteriorating.

"Such a financial policy is precipitous, rash, with dangerous implications for world peace," he continued. "I am afraid that a similar emotional lather is being whipped up in connection with the Marshall plan."

"America can never be charged with niggardliness toward Europe, but we don't have to be stampeded into giving aid. We need frank answers as to whether such aid fulfills its purpose . . . how long will it continue . . . to what extent does it undermine our own national economy . . . how are the loans to be repaid . . . what foreign policy is being linked to financial aid."

More Than Slogan Needed

"It is not just enough to have a slogan such as 'Twenty Billion Dollars More to Save Europe From Communism.' We tried once before to save it with American dollars after the first world war."

There is something mortally wrong with a picture that saw us making the Germans prosperous in 1929 and enabling them to make war, Dr. Silver said.

Arabs See U. N. 'Murdered,'
Disavow Any Partition Role

Angry Delegates Stalk From Assembly Hall
Before Formal Closing—Silver Voices
Gratification, Offers Friendship

By A. M. ROSENTHAL

Bitter Arab delegates walked out of the General Assembly hall at Flushing Meadow last night after the vote for the partition of Palestine and solemnly announced that in their eyes the United Nations had died.

"No, not died," said Faris el-Khoury of Syria. "Murdered."

The representatives of the Arab states swept out of the building without waiting for the formal end of the Assembly and the farewell speeches. But before they entered their limousines they announced that they would have absolutely nothing to do with the United Nations Commission for Palestine, nothing to do with the transitional period after the end of the mandate and nothing to do with partition.

There was an open thread of warning running through all the Arab delegates' comments on the Assembly's action. They spoke of bloodshed to come and said the

responsibility would not be theirs, but would be on the shoulders of the countries that had pressed for partition.

On the other side of the quarter-century Arab-Zionist dispute there was jubilation and hope for the future. Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, expressed his gratitude to the Assembly and especially to the United States and the Soviet Union.

Dr. Silver's statement follows:

"We are deeply gratified by the action of the General Assembly of the United Nations. It marks a turning point in Jewish history. It is an impressive reaffirmation of the just claim of the Jewish people to rebuild its national life in its ancestral home."

"This noble decision to re-establish the Jewish state and restore

the Jewish people to its rightful place in the family of nations will redound to the everlasting credit of the United Nations, and will be recorded as one of its most significant achievements. The Jewish people will forever be grateful to the nations which contributed to the decision. We are especially appreciative of the leadership provided by the United States and the Soviet Union, and are happy that in the solution of the Palestine problem these two great powers worked harmoniously together."

"The Jewish people is keenly aware of the great responsibilities which the decision of the United Nations has placed upon it and it will do its utmost to merit their confidence, as it moves forward into the new day to fulfill the mandates of its destiny. The Jewish people will strive to build the Jewish state in Palestine in the spirit of its heroic spiritual leaders of the past, whose teachings made that country the Holy Land of mankind."

"We pray for the peace of Palestine. We extend a hand of genuine friendship to the new Arab state which is to be established in Palestine. The Jewish nation in Palestine will be eager to cooperate fully with its Arab neighbor and to contribute within the framework of the economic union to the progress and prosperity of the whole of Palestine. In this historic hour we call upon the Arab people of Palestine and all neighboring Arab countries to join with us in an era of peaceful and fruitful collaboration."

"May the establishment of the Jewish state proceed as rapidly as possible, and may its doors be opened without delay to admit all

Dr. Silver Hails
Stand by Truman

NEW YORK, Dec. 1—(P)—Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Zionist Emergency Council, today wired President Truman that his stand on the Palestine question had won him "a place of distinction in Jewish history."

Silver, who is also chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, said Mr. Truman's leadership in the fight for partition of the Holy Land had

"served to create a strong bond of friendship between the American people and the Jewish citizens of Palestine."

CHICAGO, Dec. 1—(UP)—The American Jewish Congress, a wartime organization, was reorganized today into a permanent agency to co-ordinate the activities of the 62 major Jewish groups in this country.

The 450 delegates to the congress' fourth annual meeting voted at the conclusion of the two-day session to establish a welfare organization to bring together all fragments of

the American Jewish community after more than 100 years of internal conflict and strife.

A formal name was still to be agreed upon.

PALESTINE SOIL PUT
ON BEDLOES ISLAND

Earth From Liberty Statue's
Base in Turn Will Be Taken

to the Holy Land

NY Times 12-2-47

Earth taken from the Holy Land in 1917 when the Balfour Declaration was enacted was mingled with the soil at the base of the Statue of Liberty yesterday. At the same time a spadeful of earth from the base of the statue was taken to be sent to Palestine to be mingled with the Palestinian soil on the day the new capital of the Jewish state there is dedicated.

The simple ceremony held on Bedloes Island was symbolic of the freedom given to the Jews by the United Nations through establishment of an independent Jewish state in Palestine. Abba Hushi, chairman of the United Organizations for Palestine Histadrut, sifted the Palestinian earth into American earth in the presence of 150 delegates to the National Commit-

tee for Labor in Palestine and city officials.

Deputy Mayor John J. Bennett, who dug up the earth that will go to Palestine, said: "This nation and most of the world rejoice that in our great country and in this city there was born a new nation."

Other speakers included Kings County Judge Samuel S. Leibowitz and Rabbi Abraham M. Heller of the Flatbush Jewish Community Center. Judge Leibowitz recalled that he first saw the Statue of Liberty when he came here from Rumania in 1898. Music was by the 372d Army Band from Camp Kilmer, N. J., and Jan Bart sang the American and Hebrew national anthems.

The American Federation of Polish Jews, 235 West Forty-fourth Street, announced yesterday that it had telegraphed to President Truman asking him to authorize the supplying of arms to the Jewish defense forces in Palestine. The telegram said such action would be consistent with the obligations of the United States under the United Nations charter.

Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Zionist Emergency Council and of the American Section of the Jewish Agency for Palestine, also telegraphed to President Truman expressing "profound gratitude for the leadership you, Mr. President, have shown on the question of Palestine—leadership which culminated in the United Nations' historic decision of Saturday, Nov. 29."

The Palestine Resistance Committee, 123 West Forty-fourth Street, called for economic and political sanctions by the United Nations Security Council against Arab countries in which Jews are killed. "The Jews in Arab lands must be assured that the world would come to their aid," John J. Rosner, executive chairman of the organization, said.

Assemblyman Philip J. Schupler of Brooklyn called upon Governor Dewey to set aside Dec. 14 as a day for rejoicing by all the people of this state on the modern rebirth of ancient Judea.

Tonight the Zionist Organization of America will conduct a rally at Manhattan Center, at which Mayor O'Dwyer will extend the greeting of New York. Other speakers will include Dr. Emanuel Neumann, president of the organization, and Dr. Silver.

New Day Is Here, Dr. Silver^{PD} Tells Jewish Victory Rally

(Photo on Picture Page)

The day of the wandering Jew is ended and a new life for the entire Jewish race is begun.

With these exultant words, reflecting the sentiments of other speakers on the program, Rabbi Abba Hillel Silver last night appeared before more than 2,200 persons in Severance Hall at a victory-thanksgiving celebration marking the establishment of a Jewish state in Palestine by the United Nations.

More than 1,000 persons stood in the rain outside the crowded hall, unable to gain admittance.

"We have recaptured, after 2,000 years, our status as a nation and as a people," Dr. Silver said. "Now we can give full and unhampered expression to our genius, to our own language, to our flag, and hold a seat among the nations of the world."

Taking cognizance of the unrest among the Arabs which has made the Near East a tense area of the world, Dr. Silver expressed the hope for peace "with our Arabian neighbors," but he left no doubt that the new Jewish state would hold tight to the position accorded it by the United Nations Assembly.

"We want peace with our Arabian neighbors," he said. "We want to co-operate with them. But we won't permit anything that has been built in Palestine to be uprooted. Nothing will be taken away from us."

"I don't know how much reality there is in the headlines," he continued, referring to stories of the armies of Arab nations massing to fight partition of the Holy Land, "but I hope that sober judgment will prevail and that the will of the United Nations will not be broken by sporadic rioting and fighting."

Dr. Silver, former president of the Zionist Organization of America

and a leading spokesman during the United Nations' discussion of the Palestine partition at Lake Success, N. Y., recalled that there was a "rash" of headlines in the United States five or six weeks ago telling of Arabian armies on the march against Palestine.

"This vast army," he said, "was found by an American reporter to consist of about three soldiers."

He scored the "provocative and pogrom-calling speeches of some Arabian leaders" and held out the hope that "all Palestine will remain an economic unit for the blessing of all."

"We are getting a small country," Dr. Silver said, "but we are going to make it great. Greece, Judea and England were small countries, too, but their contributions to the world cannot be measured."

Says Arabs Have Plenty

Asserting that the new Jewish state would serve to "revitalize" the Near East, the Cleveland rabbi, spiritual leader of the Temple, said:

"I don't know why these foolish Arabs are fighting over a few thousand miles of Palestine when they have so much land that could be developed and made into one of the richest, most fertile areas of the world."

He called on all Jews to remain "alerted and united" and said the time had come for dissident Jewish groups "whose stoutness of heart and patriotism" were unquestioned to offer their services in the interest of the new national homeland.

Rabbi Rudolph M. Rosenthal of Temple on the Heights told the audience that this was the "hour of victory, the realization of a dream of 2,000 years."

He hailed Rabbi Silver as "one of the chief architects in the fashioning of the new Jewish state and the beginning of a new life for our people, a new dignity, a home for the homeless and a new hope for all."

Tragic History Retold

Rabbi Armond E. Cohen, spiritual leader of the Cleveland Jewish Center, recounted the tragic history of Jewry through the ages and said: "Wherever Jews went, there was sorrow and God wept for his exiles."

By faith, he said, and through the spirit of God, "the hearts of the nations" have been moved to restore to the Jews their homeland.

Rabbi Cohen said he looked for a revival of the Jewish religion, language and way of life as a result of the partition of Palestine.

Appellate Judge Daniel E. Morgan, co-chairman of the American Christian Palestine Committee, praised the "superb quality" of the leadership in the Zionist movement and named Rabbi Silver as the "proud" contribution of Cleveland.

He reminded the audience, also, that "when the crucial time came the United States stood the test and voted for the partition of Palestine."

The new state, he added, represented an opportunity for the Jews to "render profound service to all peoples."

Mayor Thomas A. Burke congratulated the Zionists on their victory and spoke of the challenge that faced the new state.

Other speakers were Mrs. Louis Kaufman, Mrs. Joseph Stashower and Saul S. Danaceau, Cleveland Zionist Emergency Council chairman.

A candle-lighting service marking the first day of Hanukkah was conducted at the start of the program by Cantor Saul Kirschenbaum of Park School Chapel.

PALESTINE DIVISION HAILED BY JEWRY

AT THANKS EVENT

Buffalo News 12-4-47

The partition of Palestine indicates that the United States and Russia, which collaborated to fulfill a 2,000-year dream of an independent Jewish state, can work together on other world problems," Rabbi Abba Hillel Silver, the foremost leader of the Zionist movement in America, said here Monday evening.

His address, telephoned from Cleveland and amplified in the Hotel Statler ballroom, keynoted a thanksgiving program celebrating the recent U. N. decision. Sponsored by the Buffalo Zionist Emergency Council, the meeting was attended by more than 1,000 persons representing the Jewish community.

"We are grateful," Rabbi Silver declared, "for the strong positions taken by both the U. S. and USSR, without which favorable U. N. action probably would not have taken place."

Jews Are Free Again

"One of the greatest wrongs in history now has been righted. The Jewish people are free again to lead its own life on its own soil, to develop its own culture and make contributions to all mankind."

Referring to rioting episodes, the speaker said: "We extend a friendly hand to the neighboring Arab state to co-operate in building a greater Palestine."

He predicted the rise of the reborn Jewish state as "a democratic country, the Holy Land of all mankind."

Significance of the partition was expressed by seven rabbis and in messages from six local organizations.

Rabbis who spoke were: Dr. Joseph L. Fink and Joshua Haberman, Beth Zion; H. Elihu Rickel, Beth El, chairman of arrangements; Moses Lehrman, Beth David; Gedaliah Kaprow, Humboldt Orthodox Church; Eli A. Bohnen, Emanu-El, and Harry Brevis, Beth El, Batavia.

"Kind of V-Day for Us"

Spokesmen for the organizations included: Mrs. Henry Apfelgroom of Mizrahi; Mrs. Alvin Franklin, Hadassah; Maurice Rogers, Poale Zion; Mrs. Irving Vogel, Pioneer Women; Miss Esther Sterns, Zionist Youth Organization, and Mark M. Krug, Bureau of Jewish Education, who spoke in Hebrew.

Rev. Harlan M. Frost, executive secretary of the Council of Churches of Buffalo & Erie County, extended congratulations on behalf of area Christians.

David Diamond, presiding chairman, remarked: "This is a kind of V-Day for us."

A resolution was voted expressing gratitude to President Truman and U. N. leaders, and urging Arabs to aid in "a peaceful and prosperous Palestine."

The thanksgiving meeting also marked the Festival of Hanukkah. A ceremonial blessing of candles typified the light which has burned in Jewish temples ever since the Maccabees recaptured Jerusalem in 133 B. C. Participating were Ralph Katz and the Temple Beth El choir.

American Jews' Guidance Praised¹²⁻⁴⁻⁴⁷

Buffalo Courier

Special praise for the part played by American Jews in "alerting and guiding" the U. S. to its part in the establishment of a Jewish state in Palestine was given last night by Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland. The Zionist leader addressed a thanksgiving celebration of Buffalo Jews at Hotel Statler via telephone amplification. Left to right, Judge David Diamond, chairman; Mark Krug, director of the Bureau of Jewish Education, and Ernest S. Freudenheim, chairman of the Buffalo Zionist Emergency Council.

Thousand Celebrate U. N.'s Palestine Action

The parts played by the U. S. and Russia in the United Nations' decision for the establishment of a Jewish state in Palestine were praised last night by Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, who talked via amplified telephone to more than 1,000 Buffalo Jews gathered at Hotel Statler for a thanksgiving celebration.

Rabbi Silver, who is chairman of the executive committee of the American Zionist Emergency Committee, declared that the role of the U. S. in the Palestine question "has been most gratifying."

"Without the strong position taken by the U. S. after an initial hesitation," the rabbi stated, "a favorable action could not have taken place. And the clear unequivocal stand of the Soviet Union dispelled much baseless propaganda directed against that nation concerning the Palestine situation."

"That the United States and the Soviet Union were in harmony on this question," he added, "gives rise to hopes that relations between the two nations are not necessarily deadlocked."

Rabbi Silver called the United Nations decision the righting of "one of the greatest wrongs in history" and expressed the belief that that organization had gained greatly in prestige as a result. Although he hoped that the Arab

states would accept the hand of friendship, the rabbi was firm in his conviction that Jews in Palestine would defend themselves to the utmost if need be.

"What we have built there with blood and sacrifice will not be uprooted," he declared. "We shall see to it that a decision by the United Nations shall not be flaunted."

Representatives of every segment of the Jewish community were included in last night's program which was sponsored by the Buffalo Zionist Emergency Council. A resolution was passed which expressed gratitude to all Americans who aided in the creation of the new state, especially to both Jews and non-Jews of Buffalo who aided in the campaign.

Rabbis delivering talks included Eli Bohnen, Joseph L. Fink, Gedaliah Kaprow, Moses Lehrman, H. Elihu Rickel and Harry Brevis of Batavia.

Speakers from Zionist and lay organizations were: Mrs. Henry Apfelgroom, Mrs. Alvin Franklin, Mrs. Irving Vogel, Miss Esther Sterns, Mark M. Krug, and Maurice Rogers. Dr. Harlan M. Frost, executive secretary of the Council of Churches of Buffalo and Erie County, also addressed the celebration.

Giant ZOA Thanksgiving Rally Hails Achievement of Statehood

Silver, Neumann, O'Dwyer Praise UN Decision, See Difficult Tasks Remaining

As record-breaking throngs in the glare of klieg lights filled West 35th Street and an overflow crowd jammed Manhattan Center in New York, Dr. Emanuel Neumann, president of the Zionist Organization of America, and Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American Section of the Jewish Agency Executive, solemnly expressed a deep desire for friendship and cooperation with Arab leaders and populations.

Dr. Neumann said, "So far as it will lie in the power of the Jewish people, the Arab citizens of the Jewish State will be the happiest, most flourishing and most fortunate group of Arabs in the world."

The addresses, as well as the speech by Mayor William O'Dwyer, were carried over loudspeakers to the cheering crowds in the side streets. The gigantic victory-thanksgiving rally, in celebration of the newly-created Jewish State, was sponsored by the Zionist Organization of America. Indoors, large pictures of Theodore Herzl, founder of the Zionist movement, Dr. Chaim Weizmann, Dr. Silver and Dr. Neumann, hung from the walls, while large American and Zionist flags bedecked the stage and the balcony.

Rabbi Irving Miller, chairman of the ZOA Administrative Council, was program chairman. The invocation was delivered by Rabbi Arthur J. Lelyveld.

In stressing the ability of the Jewish people to accept the responsibility in guiding their new nation, Dr. Neumann asserted that "we will pour out our energies, our substance, and our devotion as a humble offering for the realization of Israel's dream."

Paying strong tribute to President Truman and the American Government for the significant role in guiding the Palestine resolution through the United Nations General Assembly, Dr. Neumann also praised the efforts of the American delegation led by Secretary of State Marshall, Warren Austin, Herschel Johnson and Major General John M. Hildring. "They bore the brunt of battle and saved the day for the Jewish State," he said.

Truman Support

Dr. Neumann pointed to President Truman's offer of the United States Army to cooperate as well as financial assistance "to accomplish that purpose," saying, "when the British Government rejected the recommendations of the Anglo-American Committee and put forward instead the Morrison plan, President Truman rejected that spurious substitute and reiterated his request for the immediate admission of Jewish refugees."

"The President's perseverance," he said, "and firm insistence exercised a continuing pressure upon the British Government and was responsible in large measure for the decision of the British Cabinet to refer the whole question to the United Nations for adjudication."

From the moment the report of the UNSCOP was submitted to President Truman, Dr. Neumann said, the President issued repeated instructions to the American delegation to support the majority recommendation favoring the early establishment of a Jewish State and urged the American delegation "to exert

their best efforts to secure the adoption of these recommendations by the General Assembly."

"The United Nations," the Zionist leader maintained, "has vindicated its existence as an instrument for international peace and kindled a new faith and hope in the future of international cooperation."

The celebration of the new State, he said, is not one done "in a lighthearted or frivolous spirit," adding, "we are deeply conscious of the tremendous challenges which this decision offers the Jewish wisdom, statesmanship and capacity; we are not so naive as to confuse a political decision with concrete reality." He continued:

"We are fully aware of the many pitfalls and dangers which lie ahead. We are equally aware of the new and heavy burdens which must be assumed. We, the Zionists of America, do not intend to relieve ourselves of all burdens and obligations; nor do we intend to demobilize and scatter to our tents. On the contrary, we plan to shoulder heavier burdens and greater responsibilities than ever before."

Dr. Neumann pledged the abilities and the resources of the Zionist Organization of America

"to back up and assist the Government of the United States, the United Nations and the Yishuv."

Silver's Address

While giving an all-embracing assurance that the Jewish State is ready and eager to cooperate to the fullest extent with the Arab State and to contribute jointly to the progress and prosperity of the whole of Palestine within the framework of the economic union approved by the UN, Dr. Silver appealed for the cooperation of all neighboring countries with the new Jewish State "for peace and fruitful endeavors for the welfare of the new Jewish and Arab States in Palestine." He called upon the U. S. Government to provide arms for the defense of the nascent Jewish State.

Also paying tribute to the American Government and people for their support of the Zionist movement, Dr. Silver asserted that "our deep thanks go out to all the Governments which voted to set up independent Arab and Jewish States in Palestine."

In warning of the difficulties and the tribulations that will confront the new nation, Dr. Silver, however, voiced confidence that the citizenry of the Jewish State were capable of defending their Statehood and that "American public opinion will remain constantly on the alert to safeguard it."

A barrage of applause lasting several minutes greeted Mayor O'Dwyer's appearance on the podium. During the course of the day the mayor had issued a proclamation calling attention to "Palestine Day."

Long a supporter of the Zionist

Proclamation by Mayor O'Dwyer

As Mayor of the City of New York I hereby proclaim this day, Tuesday, December 2, 1947, as a day of thanksgiving and rejoicing over the historic decision of the United Nations to re-establish the Jewish nation in its ancestral homeland. I urge my fellow citizens of all races and creeds to join in commemorating this great event, which constitutes a triumph for all of humanity. This measure of justice which has, at long last, been achieved by the Jewish people serves as an inspiration to mankind as a whole—for in the triumph of one noble cause is contained the hope of success for all lofty human purposes.

It is with a great deal of pleasure that I congratulate the Jewish citizens of our country on this joyous occasion, which might not have come about had they not remained steadfast and determined in their efforts to rescue their unfortunate brethren in Europe and to re-establish

the Jewish State. In this great struggle, they have been led by men of great vision and character. I extend my warmest greetings to Dr. Abba Hillel Silver whose leadership of this noble cause has won the admiration and respect of the entire American people, and to Dr. Emanuel Neumann, the brilliant president of the Zionist Organization of America. The fact that they have not fought alone, but have received the support of an overwhelming majority of Americans of all creeds, augurs well for the future of our country.

I am confident that the citizens of our city join me in expressing our deep sense of gratitude to the United Nations for its just and forthright decision on Palestine.

I sincerely hope that it will be our city's pleasure to welcome the delegate for the Jewish State to the United Nations at the earliest possible moment!

Messages from U.S. Leaders, Yishuv

Dr. Neumann read congratulatory messages from Dr. Chaim Weizmann, distinguished Zionist leader; United States Senator Irving M. Ives; former Governor Herbert H. Lehman; Thomas Mann and Lion Feuchtwanger, noted authors; Helen Rogers Reid, publisher of The New York Herald Tribune and Herschel Johnson, U. S. representative to the UN. Messages were also received from Carl Berendsen, New Zealand representative at the UN; Pedro Zuloaga, Venezuelan representative at the UN; Oscar Chapman, U. S. Under Secretary of Interior; Frank W. Buxton, member of the Anglo-American Commission of Inquiry and from numerous other high personalities and organizations in this country and abroad.

Still other messages were received from Major General John H. Hildring, Mayor Rokach of Tel Aviv and Mayor Ben Ami of Nathanya.

Mrs. Reid, in her message, said: "My congratulations on the United Nations vote." Governor Lehman asserted "on the consummation of a dream of many centuries, I am sure that the American people, regardless of religion or race, will be glad to help in the development and strengthening of the new Palestine."

Dr. Weizmann, in expressing his inability to attend the conference because of the "strain of the last few days," wished the rally "every success."

General Hildring's message read: "My congratulations to your organization and to Jews throughout the world who have steadfastly sought in Palestine a secure future for their oppressed people. I am particularly gratified that the United Nations decision will provide in the immediate future a haven and a home for hundreds of thousands of aggrieved and homeless Jews in Europe. The task that lies ahead is to give reality to the UN decision. I am confident from my own experience that, through the statesmanship of the leaders of the Jewish people, there will now emerge rapidly not only a vital and prosperous Jewish State in Palestine, but also an era of peace and understanding and neighborliness among all the peoples of the Near East."

From Mayor Rokach came this cablegram: "Mazel tov from the people of Tel Aviv and deepest gratitude from them all to all those of you who so courageously and successfully fought our battle in the international arena winning us international recognition and independence."

The cable from Mayor Ben Ami of Nathanya said: "In this great hour, we greet the United States Zionists and Jewry in general. Your solidarity and untiring efforts to achieve recognition of our historic rights will be a source of national pride. United, all of us will endeavor to be worthy of our national mission of rebuilding David's Kingdom."

Senator Irving M. Ives stated: "I join with you in spirit at the great celebration realizing the dream of the Jewish people for 2,000 years. All of us rejoice greatly over the favorable turn of events."

Herschel Johnson, U. S. representative to the UN wired: "On this occasion which means so much to your people, I send them my cordial greetings and sincerest good wishes for the future."

movement, Mayor O'Dwyer said: "It is perhaps not by historical accident that this great event has taken place in New York; many of you may know that other nations have seen the birth—or the rebirth—of their existence in our city." He pointed out that Thomas G. Masaryk laid the foundations in this city and set up the framework for what became the State of Czechoslovakia.

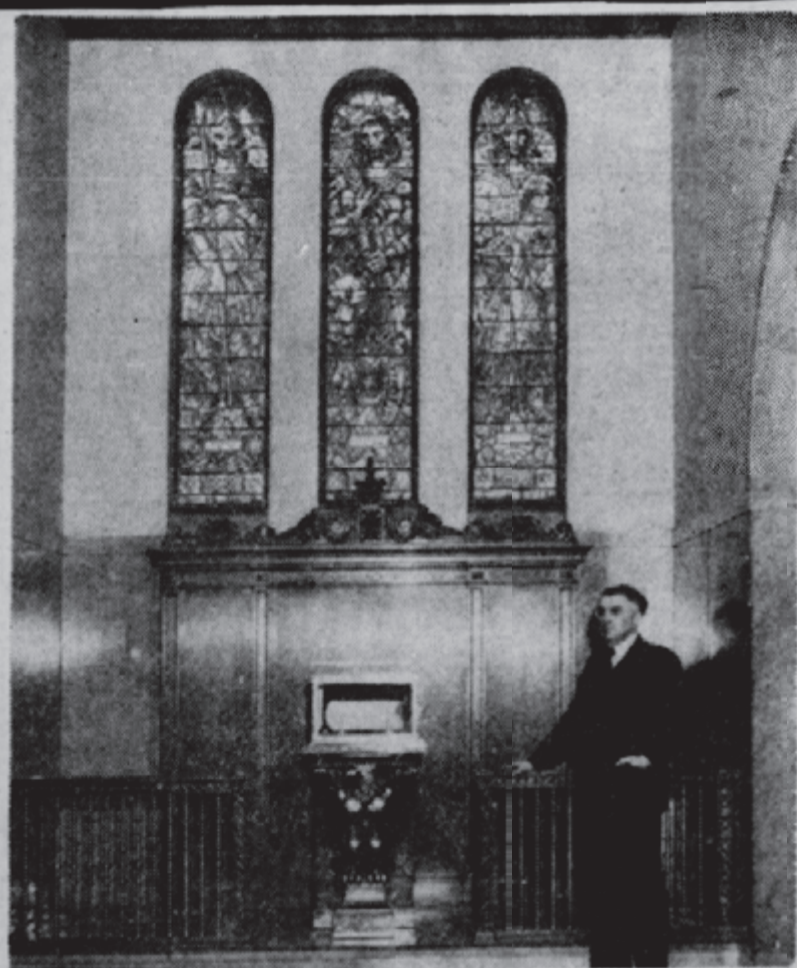
Later, he added, the patriots of Ireland took similar steps resulting in the creation of an independent Eire.

"Today," he said, "the Jewish State comes into existence as a result of this action in New York, truly our city may be called a Mother of Nations!"

Tribute by O'Dwyer

In calling attention to the anxiety of the Jewish people before the vote was taken, the Mayor asserted, "There were times, to be sure, when we were worried—those of us who looked to America for leadership." He added: "There were moments when we felt that not everything was being done which could have been done. But when the test came, when the decision and crucial action was to be taken, the United States was true to its traditions and led the way."

60,000 N. Y. Jews Celebrating UN Decision

TEMPLE SERVICE MEMORIALS. Rabbi A. H. Silver, top, stands under the three memorial windows of the war service alcove which will be dedicated at the Temple tomorrow morning to the 22 Temple men who lost their lives in World War II and the 765 men and women of the congregation who served in the armed forces. At the bottom, Leon H. Henry, president of the Temple Men's Club, is shown examining the rare volume of the Haggadah which will be presented to Rabbi Silver in a service tomorrow night honoring his 30 years leadership of the Temple.

TEMPLE TO HONOR ITS WAR HEROES

Memorial Windows to Be Dedicated Tomorrow

Members of the Temple will honor their heroes of the last war and pay tribute to Rabbi A. H. Silver for his 30 years' service as spiritual leader of the congregation in two services tomorrow.

At the regular morning worship service at 10:30 12 memorial windows in the Gries Memorial Chapel and a war service alcove erected at the head of the corridor approaching the chapel will be dedicated to the 22 Temple men who died in service and the 765 men and women of the congregation who served in various branches of the armed forces of this country.

Lieut. Gen. Robert C. Richardson, jr., former commanding general of the Pacific Ocean Areas and a former commandant of West Point, will be the memorial speaker. Rabbi Silver will also read personal messages from Dwight D. Eisenhower, Gen. Douglas MacArthur and Admiral Chester W. Nimitz.

At the Temple Men's Club Hanukkah concert service in Mahler Hall at 8 p. m., Leon H. Henry, club president, will present Rabbi Silver a rare volume of the Haggadah created by Arthur Szyk, noted Jewish artist. The presentation will be a tribute to Rabbi Silver's 30 years' leadership of the Temple.

The Haggadah, telling of the historic exodus of the Jews, printed in English and Hebrew, is illustrated by 49 full-page engravings. The book, bound in gold-embossed blue leather, is the ninth volume of a limited edition printed in London. Other copies are owned by the king of England, the Vatican library, the chief rabbi of England, the Hebrew University of Jerusalem and the Jewish Theological Seminary in New York.

EXTOLS SERVICES OF JEWS IN WAR

Gen. Richardson Attests Valor at Dedication of Memorial in Cleveland Temple

Special to THE NEW YORK TIMES.

CLEVELAND, Ohio, Dec. 14—

Twelve memorial windows and a war service alcove in The Temple here were dedicated today in memory of the twenty-two members who died in World War II and the 765 members who served in the armed forces.

Rabbi Abba Hillel Silver read messages concerning the heroism of the Jewish service men from Generals of the Army Dwight D. Eisenhower; Douglas MacArthur, and Fleet Admiral Chester W. Nimitz.

Lieut. Gen. Robert C. Richardson Jr., retired, commander of the Army Ground Forces in the Central Pacific, made the dedicatory address. He extolled the services of men and women of the Jewish faith and cited, "as a simple matter of justice to the Jews to counteract the persistent propaganda that some races are superior to others in the field of battle," the fact that 650,000 Jews served with honor in every theatre of operations and in every branch of the armed services.

"All Americans who have the interest of permanent peace at heart must work both against prejudice and for the doctrine that we shall be judged in this world by our individual worth and not by any other standard," General Richardson said. "All of the high commanders of the Army and Navy have attested to the valiant service rendered by the men of Jewish faith."

General Richardson, speaking as a soldier, told of the hardship and suffering of the young men who were in our armed forces. He said that, while he never saw any real enthusiasm for war itself, "they displayed a relentless determination to do their full duty to their country."

"It is therefore satisfying to the heart whenever a group of Americans such as this congregation immortalize their soldier dead," he went on. "These magnificent memorials not only honor your loved

ones but they silently convey to all who gaze upon them their deep significance.

"They symbolize the spirit of the departed and the valor of those who stood the test of battle. They honor men who went to war as champions of the fight against bigotry, tyranny and oppression.

"They are eloquent reminders that these men were contributors to the cause of freedom and to the dignity of the individual. They are shining proof of the patriotism of the Jews and to the fact that these men were Americans first and Jews second.

"They speak to us reverently and silently, telling us that the Jewish youth to whom they are dedicated are a prolongation of the long line of Jews who have served our country in all of its wars."

Favors a 'Hebrew Nation' Rather Than a 'Jewish State'

By PETER BERGSON

Hebrew Committee of National Liberation

Much as we are concerned with the violence in Palestine, it must not be permitted to distort the issue nor obscure the full significance of the United Nations decision.

Irrespective of what our reactions to the partition plan may be, the decision of the United Nations is a compelling fact. It poses questions which can no longer be ignored:

What does a "Jewish State" mean? Will it be a religious, a theocratic, state, as its very name implies?

Will the "Jewish Government" represent the Jews of the world?

Will all Jews eventually move to the "Jewish State" or will they belong to a special international nation? If not the "Jewish Nation," then to what nation does the new state belong?

We of the Hebrew Committee

of National Liberation have been concerned primarily with defining the human boundaries of the new state.

Exercised Self-Determination

This entire issue was raised to the level of an urgent international problem when the people involved—the Hebrews—began exercising their right of self-determination. The underground fighting in Palestine was a revolutionary expression of that right. By their heroic conduct the EXODUS passengers also sought to affirm their right to Palestine.

The Hebrew Committee opposes the design of a "world Jewish Nation" which strives, through the Jewish Agency, to establish a "Jewish State" in Palestine. We say that whatever the term "Jewish people" means, whatever may be its religious, cultural or historic significance, it should not be defined as a political entity which has a state.

Since more than ten million Jews live outside of Palestine, not in DP camps or in danger but enjoying full citizenship in many lands, to insist upon a "world Jewish nation" is bound to ensnare millions of good Americans, Frenchmen, Englishmen, etc., who are Jews, in an unnecessarily difficult and confused situation.

Must Make Distinction

The Hebrew Committee proposes, therefore that in carrying out the United Nations decisions on Palestine, a distinction should be made between the three million Jews of Palestine, Europe and the Middle East who need Palestine to live in and want to belong to it, and the ten million Jews all over the world who do not intend to move there and who in a sense need Palestine in order to make sure they do not belong to it.

The reestablishment of Palestine after centuries of abnormal existence of the Jews all over the world cannot be accomplished without these guiding principles:

There must be applied the principle of separation between state and church. The term "Jewish" today denotes three things: a religious affiliation, an origin, and now also a nationality. We propose that these be separated and that the newly created nation be known not as "Jewish" but as Hebrew.

The term "Hebrew" will thus denote a nationality just as does the term American, Irish or

Dutch. The term "Jewish" will denote only a religious affiliation. Thus we propose the creation not of a "Jewish State" but of the Hebrew Republic of Palestine, in which Jewish, Christian and Moslem citizens will have fullest equality and opportunity under the law of the land.

Americans of Hebrew-Descent

Under this structure, a new emphasis will come to the Hebrew ancestry of American Jews who should be known as Americans of Hebrew descent and Jewish faith, just as there are Americans of Irish ancestry and Catholic faith or Americans of Dutch ancestry and of the Protestant faith. The relationship of the French-Americans to France or of Greek-Americans to Greece should be the pattern for the relationship.

The present abnormal situation in which Rabbi Silver and Dr. Neumann both appear as Jewish statesmen representing "the Jewish Nation" vis-a-vis the American and other governments can now come to an end. The Hebrew Nation must now be represented by its own citizens and not by Americans.

Hebrews and Jews are not synonymous. They describe two different elements. That is why two words are necessary to define them. We did not invent anything; we merely propose giving the reborn nation a name of its own and not one to which ten million people who are outside this nation also answer.

A Problem of Structure

It must be emphasized that this is not only a problem of semantics; it is a problem of basic structure. We want to forge, in these coming months, a normal, modern and liberal Hebrew Republic, and not merely a religious, cultural and political center for "World Jewry" called the "Jewish State" or "Judea."

World anti-Semitism feeds mainly on the fact that the Jews are an unique entity. It was this fact that created Zionism. We are neither Zionists nor anti-Zionists; we are post-Zionists. We recognize the great merits of that movement in the past, and in a free Palestine monuments and highways will be named in its honor. But the Jewish Agency has now become an archaic body which would perpetuate "the Jews" as an unique entity.

We propose immediate steps which would establish the unity of the Hebrew Nation with Pal-

estine and eliminate the present contention that Palestine is the National Home of the Jews of the world:

1. The immediate establishment of a provisional government of the Hebrew Republic of Palestine. This government should request the United Nations Commission to recognize it under the United Nations plan.

2. All those regarding themselves as Hebrew nationals should have the right to apply immediately for Palestinian citizenship. The Provisional Government should make no restrictions or quota and should immediately dispatch special consular officials to issue Palestinian passports as an emergency naturalization procedure to all Hebrew DP's in former Axis countries.

3. The immediate appointment and dispatching of diplomatic

emissaries of the Hebrew Republic to the various capitals of the world who will assume de facto representation even prior to June 1, 1948, when the Hebrew Republic will be formally recognized.

Silver, Taking Pulpit Leave, Sees Peril in Marshall Plan

Conducting his last service at the Temple before his departure on an extended leave of absence, Rabbi Abba Hillel Silver yesterday characterized 1947 as "a truly post-war year of dangerous convalescence" and warned his hearers against a blind acceptance of the Marshall plan.

After reviewing briefly the unrest prevalent in Greece, India, China, Tunisia and elsewhere, he turned to a fuller review of domestic conditions and our foreign policy.

"There were some signs of recovery in the United States," he said. "We have prosperity but not normalcy. We have full employment, production is higher than it ever was, industrial corporations are reconverting, and we have had a record net individual income of over \$225,000,000,000. But our satisfaction with this prosperity is mixed with fear of the inflation reflected by the high cost of living. At any moment the economic situation might explode into panic and depression."

Dr. Silver termed the anti-inflation bill recently passed by Congress inadequate.

Two Hostile Camps

In his opening remarks he had mentioned "the growing rift between the Soviet Union and the United States that has divided the world into two hostile camps." Returning to that theme, he expanded it and laid the onus on the Truman doctrine and the Marshall plan.

"The Marshall plan will strengthen reaction, not democracy," he said. "The Communists had been losing ground rapidly throughout Europe until the Marshall plan was announced."

He attributed the growing political activity of Russia outside its own borders to a natural answer by the Russians to the "cold war" of the Truman doctrine, implemented by the Marshall plan.

"The Big Four meeting in London was doomed to failure because of the Truman doctrine," he asserted.

"Congress should study the Marshall plan carefully in its next session," he said, "paying special attention to two questions. First, is the Marshall plan sound? Second, what is its motivation?"

Warning his hearers against preoccupation with the question of communism, he said: "History has shown that, when too much attention is paid to the Kremlin, the Francos, Hitlers and Mussolinis come into power at home."

Discusses Palestine

"Some might say that Uncle Sam was being played for a sucker," Rabbi Silver said in reference to the fact that the British government had made arrangements for the importation of grain from Russia when the British were unable to secure grain contracts in either the United States or Canada for 1948.

Turning to the question of Palestine, he said the next eight months would be critical for the Jewish state. He predicted the United Nations would not allow the new nation to be attacked by the Arab states.

If the Arab states attempted to hamper the development of Jewish Palestine, he said, the U.N. would send an international task force to defend the new country. He expressed hope that the United States would not act independently in protecting Palestine, but would support the U.N. and act through it.

During Rabbi Silver's absence, which will last until April, Rabbi Julius Nidel, assistant rabbi, will serve in his place.

Silver Leaving for Palestine

Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine and chairman of the American Zionist Emergency Council, will sail for Palestine on Tuesday, December 30. He will be accompanied by Mrs. Silver and their son. Dr. Silver will spend several months in Palestine for a thorough study of all aspects of the

Jewish situation and to be present when the UN Commission will be in Palestine to supervise the implementation of the General Assembly decision.

Dr. Emanuel Neumann is scheduled to leave for Palestine later. The sessions of the World Zionist Actions Committee have been postponed until February 8, 1948.

NEW PALESTINE DEC 26, 1947

To Pay Tribute to Silver Before Palestine Departure

A great tribute for his successful leadership of the Jewish cause before the United Nations will be paid to Dr. Abba Hillel Silver on the eve of his departure for Palestine at a farewell dinner at the Hotel Astor, New York, on Monday evening, December 29. Joining in the tribute will be leaders of Zionism in this country together with some of the most prominent figures in America and the United Nations.

Dr. Israel Goldstein, national chairman of the United Palestine Appeal, one of the initial sponsors of the testimonial dinner, pointed out that "Dr. Silver is deserving of the lasting gratitude of the Zionist movement and the Jewish people, not only for his masterly presentation of the Jewish case before the UN, but also for his mobilization of American Jewry in the winning of the American people and Government for the Zionist program. The United States backing of the UNSCOP Majority Report was decisive in securing the two-thirds vote in the UN Assembly. I am convinced that Dr. Silver's generalship of the Zionist forces in America in the last few years, more than any other single fac-

tor, has been responsible for the achievement of this result."

Other initial sponsors of the event include Herbert H. Lehman, former Governor of New York; Dr. Emanuel Neumann, ZOA president and Herbert Bayard Swope, prominent civic leader.

The committee asserted that a large number of world figures will be present to honor Dr. Silver. "An incomplete list of those who will be present includes Moshe Shertok, head of the Political Department of the Jewish Agency for Palestine; Professor Enrique Rodriguez Fabregat, delegate to the United Nations from Uruguay; Dr. Jorge Garcia Granados, UN delegate from Guatemala; Senator Irving M. Ives of New York; Dr. Henry A. Atkinson, general secretary of the Church Peace Union and of the World Alliance for International Friendship through the Churches and Col. Julius Klein, national commander of the Jewish War Veterans of the United States.

Sell ZOA Shekel

Dinner to Honor Dr. Silver
Dr. Abba Hillel Silver, Zionist leader and chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, will be the guest of honor at a testimonial dinner at the Hotel Astor on Monday night, the eve of his departure for Palestine. Sponsors include Dr. Israel Goldstein, national chairman of the United Palestine Appeal; former Gov. Herbert H. Lehman, Dr. Emanuel Neumann, president of the Zionist Organization of America, and Herbert Bayard Swope.

SILVER ASKS ARMS TO HELP PALESTINE

Zionist Leader Calls on U. S.
to Assist in Equipping Militia
to Defend New State

Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, chairman of the American Section of the Jewish Agency for Palestine, called on the United States Government last night to help equip the militia in the new Jewish state in Palestine.

Dr. Silver, who is also chairman of the American Zionist Emergency Council, spoke at a dinner in his honor in the Astor Hotel. Prominent Zionists paid tribute to his successful leadership of the Jewish cause before the United Nations.

Dr. Silver is scheduled to leave this afternoon for Palestine to attend a meeting of the World Zionists' Action Committee.

The problem of the Jewish state is to be able to tide over the next ten months, Dr. Silver said. He asserted that once the Jewish state is established and admitted to the United Nations, neighboring states will seek ways for peaceful cooperation with the Jewish state.

"Peace with the Arab world will then be possible," he said. "The dangerous period is the short formative one of the next few months."

Defense Force Needed

Dr. Silver said it would be highly desirable to have an international force accompany the United Nations Commission when it arrives in Palestine to carry out the instructions of the United Nations.

"It need not be large, but it must know what it is there for," he said. "It is immediately imperative that the Jewish people of Palestine shall be enabled to defend themselves. They have the manpower. They need arms. Surely those states, and foremost among them the United States, that voted to create a Jewish state must feel honor-bound and duty-bound to see that the citizens of this state in the making are properly protected against the murderous assaults of those who have resolved to defy the will and the conscience of the nations of the world."

"Here again the United States holds the key to the situation, both as regards the formation of an international force and the equipment of the Jewish militia. Our

Government has not hesitated to send arms and military missions in other parts of the world to back up its foreign policy."

He also urged the removal of restrictions against the immediate admission of large numbers of European refugees to Palestine.

Dr. Emanuel Neumann, president of the Zionist Organization of America, was toastmaster. He praised Dr. Silver for his labors in behalf of the Zionist cause, pointing out that it was Dr. Silver who organized and directed the presentation of the Jewish case before the United Nations.

Dr. Israel Goldstein, president of

the World Confederation of Zionists and national chairman of the United Palestine Appeal, also lauded Dr. Silver as a Zionist leader. At the same time he criticized Britain for her policy toward the Jewish state.

Messages congratulating Dr. Silver were received from Governor Dewey, Bartley C. Crum, one of the United States members of the Anglo-American Committee of Inquiry for Palestine; Senator Robert A. Taft, Representative John W. McCormack, Representative Joseph W. Martin Jr., Gen. John E. Hildring, former Assistant Secretary of State; Dr. Louis Finkelstein, president of the Jewish Theological Seminary of America; Mayor Thomas A. Burke of Cleveland; Moshe Shertok, head of the political department of the Jewish Agency for Palestine, and others.

Senator Irving M. Ives of New York declared it was the duty of this country as a liberty-loving nation to see to it that the new Jewish state had an opportunity to make its way and be a part of international life. Senator Joseph C. O'Mahoney of Washington also said it was up to civilization in its efforts toward a peaceful way of living to extend all possible help to the new Jewish state.